

KONULARINA GÖRE KUR'ÂN-I KERÎM ÂYETLERİ

4. CİLT

HUZUR YAYINEVİ

Konularına Göre Kur'ân-ı Kerîm Âyetleri

Doç. Dr. Sıtkı Gülle

TK. ISBN: 978-9944-301-88-6

4. Cilt. ISBN: 978-9944-301-92-3

Sertifika No: 16105

İstanbul, 2010

Kur'ân-ı Kerîm Hattı

İsmail Yazıcı

Baskıya Hazırlık

Abdullah Karakuş

İç Düzen

Adem Şenel

Tashih

Hüseyin Rahmi

Baskı

Eren Ofset

II. Matbaacılar Sitesi A Blok Zemin Kat No: 26

Topkapı / İstanbul Tel: 0 212 613 19 16

Cilt

Özgün Ciltevi

© Bu kitabın tüm basım, yayın ve ticari hakları Huzur Yayınevi-Faruk Sağlam'a aittir.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmeliğin 6. maddesinin e) fıkrası gereği ciltlere ayrı ayrı bandrol uygulaması zorunlu değildir.

KONULARINA GÖRE KUR'ÂN-I KERÎM ÂYETLERİ

4. CİLT

Doç. Dr. Sıtkı Gülle

İst. Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi
Kur'ân-ı Kerîm Okuma ve
Kırâat İlmi Anabilim Dalı Başkanı

HUZUR YAYIN-DAĞITIM

PAZARLAMA TİCARET LTD. ŞTİ.

Çatalçeşme Sok. Yücer Han. No: 46/1

Tel & Fax: (0212) 513 50 57 - 513 01 71

Cağaloğlu-İSTANBUL

www.huzuryayinevi.com.tr

Beşinci Bölüm

Âhirete İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

Ölüm Gerçeği ve Âhiret Geçidi: Kabir Hayatı

• Ölüm Korkusu • Müslüman Olarak Ölmeye Bakın • Onlar Ölü Değillerdir • Kâfir Olarak Ölenlere Tepki • Öleceğini Sezenin Vasiyeti • Ölüm Allah'ın Tasarrufundadır • Her Canlı Ölümü Tada-
dacak • Nerede Olursanız Olun Zamanı Geldiğinde Ölüm Yaka-
nıza Yapışır • المَوْتَى =el-Mevtâ=ölüler Lafzı İle Ölüm Gerçeğinin
Yansıtıldığı Âyetler • Ölüm Kâbusları • Ölüm Bir Kurtuluştur,
Onun İçin Cehennemde de Ölüm Yoktur • Ölü Olarak Değerlendi-
rilen Diriler • Katmerli Ölüm • Kemik Yığını Olduktan Sonra Di-
riltilecekmişiz, Öyle mi? • Ölüm Bizim Takdirimizdir • Ölüm Son-
rasına Bakışları • İnananlara Muştular • İnanmayanlara: Öyle
Yağma Yok! • Ölüm Gelip Çatmadan Hayır Yapın.

Kabir Gerçeğini Vurgulayan Kavramlar

Ön bilgiler

Kabir Gerçeğine İşaret Eden Üç Farklı Lafız

- a) الْقَبْرُ =kabir. Bu lafızdan türetilmiş الْقُبُورُ =el-kubûr=kabirler
ve الْقَبْرِ =akbere=kabre koydu Lafızları
- b) الْأَجْدَاتُ =el-Ecdâs
- c) بَرْزَخُ =Berzah

Kıyametin İsimleri

• el-Âzife • el-Hâkka • Hâfida • er-Râcife • Râfia • Zelzele • es-
Sâat • es-Sâhha • et-Tâmmetü'l-Kübrâ • el-Ğâşiye • el-Fezau'l-
Ekber • el-Kâria • el-Vâkıa • Yevmün Elîm • el-Yavmu'l-Âhir •
el-Yevmü'l-Hakk • Yevmü'l-Hulûd • Yevmün Asir • el-Yevmu'l-
Mev'ûd • Yevmu'l-Ba's • Yevmu't-Teğâbun • Yevmu't-Telâk

• Yevmu't-Tenâd • Yevmu'l-Cem' • Yevmu'l-Hisâb • Yevmu'l-Hasreh • Yevmu'l-Hurûc • Yevmu'd-Dîn • Yevmu'l-Fasl • Yevmu'l-Kıyâmeh • Yevmun Lâ Raybe Fîh • Yevmu'l-Vaîd • Yevmun Azîm • Yevmun Akîm • Yevmun Mecmûun Lehu'n-Nâs • Yevmun Muhît • Yevmun Meşhûd • Yevmun Ma'lûm • Yevmü'l-Vakti'l-Ma'lûm.

• Âhiret Gerçeğini Yansıtan Âyetler* Dünya ve Âhiret Anlamında Yorumlanan الأُولَى el-ûlâ=önce ve الآخِرَةَ el-âhire=sonra Lafızlarının Yer Aldığı Âyetler

Âhirete İnanmayı Öngören Âyetler

• İmanın Geçerliliği Kalbe Yerleşmiş Olmasına Bağlıdır • Ne Olurdu İnansalardı • Âhirete İmanın Bir Göstergesi de Hz. Peygamberin Söylediklerine de Kulak Vermektir • Âhirete İnanmanın 'Raca=umut' Lafzından Türetilmiş Kiplerle Vurgulandığı Âyetler • Âhiret Endişesi Taşıyanlar.

Âhirete İman Edenlere Yönelik Övgüler

• Âhirete Kesin Şekilde İnanırlar • Hedefi Âhiret Olanların Çalışmaları Şükranla Karşılır • Âhiret Ödülleri.

Âhirete İnanmayanların Yansıtıldığı Âyetler

• Âhirete İnanmayanların Keyiflerine Uyuma • İnkârcı Gönüller • Âhirete İnanmayanlara Yaptıklarını Süslü Gösterdik • Yürekləri Daralı • Âhiret Umudunu Yitirmişleri Dost Edinmeyin • Âhiret İnançsızlığının 'Küfür=inkâr etmek, tanımamak' Lafzından Türetilmiş Lafızlarla Vurgulandığı Âyetler • Âhiret Hayatından Kuşku Duymak, O Hayatı Yok Saymak • Âhirette Zarara Uğrayacak ve Oranın Nimetlerinden İstifade Edemeyecekler • Dünya Hayatını Âhiret Hayatına Tercih Edenlere Yönelik Tehditler ve Âhiret Nimetlerinden Yararlanamayacakları Bildirilenler • Âhiret Buluşmasını Yalanlayanların Başlarına Gelecekler.

• الدُّنْيَا =ed-Dünya ile الآخِرَةَ = el-Âhire Lafızlarının Birlikte Geçtiği Âyetler

• الآخِرَةَ =el-Âhire Lafzının الدَّارُ =ed-Dâr Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

• Samimiyet Testi • Müttakiler İçin Daha Hayırlı Yurt Âhiret Yurdudur • Âhiret Yurdunun Gerçek Sahipleri

Âhirete İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

İmanın altı temelinden biri de ‘el-Yevmü’l-Âhir=son gün’ denilen ve kısaca ‘Âhiret’ kavramı ile ifâde edilen, dünya sürecinin sona erip bambaşka bir dönemin başlayacağı, yeni bir hayatın oluşturulacağı âleme inanmaktır. Bu âlem, İsrâfil adı ile bilinen meleğin ‘Sûr’ denilen ve mâhiyeti bizce bilinmeyen âlete üfürmesi ile start alacaktır. İncancımıza göre içinde yaşadığımız kâinât bir gün yok olacak, İsrâfil Sûr’a üfürünce canlılar ölecek, kâinât harap olacak, yerlerin ve göklerin düzeni bozulacak, gökler çatlayıp yarılacak, güneş dürülecek, yıldızlar sönecek, dağlar yeryüzünden koparılıp yürütülecek, yeryüzü içindekilerini dışarı fırlatacak, denizler fışkırtılıp bir tek denize dönüştürülecek. Allah’tan başka her şey he-lak olacak.

Bu ve devamı süreç genellikle ‘Yevmü’l-Kıyâme=kıyamet günü’ kavramı ile vurgulanır. Bu sürece, içinde gerçekleşecek olaylardan hareketle pek çok isim verilmiştir. Bir başka ifâde ile Kıyamet dediğimiz olay değişik isimlerle anılır. Biz, âhiret’e inanmayı öngören ve o hayatta neler olacağını bildiren âyetlere geçmeden önce ölüm gerçeğini bildiren âyetlerle bu iki hayat arasında bir geçiş noktası olan ‘Berzah’ denilen kabir hayatı konusundaki âyetleri aktaracağız.

Ölüm Gerçeği¹ ve Âhîret Geçidi: Kabir Hayatı

Ölüm Korkusu

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
فِي أُذُنِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

“Yahut onların durumu gökten bardaktan boşalırcasına, yağan, içinde karanlıklar, bir gök gürlemesi ve bir şimşek bulunan yağmura (tutulmuşların durumuna) benzer. **Ölümden** sakınmak için parmaklarını yıldırımlar yüzünden kulaklarına tıkarlar. Oysa Allah o kâfirleri çepeçevre kuşatandır.” (Bakara, 2/19).

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ
حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

“(Geldilerse de) size (yardımda) pek hasis kimseler olarak (geldiler.) O korku karşılarında çıktığında onları görmüştün, kendisini **ölüm baygınlığı** sarmış kimse gibi gözleri dönmüş bir halde sana bakıyorlardı. O korku gidince hayra/ganimet malına düşkünlük gösterenler olarak size karşı pek keskin diller sıyırmışlardı. İşte onlar

¹ Allah'ın öldürme fiili kapsamına giren âyetler ile ölüm sonrası diriliş örneklerini içeren âyetler (Bkz. Bakara, 2/28, 56, 73, 243, 253, 259, 260; Âl-i İmrân, 3/27; Mâide, 5/110; En'âm, 6/95, 162; Arâf, 7/158; Tevbe, 9/116; Yûnus, 10/31, 56; Hıcr, 15/23; Nahl, 16/65; Hacc, 22/6, 66; Mü'minûn, 23/37; Furkân, 25/49, 58; Rûm, 30/19, 40; Yâsin, 36/12, Zümer, 39/42; Mü'min, 40/68; Şûrâ, 42/9; Duhân, 44/8; Kâf, 50/43; Necm, 53/44; Hadid, 57/2; Mülk, 67/2; Kiyâme, 75/40; Abese, 80/21) Allah'ın Sıfatları konusunda yazıldıklarından burada onlara yer verilmeyeceği gibi; ölümün mecâzî anlamlarda kullanıldığı âyetlere de (bkz. Bakara, 2/164; Nahl, 16/38; Ankebût, 29/63; Rûm, 30/24, 50; Fâtır, 35/9; Fussilet, 41/39; Zuhuruf, 43/11; Kâf, 50/11; Hadid, 57/17 yer verilmeyecek, bunların yerlerine işâretle yetinilecektir.

iman etmemişlerdi. Bu yüzden Allah çalışmalarını boşa çıkardı. Bu da Allah'a pek kolay olmuştur.” (Ahzâb, 33/19).

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ

“İman edenler: ‘Bir sûre indirilmeli değil miydi?’ diyorlar. Derken kesin hükümlü bir sûre indirilip onda savaş anılınca kalplerinde bir hastalık bulunanların, tıpkı **ölüm** baygınlığında olan kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.” (Muhammed, 47/20).

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De: ‘O âhiret yurdu Allah katında başka insanların değil de sırf sizin ise (ve bu) sözlerinizde samimi iseniz o halde **ölümü** isteyin.’” (Bakara, 2/94).

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

“Yemin olsun ki siz, ölümle burun buruna gelmeden önce **ölümü arzuluyordunuz**. İşte onu gerçekten gördünüz ve siz bakıp duruyorsunuz.” (Âl-i İmrân, 3/143).

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: Ey yahudi olanlar! Siz diğer insanlardan ayrı olarak Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, haydi **ölümü** temenni edin, doğru sözlüler iseniz öyle yapın.” (Cumua, 62/6).

Müslüman Olarak Ölmeye Bakın

وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

“İbrahim, o dini oğullarına vasiyet etti, (torunu) Yakup da. ‘Oğullarım! Kuşkusuz Allah sizin için bu dini seçti, öyle ise siz ancak **müslüman** (Hakk’a teslim olmuş) **olarak ölün.**” (Bakara, 2/132).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

“Ey iman edenler! Allah’tan nasıl korkmak gerekiyorsa öyle korkun ve sizler sadece **müslüman** (Hakk’a teslim olmuş) **olarak ölün.**” (Âl-i İmrân, 3/102).

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالِاهُ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهِا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Yoksa siz, **ölüm** Yakub’a geldiğinde tanık mıydınız? Ki oğullarına: ‘Ardımdan neye ibadet edeceksiniz?’ demişti. ‘Senin ilahına, ataların İbrahim ile İsmail ve İshak’ın ilahına, bir tek ilah’a ibadet edeceğiz, biz sadece O’na teslim olanlarız’ demişlerdi.” (Bakara, 2/133).

Onlar Ölü Değillerdir

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

“Allah yolunda öldürülen kimselere ‘**ölüler**’ demeyin. Hayır, tam tersine onlar diridir; ama siz farketmiyorsunuz.” (Bakara, 2/154).

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

“Allah yolunda öldürülenleri sakın **ölüler** sanma! Bilakis Rableri katında dirilerdir, rızıklandırılıyorlar.” (Âl-i İmrân, 3/169).

Kâfir Olarak Ölenlere Tepki

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Kuşkusuz küfredenler ve kâfir oldukları halde **ölenler**, işte Allah’ın, meleklerin ve tüm insanların laneti sırf onların üzerine.” (Bakara, 2/161).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ
مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“Kuşkusuz inkâr edenler ve kâfir oldukları halde **ölenler** (den biri) faraza yeryüzü dolusu altını fidye verse, hiçbirinden asla kabul edilmez. İşte onlar için pek elemli bir azap vardır ve onlar için yardımcılardan kimse yoktur.” (Âl-i İmrân, 3/91).

وَمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

“Yürelerinde bir hastalık bulunanlara gelince bu onların pisliklerine pislik katarak artırdı. Onlar kâfirler olarak **öldüler**.” (Tevbe, 9/125).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

“Haberiniz olsun ki küfredip Allah yolundan sapan, sonra da kâfir oldukları halde **ölenleri** Allah hiçbir zaman bağışlamaz.” (Muhammed, 47/34).

Öleceğini Sezenin Vasiyeti

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

“Birinize **ölüm** geldiğinde bir hayır bırakacaksa anaya-babaya ve en yakınlar a örf e göre vasiyyet etmek müttakiler üzerine bir hak olarak yazıldı.” (Bakara, 2/180).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
إِثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمُ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِنُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ
اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ

“Ey iman edenler! Birinize **ölüm** (belirtileri) gelip çat tığında vasiyyet sırasında aranızdaki şahitlik (şöyle olmalıdır:) İçinizden adalet sahibi iki kişi (şahit tutun); eğer yeryüzünde yolculuğa çıkmış durumda iseniz ve ölüm belası (belirtileri) de tepenize binmişse o zaman sizin dışınızda(müslüman olmayanlardan) diğer iki şahit tutmaktır. Kuşkulanırsanız o iki şahidi namazdan sonra alıkoyarsınız ve: ‘Akraba da olsa o yemini hiçbir değere satmayacağız, Allah’ın şahitliğini gizlemeyeceğiz, yoksa biz elbette günahkârlardan oluruz’ diye Allah’a yemin ederler.” (Mâide, 5/106).

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ
وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ
دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Sana, o Haram ay’ı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: ‘O ayda savaşmak büyük bir günah tır. Bununla birlikte Allah yolundan me-

netmek, Allah'a küfretmek, Mescid-i Haram'dan men etmek ve hal-kını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük bir günahdır. Oysa fitne öldürmekten daha beterdir. Güç yetirebilseler sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşı sürdürürler. İçinizden kim dininden dönerse o kâfir olarak **ölür**. İşte onların dünyada ve âhirette amelle-ri boşa gitmiştir. İşte onlar ateşin dostlarıdır. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar." (Bakara, 2/217).

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ
شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

"Muhammed sadece bir elçidir. Gerçekten ondan önce de elçiler ge-lip geçmişti. Şimdi o **ölürse** veya öldürülürse ökçeleriniz üzerine ge-risin geri mi döneceksiniz? Kim iki ökçesi üzerine gerisin geri döner-se Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah şükredenleri mükâfat-landırarak." (Âl-i Imrân, 3/144).

Ölüm Allah'ın Tasarrufundadır

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

"Allah'ın izni olmadıkça hiç kimsenin **ölmesi** söz konusu değildir. O, süresi belirlenmiş bir yazıdır. Kim dünya sevabını isterse ona on-dan veririz, kim de âhiret sevabını isterse ona da ondan veririz. O şükredenleri mükafatlandıracağız." (Âl-i Imrân, 3/145).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“Ey iman edenler! Siz, küfredenler gibi olmayın ki onlar, yeryüzünde seyahata çıkan veya savaşçı olarak gazalara katılan (ve ölen) kardeşleri için: ‘Yanımızda olsalardı **ölmezlerdi** ve öldürülmezlerdi’ dediler. Allah bunu yüreklerinde acı bir hasret yaptığı için (böyle söylerler). Oysa Allah diriltir ve öldürür ve Allah yapageldiklerinizi pek iyi görendir.” (Âl-i Imrân, 3/156)

وَلَيْنُ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ
مِمَّا يَجْمَعُونَ

“Eğer Allah yolunda öldürülürseniz veya **ölürseniz** elbette Allah’tan bir mağfiret ve bir rahmet onların toplayageldiklerinden hayırlıdır.” (Âl-i Imrân, 3/157).

وَلَيْنُ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

“**Ölürseniz** veya öldürülürseniz elbette Allah’a toplanırsınız.” (Âl-i Imrân, 3/158).

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا
عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Onlar oturdular ve kardeşleri için şöyle dediler: ‘Bizi dinleselerdi öldürülmezlerdi.’ De ki: ‘Doğru sözlülerseniz haydi kendinizden **ölümü** geri çevirin, bakalım!’” (Âl-i Imrân, 3/168).

Her Canlı Ölümü Tadacak

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

“Her canlı **ölümü** tadacak ve kıyamet günü ecirlerinize tastamam kavuşacaksınız. Kim ateşten uzaklaştırılır cennete sokulursa gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı sadece aldanış metadır.” (Âl-i Imrân, 3/185).

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالْأَشْرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

“Her nefis **ölümü** tadacak. Ve sizi bir sınav olmak üzere şer ve hayırla sınayacağız. Hepiniz sonunda Bize döndürüleceksiniz.” (Enbiyâ, 21/35).

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

“Her canlı **ölümü** tadacak, sonra döndürülüp Bize getirileceksiniz.” (Ankebût, 29/57).

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

“Kadınlarınızdan fuhuş yapanlar aleyhinde sizden dört şahit getirin. Şahitlik ederlerse **ölüm** canlarını alıncaya kadar veya Allah onlara bir yol açıncaya kadar kendilerini evlerde tutun.” (Nisâ, 4/15).

وَلَيْسَتْ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“Asıl tevbe, kötülükleri yapıp dururken onlardan birine **ölüm** geldiğinde: ‘İşte şimdi tevbe ettim’ diyenler ile kâfir olarak ölenlerin tevbesi değil. İşte onlar! Onlara pek acı veren bir azap hazırladık.” (Nisâ, 4/18).

Nerede Olursanız Olun Zamanı Geldiğinde Ölüm Yakanıza Yapışır

إِن مَّاتَ كُونُوا يُدْرِكُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِكَ
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

“Nerede olursanız olun -isterse yüksek kulelerde olun- **ölüm** size ulaşır/sizi yakalar. Onlara bir iyilik ilişirse ‘Bu, Allah katındandır’ derler. Kendilerine bir fenalık dokunursa: ‘Bu senin tarafından/senin yüzünden’ diye söylerler. De ki: ‘Hepsi Allah katından’. Bunlara, bu topluluğa ne oluyor ki nerede ise hiçbir sözü anlamıyorlar!” (Nisâ, 4/78).

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَآغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

“Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde pek çok gidecek yer ve bolluk bulur. Kim evinden Allah’a ve Peygamber’e hicret etmek üzere çıkar da sonra yolda kendisine **ölüm** erişirse gerçekten onun mükâfatı Allah’a düşmüştür. Allah pek bağışlayıcı, pek merhametlidir.” (Nisâ, 4/100).

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

“De ki: ‘Eğer **öldümden** veya öldürülmekten kaçarsanız kaçış asla size fayda vermez. (Diyelim kaçtınız) o zaman sadece pek az nimetlendirilirsiniz.” (Ahzâb, 33/16).

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“De ki: ‘Haberiniz olsun, o kaçıp durduğunuz **ölüm** kesin gelip size gatacak, sonra o, bütün görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz de O size neler yaptığınızı haber verecektir.” (Cumua, 62/8).

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

“Ehlikitap’tan hiçbirisi istisna edilmemek üzere kendi **ölümünden** önce ona (İsa’ya tevhit çerçevesinde) muhakkak iman edecek. O da kıyamet günü aleyhlerinde iyi bir tanık olacak.” (Nisâ, 4/159).

المَوْتَى = el-Mevtâ=ölüler **Lafzı ile Ölüm Gerçeğini**

Yansıtan Âyetler

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

“Ancak işitenler (çağrıya) icabet eder/uyar. **Ölülere** gelince Allah onları diriltir ardından O’na döndürülürler.” (En’âm, 6/36).

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لَإِيْمُونًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

“Gerçekten biz onlara melekleri gönderseydik, kendilerine **ölüler** konuşsaydı, karşılarında her şeyi kefil olarak/bölük bölük toptasaydık -Allah’ın dilemesi dışında- imana gelmezlerdi. Ne var ki onların çoğu cehalet sergiliyorlar.” (En’âm, 6/111).

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

“O, O zât ki rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderir. Nihayet rüzgârlar ağır ağır yağmur yüklü bulutları yüklenince onu ölü bir beldeye sevkederiz. Onunla su indiririz ve onunla meyvelerin hepsinden çıkarırız. İşte **ölüler**i de böyle çıkaracağız. Belki düşünüp ibret alırsınız.” (A’râf, 7/57).

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلَّ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى

النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Eğer, kendisiyle dağların yürütüldüğü veya kendisiyle yerin parparça edildiği yahut kendisiyle **ölülerin** konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine inanmazlardı!). Daha doğrusu bütünüyle iş Allah'ın tekelindedir. İman etmiş olanlar (o kâfirlerin imana girmeyeceklerinden) hâlâ umut kesmediler mi/bilip anlamadılar mı ki Allah dileseydi bütün insanları hidâyete erdirirdi! O küfredip duranlar var ya onlara, yaptıkları yüzünden büyük bir bela çarpacak veya (büyük bela) yurtlarının yakınına konacak. Derken Allah'ın va'di gelecek. Kuşkusuz Allah, belirlenmiş süreden caymaz.” (Ra'd, 13/31).

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

“Şüphesiz sen **ölülere** işittiremezsin, arkalarına dönmüş kaçarlar-ken sağırlara da çağrıyı işittiremezsin.” (Neml, 27/80).

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

“Kuşkusuz sen **ölülere** duyuramazsın, arkalarını dönmüş gitmekte olan sağırlara da çağrıyı işittiremezsin!” (Rûm, 30/52).

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ

“O, kulları üstünde egemendir. Üzerinize koruyucular gönderir. Birinize **ölüm** geldiğinde elçilerimiz onu öldürür, onlar görevlerinde kusur göstermezler.” (En'âm, 6/61).

Ölüm Kâbusları

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

“Allah’a karşı bir yalan uyduran veya kendisine hiçbir şey vahye dilmemişken: ‘Bana vahyolundu’ diyenden ve bir de: ‘Allah’ın indirdiğinin benzerini yakında ben de indireceğim!’ diyen kimseden daha zalim kim olabilir? O zalimler, **ölümün** dalgaları içinde ve melekler ellerini uzatmış bir halde: ‘Haydi canlarınızı çıkarın! Allah’a karşı gerçek dışı şeyleri söyleyegelmeyiniz ve büyüklük taslayıp onun âyetlerinden yüzçevirmeyiniz yüzünden bugün horluk azabına çarptırılacaksınız’ (dediklerinde o zalimleri) bir görsen!” (En’âm, 6/93).

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

“**Ölüm** sarhoşluğu gerçek olarak geldiğinde: ‘İşte o, senin kaçıp durduğun’ diye.” (Kâf, 50/19).

* * *

قُلْ إِنْ صَلَّاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“De ki: Gerçekten benim namazım, ibadetlerim ve dirimim ve **ölümüm** âlemlerin Rabbi Allah içindir.” (En’âm, 6/162).

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

“Buyurdu: ‘Orada yaşayacaksınız, orada **öleceksiniz** ve oradan (diriltilip) çıkarılacaksınız.’” (A’râf, 7/25).

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

“Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra bile sanki onlar göz göre göre **ölüme** sürükleniyorlarmış gibi gerçek konusunda seninle çekişiyorlar.” (Enfâl, 8/6).

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

“Münafıkların içlerinden **ölen** herhangi biri üzerine asla namaz kılma ve kabri başında dikilme! Çünkü onlar Allah’a, Peygamberi’ne küfrettiler ve onlar fasık olarak öldüler.” (Tevbe, 9/84).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَلَعِنَ قُلْتُ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ

“O, o Zat ki, hanginiz amelce daha iyisiniz diye sizi sınamak üzere gökleri ve yeri altı günde yarattı. O zaman Arş’ı su üzerinde idi. Bununla birlikte sen: ‘Kuşkusuz siz **ölüm** sonrası diriltileceksiniz’ dersin o küfredenler mutlaka: ‘Bu, apaçık büyüden başka bir şey değil!’ derler.” (Hûd, 11/7).

Ölüm Bir Kurtuluştur, Onun İçin Cehennemde de Ölüm Yoktur

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا
هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

“Onu yutmağa uğraşacak, ama onu boğazından geçiremeyecek, her taraftan kendisine **ölüm** gelecek, fakat o ölmeyecek! Ardından da kaba bir azap!” (İbrâhîm, 14/17).

اِنَّهٗ مَنْ يَّاتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى

“Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa şüphesiz ona cehennem var, onda ne **ölür**, ne dirilir.” (Tâhâ, 20/74).

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوْا وَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذٰلِكَ نَجْزِى كُلَّ كٰفُوْرٍ

“Küfre sapmış olanlar, onlara cehennem ateşi vardır. Aleyhlerinde hüküm verilmez ki **ölsünler**. Kendilerinden ateşin azabı da hafifletilmez. Her nankörü işte böyle cezalandırırız.” (Fâtır, 35/36).

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَتَيْنِ وَأَخْيَيْتَنَا أَثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

“Dediler: Rabbimiz! Bizi iki kere **öldürdün**, iki kere dirilttin. İşte günâhlarımızı itiraf ettik. (Buradan) çıkmaya herhangi bir yol var mı?” (Mü’min, 40/11).

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

“Sonra onda ne **ölecek**, ne hayat bulacaktır.” (A’lâ, 87/13).

Ölü Olarak Değerlendirilen Diriler

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

“(Allah’tan başkasına tapanlar) **ölülerdir**, diri değildirler, ne zaman diriltileceklerini bilmezler.” (Nahl, 16/21).

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا
أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ

“Diriler ile **ölüler** elbette eşit olmaz. Doğrusu Allah, dilediği kimseye işittirir. Ama sen, kabirlerdekine işittirici değilsin.” (Fâtır, 35/22).

Katmerli Ölüm

إِذَا لَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

“O zaman sana hayatın da katını, **ölümün** de katmerlisini tattırırđık. Sonra da senin için karşımızda hiçbir yardımcı bulamazdın.” (İsrâ, 17/75).

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

“Doğduğu gün, **öleceği** gün ve diri olarak kaldırılacağı gün selam ona.” (Meryem, 19/15).

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَالَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا
وَكُنْتُ نَسِيًا مَّنْسِيًا

“Derken sancı onu bir hurma dalına götürdü. Ay, nolaydım bundan önce **öleydim** ve unutulmuş gitmiş olaydım! dedi.” (Meryem, 19/23).

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

“Doğduğum gün, **öleceğim** gün ve diri olarak kaldırılacağım gün selam bana!” (Meryem, 19/33).

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

“Böyle iken insan diyor ki: Her ne zaman **ölürsem** ileride kesin bir hayat sahibi olarak çıkarılacak mıyım?” (Meryem, 19/66).

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

“O, bizim dünya hayatımızdan başka bir şey değildir, **ölürüz** ve yaşarız, ama biz, diriltilecekler değiliz.” (Mü'minûn, 23/37).

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَرَأَيْنُ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

“Bir de Biz senden önce hiçbir insan için ebedîliği bahşetmedik. şimdi sen **ölürsen** onlar ebedî mi kalacaklar?” (Enbiyâ, 21/34).

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

“Kesin sen **öleceksin**! Kuşkusuz onlar da **ölecekler!**” (Zümer, 39/30).

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

“Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya **ölmüş** bulunanlar ise elbette Allah, onları kesin güzel bir rızık ile rızıklandıracaktır. Çünkü Allah elbette rızık verenlerin en hayırlısıdır.” (Hacc, 22/58).

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

“Sonra siz, bunun arkasından muhakkak **öleceksiniz.**” (Mü’minûn, 23/15).

Kemik Yığını Olduktan Sonra Diriltilecekmişiz Öyle mi?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ

“Size, **öldüğünüzde**, bir toprak ve bir yığın kemik olduğunuzda sizin çıkarılacağınızı mı va’dediyor?” (Mü’minûn, 23/35).

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“Dediler: ‘**Öldüğümüzde** ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz vakit mi biz kesin diriltileceğiz?’ (Mü’minûn, 23/82).

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“**Öldüğümüzde** mi, bir toprak ve kemik yığını olduğumuzda mı, biz mi gerçekten diriltilecek mişiz?” (Sâffât, 37/16).

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَدِينُونَ

“**Öldüğümüzde** mi, toprak ve kemik yığını haline geldiğimizde mi biz mi kesin cezalandırılacak mışız?” (Sâffât, 37/53).

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

“**Öldüğümüz** ve bir toprak olduğumuz vakit ha? Bu uzak bir dönüş.” (Kâf, 50/3).

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

“Ve diyorlardı: **Öldüğümüz** ve bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz vakit mi? Gerçekten biz mi kesin diriltilecek mişiz?” (Vâkıa, 56/47).

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

“Sonunda her birine **ölüm** geldiğinde diyecek ki: Rabbim! Döndür, döndür beni, döndür.” (Mü'minûn, 23/99).

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ
لأنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا

“Böyle iken O'ndan başka birtakım tanrılar edindiler ki hiçbir şeyi yaratamazlar, kendileri yaratılıp duruyorlar, kendi kendilerine ne bir zarar ne de bir menfaata malik değiller, ne **ölüme** hâkimler ne hayata, ne de ölüm sonrası diriltmeğe.” (Furkân, 25/3).

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

“O ki **canımı** alır sonra beni diriltir.” (Şuarâ, 26/81).

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

“Kuşkusuz Allah, saatin (kıymetin) bilgisi O'nun katındadır. Yağmuru indirir. Rahimlerdekini bilir. Oysa hiçbir can yarın ne kazana-
cağını bilmez. Hiçbir can hangi toprakta **öleceğini** bilmez. Doğrusu Allah, çok iyi bilendir, çok iyi haberi olandır.” (Lokmân, 31/34).

قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

“De ki: Size vekil edilmiş olan **ölüm** meleği canınızı alacak, ardından Rabbinize döndürüleceksiniz.” (Secde, 32/11).

Ölüm Bizim Takdirimizdir

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“Süleymanın **ölümüne** hükmettiğimizde cinleri onun **ölümüne**, esasını yemekte olan ağaç kurdundan başkası âgâh kılmadı. Derken (Süleyman) yüzü koyun yere kapanınca ortaya çıktı ki cinler gaybı bilmiş olsalardı o küçük düşüren azap içinde beklemezlerdi.” (Sebe’, 34/14).

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

“Aranızda **ölümü** Biz takdir ettik ve Bizim önümüze geçilmez.” (Vâkıa, 56/60).

Müşriklerin Ölüm Sonrasına Bakışları

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

“Biz **ölenler** değil miyiz?” (Sâffât, 37/58).

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

“Sadece **ilk ölümümüz**. Biz, azaba çarptırılmışlar değiliz.” (Sâffât, 37/59).

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ

“Olacak olan sadece **ilk ölümümüzdür**, biz ölüm sonrası diriltilmeyeceğiz.” (Duhân, 44/35).

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

“Dediler: Hayat sadece dünya hayatımızdır, **ölürüz**, yaşarız. Bizi sadece zaman öldürür. Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar başka değil sadece sanıyorlar.” (Câsiye, 45/24).

İnananlara Muştular

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقِهِمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ

“Oralarda **ilk ölüm** dışında başka ölüm tatmazlar. Onları cehennemin azabından korumuştur.” (Duhân, 44/56).

İnanmayanlara: Öyle Yağma Yok!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

“Yoksa kötülükleri işleyenler, hayatlarını ve **ölümlerini** bir tutarak kendilerini, inanıp yararlı işler yapmış kimseler gibi değerlendirceğimizi mi sandılar? Varmakta oldukları yargı ne kötü!” (Câsiye, 45/21).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

“Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının, çünkü zannın bir bölümü günahtır, sinsice kusur araştırmayın ve kiminiz kiminizi gıybet de etmesin/aleyhinde çekiştirmesin. Hiçbiriniz kardeşinin **ölü**ken etini yemeyi arzu eder mi? Demek ki tiksindiniz! Öyle ise Allah’a sığın, çünkü Allah öyle tevbe kabul eden, öyle merhametlidir.” (Hucurât, 49/12).

Ölüm Gelip Çatmadan Hayır Yapın

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ

“Her birinize **ölüm** gelip de: ‘Rabbim! Beni yakın bir zamana değin ertelesen de sadaka versem ve iyi kimselerden olsam’ demesinden önce sizlere rızık olarak verdiklerimizden başkalarına verin.” (Munâfikûn, 63/10).

أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتٌ

“Yeryüzünü hem diriler, hem **ölüler** için (bir toplanma yeri yapmadık mı?).” (Murselât, 77/26).

Kabir Gerçeğini Vurgulayan Kavramlar

Ön bilgiler

Ehl-i Sünnet ve Cemâat mensuplarının üzerinde ittifak ettikleri i'tikadî meselelerden biri de kabir² hayatının kesin olduğu, ölüye, elem ve zevkleri duyacağı bir tür hayat verildiği, ölünün Münker ve Nekîr adlı iki melek tarafından sorguya çekildiği, yöneltilen sorulara verdiği cevaplara göre nimet veya azaba dûçar kılındığı hususlardır. Kabir hayatı: **‘Berzah Âlemi’** diye de anılır. Berzah, iki şey arasına giren engel veya iki mahiyeti birbirinden ayıran hadd-i fâsıldır. Nitekim iki denizi birbirindenden ayıran kara parçasına ‘berzah/kıstak’ dendiği gibi insanla hayvanı birbirinden ayıran en bâriz nitelik olması dolayısı ile doğal konuşma yeteneğine de ‘berzah’ denmiştir.

Din ıstılahında berzah: **‘Ruhun cesetten ayrı olarak nimet veya azap içinde bulunduğu hayattır.’** Çünkü hayat dediğimiz olgu üçe ayrılır:

- 1) Dünya Hayatı. Burada ruhların hissettikleri mutluluk ve acılar bünyelerle iç içedir. Elem ve lezzetleri birlikte hissederler.
- 2) Berzah Hayatı. Bu hayatta ruh, ayakta tuttuğu cesetten ayrılmıştır, elem ve lezzeti cesetten ayrı olarak hisseder.
- 3) Âhiret Hayatı. Bu hayatta ruhlar, ilk hayattaki yerlerine dönerler. Her ruh dünyada içinde bulunduğu cesedin içine girer.

İkinci hayat, birinci hayattan üçüncü hayata geçmek için bir nokta mahalli gibidir. Dünya hayatı, çalışma hayatı; âhiret hayatı vücut ve ruhun birlikte ceza veya mükâfât göreceği bir hayat, berzah hayatı da bekleme hayatıdır. Ruhlar, bedenlerden ayrı, müstakil olarak hayatîyetlerini sürdürdükleri berzah hayatında ya nimetlere mazhar kılınırlar ya da azaplara.*

² Kabirle vurgulanan dünya ile âhiret arasındaki süreçtir. Yoksa vücut parçalarının bir bütün olarak bir yere gömülmesi değildir. Bunun için kişi denizde de boğulsa, yakılıp külleri havaya savrulsa, organları başkasına da nakledilse kısaca hangi şekilde olursa olsun vücutu birbirinden ayrılrsa ruhu cesedinden ayrıldığı andan itibaren kabir sürecine girmiş ve o hayatı yaşamaya başlamış demektir. Diriliş anında doğduğunda var olan vücudunun temel unsurları bir araya getirilir.

* “Ruh” kavramıyla “can” anlamındaki “nefs”in murat edildiğini düşünüyorum. S.G.

Kabir Gerçeğine İşaret Eden Üç Farklı Lafız:

a) قَبْرٌ = **kabr** ve bundan türetilmiş الْقُبُورُ = **el-kubûr**
=kabirler ve أَقْبَرُ = **akhere**=**kabre** koydu Lafızları İle

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

“Münafıkların içlerinden ölen herhangi biri üzerine asla namaz kılma ve **kabri** başında dikilme! Çünkü onlar Allah’a, Peygamberi’ne küfrettiler ve onlar fasık olarak öldüler.” (Tevbe, 9/84).

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

“Ve gerçekten o saat gelecektir, onda hiç kuşku yoktur ve gerçekten Allah **kabirlerdeki** kimseleri diriltip kaldıracaktır.” (Hacc, 22/7).

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا
أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ

“Dirilerle ölümler de eşit olmaz. Doğrusu Allah, dilediği kimseye işittirir. Ama sen, **kabirlerdekine** işittiren değilsin.” (Fâtır, 35/22).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئْسُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

“Ey inanmış kimseler! Allah’ın kendilerine gazap ettiği bir toplumu dost edinmeyin. **Mezarların** sâkinlerinden olan kâfirler umut kestiği gibi onlar da âhiretten umut kesmişlerdir.” (Mumtehine, 60/13).

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

“Sonra onu öldürdü de **kabre gömdürdü.**” (Abese, 80/21).

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

“Kabirler deşildiğinde,” (İnfîtâr, 82/4).

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

“Fakat bilmeyecek mi o **kabirlerinde** diriltilenler.” (Âdiyât, 100/9).

b) الْأَجْدَاثِ = **el-Ecdâs**³

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

“Sûra üfürülmüştür, o da ne, onlar **kabirlerden** Rablerine akın ediyorlar.” (Yâsîn, 36/51).

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَانَهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرُونَ

“Gözleri düşkün düşkün -çıvgın çekirgeler gibi- **kabirlerden** çıkarlar.” (Kamer, 54/7).

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفِضُونَ

“O gün ki **kabirlerden** hızlı hızlı çıkacaklar, sanki çantalarıyla dikmelere (putlara) gidiyorlarmış gibi fırlayacaklar!” (Meâric, 70/43).

c) بَرَزَخٍ = **Berzah**⁴

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرَزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

“Belki ben, o bıraktığımda (boşa geçirdiğim dünyada) iyi işler yaparım! Hayır, hayır! O, bir söz ki onu (boşuna) söylemekte. Ötelerinden ise diriltilecekleri güne kadar bir **berzah** vardır.” (Mü’minûn, 23/100).

³ Kabir, mezar anlamı gelen ‘جَدَث = cedas’ lafzının çoğuludur, ‘mezarlar’ demektir.

⁴ Bkz. Bu kısımda önbilgiler

Kıyametin İsimleri

Tesbitlerimize göre Kıyamet olayı 'yevm=mutlak gün⁵ ve 'yevmeiz=o gün⁶ kavramları dışında Kur'ân-ı Kerîm'de otuzun üzerinde isimle anılmıştır. Bu isimlerin her biri kıyametin bir vasfını yansıtır. Bunlardan bazıları bir, bazıları iki-üç, bazıları beş-on, bazıları da otuz-kırk âyetle geçer⁷. Bu isimler heca harflerine göre sırası ile şunlardır⁸:

الْآزِفَةُ =el-Âzife⁹

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

⁵ Kıyamet sürecine fillerle nitelenen: 'Yevm=gün' kavramı ile hemen hemen bütün sûrelerde vurgu yapılır. 'Yevm' lafzının içinde geçtiği âyetler farklı konuları içerdikleri ve bunlar da ilgili konularda yazıldıkları için burada sadece yer aldıkları sûrelere ve numaralarına atıfla yetineceğiz. Bu âyetler şunlardır: (Bakara, 2/254; Âl-i İmrân, 3/30, 106; Mâide, 5/109, 119; En'âm, 6/22, 73, 128; A'râf, 7/14, 51, 53; Yûnus, 10/28; Hûd, 11/105; İbrâhîm, 14/31, 42, 44, 48; Hicr, 15/36; Nahl, 16/84, 89, 111; İsrâ, 17/14, 52, 71; Kehf, 18/47, 52; Meryem, 19/38, 85; Tâhâ, 20/102, 126; Enbiyâ, 21/104; Hacc, 22/2; Mü'minûn, 23/65, 100, 111; Nûr, 24/24, 64; Furkân, 25/14, 17, 22, 25, 27; Şuarâ, 26/87, 88; Neml, 27/83, 87; Kasas, 28/62, 65, 74; Ankebût, 29/55; Rûm, 30/12, 14, 43, 55; Ahzâb, 33/66; Sebe', 34/40, 42; Yâsîn, 36/54, 55, 59, 64, 65; Sâffât, 37/26, 144; Sâd 38/79; Mü'min, 40/17, 51, 52; Fussilet, 41/19, 47; Zuhruf, 43/39, 68; Duhân, 44/41, Câsiye, 45/28, 34; Ahkâf, 46/20, 34; Kâf, 50/22, 30, 41, 44; Zâriyât, 51/13; Tûr, 52/9, 13, 46; Kamer, 54/6, 48; Hadîd, 57/12, 13, 15; Mücâdele, 58/6, 18; Tahrîm, 66/7, 8; Kalem, 68/4842; Hâkka, 69/35; Meâric, 70/8, 42, 43, 44; Muzzemmil, 73/14; İnsân, 76/11; Murselât, 77/12, 35; Nebe', 78/18, 38, 40; Nâziât, 79/6, 35, 46; Abese, 80/34; İnfitâr, 82/19; Mutaffîfîn, 83/6, 34; Târik, 86/9; Kâria, 101/4).

⁶ Kıyamet olayı sürecine kendisi ile vurgu yapılan lafızlardan biri de 'yevmeiz=o gün' kelimesidir. Bu lafzın yer aldığı âyetler de bir hayli yekûn tutmaktadır. Bunlar şunlardır: (Nisâ', 4/42; En'âm, 6/16; A'râf, 7/8; Meryem, 19/99, 100; Tâhâ, 20/102, 108, 109; Hacc, 22/56; Mü'minûn, 23/101; Nûr, 24/25; Furkân, 25/22, 24, 26; Neml, 27/89; Kasas, 28/66; Rûm, 30/4, 57; Sâffât, 37/33; Mü'min, 40/9; Şûrâ, 42/47; Zuhruf, 43/67; Câsiye, 45/7; Tûr, 52/11; Rahmân, 55/39; Hâkka, 69/15, 16, 17, 18; Meâric, 70/11; Muddessir, 74/9; Kıyâme, 75/10, 12, 13, 24, 30; Murselât, 77/15, 19, 24, 28, 34, 37, 40, 45, 47, 49; Nâziât, 79/8; Abese, 80/37, 38, 40; İnfitâr, 82/19; Mutaffîfîn, 83/10, 15; Çâşiye, 88/2, 8; Fecr, 89/23, 25; Zilzâl, 99/4, 6; Âdiyât, 100/11; Tekâsür, 102/8).

⁷ Bu âyetler başka vesilelerle geçtiklerinden tekrarlardan kaçınmak için burada yalnız ilk geçtiği âyetler aktarılmış, diğerlerinin de hangi sûrede kaçınıcı âyet oldukları gösterilmiştir.

⁸ İsimlerin yazımında Kur'ân-ı Kerim'de geçen şekilleri aynen korunmuştur.

⁹ Yaklaşmak, acele etmek anlamlarına gelen 'ezef ve 'üzûf köklerinden türemiştir. Bu lafız Kur'ân'da iki yerde geçmektedir. Mü'min, 40/18'de kıyametten kinaye olan 'yevm=gün' lafzı ile geçtiğinden Necm, 53/57'deki 'el-Âzife=yaklaşan' lafzı da kıyamet anlamında yorumlanmıştır.

“**Yaklaşan gün** hususunda kendilerini uyar. Çünkü yutkunanlar olarak yürekler gırtlaklarına dayanmıştır. Zalimler için ne sıcak bir dost, ne de saygı duyulan bir şefaatçi vardır.” (Mü’min, 40/18).

أَزِفَتِ الْأَزْفَةُ

“Yaklaştı **yaklaşan.**” (Necm, 53/57).

الْحَاقَّةُ¹⁰ = el-Hâkka¹¹

الْحَاقَّةُ

“**Gerçekleşecek**/kıyamet!” (Hâkka, 69/1).

خَافِضَةٌ = Hâfida¹²

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

“**Alçaltan, yükselten.**” (Vâkıa, 56/3).

الرَّافِعَةُ = er-Râcife¹³

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

“**O şiddetle sarsanın** sarstığı günde.” (Nâziât, 79/6).

رَافِعَةٌ = Râfia¹⁴

زَلْزَلَةٌ = Zelzele¹⁵

¹⁰ Bu lafız kıyametin ismi olarak 69. sûrenin ilk üç âyetinde geçer.

¹¹ ‘Gerçekleşecek’ karşılığını verdiğimiz **‘Hâkka’** lafzının anlamı üzerinde pek çok yorumlar yapılmışsa da bu âyetlerde kıyametin murat edildiğinde kuşku yoktur. (Bkz. H.B. Ç.M.; III/1081).

¹² Yumuşak davranmak (Hıcr, 15/88; Şuarâ, 26/215); ve tevazu göstermek (İsrâ, 17/24) ve varlıklı olmak gibi anlamlara gelen ‘hafd’ kökünden türemiş olan **‘hâfida’** lafzı, kendinden sonra gelen yükselten, yücelten anlamındaki **‘râfia’** lafzının delâleti ile kıyametin ismi olarak ‘alçaltan, küçük düşüren’ anlamında yorumlanmıştır.

¹³ ‘er-Râcife’, sarsılmak, irâde dışı alabildiğine sallanmak, silkelenmek anlamlarına gelen ‘racf, racefân’ masdarlarından türemiştir. Özellikle sûra ilk üfürülüşte yaman sarsıntılar oluşacağından kıyametin özel isimlerinden biri olmuştur.

¹⁴ Bkz. ‘Hâfida’.

¹⁵ Şiddetli yer sarsıntısı, korku, bela, şiddet gibi anlamlara da gelen ‘zilzâl’ lafzının bir başka masdar türüdür. Kıyamet, bütün bu niteliklere sahip olduğundan bu isimle de anılmıştır.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

“Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Kuşkusuz o saatın **depremi** pek büyük bir olaydır.” (Hacc, 22/1).

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

“Yer, **sarsıntı** ile sarsıldığında.” (Zilzâl, 99/1).

السَّاعَةُ =es-Sâat¹⁶

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

“Allah’a kavuşmayı yalan sayanlar gerçekten hüsrana uğradı. Sonunda **o saat** ansızın kendilerine gelip çatınca onlar günahlarını sırtlarına yüklenmiş oldukları bir halde: ‘Orada (dünyada) yaptığımız kusurlardan ötürü yazıklar olsun bize!’ derler. Dikkat edin! Ne kötü veballer yükleniyorlar.” (En’âm, 6/31).

الصَّاحَّةُ =es-Sâhha¹⁷

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

“Ama **o sâhha** (o sayhasını=yüksek sesini dinletecek bela) geldiğinde.” (Abese, 80/33).

¹⁶ En küçük zaman birimi, an, yirmi dört saatlık zaman diliminden bir saatlık bir dilim anlamlarında kullanılan bu lafız kıyametin ismi olarak Kur'an'da en sık geçen lafızlardan biridir. Bkz. (En'âm, 6/40; Arâf, 7/187; Yûsuf 12/107; Hicr 15/85; Nahl 16/77; Kehf 18/21, 36; Meryem, 19/75; Tâhâ 20/15; Enbiyâ, 21/49; Hacc 22/1, 7, 55; Furkân 25/11; Rûm 30/12, 14, 55; Lokmân 31/34; Ahzâb, 33/63; Sebe' 34/3; Mü'min, 40/46, 59; Fussilet 41/47, 50; Şûrâ 42/17, 18; Zuhuf 43/66, 85; Câsiye, 45/27; Muhammed, 47/18; Kamer, 54/1, 46 iki kere; Nâziât, 79/42).

¹⁷ 'es-Sâhha' lafzının, demir ve taş gibi içi dolu, katı yani pek bir şeyi yine öyle bir şeye çarpmak anlamına gelen 'sahh' kelimesinden türetilmiş olduğunu söyleyenlere göre bu çarpmanın çıkardığı sese 'sahha' denilir. Bundan hareketle 'es-Sâhha', kuvvetli ses çıkaran, kulakları sağır edercesine haykıran, korkunç bir felaket diye yorumlanmıştır (bkz. Kurtubi, el-Câmi', XIX, 224). Kıyamet de bu özellikleri taşıdığından bu isimle anılmıştır.

الطَّامَّةُ الْكُبْرَى =et-Tâmmetü'l-Kübrâ¹⁸

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

“O güç yetmez **en büyük felâket** geldiğinde;” (Nâziât, 79/34).

الْغَاشِيَةِ =el-Ğâşiye¹⁹

هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

“Sana **Ğâşiye’nin** haberi geldi mi?” (Ğâşiye, 88/1).

الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ =el-Fezau'l-Ekber²⁰

لَا يَخْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“O **en büyük korku** onları üzmeyecek ve kendilerini melekler söyle karşılayacaklar: İşte bu, size sözverilen gününüzdür.” (Enbiyâ, 21/103).

الْقَارِعَةُ =el-Kâria²¹

الْقَارِعَةُ

“**Kâria**/Felâket kapısını çalan.” (Kâria,101/1).

الْوَاقِعَةُ =el-Vâkıa²²

¹⁸ Kabarmak, çoğalmak, basıp doldurmak, baskın gelmek, anlamlarına da gelen ‘et-tâmmetü’ lafzı, en büyük anlamındaki ‘el-kübra’ lafzı ile de nitelenince içerdiği şiddet manası hafsalanın alamayacağı boyutlarda bir dehşeti yansıtır, güç yetirilemeyecek, karşı koyulamayacak, katlanılamayacak bela anlamlarını vurgular.

¹⁹ Saran, kaplayan, bürüyen anlamına gelen ‘Ğâşiye’ de kıyametin özel isimlerindendir.

²⁰ En büyük korku, en büyük korkunun gerçekleşeceği gün demektir. Bununla kıyamet gününün kastedildiğini hem bu maddenin örneği olarak verilen âyetin öncesinden ve sonrasında hem de Neml, 27/87, 89 ve Sebe’, 34/23, 51 âyetlerinden anlıyoruz.

²¹ Çarpan, vuran, tokmakla vurur gibi ses çıkaran, kapıyı çalan anlamlarına gelen bu lafız da kıyametin ismi olarak 101. sûre’nin ilk üç âyetinde geçer.

²² Pek çok anlamlara gelen ‘vaq’ ve ‘vuqu’ masdarından türetilmiş olan bu isim, kıyametin ismi olarak gerçekleşecek, meydana gelecek, fi’len yaşanılacak olay anlamlarını yansıtır.

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ²³

“O olacak (kıyamet) gerçekleştiğinde.” (Vâkıa, 56/1).

يَوْمَ الْيَمِّ =Yevmün Elîm²³

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْيَمِّ

“Derken o gruplar kendi aralarından ihtilafa düştü. Veyl, **elemli bir günün** azabından ötürü zulmetmiş olan o kimselere!” (Zuhruf, 43/65).

اليَوْمِ الْآخِرِ =el-Yavmu'l-Âhir²⁴

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

“İnsanlardan kimi de var ki ‘Allah’a ve **son güne** inandık’ der. Oysa onlar inanmış değildir.” (Bakara, 2/8).

اليَوْمِ الْحَقِّ =el-Yevmü'l-Hakk²⁵

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا

“İşte o, **gerçek gündür**. Artık kim dilerse Rabbine bir dönüş-gidiş yolu tutar.” (Nebe’, 78/39).

يَوْمِ الْخُلُودِ =Yevmü'l-Hulûd²⁶

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

“Oraya esenlikle girin, işte bu **sonsuzluk günü**.” (Kâf, 50/34).

²³ Elem veren, acı veren, acı çektiren bir gün.

²⁴ Bu isim on sûrede geçmektedir. ‘Son Gün’ başlığı altında kaydedilen bu âyetlerin hepsinin geçtiği sûre ve numaraları şunlardır: (Bakara, 2/62, 126, 177, 228, 232, 264; Âl-i İmrân, 3/114; Nisâ, 4/38, 39, 59, 162; Mâide, 5/69; Tevbe, 9/18, 19, 29, 44, 45, 99; Nûr, 24/2; Ankebût, 29/36; Mücâdele, 58/22; Mumtehine, 60/6; Talâk, 65/2). Bu isim ‘el-Yevmü'l-Âhir=Son Gün’ kapsamında ayrıntılı bir şekilde işlenmiştir.

²⁵ Gerçek gün, gerçeğin ta kendisi olan gün, kıyamet günü.

²⁶ Sonsuzluk günü.

يَوْمَ عَسِرٍ =Yevmün Asir²⁷

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

“Çağırana koşanlar olarak. Kafirler: ‘Bu, pek çetin bir gün’ der.” (Kamer, 54/8).

الْيَوْمَ الْمَوْعُودِ =el-Yevmu'l-Mev'ûd²⁸

وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ

“Va'dedilen güne,” (Burûc, 85/2).

يَوْمَ الْبَعْثِ =Yevmu'l-Ba's²⁹

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ
الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Kendilerine bilgi ve iman verilmiş kimseler ise derler: ‘Andolsun ki siz, Allah’ın yazgısınca **diriliş gününe** değin durdunuz! İşte bu, o diriliş günü! Ancak siz bilmiyordunuz.” (Rûm, 30/56).

يَوْمَ التَّغَابُنِ =Yevmu't-Teğâbun³⁰

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

²⁷ Güçlük veren, zor, çetin bir gün. Ayrıca bkz. Muddessir, 74/9.

²⁸ Olacağı, geleceği vaad edilen.

²⁹ Diriliş günü, yeniden hayata döndürülüş günü. Ölüm sonrası dirilişin bir gün gerçekleşeceğini vurgulayan âyetlerden biridir. Bkz. Kabir hayatı.

³⁰ Teğâbun lafzı, alış-verişte veya ileri sürülen görüşte aldanmak veya aldatmak anlamına gelen ‘ğabn’ lafzından türetilmiş bir kelimedir. Karşılıklı aldanışma yahut aldanma veya aldanmanın ortaya çıkışı, kâr-zarar günü, aldanış günü, aldanma günü, kişinin dünyada iken kendi kendini aldatmış olduğunu anlayacağı, aldanışının farkına varacağı gün gibi anlamları kapsar. Bkz. Elmalılı Tefsiri, S. Güllü, 8/368 vd.

“Sizi toplantı gününe toplayacağı günde. İşte o gün **teğâbün** (kişinin beklentilerinden farklı bir durumla karşılaşması) **günüdür**. (kâr ve zarar günü)dür Her kim Allah’a iman eder de yararlı iş yaparsa Allah onun kabahatlarını örter de onu ebedî olarak içlerinde kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere kor. İşte bu, o büyük kurtuluştur.” (Teğâbun, 64/9).

يَوْمَ التَّلَاقِ =Yevmu't-Telâk³¹

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

“Dereceleri yükseltendir, Arş’ın sahibidir. **Kavuşma gününe** karşı uyarması için, buyruğundan olan Ruh’u kullarından dilediğine indirir.” (Mü’min, 40/15).

يَوْمَ التَّنَادِ =Yevmu't-Tenâd³²

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

“Toplumum! Cidden ben sizin hesabınıza **bağrışma gününden** korkuyorum.” (Mü’min, 40/32).

يَوْمَ الْجَمْعِ =Yevmu'l-Cem³³

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

“Kentlerin anasını ve onun çevresindekileri uyarman ve yine ken-dişinde hiç kuşku bulunmayan **toplantı gününden** uyarman için sana Arapça bir Kur’ân indirdik. Bir grup cennette, bir grup da alevli (cehennem)dedir.” (Şûrâ, 42/7).

يَوْمَ الْحِسَابِ =Yevmu'l-Hisâb³⁴

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

³¹ Kavuşma günü, buluşma günü.

³² Pişmanlık günü

³³ Toplanma, bir araya gelme günü. Bkz. Teğâbun, 64/9.

³⁴ Hesap günü. Bkz. (Sâd 38/26, 53; Mü’min, 40/27).

“Dediler: Rabbimiz! Bize, **hesap gününden** önce hemen payımızı ver!” (Sâd, 38/16).

يَوْمَ الْحَسْرَةِ =Yevmu'l-Hasret³⁵

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

“Onlar gaflet içinde iken, onlar iman etmezlerken o **hasret günü**, o iş bitirildiği saatin korkunçluğunu kendilerine haber vererek onları uyar.” (Meryem, 19/39).

يَوْمَ الْخُرُوجِ =Yevmu'l-Hurûc³⁶

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

“O gün, o gerçeğe yönelik haykırışı duyarlar. İşte o gün, **çıkış günüdür**.” (Kâf, 50/42).

يَوْمَ الدِّينِ =Yevmu'd-Dîn³⁷

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

“**Din gününün** Mâlikine (hamdolsun).” (Fatiha, 1/4.)

يَوْمَ الْفَصْلِ =Yevmu'l-Fasl³⁸

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

“Bu, yalanlayıp durduğunuz o **ayırım günüdür**.” (Sâffât, 37/21).

يَوْمَ الْقِيَامَةِ =Yevmu'l-Kıyâme³⁹

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

³⁵ Hasret günü, alabildiğine pişmanlık duyma, vahlanma günü.

³⁶ Topraktan çıkış, diriliş günü.

³⁷ Ceza ve mükâfât günü, âhiret günü. Bu ismin geçtiği diğer sûreler: (Hicr, 15/35; Şuarâ, 26/82; Sâffât, 37/20; Sâd 38/78; Zâriyât, 51/12; Meâric, 70/26; Muddessir, 74/46; İnfitâr, 82/15, 17, 18; Mutaaffîn, 83/11).

³⁸ Hak ile bâtılın kesin çizgilerle ayrıldığı, hak ve bâtıl mensuplarının kimler olduğunun belirleneceği ayırım günü, kesin hüküm günü. Bu isim şu üç sûrede de geçer: Duhân, 44/40; Murselât, 77/13, 14, 38; Nebe', 78/17.

³⁹ Kıyam günü, kabirlerden kalkış günü, âhiret hayatının ilk anlarının gerçekleşeceği gün. Kıyâmet olayına en çok bu isimle vurgu yapılır. Farklı sayılarda tam 29 sûrede yer alır.

أَسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ
بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ
مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى
أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“Sonra siz, birbirinizi öldüren, içinizden bir grubu yurtlarından çıkararak, onlara karşı günah ve zulümle birbirinize arka çıkan kimlersiniz. Size esir olarak gelirlerse kendileriyle fidyeleşmeye yelteniyorsunuz. Oysa yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmıştı. Yoksa kitabın bir kısmına inanıyor bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Bunu yapanlarınızın cezası dünya hayatında rezillikten başka bir şey değildir. **Kıyamet gününde** ise azabın en ağırına kakılırlar. Allah yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.” (Bakara, 2/85).

يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ =Yevmun Lâ Raybe Fîh⁴⁰

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Rabbimiz! Kuşkusuz Sen, **kendisinde hiç kuşku olmayan bir gün** için insanları toplayansın. Cidden Allah Miad'ı şaşmaz/sözünden caymaz.” (Âl-i Imrân, 3/9).

يَوْمَ الْوَعِيدِ =Yevmu'l-Vaîd⁴¹

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

“Ve sûra üfürüldü. İşte bu, **tehdit günüdür.**” (Kâf, 50/20).

Bu sûreler ve ilgili ismin geçtiği âyetler: (Bakara, 2/113; Âl-i Imrân, 3/77, 161, 180, 185, 194; Nisâ, 4/87, 109, 141, 159; Mâide, 5/14, 36, 64; En'âm, 6/12; A'râf, 7/32, 167, 172; Yûnus, 10/60, 93; Hûd, 11/60, 98, 99; Nahl, 16/25, 27, 92, 124; İsrâ, 17/13, 58, 62, 97; Kehf, 18/105; Meryem, 19/95; Tâhâ, 20/100, 124; Enbiyâ, 21/47; Hacc, 22/9, 17, 69; Mü'minûn, 23/16; Furkân, 25/69; Kasas, 28/41, 42, 61, 71, 72; Ankebût, 29/13, 25; Secde, 32/25; Fâtır, 35/14; Zümer, 39/15, 24, 31, 47, 60, 67; Fussilet, 41/40; Şûrâ, 42/45; Câsiye, 45/17, 26; Ah-kâf, 46/5; Mücâdele, 58/7; Mumtehine, 60/3; Kalem, 68/39.

⁴⁰ Kendisinde şüphe olmayan bir gün. Bu anlamda şu âyete de bkz. Âl-i Imrân, 3/25.

⁴¹ Tehdit günü, tehditlerin gereğinin yerine getirileceği gün.

يَوْمَ عَظِيمٍ =Yevmun Azîm⁴²

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي
نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

“Âyetlerimiz apaçık belgeler olarak kendilerine okunduğunda bize kavuşmayı ummayanlar: ‘Bize, bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir’ dediler. De ki: ‘Onu kendi tarafımdan değiştirmem benim için olacak bir şey değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirsem **büyük bir günün azabından** korkarım’.” (Yûnus, 10/15).

يَوْمَ عَقِيمٍ =Yevmun Akîm⁴³

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

“Küfre sapmış olanlar o an (kıyamet) ansızın kendilerine gelinceye veya onlara **kısır bir günün** azabı varıncaya değin Kur’an hakkın-
da hep bir kuşku içinde bulunurlar.” (Hacc, 22/55).

يَوْمَ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ =Yevmun Mecmûun Lehu’n-Nâs⁴⁴

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ
النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

⁴² Azametli gün, pek büyük bir gün. Bu isim, Kıyametin ismi anlamında şu üç sûrede de geçmektedir: Zümer, 39/13; Ahkâf, 46/21; Mutaffifin, 83/5.

⁴³ Kısır bir gün. Bu âyette geçen bu günün kıyamet günü olduğu bir yorumdur ve kısır olarak nitelenmesinin sebebi de daha sonra kendisi gibi bir başka gün olmayacağı içindir. Çünkü bununla Bedir savaşının yapıldığı günün murat edildiği yorumu da vardır. (Bkz. Kurtubi, el-Câmi’, XII, 87).

⁴⁴ İnsanların kendisi için toplanıldığı bir gün.

“Âhiret azabından korkan kimse için bunda bir ibret vardır. Bu, insanların kendisi için toplandığı bir gündür, bu, görülmüş bir gündür.” (Hûd, 11/103).

يَوْمَ مُحِيطٍ =Yevmun Muhît⁴⁵

وَالِى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّى أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّى أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. Dedi: ‘Ey toplumum! Ölçüyü, tartıyı eksik yapmayın. Gerçekten ben sizi bolluk içinde görüyorum, ben sizin hesabınıza, kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.” (Hûd, 11/84).

يَوْمَ مَشْهُودٍ =Yevmun Meşhûd⁴⁶

يَوْمَ مَعْلُومٍ =Yevmun Ma'lûm⁴⁷

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

“Belli bir günün randevu yerine elbette toplanacaklar!” (Vâkıa, 56/50).

يَوْمَ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ =Yevmü'l-Vakti'l-Ma'lûm⁴⁸

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

“O bilinen vaktin gününe değin.” (Hicr, 15/38).

Âhiret Gerçeğini Yansıtan Âyetler

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

⁴⁵ Bu isim, ‘kuşatıcı gün’ü âhiret olarak yorumlayanlara göredir. Çünkü ‘yevmün muhit’, dünyada Hz. Şuayb’ın kavminin başına gelen felâket günü ile de yorumlanmıştır.

⁴⁶ Görülmüş bir gün. Bkz. Hûd, 11/103.

⁴⁷ Bilinen bir gün, belli bir gün.

⁴⁸ Vakti-zamanı belli gün. Bkz. Sâd 38/81.

“De ki: Yeryüzünde bir gezinin de bakın yaratmayı başlangıçta nasıl yapmış? **Sonra da Allah** son yapışı meydana getirecek. Şüphesiz Allah her şeye karşı pekâlâ güçlüdür.” (Ankebût, 29/20).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“Göklerde ve yerde bulunanlar kendisinin olan Allah’a hamdolsun. **Âhirette de hamd sadece O’nadır.** O, çok hikmetlidir, pek haberlidir.” (Sebe’, 34/1).

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ مِّمَّا بَقِيَ

“Oysa **âhiret** daha hayırlı ve daha kalıcıdır.” (A’lâ, 87/17).

Dünya ve Âhiret Anlamında Yorumlanan =el-ûlâ
ve =el-âhire **Lafızlarının Yer Aldığı Ayetler**

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“Allah O. O’ndan başka tanrı yoktur. **Önünde de sonunda da** (dünyada da âhirette de) övgü O’nun, hüküm O’nun. Sonunda döndürülüp O’na götürüleceksiniz.” (Kasas, 28/70).

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

“Ama **son da ilk** de (âhiret de, dünya da) Allah’ındır.” (Necm, 53/25).

فَاَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

“Allah da onu tuttu **sonun ve önün** (âhiretin ve dünyanın) ibretlik cezasına çarptırdı.” (Nâziât, 79/25).

وَإِنَّا لَنَآخِرَةَ وَالْأُولَى

“Kuşkusuz **sonu da bizim önü de** (âhiret de bizim dünya da).” (Leyl, 92/13).

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

“Kuşkusuz **son senin için ilkten** (âhiret dünyadan) daha hayırlı. (Duhâ, 93/4).

Son Güne (Âhirete) İnanmayı Öngören Âyetler

İmanın Geçerliliği Kalbe Yerleşmiş Olmasına Bağlıdır

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

“İnsanlardan kimi de var ki: ‘Allah’a ve o son güne (âhîret gününe) inandık’ der. Oysa onlar inanmış değildirler.” (Bakara, 2/8).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Kuşkusuz inananlar ile yahudi, hristiyan ve sâbiîlerden her kim Allah’a, âhîret gününe iman eder ve iyi iş yaparsa işte onlara Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler.” (Bakara, 2/62).

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Bir vakit İbrahim dedi: ‘Rabbim! Burasını güvenli bir şehir yap, halkına, içlerinden Allah’a ve son güne (âhîret gününe) inananlara çeşitli ürünlerden rızık ver.’ Allah buyurdu: ‘Ben inkar edeni de kısa bir süre geçindiririm, sonra onu ateşin azabına zorlarım. Varılacak ne kötü yerdir!’” (Bakara, 2/126).

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

“Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz iyilik, erginlik (Allah’a yakınlık) değildir. Ama asıl iyilik Allah’a, **son güne**, meleklerle, Kitab’a, peygamberlere **inanana**, mala olan tutkusuna karşın malını akrabalarına, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyenlere veren ve esirleri kurtarma uğrunda harcayan; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ile sözleştiklerinde ahitlerine vefalı olanlar, sıkıntıda, hastalıkta ve şiddet anında sabredenlerin iyilikleridir. İşte onlardır sadakat gösterenler! İşte onlardır müttakiler.” (Bakara, 2/177).

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç temizlenme süresi beklerler. Allah’a ve **son güne inanıyorlarsa**, Allah’ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Bu süreçte kocaları, barışmak isterlerse kendilerini geri almağa daha çok hak sahibidirler. Kadınlar için, üzerlerindeki hakkın aynısı meşru surette (erkekler üzerinde) vardır. Bununla birlikte erkekler için kadınlar üzerinde bir derece vardır. Allah pek izzetlidir, pek hikmetlidir.” (Bakara, 2/228).

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمُ أَزْكَى لَكُمْ وَاطَّهَّرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini bitirdiler mi, aralarında örfe uygun meşru bir biçimde anlaştıklarında (eski) kocalarına nikahlanmaları hususunda kendilerine engel olmayın. İşte bu! Bununla, içinizden Allah’a ve **son güne inanana** öğüt veriliyor.” (Bakara, 2/232).

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

“Allah’a ve **son güne inanırlar**, ma’rufu (iyiliği/güzel olanı) emrederler, münkerden (çirkinden-kötü olandan) sakındırırlar, hayırlarda koşuşurlar. İşte onlar salihlerdendir.” (Âl-i Imrân, 3/114).

Ne Olurdu İnansalardı

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

“Ne olurdu onlara Allah’a ve **son güne inansalardı**, Allah’ın kendilerine verdiği rızıktan infakta bulunsalardı. Allah onları çok iyi bilendir.” (Nisâ, 4/39).

Âhirete İmanın Bir Göstergesi de Hz. Peygamber’in Söylediklerine Kulak Vermektir

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Peygamber’e ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Bir şeyde çekişirseniz -Allah’a ve **son güne inanıyorsanız**- onu Allah’a ve Peygamber’e döndürün (arzedin.) İşte bu hem hayırlı, hem de sonuç itibariyle daha güzeldir.” (Nisâ, 4/59).

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

“Ancak, içlerinden ilimde derinleşenler, sana indirilene, senden önce indirilmiş olanlara inanmaktaki müminler, namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah’a ve **son güne inananlar**; işte onlar, onlara pek azametli bir ödül vereceğiz.” (Nisâ, 4/162).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Kuşkusuz iman edenler ile Yahudi olanlar, Sâbiîler, Hristiyanlar (bunlardan) her kim Allah’a, **son güne iman eder** ve bir iyi iş yaparsa işte onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler.” (Mâide, 5/69).

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

“Allah’ın secde yerlerini (mescitlerini) ancak, Allah’a ve **son güne inanan**, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah’tan başkasından korkmayanlar onarır. İşte onlar doğru yolu bulmuşlardan oldular.” (Tevbe, 9/18).

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Siz hacıya su vermeyi ve Mescid-i Haram’ı onarmayı Allah’a ve **son güne iman eden**, Allah yolunda cihada koyulanla bir mi tuttunuz? Bunlar Allah katında eşit olmazlar. Allah zalimler toplumunu doğru yola iletmez.” (Tevbe, 9/19).

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا
بِمَوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

“Allah’a ve âhiret gününe iman edenler mallarıyla canlarıyla cihad etmek için senden izin istemezler. Allah o takva sahiplerini çok iyi bilir.” (Tevbe, 9/44).

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Bedevilerden kimi de var ki Allah’a ve son güne iman eder, in-fak ettiğini Allah katında yakınlıklar ve Peygamber’in dualarına (ve-sile) edinir. Dikkat! Gerçekten o, kendileri için bir yakınlıktır. Allah yakında onları rahmetinin içine sokacak. Kuşkusuz Allah çok bağış-layıcıdır, çok merhametlidir.” (Tevbe, 9/99).

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ
عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

“Zina eden kadın ve zina eden erkek, hemen bunlardan her birine yüz değnek vurun. Eğer Allah’a ve âhiret gününe gerçekten ina-nıyorsanız Allah’ın dininde bunlara bir acıyacağınız tutmasın. Bir de müminlerden bir grup cezalandırılmalarına tanıklık etsin.” (Nûr, 24/2).

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

“Oysa şeytanın onlar üzerinde hiçbir hükümranlığı yoktu. Ancak **âhirete inanan** kimseyi, ondan kuşku içinde bulunanlardan (ayırıp) bilelim diye (kendisine imkân tanımıştık). Rabbin her şey üzerinde çok iyi bir muhafızdır.” (Sebe’, 34/21).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي
قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluğu Allah ve Peygamberi’ne karşı sınırlar koyma yarışına kalkışan kimselerle - babaları veya oğulları veya kardeşleri veya yakınları olsalar da- sevişir bulamazsın. İşte Allah öyle kimseleri sevmeyen bir toplumun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, içlerinde ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte onlar Allah taraftarıdır. Uyanık ol ki Allah’ın taraftarı kesin hep kurtuluşa erenlerdir.” (Mücâdele, 58/22).

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

“Sonra sürelerini doldurmağa yaklaştıklarında onları güzellikle tutun yahut güzellikle ayırılın ve sizlerden adalet sahibi iki erkeği de şahit tutun. Şahitliği de Allah için doğru yapın. Size söylenen işte bu! Bununla Allah’a ve âhiret gününe iman eden kimselere öğüt veriliyor. Kim Allah’tan korkarsa Allah ona bir çıkış noktası sağlar.” (Talâk, 65/2).

Âhirete İnanmanın 'Reca=umut' Lafzından Türetilmiş Kiplerle Vurgulandığı Âyetler

وَالِى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِى الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. Vardı ve: ‘Ey kavmim! Allah’a ibadet edin ve **son günü umun**, fesatçılıkla yeryüzünü berbat etmeyin’ dedi.” (Ankebût, 29/36).

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Andolsun gerçekten, Allah Elçisinde sizin için, Allah’ı ve **son günü uman** ve Allah’ı çokça anan kimseler için güzel bir örnek vardır.” (Ahzâb, 33/21).

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِىهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

“Gerçekten onlarda sizler için, Allah’a ve **âhiret gününe umut besleyenler için** güzel bir örnek olmuştur. Her kim de tersine giderse haberi olsun ki Allah çok zengindir, her övgü O’nundur.” (Mümtehhine, 60/6).

Âhiret Endişesi Taşıyanlar

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ

“Ya, **âhiretten çekinerek**⁴⁹ ve Rabbinin rahmetini umarak gecenin dilimlerinde secdeye vararak, (namazda) kıyamda bulunarak

⁴⁹ Âhirette durumum ne olacak diye endişe duyarak.

divan duran kimse?.. De ki: Bilen kimselerle bilmeyen kimseler hiç eşit olur mu? Ancak, temiz akıl sahipleri öğüt alır.” (Zümer, 39/9).

Âhirete İman Edenlere Yönelik Övgüler

Âhirete Kesin Şekilde İnanırlar

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

“Ve onlar hem sana indirilene hem de senden önce indirilenlere inanırlar. **Ve onlar âhirete de kesin şekilde inanırlar.**” (Bakara, 2/4).

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

“Bu, önündekini tasdik eden ve senin Ümmülkura’yı ve çevresindekileri uyarmak için indirdiğimiz feyizli bir kitaptır. **Âhirete inanlar** ona inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler”. (En’âm, 6/92).

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

“Onlar, namazı dürüst kılarlar ve zekâtı verirler. **Onlar âhirete de kesin inanırlar.**” (Neml, 27/3).

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

“Onlar namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler **ve onlar âhirete de kesin şekilde inanırlar.**” (Lokman, 31/4).

Hedefi Âhîret Olanların Çalışmaları Şükranla Karşılır

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

“Kim **de âhireti istemiş** ve bir mümin olarak o âhiret için ona uygun bir çalışma yapmışsa; işte onların çalışmaları şükranla karşılanmıştır.” (İsrâ, 17/19).

Âhiret Ödülleri

وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

“Elbette **âhiret ödülü** iman edenler ve sakınmakta olanlar için daha değerlidir.” (Yûsuf, 12/57).

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ
وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

“Bak nasıl, kimilerini kimine üstün kıldık. Elbette hem **âhiret dereceleri** açısından daha büyüktür, hem de üstün kılma noktasından daha büyüktür.” (İsrâ, 17/21).

Âhirete İnanmayanların Yansıtıldığı Âyetler

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي
يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

“Ey iman edenler! Malını insanlara gösteriş için dağıtan, Allah’a ve **son güne inanan** kimse gibi sadakalarınızı başa kakmak ve incitmek suretiyle boşa çıkarmayın. Onun durumu, üstünde biraz toprak bulunan ama üzerine şiddetli bir yağmur indiğinde cascavlak kalan yalçın kayanın durumunu andırır. Böyleleri kazandıklarından bir şey elde edemezler. Allah o kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.” (Bakara, 2/264).

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

“Onlar ki Allah’a ve **son güne inanmadıkları** halde mallarını insanlara gösteriş için harcarlar. Şeytanın kendisine arkadaş olduğu kimse için o ne kötü bir arkadaşdır.” (Nisâ, 4/38).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberi’ne, Peygamberi’ne indirdiği Kitab’a ve daha önce indirmiş bulunduğu kitaba inanın. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve **son günü inkâr eder-se** gerçekten pek uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır.” (Nisâ, 4/136).

وَلِتَصْغِيَ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

“Bir de **âhirete inanmayanların** gönülleri o süslü söze ağınsın, ondan hoşlansınlar ve işleyegeldikleri suçları işlesinler (diye bu telkinleri yaparlar).” (En’âm, 6/113).

Âhirete İnanmayanların Keyiflerine Uyuma

قُلْ هَلَمْ شُهِدَ أَلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

“De ki: ‘Haydi, Allah’ın bunu haram kıldığına dair tanıklık eden şahitlerinizi getirin. Şahitlik ederlerse sen kendileriyle birlikte şahitlik yapma. Âyetlerimizi yalan sayanların, **âhirete inanmayanların keyiflerine uyuma**. Onlar, Rablerine başkalarını denk tutuyorlar.’” (En’âm, 6/150).

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

“Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve **son güne inanmayan**, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram kılmayan ve hak dini din edinmeyenler ile onlar boyun eğmiş olarak kendi elleriyle cizye vermelerine değin savaşı.” (Tevbe, 9/29).

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

“Senden ancak, Allah’a ve **son güne inanmayanlar** ve gönülleri şüpheye düşmüş kimseler izin isterler. Artık onlar şüpheleri içinde çalkalanıp dururlar.” (Tevbe, 9/45).

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأَكُمَا بِهِتَأُولَئِكَ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

“(Yusuf) dedi: ‘İkinize, rızkınız olan yiyeceğiniz gelmeden size onun yorumunu haber veririm. İşte ikinize (söylediğim) bu mesele Rabbimin bana öğrettiklerindendir. Ben, Allah’a inanmayan **hem de âhireti inkâr edip duran** bir toplumun dinini terkettim.’” (Yûsuf, 12/37).

İnkarcı Gönüller

إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

“Tanrınız bir tek tanrıdır. **Âhirete inanmayanlar, onların gönülleri inkârcıdır** ve onlar büyüklük taslayıp dururlar.” (Nahl, 16/22).

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“**Âhirete inanmayanlar için** kötülük örneği vardır. Ama en yüce örnek Allah’a aittir. O, pek güçlüdür, pek hikmetlidir.” (Nahl, 16/60).

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“Bir gerçek de şu: **Âhirete inanmayanlara**, onlara elem veren bir azap hazırladık.” (İsrâ, 17/10).

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

“Kur’ân’ı okuduğunda, senin ile **âhirete inanmayanlar** arasına seni saklayan⁵⁰ bir perde çekeriz.” (İsrâ, 17/45).

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِبُونَ

“Ama **âhirete inanmayanlar** caddeden sapmaktadırlar.” (Mü’minûn, 23/74).

Âhirete İnanmayanlara Yaptıklarını Süslü Gösterdik

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

“Çünkü **âhirete inanmayanların** yaptıklarını kendilerine süslü göstermişizdir de onlar ilerisini görmezler.” (Neml, 27/4).

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

“Allah’a bir yalan mı iftira etti yoksa kendisinde bir delilik mi var (diyorlar)? **Doğrusu, âhirete inanmayan** o kişiler azap ve derin bir sapıklık içindeler.” (Sebe’, 34/8).

⁵⁹ Celaleyn, I, 231.

Âhirete İnanmayanların Yürekleri Daralır

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

“Allah, bir oluşu ile anıldığında **âhirete inanmayanların yürekleri daralır**. O’ndan başkası anıldığında ise onlar hemen sevinirler.” (Zümer, 39/45).

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْإِنثَىٰ

“Evet âhirete **imanı olmayanlar** Meleklerle dişi adı takıp duruyorlar.” (Necm, 53/27).

Âhiret Umudunu Yitirmişleri Dost Edinmeyin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

“Ey iman edenler! Allah’ın kendilerine gazap etmiş olduğu bir toplumu dost edinmeyin. Mezarların sakinlerinden olan kâfirler umut kestiği gibi **onlar da âhiretten umut kesmişlerdir**.” (Mümteherine, 60/13).

Âhiret İnançsızlığının ‘Küfür=inkâr etmek, tanımamak’ Lafzından Türetilmiş Lafızlarla Vurgulandığı Âyetler

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

“Onlar ki Allah’ın yolundan çevirirler ve o yolun bozulmasını istiyorlardı, üstelik onlar **âhireti inkar edenlerdi**.” (A’râf, 7/45).

وَلَعِنْ أَذْقَنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهُمِنْهُ إِنَّهُ لَكَايُوسٌ كَفُورٌ

“Onlar ki Allah’ın yolundan çevirirler ve o yolun bozulmasını isterler, hem onlar **âhireti inkâr etmektedirler**.” (Hûd, 11/9).

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

“Onlar zekât vermezler. **Âhireti** de alabildiğine inkâr ederler.” (Fussilet 41/7).

Âhiret Hayatından Kuşku Duymak, O Hayatı Yok Saymak

بَلِ إِذَا رَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ

“Ama **âhiret** hakkında bilgileri birbirini izlemekte, ne var ki onlar **ondan bir kuşku içindedirler**. Daha doğrusu onlar ondan kördürler.” (Neml, 27/66).

كَأَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

“Hayır asla öyle değil! Doğrusu **âhiretten korkmuyorlar**.” (Müddessir, 74/53).

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

“**Âhireti bırakıyorsunuz**.” (Kıyâme, 75/21).

Âhirette Zarara Uğrayacak ve Onun Nimetlerinden İstifade Edemeyecekler

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“İslam dininden başka bir dinin peşinde olanın bu dini kabul edilmez. O kişi **âhirette hüsrana uğrayanlardandır**.” (Âl-i Imrân, 3/85).

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Küfür içinde koşuşanlar seni üzmesin. Onlar, Allah’a hiçbir şekilde asla zarar veremezler. Allah onlara **âhirette bir pay vermemeyi istiyor**. Onlara pek büyük bir azap var.” (Âl-i Imrân, 3/176).

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Bugün tertemiz nimetler size helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yemeği size helaldır, sizin yemeğiniz de onlara helaldır. Mümin kadınlardan iffetli hür kadınlar ile sizden önce kendilerine kitap verilenlerden hür namuslu kadınlar; sizler namuslu, zina yapmayan ve gizli dost edinmeyenler olarak onlara ücretlerini verdiğinizde (size helaldırlar). İmanı inkâr edenin ameli gerçekten boşa çıkmıştır ve o, **âhirette hüsrana uğrayacaklardandır.**” (Mâide, 5/5).

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ

“Hiç kuşku yok, gerçekten onlardır **âhirette en fazla hüsrana uğrayacaklar.**” (Hûd, 11/22).

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ

“**Âhîret azabından** korkan kimse için cidden bunda bir ibret vardır. Bu, insanların kendisi için toplandığı bir gündür. Bu, görme günüdür.” (Hûd, 11/103).

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ

“Hiç kuşku yok ki gerçekten onlar **âhirette hüsrana uğrayacaklar!**” (Nahl, 16/109).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ

“Bunlar o kimselerdir ki kendilerine azabın kötüsü vardır ve bunlar **âhirette en çok hüsrana uğrayacaklar.**” (Neml, 27/5).

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“İşte böyledir azap ve elbette **âhîret azabı daha büyüktür**, fakat bilselerdi.” (Kalem, 68/33).

Dünya Hayatını Âhîret Hayatına Tercih Edenlere Yönelik Tehditler ve Âhîret Nimetlerinden Yararlanamayacakları Bildirilenler

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

“İşte onlar, **âhîret karşılığında dünyayı satın alan kimselerdir**; bu yüzden kendilerinden azap hafifletilmez ve onlar yardım da görmezler.” (Bakara, 2/86).

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Şeytanların, Süleyman'ın saltanatı hakkında okuyageldikleri şeye uydular. Oysa Süleyman küfre sapmamıştı. Ne var ki şeytanlar (şeytan ruhlu insanlar) küfre sapmışlardı, halka sihri ve Bâbil'de o iki meleğe Hârût ile Mârût'a indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: **‘Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma’** demedikçe hiç kimseye (sihir) öğretmiyorlardı. O iki melekten sayesinde kişi ile eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Bununla birlikte o öğrendikleriyle Allah'ın izni olmadıkça kimseye zarar verecek değillerdi. Kendilerine zarar verecek, kendilerine menfaati dokunmayacak şeyi öğreniyorlardı. Yemin olsun ki her kim onu almışsa **onun için âhirette hiç nasip olmayacağını da bilmişlerdi**. Karşılığında/uğrunda canlarını sattıkları şey ne çirkindir! Keşke bilselerdi.” (Bakara, 2/102).

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir bedel karşılığında satanlar, işte onlar; **âhirette onlara hiçbir pay yoktur**. Kıyamet günü Allah onlara konuşmaz, onlara bakmaz, onları aklamaz. Ve onlara pek elem veren bir azap vardır.” (Âl-i Imrân, 3/77).

Âhiret Buluşmasını Yalanlayanların Başlarına Gelecekler

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Âyetlerimizi ve **âhiretteki karşılaşmayı yalanlayanların** bütün işledikleri boşa gitmiştir. Herhalde çekecekleri sırf kendi yaptıklarının cezasıdır.” (A'râf, 7/147).

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

“Şimdi, küfre sapıp âyetlerimizi ve **âhirete kavuşmayı yalanlamağa** yeltenenler, işte onlar azap içinde huzura celbedilmişlerdir.” (Rûm, 30/16).

الدُّنْيَا = ed-dünya ile الْآخِرَةُ = el-âhire **Lafızlarının**

Birlikte Geçtiği Âyetler

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah’ın mescidlerini oralarda Allah’ın adı anılıyor olmaktan ötürü engelleyen ve oraların yıkımı için uğraşanlardan daha zalim kimdir? İşte onlar! Onların oralara girmeleri ancak korka korka olacaktır. Onlar için **dünyada** bir rezillik, **âhirette** ise onlara pek büyük bir azap vardır.” (Bakara, 2/114).

وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

“Kendini aşağılamış olan dışında kim İbrahim’in dininden yüz çevirir? Yemin olsun ki onu **dünyada** seçmiştik. Hiç kuşkusuz o **âhirette** de elbette iyilerdendir.” (Bakara, 2/130).

فَإِذَا قُضِيَّتُمْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

“Hac ibadetlerinizi bitirdiğinizde Allah’ı, atalarınızı anışınız gibi veya daha yaman bir anısla anın. İnsanlardan kimisi: ‘Rabbimiz bize **dünyada** ver’ diyor; ona **âhirette** bir pay yoktur.” (Bakara, 2/200).

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“İçlerinden kimisi ise: ‘Rabbimiz bize **dünyada** bir iyilik, **âhirette** de bir iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru’ diyor.” (Bakara, 2/201).

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ
وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ
دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Sana, o Haram ay’ı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: ‘O ayda savaşmak büyük bir günahdır. Bununla birlikte Allah yolundan menetmek, Allah’a küfretmek, Mescid-i Haram’dan engellemek ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük bir günahdır. Oysa fitne öldürmekten daha beterdir. Güç yetirebilseler sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşı sürdürürler. İçinizden kim dininden dönerse o kâfir olarak ölür. İşte onlar, **dünyada** ve **âhirette** amelleri boşa gitmiştir. İşte onlar ateşin dostlarıdır. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar.” (Bakara, 2/217).

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ
وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَاعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“**Dünyâ** ve **âhiret** hakkında (belki düşünürsünüz).. Sana öksüzleri soruyorlar. De ki: ‘Onlar için işlerini düzeltmek hayırdır. Kendilerine karışırırsanız kardeşlerinizdir. Allah bozguncuyu ıslahatçıdan ayırır. Allah dileseydi elbette sizi zora koşardı. Kuşkusuz Allah pek izzetli, pek hikmetlidir.’” (Bakara, 2/220).

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“İşte onlar, yaptıkları **dünya** ve **âhirette** boşa gidenlerdir. Onlar için yardımcılar da yoktur.” (Âl-i İmrân, 3/22).

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

“Bir vakit melekler şöyle demişti: Ey Meryem! Kuşkusuz Allah seni kendinden bir kelime ile sevindirdi, ki adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. O, **dünyada** ve **âhirette** yüzakıdır ve Allah’a yaklaşmışlardır.” (Âl-i İmrân, 3/45).

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْزِبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“O küfredenler var ya, onları **dünyada** ve **âhirette** pek çetin bir azaba çarptıracağım, onların hiçbir yardımcısı olmayacak.” (Âl-i İmrân, 3/56).

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse ölmez. O, süresi belirlenmiş bir yazıdır. Kim **dünya** nimetini isterse ona ondan veriz, kim de **âhiret** sevabını isterse ona da ondan veriz. O şükredenleri mükâfatlandıracağız.” (Âl-i İmrân, 3/145).

فَاتِيهِمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

“Bunun üzerine Allah kendilerine hem **dünya** sevabını hem de **âhiretin** güzel sevabını verdi. Allah o güzellik sergileyenleri sever.” (Âl-i Imrân, 3/148).

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

“Gerçekten siz, bir vakit onları Allah’ın izniyle kesip doğrarken Allah size olan vaadini yerine getirdi. Nihayet yılgınlık gösterdiniz, o iş hususunda çekiştiniz ve size sevmekte olduğunuzu gösterdikten sonra isyan ettiniz. İçinizden kimi **dünyayı** istiyor ve yine içinizden kimi de **âhireti** istiyor. Sonra sizi sınamak için sizleri onlardan uzaklaştırdı. Gerçekten Allah sizi bağışlamıştı. Öyle ya Allah müminlere karşı lutuf sahibidir.” (Âl-i Imrân, 3/152).

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

“Öyle ise **dünya** hayatını **âhiret** karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsın. Kim Allah yolunda savaşır da sonuçta öldürülür veya galip gelirse ona hemen azametli bir ödül veririz.” (Nisâ, 4/74).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

“Kendilerine: ‘Ellerinizi (savaştan) çekin, namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin’ denilen kimseleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca içlerinden bir zümre, insanlardan, Allah’tan korkar gibi hatta daha ağır bir korku ile korkarlar ve: ‘Rabbimiz üzerimize niye savaşı yazdın, yakın bir süreye kadar bize mühlet vermeli değil miydin?’ derler. De ki: **Dünya** nimeti pek azdır. Oysa **âhiret** sakınan kimse için daha hayırlıdır ve kıl kadar zulüm görmezsiniz.” (Nisâ, 4/77).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

“Kim **dünya** sevabını isterse (bilsin ki) dünyanın ve **âhiretin** sevabı Allah katındadır. Allah pek iyi duyardır, pek iyi görendir.” (Nisâ, 4/134).

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah’a ve Peygamberi’ne karşı savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmağa uğraşanların behemehal cezası öldürülmeleri veya asılmaları veya çaprazlama ellerinin ve ayaklarının kesilmesi yahut bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için **dünyada** bir perişanlıktır; **âhirette** ise onlara pek büyük bir azap vardır.” (Mâide, 5/33).

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا
سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ
لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Ey Peygamber! Küfürde yarışanların tutumları seni üzmesin. Onlardan kimisi ağızlarıyla: ‘Biz iman ettik’ dedikleri halde kalpleri inanmayanlardandır. Kimisi de yalanı çok iyi dinleyen, sana gelmemiş bir başka topluluk için pek iyi dinleyen Yahudilerdendir. Ki kelimeleri yerlerinden (anlamından başka anlama) kaydırıyorlar ve: ‘Eğer size bu verilirse alın verilmezse uzak durun’ diyorlar. Allah’ın fitneye düşürmeyi murat ettiği kimse için Allah’tan bir şey koparamazsın. İşte onlar, Allah’ın gönüllerini tertemiz yapmayı istemediği kimselerdir. Onlara dünyada bir rezillik vardır. **Âhirette** de pek büyük bir azap onlar içindir.” (Mâide, 5/41).

وَكَتُبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ
شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ
هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ²

“Ve Musa: ‘Bu **dünyada** bize bir iyilik yaz, **âhirette** de. Kuşkusuz biz Sana yöneldik.’ (dedi). Buyurdu: ‘Cidden azabımı, dilediğime dokundururum. Rahmetim her şeyi kuşatmıştır. Onu (rahmetimi) sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerime inananlara yazacağım.’ (A'râf, 7/156).

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَشْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ
عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Hiç bir peygamber için, yeryüzünde yoğunluk kazanıncaya (tam hakimiyet kuruncaya) değin; esirler alması uygun değildir. Siz **dünya** menfaatını istiyorsunuz, oysa Allah **âhireti** istiyor. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.” (Enfâl, 8/67).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

“Ey iman edenler! Size: ‘Allah yolunda seferber olun’ denildiğinde neyiniz var ki yere doğru ağırlaştınız? Yoksa **âhiret** karşısında **dünya**ya mı razı oldunuz? **Dünya** hayatının menfaatı **âhiret** yanında pek azdır.” (Tevbe, 9/38).

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“Ey münafıklar siz de tıpkı sizden öncekiler gibisiniz. Oysa onlar kuvvetçe sizden daha yaman, mal ve evlatça sizden daha çoktular. Onlar kismetleriyle safa sürdüler. Sizden öncekiler kismetleriyle safa sürdükleri gibi siz de kismetlerinize safa sürdünüz, dalanların dalışları gibi daldınız. İşte onlar! Eylemleri **dünya** ve **âhirette** boşa gitti. İşte onlar o hüsrana uğrayanlar.” (Tevbe, 9/69).

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ مُّؤْمِنُونَ بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمْ اللَّهُ عَذَابًا
أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Söylememişler diye Allah’a yemin ediyorlar. Gerçekten küfür ke-
limesini söylemişlerdi. İslam’a girmeleri ardından küfre saptılar ve
başaramadıkları şeyi (planı) tasarladılar. Oysa Allah ve Peygamberi’nin
kendilerini lutfundan zengin etmesinden başka intikam al-
mağa kalkışmalarına bir neden yoktu. Tevbe ederlerse hayırlarına
olur. Tevbeden yüz çevirirlerse Allah onları **dünyada** da **âhirette**
de elem veren bir azapla cezalandırır. Yeryüzünde kendileri için ne
bir dost, ne de bir yardımcı vardır.” (Tevbe, 9/74).

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“**Dünya** hayatında ve **âhirette** müjde onlara. Allah’ın sözleri için
hiçbir değişiklik yoktur. İşte budur o büyük kurtuluş.” (Yûnus, 10/64).

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

“Rabbim, gerçekten bana saltanattan bir pay verdin, bana olayla-
rı (rüyaları) yorumlamayı öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı
Sensin **dünya** ve **âhirette** dostum! Müslüman olarak canımı al ve
beni sâlihler arasına kat.” (Yûsuf, 12/101).

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

“Allah, dilediği kimse için rızkı genişletir ve daraltır. **Dünya** haya-
tıyla sevindiler. Oysa **dünya** hayatı **âhiret** yanında başka değil sa-
dece geçici bir yararlanmadır.” (Ra’d, 13/26).

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

“Onlara **dünya** hayatında bir azap vardır. **Âhiret** azabı elbette daha zordur. Kendileri için Allah’tan herhangi bir koruyacak yoktur.” (Ra’d, 13/34).

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

“Onlar ki **dünya hayatını âhirete** tercih ederler, Allah yolundan çevirirler ve o yol için bir çarpıklık isterler. İşte onlar pek uzak bir sapıklık içindedirler.” (İbrâhîm, 14/3).

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

“Allah, iman edenlere **dünya hayatında** ve **âhirette** sâbit sözle sebât verir, Allah o zâlimleri saptırır, Allah dilediğini yapar.” (İbrâhîm, 14/27).

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَرَمَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Zulüm gördükten sonra Allah’a hicret edenleri (sığınanları) elbette onları **dünyada** bir güzelliğe yerleştireceğiz. **Âhiret** ödülü ise -bir bilselerdi- elbette daha büyüktür.” (Nahl, 16/41).

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

“Bunun sebebi, çünkü onlar, **dünya hayatını âhirete** yeğlemişlerdir. Oysa hakikaten Allah kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.” (Nahl, 16/107).

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

“Burada kör olan, âhirette de kördür ve yolca da daha şaşkındır.” (İsrâ, 17/72).

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

“İnsanlardan kimi de Allah’a kenarından ibadet eder; eğer kendisine bir hayır dokunursa bununla tatmin olup yatıştır. Şayet kendisine bir musibet ilişirse yüzü doğrultusunda (perişan bir halde) geri döner. Böylece dünyayı da kaybetmiştir âhireti de. İşte bu, apaçık zararın ta kendisidir.” (Hacc, 22/11).

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ
إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

“Her kim Allah’ın ona dünyada ve âhirette asla yardım etmeyeceğini sanıyorsa hemen yukarı bir ip uzatsın, sonra nefesini kesip baksın, hilesi öfkesini giderecek mi?” (Hacc, 22/15).

وَقَالَ الْمَلَأَمِينَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتَرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

“Dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz halde küfredip âhîret buluşmasını yalanlayan kavminden o kodaman gürûh ise şöyle dedi: Bu da ancak sizin gibi bir insan, yediğinizden, yiyor, içtiğinizden içiyor.” (Mü’minûn, 23/33).

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Müminler arasında edepsizce sözlerin yayılmasını arzu edenler için **dünya** ve **âhirette** acı veren bir azap vardır. Öyle ya siz bilmezsiniz, Allah bilir.” (Nûr, 24/19).

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Şüphe yok ki namuslu, kötülükten habersiz mümin kadınlara iftira atanlar **dünyada** ve **âhirette** lanete uğratılmışlardır ve onlara büyük bir azap vardır.” (Nûr, 24/23).

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَاتَيْنَاهُ إِجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

“Biz de ona İshak ile Yakub’u lutfettik ve peygamberlikle kitabı soyunda kıldık, kendisine **dünyada** ödülünü verdik. Kuşkusuz o, **âhirette** de elbette iyilerdendir.” (Ankebût, 29/27).

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

“**Dünya** hayatından zâhiren birşeyler biliyorlar. Oysa onlar **âhi-
retten** gaflettedirler.” (Rûm, 30/7).

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

“Doğrusu Allah ve Peygamberi’ni inciten kişilere gelince Allah onlara **dünyada** ve **âhirette** lanet etmiş, kendilerine küçük düşüren bir azap hazırlamıştır.” (Ahzâb, 33/57).

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هِذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

“Ey toplumum! Bu **dünya** hayatı sadece geçici bir faydadır. Kuşkusuz **âhi-
ret**, karar yurdudur.” (Mü’min, 40/39).

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي
الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

“Bir gerçek, sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şey, onun için ne **dünyada** ne de **âhirette** bir davet hakkı vardır. Kesin dönüşümüz Allah’adır, kesin aşırıları, ateşin halkıdır.” (Mü’min, 40/43).

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ
الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

“Bunun için kendilerine **dünya** hayatında rezillik azabını tattırıl-
m diye üzerlerine uğursuz günlerde yakıp kavuran soğuk bir rüz-
gâr gönderdik. **Âhiret** azabı elbette daha da rezil edendir. Onlar
kimseden yardım göremezler.” (Fussilet 41/16).

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُلِّ آلٍ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

“Biz, **dünya** hayatında da **âhirette** de dostlarıңыз. Orada size
canlarınızın çekeceği her şey vardır. Orada size isteyeceğiniz her şey
vardır.” (Fussilet 41/31).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

“Kim **âhiret** ekinini isteyip durursa onun ekininde arttırım yapa-
rız. Kim de **dünya** ekinini isteyip durursa ona da ondan veririz. An-
cak **âhirette** onun için hiçbir pay yoktur.” (Şûrâ, 42/20).

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

“Ve altından süsleri. Bunların hepsi sadece **dünya** hayatının geçimliğidir. Oysa **âhiret** Rabbin katında müttakiler içindir.” (Zuhruf, 43/35).

إِعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

“Biliniz ki **dünya** hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda bir övünme, mal ve çocuklarda bir çokluk yarışından ibarettir. Bu bir yağmurun durumunu andırır ki otu ziraatçıları imrendirir, sonra heycana gelir onu sapsarı kesilmiş görürsün, sonra da çerçöp olur. **Âhirette** ise yaman bir azap, bir de bağışlama ve hoşnutluk vardır. Dünya hayatı bir aldaniş metâından başka bir şey değildir.” (Hadîd, 57/20).

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

“Eğer Allah onlara sürgün yazmamış olsaydı kesin **dünyada** kendilerine azap edecekti. **Âhirette** ise onlara ateş azabı var.” (Haşr, 59/3).

الْآخِرَةُ = el-Âhire Lafzının الدَّارُ = ed-Dâr Lafzı ile

Birlikte Geçtiği Âyetler

Samimiyet Testi

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: ‘O **âhiret** yurdu Allah katında başka insanların değil de sırf sizin ise ve bu sözlerinizde samimi iseniz o halde ölümü istesenez ya!’” (Bakara, 2/94).

Müttakiler İçin Daha Hayırlı Yurt Âhiret Yurdudur

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Dünya hayatı bir oyun, bir eğlenceden başka bir şey değildir. **Âhiret yurdu** sakınanlar için elbette daha hayırlıdır. Hâlâ anlamıyor musunuz?” (En'âm, 6/32).

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالَدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Arkalarından kötü bir nesil kendilerinin yerine geçti, o kitaba vâris oldular. Bu alçak dünyanın malını alıyorlar ve: ‘Yakında bizim için mağfiret istenilecek’ diyorlar. Kendilerine öyle bir mal gelse onu da alırlar. Allah’a karşı haktan başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden o kitabın ahdi alınmamış mıydı? Ondakileri okumamışlar mıydı? **Âhiret yurdu** sakınanlar için daha hayırlıdır. Akıl erdirmiyorlar mı?” (A'râf, 7/169).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Senden önce de (peygamber olarak) kentler halkından kendilerine vahiyde bulunduğumuz birtakım erkekleri göndermiştik. Yeryüzünde gezip-dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunu görsünler! Elbette **âhiret yurdu** sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı işletmiyor musunuz?” (Yûsuf, 12/109).

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

“Korkup korunan kimselere: ‘Rabbiniz ne indirdi?’ denildi de ‘Hay-ri!’ dediler. Bu dünyada güzellik sergileyenlere bir iyilik vardır. Elbette **âhiret yurdu** daha hayırlıdır. Gerçekten müttakilerin yurdu ne güzeldir!” (Nahl, 16/30).

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا
وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Allah’ın sana bu vergisi içinde sen **âhiret yurdunu** ara ve dünyadan payını unutma da Allah’ın sana lutfettiği gibi ihsanda bulun, yeryüzünde bozgunculuk peşinde olma, zira Allah bozguncuları sevmez.” (Kasas, 28/77).

Âhiret Yurdunun Gerçek Sahipleri

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

“İşte burası **âhiret yurdudur**. Onu yeryüzünde kendini en yüksek görmeyen ve bozgunculuk amacı gütmeyen kimselere veririz. Ve bu mutlu son takva sahiplerininindir.” (Kasas, 28/83).

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundur. Gerçekten **son yurt** (âhiret evi) işte asıl hayat odur. Ah, bir bilselerdi!” (Ankebût, 29/64).

وَأَنْ كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ
مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا

“(Ey Peygamber hanımları) eğer Allah’ı, Peygamberi’ni ve o **son yurt** (âhireti) istiyorsanız; bilin ki Allah içinizden güzellik sergileyenler için pek azametli bir mükâfat hazırlamıştır.” (Ahzâb, 33/29).

Âhiret Hayatı ile İlgili Diğer Kavramlar

Sûr

Haşr

Ön bilgiler

• Haşr Olayına ‘ نُحْشِرُونَ = **tuhşerûn** (toplanırsınız)’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • O’nun Huzuruna Getirileceksiniz • Haşr Olayına ‘ سَيَحْشُرُ = **seyahşuru (toplayacak)**’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • Onları İleride Bir Araya Toplar • Haşr Olayına ‘ يَوْمَ نَحْشُرُ = **yevme nahşuru (toplayacağımız gün)**’ Cümlecigi ile İşâret Edilen Âyetler • Onları Bir Araya Toplayacağımız Gün • Müttakileri Toplayacağımız Gün • İnkârcıları Bölük Bölük Topladığımız Gün • Haşr Olayına ‘ يَحْشُرُ = **yahşuru (toplar)**’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • Onları Toplayacağı Gün • Haşr Olayına ‘ يُحْشِرُونَ = **yuhşerûn (toplanılırlar)**’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • Haşr Olayına ‘ حَشَرْنَا = **haşernâ (topladık)**’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • Haşr Olayına ‘ نَحْشُرُ = **nehşuru (toplayacağız)**’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler • Bir Araya Toplayacağız • Haşr Olayına ‘ حَشَرْتِ = **haşerte (topladin)**, اَحْشَرُوا = **uhşurû (toplayın)** حُشِرَ = **huşire**’ Fiilleri ile İşâret Edilen Âyetler • Haşr Olayına ‘ حَشَرَ = **haşr (toplama)**’ Masdarı ile İşâret Edilen Âyetler • Cehennemde Bir Araya Getirileceksiniz/Bir Araya Getirilirler.

İnsanların Hesaba Çekilmeleri

Ön bilgiler

a) حِسَابٍ = **hisâb/hesap** Lafzı ile Öngörülenler • Gizli Yapılanlar da Sorgulanacak • Kötü Hesap, b) سَوَالٍ = **sûâl** Lafzından Türetilmiş Kelimeler ile Sorgulanmanın Öngörüldüğü Âyetler

مِيزَان =mîzân/Terazi

Ön bilgiler

Tartıları Ağır ve Hafif Gelenler • Yaptıkları Tartıya Değer Görülmeyecekler • Adâleti Terazilere Koruz.

شَفَاعَةٌ =şefâat Kavramı

Ön bilgiler

Şefâatın Kabul edilmeyeceğinin Vurgulandığı Âyetler • Şefâatın Allah'ın İznine Bağlı Olarak Gerçekleşeceğinin Bildirildiği Âyetler • Dünyadaki Şefâatlara, Aracılıklara İşâret Eden Âyetler.

- شَفِيعٌ =**Şefi'** ismi ile Şefâatçıların Vurgulandığı Âyetler
- شُفَعَاءُ =**şüfeâ'** ve شَافِعِينَ =**şâfiîn** (şefâatçılar) İsmi İle Dünya-da Şefâatçı Olarak Benimsenenlerin Vurgulandığı Âyetler

Sırat Köprüsü

Âhiret Hayatı ile İlgili Diğer Kavramlar

Sûr

Tefsir âlimlerinin çoğunun görüşüne göre 'Sûr' büyük boru gibi bir nesne olup üç kez üfürülecektir: a) Feza'/dehşet üfürülüğü, b) Sa'k nefhası/yok olma üfürülüğü, c) Kıyâm nefhası/kalkış üfürülüğü. Bununla görevli olan İsrâfil adlı melektir. Bkz. İsrâfil.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“O, gökleri ve yeri gerçek olarak yaratan Zat'tır. 'OL' dediği gün hemen oluverir. Sözü haktır. **Sûr'a** üflendiği gün hükümlanlık O'nundur. Görünmeyeni de görüneni de bilendir. O pek hikmetli ve her şeyden haberdardır.” (En'âm, 6/73).

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

“Ve o gün Biz onları birbiri içinde dalganır halde bırakıvermişizdir. **Sûr**'a da üfürülmüştür. Artık hepsini toplamışızdır.” (Kehf, 18/99).

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

“O gün ki **Sûr**'a üfürülecek ve suçluları o gün gömgök mahşere toplayacağız.” (Tâhâ, 20/102).

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

“**Sûr**'a üfürüldü mü artık aralarında o gün ne soy-sop ilişkisi vardır, ne de soruşurlar.” (Mü'minûn, 23/101).

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

“Hele **Sûr** üfürüleceği, üfürölüp de Allah'ın dilediği dışta kalmak üzere bütün göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler hepsi dehşetle ürpertiği ve her biri O'na hor, bayağı geldikleri gün ne korkunçtur!” (Neml, 27/87).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

“**Sûr**'a üfürülmüştür, o da ne, onlar kabirlerden Rablerine akın ediyorlar.” (Yâsîn, 36/51).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

“**Sûr**'a üflenmiş, bunun sonucunda Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerdeki ve yerdeki kimseler bayılıp düşmüşlerdir. Sonra ona bir daha üflenmiş bunun neticesinde birden onlar ayakta bakınıp duruyorlardır.” (Zümer, 39/68).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

“Ve **Sûr** üfürüldüğünde. İşte o, tehdit günüdür.” (Kâf, 50/20).

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

“Çünkü **Sûr**’a bir tek üfleme üflendiğinde,” (Hâkka, 69/13).

Haşr

Önbilgiler

Haşr lugatta; buluşmak, kavuşmak, bir araya gelmek, toplanmak, demektir. Dindeki anlamı ise; âhirette bütün mahlukatın diriltildikten sonra hesap vermek üzere bir alanda toplanmalarındır. Toplanan bu alan kıyamet meydanları diye anılır. Haşr, İslâm’ın inanılmasını şart koştuğu zarûrât-i dîniyyeden biridir. Haşrin gerçekleşeceği hususunda şüpheye düşmek din dairesinden çıkıştır. Allah’ın kitabını inkârdır. Kur’ân-ı Kerim’de haşr ile ilgili âyetler yoruma imkân vermeyecek kadar açıktır. Bu sebeple bu âyetleri te’vile kalkışmak, yorumlamak, haşrin şu andaki hüviyetimizle değil de yalnız ruhlarımızla olacağını ileri sürmek yanlıştır. Haşr olayına bu isimden türetilmiş çeşitli fiil kipleri ve isimlerle işâret edilmiştir.

Haşr Olayına ‘ تُحْشَرُونَ =tuhşerûn (toplanırsınız)’ Fiili ile İşâret Edilen Âyetler

Allah’ın Huzuruna Getirileceksiniz

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ تُحْشَرُونَ

“Allah’ı, sayılı günlerde anın. İki günde acele edene hiç günah yoktur. Geri kalanlardan da korunan için hiç günah yoktur. Allah’tan korkun ve bilin ki siz şüphesiz O’na varıp O’nun huzuruna **toplana-**
caksınız.” (Bakara, 2/203).

وَلَعِنَ مُتُّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

“Ölürseniz veya öldürülürseniz elbette Allah’a **toplanırsınız**.” (Âl-i Imrân, 3/158).

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Size ve yolculara geçimlik bir şey olmak üzere deniz avı ve yemeği helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece ise üzerinize yalnız kara avı haram edildi. Ancak kendisinde **toplanacağınız** Allah’tan korkun.” (Mâide, 5/96).

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Namazı dosdoğru kılın, O’ndan (Allah’tan) korkun. O, yalnız kendisinde **toplanacağınız** Zât’tır.” (En’âm, 6/72).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Ey iman edenler! Sizi, size hayat verecek şeye çağırdığında Allah’a ve Peygamber’e icabet edin. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer, kuşkusuz yalnız O’na **toplanacaksınız**.” (Enfâl, 8/24).

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O. Hep O’nun huzuruna **toplanacaksınız**.” (Mü’minûn, 23/79).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Ey iman edenler! Sizler fısıldaştığınız vakit günah, düşmanlık ve Peygamber’e isyan hususunda fısıldaşmayın, iyilik ve takva husu-

sunda fısıldaşın. Allah'tan korkun ki O'nun huzurunda **toplanacaksınız.**" (Mücâdele, 58/9).

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

"De ki: O'dur sizi yeryüzünde zürriyet halinde yaratıp yayan. Sonunda da hep O'nun huzurunda **bir araya getirileceksiniz.**" (Mülk, 67/24).

Haşr Olayına ‘ سَبَّحُشُر =seyahşuru (toplayacak) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler

Onları İleride Bir Araya Toplar

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

"Mesih de, yaklaştırılmış melekler de Allah için bir kul olmaktan asla geri durmazlar. Kim ona ibadetten geri durur, büyüklük taslar-
sa onları ileride topluca **huzuruna toplar.**" (Nisâ, 4/172).

Haşr Olayına ‘ يَوْمَ نَحْشُرُ =yevme nahşuru (toplayacağımız gün) Cümlecigi ile İşâret Edilen Âyetler

Onları Bir Araya Toplayacağımız Gün

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

"**Bir gün onları hep birlikte bir araya toplarız;** ardından şirk ko-
şanlara: "Gerçek sandığınız o ortaklarınız hani nerede?" deriz."
(En'âm, 6/22).

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَائِكُمْ فَيَزِيلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

“**Gün** olur onların, hepsini **bir araya toplarız**, sonra ortak olanlara deriz: ‘Siz ve ortaklarınız yerinizde durun!’ Böylece aralarını ayırmışızdır. Ortakları: ‘Siz bize ibadet edenler olmadınız!’ der.” (Yûnus, 10/28).

Müttakileri Toplayacağımız Gün

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

“Müttakileri vefd halinde (bির temsilci olarak) Rahman’ın huzuruna **toplayacağımız gün**.” (Meryem, 19/85).

İnkârcıları Bölük Bölük Topladığımız Gün

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

Ve her ümmetten âyetlerimizi yalanlayan kimseleri **bölük bölük bir araya topladığımız gün** artık onlar hep zapt altına alınıp tutuklanırlar. (Neml, 27/83).

Haşr Olayına ‘يَحْشُرُ’ =yahşuru (toplar) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler

Onları Toplayacağı Gün

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ
وَقَالَ أُولِيَائُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

“Onları, hepsini **toplayacağı gün**: ‘Ey cin topluluğu! Gerçekten (telkinlerinizle) insanlardan çoğunu kendi tarafınıza geçirdiniz’ (buyurur). Cinlerin, insanlardan olan dostları der: ‘Rabbimiz! Kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık.’ (Allah) buyurur: ‘Konak yeriniz -Allah’ın dilediği hariç- içinde sürekli kalmak üzere ateştir.’ Cidden Rabbin çok hikmetli, çok iyi bilendir.” (En’âm, 6/128).

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

“Kendilerini **bir araya getireceği gün**, sanki gündüzün sadece, aralarında görüşüp-tanışacakları bir süresi kadar kalmış gibidirler. Allah’a kavuşmayı yalan sayanlar ve hidayete erdirilmemişler, gerçekten hüsrana uğramışlardır.” (Yûnus, 10/45).

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ
أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

“Hele onları Allah’tan başka taptıkları şeylerle **bir araya toplayıp**: ‘Siz mi saptırdınız kullarımı yoksa kendileri mi yoldan saptılar?’ diyeceği **gün!**” (Furkân, 25/17).

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

“Allah’ın düşmanları **ateşte toplanırlar** ve orada hapsedilirler.” (Fussilet, 41/19).

Haşr Olayına ‘يُحْشَرُونَ = yuhşerûn (toplanırlar) **Fiili ile İşâret Edilen Âyetler**

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

“Yeryüzünde yürüyen hiçbir canlı yok ki ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş bulunmaz ki sizin durumlarınızı andıran birer ümmet olmasınlar. O kitapta (evrende) hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra hepsi Rablerine **toplanıp getirilirler.**” (En’âm, 6/38).

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

“Rablerine doğru **toplanacaklarından** korkanları O’nunla uyar ki onlar için O’ndan başka ne bir dost vardır ne de şefaathçi. Belki onlar sakınırlar.” (En’âm, 6/51).

Haşr Olayına ‘ حَشَرْنَا =haşernâ (topladık) Fiili ile
İşâret Edilen Âyetler

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

“Gün gelir dağları yürütürüz, o gün yeryüzünü (bütün içerdikleriyle) apaçık ortada görürsün. Onları **toplamışsındır**, içlerinden hiç kimseyi dışarıda bırakmamışsındır.” (Kehf, 18/47).

Haşr Olayına ‘ نَحْشُرُ =nahşuru (toplayacağız) Fiili ile
İşâret Edilen Âyetler

Bir Araya Toplayacağız

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

“Evet, Rabbine yemin ederim ki Biz onları ve şeytanları **bir araya toplayacağız**, sonra onları muhakkak ve muhakkak cehennemin etrafında diz üstü hazır bulunduracağız.” (Meryem, 19/68).

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

“O gün ki Sûra üfürülecek ve suçluları o gün gömgök **maşşere** toplayacağız.” (Tâhâ, 20/102).

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

“Her kim de zikrimden yüz çevirirse ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak **haşrederiz**.” (Tâhâ, 20/124).

Haşr Olayına ‘ حَشَرْتُ = *haşerte* (topladın), احْشُرُوا = *uhşurû* (toplayın), حُشِرَ = *huşire* **Fiilleri ile İşâret Edilen Âyetler**

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

“Rabbim beni niçin kör olarak **haşrettin**, oysa ben gören idim, der.” (Tâhâ, 20/125).

أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

O zulmetmiş olanlar ile onların eşlerini ve onların taptıklarını **bir araya toplayın**. (Sâffât, 37/22).

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

“İnsanlar **maşherde bir araya getirildikleri** zaman kendisine taptıkları onlara düşman kesilirler ve kendilerine tapınmalarını inkâr ederler.” (Ahkâf, 46/6).

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

“Vahşi hayvanlar **bir araya toplandığı zaman**.” (Tekvîr, 81/5).

Haşr Olayına ‘ حَشَرَ = *haşr* (toplanma) **Masdarı ile İşâret Edilen Âyetler**

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

“Yerin kendilerinden ayrılıp hızlıca koşacakları o gün. O, sadece Bize kolay gelen bir **toplanmadır**.” (Kâf, 50/44).

Cehennemde Bir Araya Getirilirler

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

“O küfredenlere söyle: ‘Yakında yenilecek ve **toplanıp cehenne- me sürüleceksiniz**. O döşek ne kötü!’ (Âl-i Imrân, 3/12).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ^١

“Kuşkusuz küfre sapmış olanlar, Allah yolundan men etmeleri için mallarını bol bol harcarlar. Yine onları bol bol sarfedecekler. Sonra o harcadıkları kendilerine yürek acısı olacak, ardından yenilecekler. Küfredenler **cehenneme sürülecekler.**” (Enfâl, 8/36).

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَاضَلُّ سَبِيلًا^٢

“Onlar **bir araya getirilip** yüzleri üstü cehenneme **sürülecekler.** İşte onlar yerce çok kötü, yolca da en sapıktırlar.” (Furkân, 25/34).

İnsanların Hesaba Çekilmeleri

Önbilgiler

Bir mümin, her işinin tesbit edilip zapta geçirildiğine, kendisi için amel defteri tutulduğuna¹, bu amel defterinin kıyamet günü yüzüne karşı okunup tartılacağına ve hesaba çekileceğine inanmak zorundadır. Amellerinin yazılmasını ve hesaba çekilmeyi inkâr küfürdür. Zira bu husustaki naslar (âyet ve hadisler) yoruma imkân vermeyecek kadar açıktır. Âhirette hesaba çekilmeyi ve hesabı² öngören âyetler iki kavramla vurgulanmıştır. a) حساب = *hisâb* (hesap) lafzı ve bu lafzıdan türetilmiş fiillerle, b) سؤال = *sûâl* kelimesinden müştak kelimeler ile.

¹ Günümüzde, avuç içi kadar CD'lere binlerce sayfanın yerleştirildiğinden haberdâr olanlar asırlar öncesinden bildirilen bu kayıt bilgileri karşısında 'sühbânallah' demekten kendilerini alamazlar.

² Allah'ın 'Hasib' sıfatına bkz.

a) حِسَاب = hisâb (hesap) Lafzı ile Öngörülenler

Gizli Yapılanlar da Sorgulanacak

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَانْ تُبْدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تَخْفَوْهُ يَحْصِبْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ مُغْفِرٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

“Göklerde ve yerde olanlar yalnız Allah’ındır. İçlerinizdekini açığa vursanız da onu saklasanız da **Allah, sizi onunla sorgular**. Artık bunun ardından dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Bakara, 2/284).

Kötü Hesap

لِّلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنٰى وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِیْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ
مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا وَمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْءُ
الْحِسَابِ وَمَاوٰیهِمْ جَهَنَّمُ وَّبِئْسَ الْمِهَادُ

“Rablerine evet diyenler için en güzeli vardır. O’na evet demeyenlere gelince: Gerçekten yeryüzündekilerinin hepsi ve onunla birlikte bir misli de kendilerinin olsa (azaptan kurtulmak için) onu elbette fidye verirlerdi. İşte onlar! **Onlaradır hesabın kötüsü!** Dönüş yerleri cehennemdir. O ne kötü yatak!.” (Ra’d, 13/18).

وَالَّذِيْنَ يَّصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْءَ الْحِسَابِ

“Onlar, Allah’ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar, Rablelerinden ürperirler ve **hesabın kötüsünden** korkarlar.” (Ra’d, 13/21).

اِقْرَأْ كِتٰبَكَ كَفٰی بِنَفْسِكَ الْیَوْمَ عَلَیْكَ حَسِیْبًا

“(Dünyada yaptıklarının kaydedildiği) kitabını oku. Bugün nefsin, seni **hesaba çekmek** için sana yeter.” (İsrâ’, 17/14).

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

“İnsanların **hesaplarının görülmesi** vakti yaklaştı. Onlar ise hâlâ gaflet içinde aldırıyorlar.” (Enbiyâ, 21/1).

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

“Her kim Allah ile birlikte başka bir tanrı olduğunu iddia ederse onun bununla ilgili hiçbir kanıtı yoktur ve **onun hesabı ancak Rabbi katındadır**. Gerçek şu ki kâfirler kurtuluşa ermez..” (Mü'minûn, 23/117).

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

“Sizin şuûrunuz olsa onların **hesabının** ancak Rabbime ait olduğunu bilirdiniz.” (Şuarâ, 26/113).

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةً

“Çünkü ben **hesabıma** kavuşacağımı sezmiştim.” (Hâkka, 69/20).

وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِيَّةً

“**Hesabımın** ne olduğunu bilmeseydim!” (Hâkka, 69/26).

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

“Çünkü onlar **hiçbir hesap** ummazlardı.” (Nebe', 78/27).

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

“Kolay bir **hesapla hesaba** çekilir.” (İnşikâk, 84/8).

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

“Sonra da muhakkak Bize **hesap verecekler!**” (Ğâşiye, 88/26).

b) سَوَال = sūâl Lafzından Türetilmiş Kelimelerle
Sorgulanmanın Öngörüldüğü Âyetler

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

“Hem elbette kendilerine peygamber gönderilenlere **soracağız**, yine kesinlikle o **peygamberleri** sorgulayacağız.” (A'râf, 7/6).

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

“Rabbine yemin olsun ki biz elbette onların hepsini **sorgulayacağız**.” (Hicr, 15/92).

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

“Kendilerine verdiğimiz rızıklardan hiçbir şey bilmeyenlere bir pay ayırıyorlar. Allah’a yemin olsun ki hepiniz aslı olmayan bu uydurmalarınızdan **sorgulanacaksınız!**” (Nahl, 16/56).

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Allah dileseydi sizi bir tek ümmet yapardı. Ne var ki o, dilediğini saptırır, dilediğini de hidâyete erdirir. Bununla birlikte kesinlikle yaptıklarınızdan **sorgulanacaksınız.**” (Nahl, 16/93).

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

“Sende, kendisiyle ilgili bir bilgi bulunmayan (hakkında hiçbir şey bilmediğin bir) şeyin ardına düşme. Cidden kulak, göz ve gönül, bunların hepsi böyle bir izlemeden **sorumludur.**” (İsrâ, 17/36).

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

“Yok tepinmeyin, dönün o içinde şımartıldığınız şeylere ve meskenlerinize ki **sorguya çekileceksiniz**, dedik.” (Enbiyâ, 21/13).

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

“O, yaptığından sorumlu olmaz, onlar ise **sorumludurlar**.” (Enbiyâ, 21/23).

وَلِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَاتَّقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

“Hiç kuşkusuz kendi ağırlıklarını ve o ağırlıklarıyla birlikte daha birtakım ağırlıkları da yüklenecekler ve atıp durdukları iftiralardan da kıyamet günü **sorgulanacaklardır**.” (Ankebût, 29/13).

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا ذَبَابًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

“Andolsun gerçekten daha önce, sırtlarını dönüp kaçmayacaklarına dair Allah’a söz vermişlerdi. Allah’a verilen sözden onlar **sorumlu olacaktır**.” (Ahzâb, 33/15).

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

“Durdurun onları. Doğrusu onlar **sorumludurlar**.” (Sâffât, 37/24).

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاءً أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

“Kendileri Rahman’ın kulları olan melekleri dişi saydılar. Onların yaratılışlarına tanık mı olmuşlar? Tanıklıkları yazılacak ve **onlardan sorumlu olacaklar!**” (Zuhruf, 43/19).

وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

“Kuşkusuz o, senin için de toplumun için de bir şereftir ve **ileride ondan sorgulanacaksınız.**” (Zuhruf, 43/44).

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْفِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

“Hemen hemen öfkeden patlayacak gibi bir duruma gelir, oraya (cehenneme) her bir alay atıldıkça her defasında onun bekçileri onlara: ‘Siz-e hiç uyarıcı bir peygamber gelmedi mi?’ diye **sorarlar.**” (Mülk, 67/8).

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ

“Ve o diri diri gömülen kız çocuğuna³ **sorulduğunda...**” (Tekvîr, 81/8).

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

“Sonra yemin olsun o gün (dünyada mazhar kılındığınız) bol nimetlerden **sorgulanacaksınız.**” (Tekâsür, 102/8).

مِيزَان = mîzân/Terazi

Ön bilgiler

Kıyâmette amellerin tartılacağına inanmak da dînin şartlarından-
dır. Bu tartılma işlemi de anlamamız için terazi/ölçü âleti anlamında-
ki ‘mîzân’ lafzı ile ifâde edilmiştir. Ancak şunu belirtelim ki oradaki
terazi buradaki terazilere, tartma ve ölçme âletlerine hiç benzemez,
keyfiyetini Allah’tan başka kimse bilemez, akıllar künhünü kavraya-
maz. Bizim aklımız amellerin birer araz (soyut kavramlar) olduğunu,
bekalarının düşünölemeyeceğini, bu nedenle de hafiflik veya ağırlık-
la nitelenemeyeceklerine hükmetmeye kalkışır. Oysa âyet ve hadisler
amellerin tartılabileceğini çok net şekilde bildirmiştir. O halde bize
düşen görev Allah Teâlâ’nın murat buyurduğu bir yolla kullarının
amellerinin ağırlığını tesbite kadir olduğuna inanmaktır. İnanmayan
isterse inanmasın yarın nasıl olsa inanacak!

³ Burada özellikle vâizlerimiz ile imamlarımıza ve eğitimçilerimize şu hususu hatırlatmak isterim: Vahşetten söz edilir iken genellikle cahiliye devri insanların çocuklarını öldürmeleri örnek verilir. Bu doğru ama yeterli değildir. Çünkü cahiliye Araplarından çok daha fazlası medeniyetin zirvelerine yükselmiş Romalılarda çocuklarını öldürme âdeti bir gelenek idi ve bu, babalar için doğal bir hak olarak değerlendiriliyordu. (Bkz. Eski Romalılar, Osmanlıca, s.73. mütercim, Ahmed Rasim).

Tartıları Ağır ve Hafif Gelenler

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“O gün **tartmak** haktır. Terazileri (tartıları) ağır basanlar; işte onlar (var ya) onlardır kurtulanlar.” (A'râf, 7/8).

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

“**Terazileri** (tartıları) hafif gelenler, işte onlar, âyetlerimize haksızlık yapagelmeleri sebebiyle kendilerine yazık etmiş kimselerdir.” (A'râf, 7/9).

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“O zaman her kimin **tartıları** ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.” (Mü'minûn, 23/102).

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

“Her kimin de **tartıları** yeğnik gelirse, işte onlar kendilerine yazık edenler, cehennemde sürekli kalanlardır.” (Mü'minûn, 23/103).

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

“İşte o zaman **tartıları** ağır basan kimse (artık hoşnut olacağı bir hayat içindedir).” (Kâria, 101/6).

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

“Ama **tartıları** hafif gelen kimse (o zaman onun anası 'Hâviye'dir!).” (Kâria, 101/8).

Yaptıkları Tartıya Değer Görülmeyecekler

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

“Bunlar işte o kimselerdi ki Rablerinin âyetlerini ve O’na kavuşmayı inkâr etmişlerdi de hayır adına yaptıkları bütün işleri boşa gitmişti. Artık kıyamet günü onlar için **hiçbir vezin (ölçü, tartı) ikâme etmeyiz.**” (Kehf, 18/105).

Adâleti Terazilere Koruz

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

“Biz kıyamet günü için adaleti **terazilere** koyarız. Bunun sonucunda hiçbir can zerrece zulme uğratılmaz, bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa onu getirir hesaba katarız. Hesap görenler olarak da Biz yerteriz.” (Enbiyâ, 21/47).

شَفَاعَةٌ =şefâat **Kavramı**⁴

Önbilgiler

Âyetler incelendiğinde şefâat kavramını bu âyetlerde dört grupta değerlendirebiliriz:

- a) Şefâatın kabul edilmeyeceğinin vurgulandığı âyetler,
- b) Şefâatın Allah’ın iznine bağlı olarak gerçekleşeceğini bildirildiği âyetler,
- c) Dünyadaki şefâatlara, aracılıklara işâret eden âyetler,
- d) ‘شَفِيعٌ =şefî’, شُفَعَاءُ =şüfeâ’, شَافِعِينَ =şâfiîn’ isimleri ile şefâatçı olarak benimsenmiş kişilere vurgu yapan âyetler.

Hemen şunu belirtelim ki âyetlerde kimlere şefâat yetkisi verileceği belirtilmemiş, bunlara genel nitelikleri ile işâret edilmiştir. Bizim çalışmamız ‘Konularına Göre Kur’ân Âyetleri’ olduğundan olay yalnız bu çerçevede ele alınmıştır. Ama hemen şunu belirtelim ki biz, bir müminin Allah Teâla’nın izni üzerine peygamberlerin, âlimlerin ve şehidlerin şefâatta bulunacaklarına, özellikle Peygamber -sallallahu aleyhi ve selem-’in şefâat yetkisini ümmetinden büyük günah sahipleri lehinde kullanacağı görüşünü benimseyenlerdeniz.

⁴ Âhiret ile ilgili şefâat, Allah’ın bazı günahkâr müminleri sevdiği bazı kullarına bağışlayıp cennete sokması -veya Peygamberimiz’in bazı şefâatlarında olduğu gibi- bir kısım müminleri hesaba çekmeden cennete koyması anlamında tanımlanır.

Şefâatın Kabul edilmeyeceğinin⁵ Vurgulandığı Âyetler

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

“Ve hiç kimsenin hiçbir kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden bir fidyenin kabul edilmeyeceği, hiç kimseye bir şefâatın (iltimasın) fayda vermeyeceği ve onların hiç kimseden yardım görmeyecekleri bir günden sakının.” (Bakara, 2/123).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

“Ey iman edenler! Kendisinde alış-verişin yapılmadığı, dostluğun bulunmadığı, şefâatın olmadığı bir gün gelmeden önce size verdiği-miz rızıklardan infakta bulunun. O kafirler, onlardır zalimler.” (Bakara, 2/254).

ءَاتَخِذْ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

“O’ndan başkalarını tanrılar mı edineyim? Eğer o Rahman bana bir zarar murad ederse onların şefâatları benden hiçbir şeyi geri çeviremez ve beni kurtaramazlar.” (Yâsîn, 36/23).

Şefâatın Allah’ın İznine Bağlı Olarak Gerçekleşeceğinin Bildirildiği Âyetler

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

⁵ Allah’ın izni ile bazı zevâtın şefâat edeceğinin bildirildiği âyetler ile bazı kimselere hiç kimsenin şefâat edemeyeceğinin vurgulandığı âyetler arasında bir çelişki değil, bir bütünlük vardır. Orada iltimas olmayacak, şefâata layık görülenler, günah işlemelerine karşın inanç dünyalarında yamukluk bulunmayan, hele hele inancı uğrunda mücadele vermiş ibadette kusurlu kişilere İlâhî izinle arka çıkılacağını, böylelerinin himaye göreceklerini düşünüyor, bunu, Allah’ın rahmet tecellilerinin bir yansıması olarak değerlendiriyorum. S.G.

أَيَّدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah, O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O Hayy ve Kayyum’dur. Kendisini ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa O’nundur, O’nun izni olmadan huzurunda kimmiş şefâat edecek? Önlerindeki, arkalarındaki (geçmişlerini-geleceklerini, yaptıklarını-yapacaklarını) bilir. Oysa (onlar) O’nun dilediği dışında ilmin-den hiçbir şey kavrayıp kuşatamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak kendisine ağır gelmez. O, Aliyy’dir, Azim’dir.” (Bakara, 2/255)

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

“Rahman’ın katında bir söz almış olan kimselerden başkaları şefâata mâlik olamayacaklar, şefâatta bulunamayacaklar.” (Meryem, 19/87).

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

“O gün, Rahman’ın kendisine izin verdiği ve sözle kendisinden razı olduğu kimse dışında hiç kimsenin şefâatı fayda vermez.” (Tâhâ, 20/109).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

“O, onların önlerindeki, arkalarındaki bilir ve onlar O’nun hoşnut kaldığı kimselerden başkasına şefâat etmezler ve hepsi O’nun haşyetinden titrerler.” (Enbiyâ, 21/28).

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

“O’nun katında kendisine izin verdiği kimse dışında hiç kimsenin şefâatı fayda vermez. Sonunda yüreklerinden korku giderilince: ‘Rabbiniz ne buyurdu?’ diye sorarlar. (Şefâatçılar): ‘Gerçeği’ derler. O, çok yücedir, çok uludur.” (Sebe’, 34/23).

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“De ki: **Şefâat** tamamen Allah'a aittir! Göklerin ve yerin hükümranlığı yalnız O'nun tekelindedir. Sonra hepiniz O'na döndürüleceksiniz.” (Zümer, 39/44).

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

“O'ndan başka yalvarıp durdukları hiç kimse **şefâat** edemez. Ancak hakkiyle tanıyan ve bilen kimseler başka.” (Zuhruf, 43/86).

وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِى السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِى شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى

“Göklerde nice melekler vardır ki Allah'ın dilediği ve razı olduğu kimselere izin vermezden önce **şefâatları** hiçbir şeye yaramaz.” (Necm, 53/26).

Dünyadaki Şefâatlara, Aracılıklara İşâret Eden Âyetler

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

Kim **şefâat eder**, güzel bir aracılık yaparsa ona ondan/o güzel aracılıktan bir pay vardır. Kim kötü bir aracılık yaparsa ona da ondan/o kötü aracılıktan bir hisse vardır⁶. Allah her şeye rızık vermek-te/her şeyi görüp gözetmektedir. (Nisâ, 4/85).

شَفِيعٌ = Şefî' İsmi ile Şefâatçıların Vurgulandığı Âyetler

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُحْشَرُوْا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُوْنِهِ وَلِىٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ

⁶ Bu âyet bize ehil olan kişilere dünyada arka çıkmanın, onların bulunmaları gereken yerlere gelmeleri için uğraşmanın sevap vesilesi olduğunu gösterdiği gibi; iş bilmeyen, işinin ehli olmayan, gelecek va'detmeyen yeteneksiz kişilere arka çıkıp sorumlu mevkilere getirmenin de bir vebâl yüklenme olacağını gösterir. S.G.

“Rablerine çıkıp toplanacaklarından korkanları uyar ki, onlar için O’ndan başka ne bir dost vardır, ne de **şefâatçi**. Belki onlar sakınırlar.” (En’âm, 6/51).

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

“Dinlerini bir oyun, bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak. Onunla (Kur’ân ile) öğüt ver ki kendisi için Allah’tan başka hiçbir dost ve **hiçbir şefâatçi** olmayan hiçbir can kazandığı yüzünden rehin tutulup helakin kucığına teslim edilmesin. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile ondan kabul edilmez. İşte onlar, kazandıkları yüzünden rehin tutulup tehlikenin kucığına teslim edilmişlerdir. Küfredegeldikleri için onlara kaynar sudan bir içki ve acı veren bir azap vardır.” (En’âm, 6/70).

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَكُمْ
اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra işi tedbir etmek üzere Arş üzerine kurulan Allah’tır. Hiçbir **şefâatçi** yoktur, ancak O’nun izninden sonra (bu söz konusudur). İşte bu Allah, sizin Rabbiniz! Öyle ise O’na kulluk edin. Hâlâ ibret almayacak mısınız?” (Yûnus, 10/3).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

“Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yaratıp sonra Arş üzerine hükümlanlık kuran Zât'tır. Sizin için O'ndan başka ne bir dost, ne de herhangi bir şefâatçı vardır. Hâlâ düşünüyor musunuz?” (Secde, 32/4).

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

“Yaklaşan gün hususunda kendilerini uyar. Çünkü o gün yutkunan olarak yürekler gırtlaklara dayanmıştır. Zalimler için ne sıcak bir dost, ne de saygı duyulan bir şefâatçı vardır.” (Mü'min, 40/18).

شُفَعَاءُ = şüfeâ' ve شَافِعِينَ = şâfiîn (şefâatçılar) İsmi ile

Dünyada Şefâatçı Olarak Benimsenenlerin Vurgulandığı Âyetler

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ
وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاءُ لَقَدْ نَقَطَعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

“Gerçekten bize, sizi ilk kez yarattığımızdaki gibi teker teker geldiniz ve size verdiğimiz şeyleri arkanızda bıraktınız! Üstelik kendilerini, Allah'ın ortakları olduklarını ileri sürdüğünüz şefâatçılarınızı da yanınızda görmüyoruz! Doğrusu aranızdaki bağlar iyice koptu. Şefâatçılarınız olduklarını zannettikleriniz yanınızdan kaybolup gitti!” (En'âm, 6/94).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ
قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا
أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

“Sadece ve sadece onun tevili (sonucunu) mu bekliyorlar? Onun tevil (sonucu) geldiği gün, önceden onu unutmuş olanlar: *‘Hakikaten Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş! Bizim için şefâatçılar var mı ki bize şefâat etsinler veya tekrar geri döndürülebilir miyiz ki önceden yapageldiklerimizden başkasını yapalım?’* derler. Gerçekten kendilerini hüsrana uğrattılar ve uydurageldikleri şey kendilerinden kayboldu.” (A'râf, 7/53).

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّبِعُونِ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah’tan başka kendilerine ne bir zarar veren, ne de bir menfaat sağlayan şeylere ibadet ediyorlar ve: *‘İşte bunlar, Allah katında şefâatçılarımızdır’* diyorlar. O münezzehtir! Onların ortak koşageldiklerinden çok yücedir.” (Yûnus, 10/18).

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شَفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

“Ortaklarından kendilerine şefâatçılar olmamıştır. Oysa onlar, ortakları yüzünden kâfir olmuşlardı!” (Rûm, 30/13).

إِمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شَفَعَاءَ قُلْ أُولَؤْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

“Yoksa Allah’tan başka şefâatçılar mı edindiler? De ki: Onlar hiçbir şeye sahip bulunmuyor ve akıl erdirmiyor olsalar da mı?” (Zümer, 39/43).

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

“Bak şimdi bizim için şefâatçılar yok!” (Şuarâ, 26/100).

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

“Fakat o zaman onlara **şefâatçıların şefâatı** fayda vermez.” (Müddessir, 74/48)⁷.

*

**

⁷ Sırat Köprüsü

Kıyametle ilgili önemli kavramlardan biri de **‘Sırat Köprüsü’** kavramıdır. Bu kavram Kur'an'da geçmez. Ancak sahih olduğunda kuşku bulunmayan bazı hadislerde yer alır. Öneme binâen bu maddeyi buraya derc ediyoruz: “Mahşer’de amellerin tartılma işlemi bittikten sonra halk cehennem sırtlarına kurulu köprüden geçmeye zorlanır ve kâfir-mümin herkes o köprüye çıkar. Cehennemlikler ateşe düşerler, cennetlikler de köprüyü geçerek cennete ulaşırlar. Yalnız kimisi kolay geçer kimisi de zor. Allah’ın Rasûlü bu köprüyü şöyle tanımlamıştır: **‘Sırat, cehennem sırtlarına kurulmuş kıldan ince, kılıçtan keskin bir köprüdür. Peygamberler de dahil bütün mahlukat onun üzerinden geçmekle mükelleftir.’**

İki Sırat Köprüsü Vardır

Kurtubî gibi bazı âlimler, yukarıdaki hadis-i şerifle aşağıda meâlini sunacağımız hadîs-i şerife dayanarak sırat köprüsünün bir değil iki tane olduğu neticesine varmışlardır. Birinci köprüden geçip kurtulmak yalnız müminler için mukadderdir. İkinci köprü cehennem ile cennet arasına kurulur. Birinci köprüyü geçen müminler burada bekletilir, dünyada kendi aralarında geçen haksızlıklardan hesaba çekilirler. Aklandıktan sonra cennete girerler. Diğerleri takdir edilen cezalarını çekerler.

İkinci bir köprü olduğunu gösteren hadis, Ebû Saîd el-Hudrî -radıyallahu anh-’nin, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve selem-’tan naklettiği şu hadis-i şeriftir. Allah Rasûlü buyuruyor: **‘Kıyamette müminler cehennem üzerine kurulmuş köprüden kurtulduktan sonra cennet ile cehennem arasında (ikinci) bir köprüde tutulurlar. Burada dünyada iken aralarında bulunan birtakım haksızlıklardan ötürü hesaplaşırlar. Günahlarından paklanıp arındıklarında cennete girmelerine izin verilir. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’in canı kudret elinde bulunan Allah’a yemin ederim ki cennete gideceği kesinleşen herhangi biri cennetteki meskenini dünyadaki meskeninden daha iyi bilir ve kılavuzsuz bulur.’**

Büyük köprüden geçiş amellere göredir, bazıları çakan şimşek gibi, bazıları daha az hızlı, bazıları dört nala koşturan bir süvari gibi, bazıları da emekliyerek geçerler.

Cennet ve Cehennem

Genel Bilgiler

Cennet

جَنَّةٌ = Cennet Lafzının Tekil Olarak Yer

Aldığı Âyetler

• Eşinle Birlikte Cennete Yerleş • Cennet Dostları • Cenneti Tekellerine Aldıklarını Sananlar • Cennete Girmek Öyle Kalay Değildir • Allah Cennete Davet Ediyor • Cennete Giren Kurtuluşa Ermiştir • Cennete Girmek İçin 'Mü'min Olmak' Şarttır • Kimler Cennete Giremeyecek • Cennettekiler Cehennemdekilere, Cehennemdekiler de Cennettekilere Neler Söyleyecekler • A'raftakilerin Cennete Girme Umutları • Girin Cennete • Cennetin Bedeli • Cennetin Nitelikleri • Cennetin Mirasçıları ve Cennetin Kendilerine Yakınlaştırılacağı Sınıf • Gir Cennete • Uyarılar Sonucunda Bir Grup Cennete Girecek Bir Grup da Ateşe • Genişliği Gökle Yer Genişliği Gibi Olan Cennet İçin Yarışın • Benim İçin Katında Cennette Bir Ev Yap • Gir Cennetime.

Cennet Lafzının: جَنَّاتٍ , جَنَّاتٍ =cennetân/
cenneteyn **Şeklinde İkili Olarak Geçtiği Âyetler**

جَنَّةٌ =Cennet Kavramının ' جَنَّاتٍ =cennât'

Şeklinde Çoğul ve İzafetsiz Olarak Yer Aldığı Âyetler

• Cennetler, Tertemiz Eşler, Bağışlanmalar İlâhî Rahmet ve Ziyafetler Kimlere Va'dediliyor? • Allah Teâlâ'nın Cennetlere Koyma Koşulları • Allah'ın Kendilerine Cennetleri Hazırladığı Bahtiyarlar.

Cennetin İsimleri ve Bölgeleri

A) Cennetin İsimleri

جَنَّةُ =Cennet' الْفِرْدَوْسُ =el-Ğurfe • جَنَّةُ الْخُلْدِ =el-Firdevs •
=Cennetü'l-Huld (Sonsuzluk Cenneti) • جَنَّةُ عَالِيَةٍ =Cennet-i Âliye/
Yüksek Cennet • دَارُ السَّلَامِ =Dâru's-Selâm (Esenlik/Barış Yurdu) •
دَارُ الْقَرَارِ =Dâru'l-Karâr (Yerleşim Yurdu) • دَارُ الْمُتَّقِينَ =
Dâru'l-Müttakîn (Takva Sahiplerinin Yurdu) • دَارُ الْمُقَامَةِ =Dâ-
ru'l-Mükâme (İkâmet Yurdu)

B) Cennetin Bölgeleri

• جَنَّاتِ عَدْنٍ =Cennâtü Adn/Adin Cennetleri • جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ =Cen-
nâtü'l-Firdevs/Firdevs Cennetleri • جَنَّاتُ الْمَأْوَى =Cennâtü'l-Me'va/
Me'vâ Cennetleri • جَنَّاتِ النَّعِيمِ =Cennâtü'n-Naîm/Naîm Cennetleri.

Dünya Cennetleri

• جَنَّةَ =cennet Tekil Lafzı ile Dünyadaki Bir Bağın, Bir Bah-
çenin Vurgulandığı Âyetler • Dünya Bağ ve Bahçelerine Tesniye:
جَنَّاتٍ / جَنَّاتٍ =cennetân/cenneteyn Lafzı ile İşâret Edilen Âyetler •
' جَنَّاتٍ =cennât' Çoğul Lafzı ile Dünyadaki Bağların, Bahçelerin
Vurgulandığı Âyetler.

Cennet ve Cehennem

Genel Bilgiler

Ehl-i Sünnet mensuplarının inancına göre cennet ve cehennem şu anda yaratılmışlardır. Kur'ân'ın pek çok âyeti cennet ve cehenne-
min şu anda mevcut olduklarını aksettirmektedir. Kıyamet günü
yaratılacaklarını iddia etmek sapıklıktır. Allah Teâlâ Kur'ân'da Âdem'e
-aleyhisselam-: 'Hanımınla birlikte cennete yerleş' buyurdu-
ğunu, 'ama şu ağaca yaklaşmayın' dediğini haber vermektedir. Cen-
net yaratılmış olmasa idi Cenâb-ı Hak Âdem ve Havva'ya cennete
yerleşmelerini, ağaca yaklaşmamalarını fermân buyurur mu idi? Bu-
nun muhal olması lazım gelirdi. Yine Allah Teâlâ'nın: "Bunun üzeri-
ne şeytan onları (Âdem ile eşini) oradan kaydırды, ikisini de bulun-

dukları o yerden çıkardı. Ve: ‘Birbirinize düşman olarak aşağıya inin ve yeryüzünde bir zamana kadar bir bekleme ve bir yararlanma var’ dedik.” (Bakara, 2/36) meâlindeki âyetine bakalım: Cennet hâl u hâzırda var olmasa idi şeytan onları nereden çıkaracaktı? Ayrıca Peygamber’in -sallallahu aleyhi ve selem- Mi’râc gecesi cenneti ve cehennemi gördüğü pek çok sahih hadisle haber verilmiştir. Uzun sözün kısası: Cennet ve cehennem şu anda mevcuttur. Bir mümin bunu böyle bilmelidir. Yalnız cennet ile cehennemin nerede oldukları hususunda açık bir dînî metin yoktur. Âlimlerin çoğu cennetin yedinci kat göğün üstünde, Arş-ı A’lâ’nın altında demişlerse de en iyisi bu hususu Allah’ın ilmine havale etmek, ‘Allah bilir’ demektir¹.

Cennet²

Âhirete inanmanın lüzûmunu, öldükten sonra dirilmenin, Mahşer yerinde toplanmanın, hesaba çekilmenin kesin olduğunu, cennet ve cehennemliklerin belirlendiğini ve cennet ile cehennemin şu anda var olduklarını belirttikten sonra önce cennet konusunun yer aldığı âyetleri olabildiğince detaylandırarak verecek, ara başlıklarla dikkatleri çekmeye çalışacağız. Çünkü cennetten, onun genişliğinden, kapılarından, ırmaklarından, hizmetçilerinden, yiyeceklerinden, içkilerinden, hûrilerinden, köşklerinden, seyran yerlerinden bahsetmek inananların heveslerini artırır, imanlarını gıcıklar, ibadetlere yöneltir, Allah’a ve Peygamber’e daha fazla yaklaştıır, ma’siyetten uzaklaştıır.

¹ Şerhu Makâsıd.

² Cennet, lugatta ‘örtmek, saklamak, gizlemek, gözle görememek’ anlamlarına gelen ‘cenn’ kökünden türetilmiş bir isimdir. Gölge veren ağaçlara sahip bahçe anlamında kullanılır. Kur’ân’ın beyanına göre haşır olayından sonra Allah’a iman eden ve iyi işler yapmış bulunan insanların ebedi olarak yaşayacakları ve hayal edilemez zevkler tadacakları yerdir. Cennet kavramı, tekil olarak ‘cennet’, çoğul olarak da ‘cennât’ şeklinde toplam yüz kırkın üstünde âyette yer alır. Cennet o âlemin genel ismidir, iç yapısına göre farklı isimlerle anıldığı bölümleri, daha doğrusu bölgeleri vardır. Bunların hepsine metin kısmında tek tek temâs edilmiştir. S.G.

Türkçemizde cennetle ilgili pek çok beyitler ve darb-i meseller söylenmiştir. Sözgelimi Üs-küdarlı Tal’at Bey şu beyti inşâd etmiştir:

*Diyâr-i kibriyâdan büsbütün de olmayız mehcûr
Ya cennet ya cehennem gösterirler bir mekân elbet!*

Şinâsî şu beyti terennüm etmiştir:

*Zâhidin Hakka duadan garazı cennettir
Dünyevi nimet ise canına da minettir.*

(Bkz. Türk Lugatı, Hüseyin K. Kadri, I/328). ‘

جَنَّةٌ = Cennet Lafzının³ Tekil Olarak Yer Aldığı Âyetler

Eşinle Birlikte Cennete Yerleş

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

“Ve dedik: ‘Ey Âdem! Sen ve eşin **cennete yerleşin** ve ondan dilediğiniz şekilde bol bol yeyin; ama şu ağaca yaklaşmayın; yoksa zalimlerden olursunuz.” (Bakara, 2/35).

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

“Ey Âdem! Sen eşinle birlikte **cennete yerleş** ve dilediğiniz yerden yiyin (ama) bu ağaca yaklaşmayın. Yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz.” (A'râf, 7/19).

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

“Böylece şeytan ikisini kandırarak aşağıya sarkıttı. Ağacın tadını aldıklarında ayıpları kendilerine açıldı. **Cennet yaprağından** üzerlerine yamamağa başladılar. Bunun üzerine Rabbi kendilerine: ‘Sizi bu ağaçtan yasaklamamış mıydım? Size, şeytan apaçık bir düşmandır dememiş miydim?’ diye seslendi.” (A'râf, 7/22).

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

³ Burada ‘lafız’ kelimesini özellikle kullandık. Çünkü ‘cennet’ ve ‘cennât’ kelimeleri ile dünya bağ-bahçelerinin murat edildiği âyetler de vardır. Bunları da konunun sonunda bir başlık altında vereceğiz.

“Ey Âdemoğulları! Şeytan, anne ve babanızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak **cennetten** çıkardığı gibi sizi de sakın belaya sürüklemesin. Çünkü o ve askerleri sizi, sizin kendilerini görmediğiniz yerlerden görürler. Gerçekten biz, şeytanları iman etmeyenler için dost yaptık.” (A'râf, 7/27).

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى

“Bunun üzerine Biz de Âdem’e dedik: Haberin olsun bu, sana ve eşine düşmandır, sakın sizi **cennetten** çıkarmasın? Sonra perişan olursun.” (Tâhâ, 20/117).

فَاكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

“Sonuçta ikisi de ondan yediler. Hemen kendilerine kötü yerleri açıliverdi de üzerlerine **cennet** yaprağından yamamağa başladılar. Âdem Rabbine âsi oldu da şaşkın düştü.” (Tâhâ, 20/121).

Cennet Dostları⁴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“İman edip iyi işleri yapanlar, **cennetin dostlarıdır**.” Onlar orada sürekli kalıcıdırlar. (Bakara, 2/82).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“İman edip iyi işleri yapanlar -ki biz hiç kimseyi gücünün dışında yükümlü kılmayız- işte onlar **cennet dostlarıdır**. Onlar orada sürekli kalanlardır.” (A'râf, 7/42).

4 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ = Ashâbu'l-cennet terkinin karşılığıdır. Bu terkin: Cennet arkadaşları, cennet halkları, cennetin sahipleri gibi karşılıklarla da dilimize çevrilmesi mümkündür. Biz 'cennet dostları' karşılığını yeğledik. S.G.

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Güzellik sergileyenlere daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne kara kaplar ne de horluk. İşte onlardır **cennet dostları**! Onlar orada sürekli kalacaklar.” (Yûnus, 10/26).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاخْتَبَأُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Kuşkusuz inanıp iyi işleri işleyenler ve Rablerine dönenler; işte onlar da **cennet dostlarıdır**! Onlar orada sürekli kalacaklardır.” (Hûd, 11/23).

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

“O gün **cennet dostlarının** kaldığı yer çok hayırlı⁵, dinlendikleri yer pek güzeldir.” (Furkân, 25/24).

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ

“O gün kuşkusuz **cennet dostları** bir uğraş içindedirler, yemişler yiyerek safa sürenlerdir.” (Yâsîn, 36/55).

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Onlar **cennet dostlarıdır**. İşledikleri amellere ödül olmak üzere orada ebedî kalacaklardır.” (Ahkâf, 46/14).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

⁵ Cehennemdekilerin kaldıkları yerin de hayırlı olduğu izlenimini vermemek için ‘daha hayırlıdır’ karşılığında özellikle kaçındık. S.G.

“İşte bunlar **cennet dostları içinde**, kendilerinden yaptıkları işlerin en güzelini kabul edeceğimiz ve günahlarından geçeceğimiz seçkinlerdendir. Bu, kendilerine verilегelen doğru bir sözverıştır.” (Ahkâf, 46/16).

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ الْفَائِزُونَ

“Ateşin dostlarıyla **cennet dostları** eşit olmaz. **Cennet dostları**, hep murada ermişlerdir.” (Haşr, 59/20).

Cenneti Tekellerine Aldıklarını Sananlar

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ
أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Dediler: ‘Yahudi veya hıristiyan olandan başkası **asla cennete girmeyecek.**’ O onların kuruntuları. De ki: Doğru söyleyenler iseniz kanıtınızı getirin.” (Bakara, 2/111).

Cennete Girmek Öyle Kalay Değildir

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِكُمْ مَسْتَهْزِئِينَ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
أَمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

“Yoksa, sizden önce gelip geçenlerin durumu başınıza gelmedikçe **cennete gireceğinizi mi sandınız?** Peygamber ve maiyyetindeki inananlar: ‘Allah’ın yardımı ne zaman?’ diyecek boyutta kendilerine yoksulluk, sıkıntı dokunmuş ve sarsılmışlardı. Dinleyin! Kuşkusuz Allah’ın yardımı pek yakındır.” (Bakara, 2/214).

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ

“Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri hiç bilmeden o sabredenleri belirlemeden **cennete gireceğinizi mi sandınız?**” (Âl-i Imrân, 3/142).

Allah Cennete Davet Ediyor

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۖ وَلَآمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

“Müşrik kadınları iman etmelerine kadar nikâh etmeyin. İnanan bir cariyeye müşrik bir kadından -hoşunuza gitse de- elbette daha iyidir. Müşrik erkeklere de - inanmalarına değin- (müslüman kadınları) nikâhlamayın; inanan bir köle elbette bir müşrikten -hoşunuza gitmiş olsa da- hayırlıdır. İşte onlar (müşrikler) ateşe çağırıyorlar. Oysa **Allah, izni ile cennete, mağfirete davet ediyor** ve insanlara ayetlerini açıklıyor ki belki onlar düşünüp öğüt alırlar.” (Bakara, 2/221).

Cennete Giren Kurtuluşa Ermıştır

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ فَمَنْ زُحِرَ حَ عَنْ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

“Her canlı ölümü tadacak ve kıyamet günü ecirlerinize tastamam kavuşturulacaksınız. Kim ateşten uzaklaştırılır **cennete sokulursa gerçekten kurtuluşa ermıştır**. Dünya hayatı sadece aldanış metâ-ıdır (nesnesidir).” (Âl-i Imrân, 3/185).

Cennete Girmek İçin ‘Mü’min Olmak’ Şarttır

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

“Erkek veya kadın **mümin olduğu** halde kim iyi işler yaparsa işte onlar **cennete girerler** ve kıl kadar zulüm görmezler.” (Nisâ, 4/124).

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُوذٍ

“**Mutlu kılınanlar ise cennettedirler**, -Rabbinin diledikleri haric- gökler ve yer sürdükçe onlar kesintisiz bir lutuf olarak sürekli orada kalacaklar.” (Hûd, 11/108).

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

“Ancak tevbe edip **imana gelen** ve yararlı işler işleyenler başka. Çünkü bunlar, zerrece hakları yenmeyerek **cennete gireceklerdir**.” (Meryem, 19/60).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“**İman edip** yararlı işler yapmış olanlar, elbette onları -içlerinde sürekli kalanlar olmak üzere- **cennetin** altlarından ırmaklar akan yüksek odalarına yerleştireceğiz. O işleri işleyenlerin karşılığı ne güzeldir!” (Ankebût, 29/58).

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ
مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“Ve (cennete girenler) derler: Bize, vaadini doğru çıkaran ve bizi **cennetten** mekan tutmakta olduğumuz bu yere bizi mirasçı kılan Allah’a hep hamdolsun. Çalışanların ödülü ne güzelmiş!” (Zümer, 39/74).

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

“Kötülük yapan sadece dengi bir cezaya çarptırılır. Erkek veya dişi, kim kendisi inanan biri olarak yararlı bir iş yaparsa; işte onlar **cennete girerler**, orada hesapsızca rızıklandırılırlar.” (Mü'min, 40/40).

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

“Doğrusu ‘Rabbimiz Allah’ deyip sonra dosdoğru gidenler (var ya), melekler (şöyle diyerek) onların üzerine iner de iner: Hey korkmayın! Üzülmeyin, size söz verile gelen **cennet ile sevinin**.” (Fussilet, 41/30).

وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

“Kendilerini **cennete koyar**. Onu onlar için güzel kokularla donatmıştır.” (Muhammed, 47/6).⁶

Kimler Cennete Giremeyecek

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

“Kuşkusuz ‘Allah Meryem oğlu Mesih’tir’ diyenler gerçekten kâfir olmuştur. Oysa Mesih: ‘Ey İsrailoğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah’a ibadet edin. Kim Allah’a ortak koşarsa Allah **ona cenneti haram kılmıştır**, dönüp varacağı yer ateştir. O zalimlere yardımcılardan kimse yoktur’ demişti.” (Mâide, 5/72).

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

⁶ Ayrıca bkz. ‘cennetân’.

“Âyetlerimizi yalan sayan, onlara karşı kibirlenmek isteyenlere göğün kapıları açılmayacak, deve iğnenin deliğinden geçinceye kadar onlar **cennete giremeyecekler**.⁷ İşte o suçluları böyle cezalandırırız.” (A'râf, 7/40).

Cennete Girenlerin Sinelerinden Kin, Nefret Gibi Kötü Duygular Silinir

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Göğüslerinde kinden ne varsa çekip çıkarmışsızdır. Altlarından ırmaklar akar. ‘Bizi buna ileten Allah’a hamdolsun. Allah bize kılavuzluk etmeseydi biz bunu bulamazdık! Gerçekten Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş’ derler. ‘İşte size, yaptığınız güzel işlere karşılık kendisine mirasçı kılındığınız **cennet**!’ diye seslenilir.” (A'râf, 7/43).

Cennetekiler Cehennemdekilere, Cehennemdekiler de Cennetekilere Neler Söyleyecekler

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاذْنِ مُؤْذِنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

“Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: ‘Rabbimizin bize **va’det**tiğini gerçek bulduk, siz de Rabbinizin **va’dini** gerçek buldunuz mu?’ Cevap verirler: ‘**Evet!**’ Bunun üzerine bir seslenici aralarında şöyle seslenir: ‘Allah’ın laneti zâlimlerin tepesine!’.” (A'râf, 7/44).

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

“Onlar ki Allah’ın yolundan çeviriyorlar, o yolun bozulmasını istiyorlardı. Üstelik onlar âhireti inkâr edenlerdi.” (A'râf, 7/45).

⁷ Deve iğnenin deliğine girerse onlar da cennete girerler.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Gözleri ateş halkları tarafına çevrildiğinde dediler: ‘Rabbimizi! Bizi, o zalimler topluluğuyla eyleme’.” (A'râf, 7/47).

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

“A'râf halkları yüzlerinden tanıdıkları er kişilere seslenip derler: ‘Kalabalık olmanız ve kibirlenmeniz sizden hiçbir cezayı engellemedi.’” (A'râf, 7/48).

أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Allah’ın kendilerini bir rahmete erdirmeyeceğine dair yemin ettikleriniz bunlar mı? (Ey cennetlikler!) Girin cennete! Size ne bir korku var, ne de üzüleceksiniz!” (A'râf, 7/49).

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ

“Cehennem sakinleri cennet sakinlerine: ‘Suyunuzdan veya Allah’ın size verdiği rızıktan bize akıtın’ diye seslenirler. Onlar şöyle derler: ‘Allah bu ikisini de kâfirlere haram kıldı.’” (A'râf, 7/50).

A'raftakilerin Cennete Girme Umutları

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

“İki taraf arasında bir perde, **A'râf**⁸ üzerinde de herkesi simalarından tanıyan er kişiler vardır. Henüz cennete girmemiş ama oraya girme umudunda olan (bu kişiler) cennetliklere seslenirler: '**Selâm size!**' (A'râf, 7/46).

Girin Cennete

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

“Allah'ın kendilerini bir rahmete erdirmeyeceğine dair yemin ettikleriniz bunlar mı? (Ey cennetlikler!) **Girin cennete!** Size ne bir korku var, ne de üzüleceksiniz!” (A'râf, 7/49).

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

⁸ 'A'râf, her şeyin tümseği anlamına gelen 'arf' lafzının çoğuludur. Atın yelesine, horozun ibiğine de bu münâsebetle 'arf' denilmiştir. Buradaki A'râftan maksat, tefsir âlimlerinin çoğunluğuna göre cennetle cehennem arasında bulunan sürun yüksek kuleleridir. Bazılarına göre buradaki kişiler iyilikleri ile günahları denk gelenlerdir. Bir süre buralarda kalırlar, daha sonra en son girenlerden olarak cennete konulurlar. Bazılarına göre ise fetret devrinde (Hz. Peygamber gelmeden) Peygamber'in tebliğini duymadan (S.G.) ölenler buralarda kalacaklar. Ünlü mutasavvıf ve vâiz Hasan-i Basri bütün bu görüşleri reddederek şöyle der: 'A'râf sözcüğü bilmek, tanımak anlamına gelen ma'rifettendir, cennet halkı ile cehennem halkını tanımak ve birbirinden ayırt etmek üzere Allah'ın tayin buyurduğu kimselerdir, vallahi bilmiyorum bir kısmı belki yanımızdadır (H. B. Ç. K. H. Ve M.K.I/223). Buradakilerin peygamberler, şehitler, alimler, Salih kişiler veya görevli melekler olduğunu söyleyenler de vardır (bkz. Kurtubi, el-Câmi', VII, 212) Yüksek şahsiyetler (Nesefi, II, 54). Biz çoğunluğun görüşünün âyetin anlamı ile daha iyi örtüştüğünü düşünüyoruz.

Bu âyeti düz metin olarak: *İki taraf arasında bir perde, A'râf üzerinde de oraya girmemiş ama girme umudunda olan ve herkesi simalarından tanıyan er kişiler vardır. Cennetliklere seslenirler: 'Selâm size!'* şeklinde de çevirebiliriz. Yine bu âyeti: *İki taraf arasında bir perde, A'râf üzerinde de (henüz) oraya (cennete) girmemiş ama (girme) umudunda olan herkesi simalarından tanıyan er kişiler vardır. Cennetliklere seslenirler: 'Selâm size!'* cümle yapısı ile de çevirebiliriz. Ama bu kez kelimeler fazlalaşır. Bunun için biz meâlde cümlelerin sonuna doğru parantez içine (bu kişiler) kaydını koyarak mana tercihimiz doğrultusunda bu mahzurlardan korunmaya çalıştık. Çok daha edip birisi belki bu âyeti çok daha kısa cümleler ile çevirebilir ama -ilim adamı ise- parantez kullanmaktan vâreste kalamaz. Dolayısı ile parantezin önemi bu gibi yerlerde çok daha iyi anlaşılmaktadır. Bu vesile ile '**Parantezsiz Meâl**' iddialarının maskaralık olduğunu, ilmî mu'talardan yoksun bulunduğunu belirtmeliyiz. S.G.

“Melekler, onların canlarını pir u pâk kimseler olarak alırlarken: ‘Selam size!Yapageldikleriniz sayesinde **girin cennete!**’ derler.” (Nahl, 16/32).

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

“Rablerinden çok sakınanlar ise gruplar halinde **cennete** sevkedilmiştir. Sonunda oraya vardıklarında cennetin kapıları açılır ve bekçileri onlara: ‘Selam size! Temiz oldunuz. Haydi sürekli kalanlar olmak üzere **girin oraya!**’ derler.” (Zümer, 39/73).

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

Siz ve eşleriniz neşelendirilmiş olduğunuz halde **girin cennete**. (Zuhurf, 43/70).

Cennetin Bedeli

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Kuşkusuz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını **cennet** kendilerinin olmak üzere satın aldı. Onlar, Allah yolunda savaşırlar, öldürürler, öldürülürler. Bu Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da üstlendiği gerçek bir vaaddir. Ahdine, Allah’tan daha vefalı kim vardır? Haydi yaptığınız bu alış verişinizle sevinin.İşte budur büyük kurtuluş.” (Tevbe, 9/111).

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

“**Sabırlarına karşılık** onlara **bir cennet** ve bir ipek verir.” (İnsân, 76/12).

Cennetin Nitelikleri

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

“Takva sahiplerine söz verilen **cennetin** durumu şöyledir: O cennetin altından ırmaklar akar, yemişleri süreklidir, gölgesi de. İşte bu, sakınanların sonu. Oysa kâfirlerin sonu ateştir.” (Ra’d, 13/35).

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

“Korunanlara söz verilen **cennetin** misali: Orada bozulmayan bir sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzölmüş baldan ırmaklar vardır. Hiç bunlar o ateşte ebedî kalacak olan ve kaynar bir sıvıdan içirilip de bu sıvının barsaklarını parça parça edeceği kimselere benzer mi?” (Muhammed, 47/15).⁹

Cennetin Mirasçıları ve Cennetin Kendilerine

Yaklaştıırılacağı Sınıf

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

“İşte o, kullarımızdan korunup pek müttaki olan kimseleri **mirasçı** yapacağımız **cennettir**.”¹⁰ (Meryem, 19/63).

وَأَزْلَفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

“**Cennet** takva sahiplerine **yaklaştıırılmıştır**.” (Şuarâ, 26/90).

⁹ Ayrıca bkz. ‘Cennetân’.

¹⁰ Bkz. Adn cennetleri.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“İşte bu, yapmakta olduklarınıza karşılık **mirasçısı kılındığınız cennettir.**” (Zuhurf, 43/72).

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

“**Cennet** de takva sahiplerine arada mesafe olmayarak **yaklaştı- rılmış** bulunacak.” (Kâf, 50/31).

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

“**Cennet yaklaştırıldığında,**” (Tekvîr, 81/13).

Gir Cennete

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

“Denildi: **Gir cennete!** Dedi: Âh keşke toplumum bilseler!” (Yâ-sîn, 36/26).

Uyarılar Sonucunda Bir Grup Cennete Girecek

Bir Grup da Ateşe

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

“Kentlerin anasını ve onun çevresindekileri **uyarman** ve yine ken-disinde hiç kuşku bulunmayan toplantı gününden **sakındırman** için sana Arapça bir Kur'an indirdik. **Bir grup cennette**, bir grup da alevli cehennemdedir.” (Şûrâ, 42/7).

Genişliği Gökle Yer Genişliği Gibi Olan Cennet İçin Yarışın

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

“Siz Rabbinizden bir bağışlanmaya, **eni yerle göğün eni** gibi olan ve Allah ile peygamberlerine iman edenler için hazırlanmış bulunan **bir cennete doğru** yarışın. Bu, Allah’ın lutfudur, onu dilediği kimselere verir ve Allah çok büyük lutuf sahibidir.” (Hadîd, 57/21).

Benim İçin Katında, Cennette Bir Ev Yap

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^۶

“Allah, iman edenlere de Firavun’un hanımını bir örnek olarak verdi. O zaman o kadın: ‘Rabbim! Katında benim için **cennette bir ev yap** ve beni Firavun’dan ve onun eyleminden kurtar, beni zâlimler topluluğundan kurtuluşa çıkar’ demişti.” (Tahrîm, 66/11).

Gir Cennetime

وَادْخُلِي جَنَّتِي

“Gir cennetime.” (Fecr, 89/30).

Cennet Lafzının: جَنَّاتٍ , جَنَّاتٍ = cennetân/cenneteyn

Şeklinde İkili Olarak Geçtiği Âyetler

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

“Rabbinin makamından korkan kimseye **iki cennet vardır.**” (Rahmân, 55/46).

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّاتٍ دَانٍ

“Astarları kalın atlastan yaygılara dayanmışlardır. **Her iki cennetin derimi** (meyvelerinin devşirilmesi de elle tutulacak kadar) yakındır.” (Rahmân, 55/54).

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

“Onun ikisinden başka **iki cennet daha vardır.**” (Rahmân, 55/62).

جَنَّةٌ = Cennet Kavramının ' جَنَّاتٍ = cennât' Şeklinde
Çoğul ve İzafetsiz Olarak¹¹ Yer Aldığı Âyetler

Cennetler, Tertemiz Eşler, Bağışlanmalar İlâhî Rahmet ve Ziyafetler Kimlere Va'dediliyor?

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا
الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

"Ve iman edip iyi işler yapanlara, **altından ırmaklar akan cennetler** olduğunu müjdele. Her ne zaman oradaki bir meyveden bir rızıkla nasıplandırıldıklarında: 'Bu, önceden nasıplandırıldığımız şeydir' derler ki o rızık kendilerine daha önce benzer şekilde sunulmuştu. Ve onlar için **orada tertemiz eşler** olup onlar oralarda sürekli kalacaklardır." (Bakara, 2/25).

أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

"İşte onlar¹²! Ödülleri Rablerinden bir bağış ve içinde sürekli kalacakları **altından ırmaklar akan cennetlerdir**. Çalışanların ödülü ne güzel!" (Âl-i Imrân, 3/136).

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ

¹¹ Çoğul biçimi olan 'cennât' lafzı ya izâfetsiz kullanılır ya da (cennâtü'n-Nâim, Cennâtü Adn. gibi) isim tamlaması halinde muzâf olarak kullanılır. Muzâfun-ileyh konumunda bir tek yerde ' رَوْضَاتُ الْجَنَّاتِ ' (Şûrâ, 42/22) şeklinde terkip halinde geçer. O âyet de bu başlık altında verilmiştir.

¹² Daha önceki âyetlerde nitelikleri belirtilen müttakiler.

“Ancak, Rablerinden korkmuş olanlar; onlara, **altlarından ırmaklar akan cennetler var**, orada sürekli kalacaklar, **Allah tarafından ağırlanacaklar**. İyiler için Allah katındakiler ise daha hayırlıdır.” (Âl-i İmrân, 3/198).

فَأَنبَاهَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

“Böyle söylediklerinden¹³ Allah, bir karşılık olmak üzere onlara **altlarından ırmaklar akan cennetleri** lutfetti. Orada sürekli kalacaklar. İşte budur güzellik sergileyenlerin ödülü.” (Mâide, 5/85).

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah (şöyle) der: ‘Bu, doğrulara doğruluklarının fayda verdiği bir gündür, onlara **altlarından ırmaklar akan**, içlerinde sürekli kalacakları **cennetler vardır**. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte pek azametli kurtuluş budur!’” (Mâide, 5/119).

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

“Rableri, onları kendinden **bir rahmet, bir hoşnutluk ve cennetlerle müjdeliyor**. Orada sürüp giden nimetler yalnız onlarındır”. (Tevbe, 9/21).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“Kuşkusuz takva sahipleri **cennetlerdedir**, pınarlardadır.” (Hicr, 15/45).

¹³ Yani: “... Derler: Rabbimiz! İman ettik, öyleyse bizi (gerçeğe) tanıklık edenlerle yaz. Hem, Rabbimizin bizi salih kişiler olan toplulukla birlikte (cennete) sokmasını bizler umarken ne diye Allah’a ve **bize gelen Hakka** inanmayacakmısınız?” (Mâide, 5/83, 84) meâllerindeki sözlerinden ötürü.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

“O zalimleri, kazandıkları şey başlarına inerken korkudan titremekte olduklarını görürsün. Oysa iman edip yararlı işler yapmış olanlar **cennetlerin** sulak çimenliklerindedirler. Rableri katında onlara dileycekleri vardır. İşte pek büyük lutuf budur.” (Şûrâ, 42/22).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“Şüphesiz ki korunanlar **cennetlerde** ve **pınarların** başlarındadırlar.” (Zâriyât, 51/15).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

“Fakat korunan müttakiler **cennetlerde** ve **nimet** sahibidirler.” (Tûr, 52/17).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

“Kuşkusuz takva sahipleri **cennetlerde** ve **neher** (aydınlıklar) içindedirler.” (Kamer, 54/54).

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
 بُشْرِيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Mümin erkekler ile mümin kadınları, nurları önlerinde ve sağ yanlarında koşarken göreceğin o gün (onlara denilir): Bugün müjde-niz **altından ırmaklar akan cennetlerdir**. Orada ebedî olarak kalacaksınız. İşte bu, o büyük kurtuluştur.” (Hadîd, 57/12).

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَّمُونَ^ط

“İşte onlar¹⁴ **cennetlerde ağırılanmışlardır.**” (Meâric, 70/35).

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ^ط

“Onlar **cennetler içinde.** (Suçlulara) sorarlar.” (Müddessir, 74/40).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْكَبِيرُ^ط

“İman edip yararlı işler yapmış kimseler ise kesin onlara **altın-
dan ırmaklar akan cennetler var.** İşte o, büyük kurtuluştur.”
(Burûc, 85/11).

Allah Teâlâ'nın Cennetlere Koyma Koşulları

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

“Derken Rableri kendilerine şu karşılığı verdi: ‘Kesinlikle Ben, sizden erkek veya kadın çalışanın çalışmasını zayı etmeyeceğim. Birbirinizden yaratıldınız. Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, Benim yolumda işkenceye maruz bırakılanlar, savaşp öldürülenlere gelince elbette onların kötülüklerini örteceğim; onları, Allah katından bir karşılık olarak **altlarından ırmaklar akan cennetlere**

¹⁴ Namazlarına devam eden, mallarında hem isteyen herkes için hem de yoksul için belli bir hak olan, ceza (iyi/kötü her fiilin karşılığının verileceği) gününü tasdik eden, Rablerinin azabından korkan, edep yerlerini koruyan, emanetlerine ve sözleşmelerine özen gösteren, tanıklıklarında dürüst olan ve namazlarına titizlik gösterenler... (Bkz. Meâric, 70/23-34).

sokacağım. Karşılığın güzeli Allah'ın katındadır.” (Âl-i Imrân, 3/195).

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Peygamberi'ne itaat ederse onu (onları) içinde sürekli kalmak üzere **altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar**. İşte bu pek büyük kurtuluştur.” (Nisâ, 4/13).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا زَوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلَالٌ

“İman edip iyi işleri yapanları, içlerinde sürekli kalmak üzere **altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız**. Orada onlara tertemiz eşler vardır. Onları koyu bir gölgeye sokacağız.” (Nisâ, 4/57).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

“İman edip yararlı işleri yapanları, yakında onları Allah'ın gerçek bir vaadi olarak **altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız**, orada sürekli kalacaklar. Allah'tan daha doğru sözlü olan kim dir?” (Nisâ, 4/122).

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ
نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

لَا تُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا دَخَلْتَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

“Gerçekten Allah, İsrailoğullarından sağlam söz aldı. İçlerinden on iki kefil gönderdik. Allah: ‘Ben sizinle beraberim. Eğer namazı kı-larsanız, zekâtı verirsiniz, elçilerime inanırsanız, onları savunursanız, Allah’a gerçekten güzel bir borç verirsiniz elbette günahlarınızı örterim, kesinlikle sizi **altından ırmaklar akan cennetlere sokarım**. Bundan sonra içinizden kim küfrederse gerçekten o yolun dü-zünden sapmıştır,’ buyurdu.” (Mâide, 5/12).

وَادْخُلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

“İman edip iyi işler yapmış olanlar ise **altından ırmaklar akan cennetlere sokulmuşlardır**. Oralarda, Rablerinin izniyle sürekli kalacaklar. Onların orada ibadet ve duaları ‘selâm’dır.” (İbrâhîm, 14/23).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

“Şüphe yok ki Allah, iman edip yararlı işler işleyenleri **altından ırmaklar akan cennetlere koyacak**. Şüphe yok ki Allah ne isterse yapar.” (Hacc, 22/14).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

“Kuşkusuz Allah, iman edip yararlı işler yapanları **altın-dan ırmaklar akan cennetlere koyacak**, orada altın bilezikler ve incilerle süslenecekler. Orada elbiseleri de ipektir.” (Hacc, 22/23).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

“Kuşkusuz Allah, iman edip iyi işler yapanları **altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır**. Küfredenler ise zevk sürmeğe bakarlar ve hayvanlar gibi yer, içerler. Oysa onların barınağı ateştir.” (Muhammed, 47/12).

لِيَدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

“İnanan erkekler ile inanan kadınları **altından ırmaklar akan cennetlere koyması** ve kötülükleri onlardan giderip bağışlaması için. Bu, Allah katında büyük bir kurtuluştur.” (Feth, 48/5).

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ
يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

“Köre sorumluluk yoktur, aksağa da sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla birlikte her kim Allah’a ve Peygamberi’ne itâat ederse **onu, altından ırmaklar akan cennetlere kor**. Her kim de tersine giderse ona da elem veren bir azap ile azap eder.” (Feth, 48/17).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي
قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluğu, Allah’a ve Peygamberi’ne karşı sınırlar koyma yarışına kalkışan kimselerle -babaları veya oğulları veya kardeşleri veya yakınları da olsa- sevişir bulamazsın. İşte Allah, öyle kimseleri sevmeyen bir toplumun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. **Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak**, orada ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte onlar Allah taraftarıdır. Uyanık ol ki Allah’ın taraftarı kesin hep murada erenlerdir.” (Mücâdele, 58/22).

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Günahlarınızı bağışlar ve sizi **altından ırmaklar akan cennetlere** ve Adn cenetlerinde hoş meskenlere koyar. İşte budur büyük kurtuluş.” (Saff, 61/12).

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Sizi o toplantı günü için toplayacağı günde. İşte o gün teğâbün (aldanış) günü (kâr ve zarar günü)dür. Her kim Allah’a iman eder de yaraşıklı iş yaparsa Allah onun kabahatlarını örter ve onu ebedî olarak içlerinde kalmak üzere altından **ırmaklar akan cennetlere** kor. İşte büyük kurtuluş odur.” (Teğâbün, 64/9).

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

“Bir Peygamber gönderdi, Allah’ın, nurlar saçan, yollar açan âyetlerini sizlere okuyor ki iman edip yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Her kim Allah’a iman edip dürüst çalışırsa

Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada ebedî kalacaklar. Allah ona gerçekten güzel bir rızık ihsan etmiştir.” (Talâk, 65/11).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Ey iman edenler! Allah’a gâyet ciddi bir tevbe ile tevbe edin. Belki Rabbiniz kusurlarınızı keffaretle örter de sizleri, Allah’ın Peygamberi’ni ve onunla birlikte iman etmiş kimseleri utandırmayacağı bir günde **altından ırmaklar akan cennetlere koyar**. Nurları önlerinde ve sağlarında koşarken: ‘Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla ve bizleri mağfiretinle yarlıga. Şüphesiz Sen her şeye pekâlâ güç yetiresin,’ diyecekler.” (Tahrîm, 66/8).

Allah’ın Kendilerine Cennetleri Hazırladığı Bahtiyarlar

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah onlara¹⁵ -içlerinde ebedi kalıcılar olmak üzere- **altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı**. İşte budur o büyük kurtuluş. (Tevbe, 9/89).

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

¹⁵ “Ancak peygamber ve onunla birlikte iman etmiş olanlar, mallarıyla, canlarıyla cihadda bulunanlar; işte onlar! Onlara bütün hayırlar! İşte onlar! Onlardır murada erenler.” (Tevbe, 9/88) meâlindeki âyette nitelikleri belirtilenler.

“Mühacirler ile Ensar’dan (İslam’ı kabulde ilk öne geçenler ile) güzellikle onların ardından gidenler; Allah onlardan razı oldu, onlar da O’ndan hoşnut kaldılar. Kendilerine, **altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı**. Oralarda sürekli, ebedi kalacaklar. İşte budur o büyük kurtuluş!” (Tevbe, 9/100).

Cennetin İsimleri ve Bölgeleri¹⁶

A) Cennetin İsimleri¹⁷

جَنَّةٌ = **Cennet**¹⁸

الْغُرَّةُ = **el-Ğurfe**¹⁹

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

“İşte hep bunlar, sabırlarına karşılık **gurfe** (cennetin en yüksek konağı) ile ödüllendirilecekler ve orada sağlık ve selam ile karşılanacaklar. (Furkân, 25/75).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“İman edip yararlı işler yapmış olanlar, elbette onları -içlerinde sürekli kalanlar olmak üzere- cennetin altlarından ırmaklar akan **yüksek çardaklı konaklarına** yerleştireceğiz. O iş görenlerin karşılığı ne güzeldir!” (Ankebût, 29/58).

¹⁶ Tabakaları, bölümleri, sınıfları, dereceleri gibi nitelemeler de vardır. Biz bu kavramlarla vurgulanmak istenen anlamları: a) Cennetin İsimleri, b) Cennetin Bölgeleri şeklinde iki ara başlık altında özetledik. Arapça ifâdelerde geçen ‘**sınıf**’ kelimesinin ‘**bölge**’ anlamını da dikkate alarak ‘bölge’ kavramını kullanmayı yeğledik. Dînî metinler incelendiğinde burada ‘**Cennetin Kıtaları**’ karşılığının da kullanılabileceğini düşünüyoruz. S.G.

¹⁷ ‘**el-Hüsna**=en güzel; ed-Dâru’l-Âhireh=Âhret yurdu’ lafızlarını da cennetin isimleri miyanında sayanlar vardır.

¹⁸ Bkz. Ön bilgiler.

¹⁹ Lugatta elin daldırılması ile alınan bir avuç su, yüksek çardak, bir bölük saç, devenin boyuna geçirdikleri ucu ilmekli ip anlamlarına gelir. Âyetlerden yapıları farklı ikamet mahalleri anlaşılıyor. Özellikle Sâd sûresinin 20. âyetinden gökdelen türü gibi yapılar anlamını seziyorum. S. G.

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ

“Mallarınız da çocuklarınız da sizi Allah katında bir yakınlığa yaklaştıracak değildir. Ancak iman edip yararlı iş yapan müstesna; işte onlar, onlara yaptıklarına karşılık olmak üzere fazlalık mükâfâtı vardır. Onlar **yüksek çardaklı konaklarda** güven içindedirler.” (Sebe’, 34/37).

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

“Ancak Rablerinden korkmuş kimseler (öyle değil.) Onlara Allah’ın bir va’di olarak kat kat yapılmış **yüksek odalar vardır**. Altlarından ırmaklar akar. Allah, verdiği sözden caymaz.”²⁰ (Zümer, 39/20).

الْفِرْدَوْسُ = **el-Firdevs**²¹

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“**Firdevs’e** vâris olacaklar, orada sürekli kalacaklardır.” (Mü’minûn, 23/11).

جَنَّةُ الْخُلْدِ = **Cennetü'l-Huld** (Sonsuzluk Cenneti)

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا

“De ki: Peki bu mu hayırlı, yoksa takva sahiplerine söz verilen **sonsuzluk cenneti mi**? Orası, onlar için bir ödül ve bir geri dönüş yeridir.” (Furkân, 25/15).

²⁰ Bu cümleyi: ‘Üst üste yapılmış, altlarından ırmaklar akan yüksek odalar vardır.’ şeklinde de çevirmemiz mümkündür. Ancak bu taktirde hissettiğimiz bazı incelikleri bu kez hissedemeyiz. O hissettiklerimiz de şimdilik iç dünyamızda saklı kalsın. Çünkü gönlümüzden geçenlerden sorumlu tutulmayız, dışa vurduklarımızdan, yazıya döktüklerimizden hesaba çekiliriz. S.G.

²¹ Bkz. ‘Cennâtü'l-Firdevs’.

جَنَّةٌ عَالِيَةٌ = **Cennet-i Âliye** (Yüksek Cennet)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennettir (Hâkka, 69/22)²².

دَارِ السَّلَامِ = **Dâru's-Selâm** (Esenlik/Barış Yurdu)

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُمْ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Rableri katında ‘**Dârusselâm**/barış yurdu’ onlarındır. O, yapageldiklerinden ötürü onların dostudur.” (En’âm, 6/127).

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Allah, herkesi **Selâm**/barış yurduna çağırır ve ancak dilediğini doğru yola iletir.” (Yûnus, 10/25).

دَارُ الْقَرَارِ = **Dâru'l-Karâr**²³ (Yerleşim Yurdu)

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هُذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

“Ey toplumum! Bu dünya hayatı sadece geçici bir faydadır. Kuşkusuz âhiret, **karar** (yerleşim) yurdudur.” (Mü’min, 40/39).

دَارُ الْمُتَّقِينَ = **Dâru'l-Müttakîn** (Takva Sahiplerinin Yurdu)

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

“Korkup korunan kimselere: ‘Rabbiniz ne indirdi?’ denildi. Onlar da: ‘Bir Hayır!’ dediler. Bu dünyada güzellik sergileyenlere bir iyilik vardır. Elbette âhiret yurdu daha hayırlıdır. Gerçekten **müttakilerin yurdu** ne güzeldir!” (Nahl, 16/30).

²² Bkz. Aynı anlamda aynı lafızlarla (Ğaşiye, 88/10).

²³ Ayrıca bkz. (İbrâhîm, 14/29; Sâd, 38/60).

دَارَ الْمُقَامَةِ = **Dâru'l-Mükâme (İkâmet Yurdu)**

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

“O, lutfuyla bizi **ikamet yurduna** konduran Zat'tır. Orada bize ne bir yorgunluk dokunur ne de bir usanç ilişir.” (Fâtır, 35/35).

B) Cennetin Bölgeleri²⁴

جَنَّاتِ عَدْنٍ = **Cennâtü Adn (Adin²⁵ Cennetleri)**

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah, erkek müminlere de kadın müminlere de -içlerinde ebedi kalmak üzere- altlarından ırmaklar akan cennetler ile **Adin cennetlerinde** hoş meskenler va'detti. Allah'tan bir hoşnutluk ise daha büyüktür. İşte budur o büyük kurtuluş!” (Tevbe, 9/72).

جَنَّاتِ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

“(O sonuç) **Adin cennetleridir**. Buralara hem kendileri girer, hem de atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden salih olanlar. Üstelik melekler de her kapıdan yanlarına girerek kendilerine selam verirler.” (Ra'd, 13/23).

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

²⁴ Bkz. Tabakaları, bölümleri... başlıklı dipnot.

²⁵ 'Adn' lugatta bir yere yerleşmek, bir yeri vatan tutmak demektir. 'Cennâtü Adn' terkihi de: Yerleşmeye, tahsis edilmiş cennetler anlamına gelir.

“O yurt **Adin cennetleridir!** Oralara girerler. Altlarından ırmaklar akar, orada onlara istedikleri her şey vardır. İşte Allah, böyle ödüllendirir müttakileri.” (Nahl, 16/31).

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

“İşte onlaradır **Adin cennetleri**. Altlarından ırmaklar akar. Oralarda altından bileziklerle bezenirler, ince ipekten, kalın ipekten yemyeşil giysiler giyinirler, oralarda koltuklara kurulup yaslanırlar. Ne güzel karşılık! Ne güzel buluşma yeri!” (Kehf, 18/31).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاتِيًا

“Rahman’ın kullarına va’d buyurduğu **Adin cennetlerine (girecekler)**. Şüphe yok ki O’nun va’di gerçekleşmiştir.” (Meryem, 19/61).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

“Altlarından nehirler akan **Adin cennetleri**. Oralarda sürekli kalacaklar. Ve işte o, temizlenen kimsenin mükâfâtıdır.” (Tâhâ, 20/76).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

“**Adin cennetleri**.. Oralara girer, oralarda altın ve inciden bileziklerle bezenirler. Giysileri de ipektir.” (Fâtır, 35/33).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَحَةٌ لَهُمْ الْأَنْبَابُ

“Kapıları, onlara ardına kadar açılmış **Adin cennetleri** vardır.” (Sâd, 38/50).

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Rabbimiz! Onları, kendilerine söz verdiğin **Adin cennetlerine** sok! Atalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da. Kuşkusuz Sen, çok güçlü, çok hikmetlisin.” (Mü'min, 40/8).

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنُ
طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Günahlarınızı bağışlar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve **Adin cenetlerinde** hoş meskenlere koyar, işte büyük kurtuluş odur.” (Saff, 61/12).

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

“Onların ödülü Rableri katında altından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî olarak kalacakları **Adin cennetleridir**. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da O'ndan hoşnut kalmışlardır. İşte bu, Rabbin-den saygıyla ürperen kimseler içindir.” (Beyyine, 98/8).

جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ = **Cennâtü'l-Firdevs (Firdevs²⁶ Cennetleri)**

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

“İman edip yararlı işler işleyen kimselere gelince, onlar için **Firdevs cennetleri** inmiştir.” (Kehf, 18/107).

جَنَّاتُ الْمَأْوَى = **Cennâtü'l-Me'vâ (Me'vâ²⁷ Cennetleri)**

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

²⁶ Lugatta: Bağ ve bahçelerde olması düşünülebilecek her türlü bitkiyi bol bol içinde bulunduran bahçe demektir.

²⁷ Lugatta: Sığınak, sınıllanacak yer, konunun ağırlandığı mekân gibi anlamları içerir.

“Şimdi, inanıp yararlı işler yapmış olanlara, yapageldiklerine karşılık bir konaklama olmak üzere **Me’vâ cennetleri** vardır.” (Secde, 32/19).

جَنَّاتِ النَّعِيمِ = **Cennâtü’n-Naîm** (Naîm²⁸ Cennetleri)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَاهُمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“Eğer Ehlikitab iman edip sakınsalardı elbette günahlarını ördük ve muhakkak onları **Naîm cennetlerine** sokardık.” (Mâide, 5/65).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“İman edip iyi işleri yapanlara gelince kuşkusuz Allah onları, imanları sayesinde doğru yola iletir. **Naîm cennetlerine** ki, altlarından ırmaklar akar.” (Yûnus, 10/9).

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“Mülk o gün Allah’ındır. Aralarında hükmünü verir. Artık iman edip yararlı işler yapmış olanlar **Naîm cennetlerindedir**.” (Hacc, 22/56).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

“Kuşkusuz inanıp yararlı işler yapan kimselere **Naîm cennetleri** var.” (Lokmân, 31/8).

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“(Allah’ın ihlâsa mazhar kılınmış kulları) **Naîm cennetlerindedirler**.” (Sâffât, 37/43).

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“(Önde giden müminler) **Naîm cennetlerindedirler**.” (Vâkıa, 56/12).

²⁸ Sıhhat, eminlik, lezzet, huzur, mal-mülk, anlamlarına gelir.

Dünya Cennetleri

جَنَّةٌ = **Cennet** Lafzı ile Dünyadaki Bir Bağın,
Bir Bahçenin Vurgulandığı Âyetler

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ
فَإِنْ لَمْ يُمْسِكْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“Mallarını, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve nefislerinde olanı tesbit etmek için dağıtanların durumu ise yüksek bir tepede bulunan ve kendisine bol yağmur düşüp meyvelerini iki kat veren bir **cennetin** (bahçenin) durumunu andırır. Ona (böyle bir bahçeye) bol yağmur düşmezse mutlaka bir çisinti düşer. Allah yapmakta olduğunu pek iyi görmektedir.” (Bakara, 2/265).

أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ
ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

“Herhangi biriniz, altından ırmaklar akan hurma, üzüm ve içinde bütün meyvelerden bulunan bir bahçeye sahip iken yaşlanıp çaresiz, küçük çocukları bulunmasını ve tam bu sırada o bahçeye içinde ateş barındıran bir bora isabet ederek bahçesinin yanivermesini ister mi? İşte böylece Allah size âyetleri açıklıyor belki düşünürsünüz.” (Bakara, 2/266).

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

“Yahut senin hurma ağaçlarından ve üzümlüklerden bir **cennetin** (bahçen) olmalı ve aralarından şarıl şarıl çaylar fışkırtmalısın.” (İsrâ, 17/91).

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

“Kendine yazık ede ede **cennetine (bağına)** girdi ve: ‘Buranın hiçbir zaman yok olacağını sanmam’ dedi.” (Kehf, 18/35).

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِّا أَقْلَّ
مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا

“**Cennetine (bağına)** girdiğinde: ‘Mâşallah, güç-kuvvet yalnız Allah’ındır’, desen olmaz mıydı? Gerçi sen beni, mal ve çocuk bakımından senden az görüyorsun ama...” (Kehf, 18/39).

فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ
السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

“Rabbim bana senin **cennetinden (bağından)** daha iyisini verebilir. Seninkinin üzerine de gökten yıldırımlar gönderir de bunun sonucunda kupkuru bir toprak kesilir.” (Kehf, 18/40).

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

“Veya ona bir hazine bırakılıverse yahut güzel bir **cenneti** olsa da ondan yese ya! O zâlimler: ‘Sırf büyülenmiş bir adamın peşinden gidiyorsunuz’ dediler.” (Furkân, 25/8).

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

“Haberiniz olsun ki Biz onlara bela vermişizdir. Tıpkı o **cennet** sahiplerini belaya uğrattığımız gibi. O sırada ki, sabah olunca mutlaka onu devşireceklerine yemin etmişlerdi.” (Kalem, 68/17).

Dünya Bağ ve Bahçelerine Tesniye: جَنَّتَيْنِ / جَنَّاتٍ

=Cennetân/cenneteyn Lafzı ile İşâret Eden Âyetler

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

“Onlara şu iki adamı örnek ver: O ikisinden birine üzümlerden **iki cennet (bağ)** verip o **iki cennetin** çevrelerini hurmalıklarla donattık ve ikisinin arasını da ekinlik yaptık.” (Kehf, 18/32).

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ أَتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

“O **iki cennet** ürünlerini verdi, sahibinden hiçbir şeyi esirgemedi. Hem de o **iki cennetin** aralarından bir ırmak fışkırtmıştı.” (Kehf, 18/33).

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

“Andolsun Sebe’ için oturdukları yerde bir ibret vardı: Sağdan ve soldan **iki cennet**. ‘Rabbinizin rızkıdan yiyin ve O’na şükredin. Pek hoş bir belde ve çok bağışlayan bir Rab!’ (denildi).” (Sebe’, 34/15).

فَاعْرَضُوا فَارْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

“Ne var ki yüz çevirdiler. Bunun için üzerlerine Arîm selini gönderdik, onların **iki cennetini** buruk yemişler, acı ılıgın ve pek az bir şey veren sidr ağacına sahip **iki bahçeye** çevirdik.” (Sebe’, 34/16).

جَنَّاتٍ = cennât’ Çoğul Lafzı ile Dünyadaki Bağların, Bahçelerin Vurgulandığı Âyetler

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“O, gökten su indirendir. Onunla her şeyin bitkisini çıkardık. On-
dan (o bitkiden de) yeşilliği çıkardık. O yeşillikten de birbiri üzerine
binmiş daneleri çıkarırız. Hurma ağacından, onun tomurcuğundan
sarkan salkımlar vardır. Üzüm bağları, benzeşen ve benzeşmeyen
üzüm, zeytin ve nar **bağları** çıkarıyoruz. (Herhangi biri) meyve ver-

diğinde (önce ham) meyvesine ve (ardından) olgunlarına bakın. Gerçekten bu dikkatiniz çekilenlerde imana girmiş bir toplum için elbette ibretler vardır.” (En’âm, 6/99).

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ
وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

“O, asmalı ve asmasız üzüm **cennetlerini (bağlarını)** tatları farklı hurmaları, ekinleri, zeytinleri, benzeşen ve benzeşmeyen narları yaratan Zât’tır. (Her biri) meyve verdiğinde meyvesinden yiyin, devşirilmesi gününde hakkını verin. Savurganlık yapmayın. Gerçekten O, israf edenleri sevmez.” (En’âm, 6/141).

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ
صِنُوكَانٌ وَغَيْرُ صِنُوكَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ
فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Yeryüzünde birbirine bitişik komşu kıtalar, üzüm **cennetleri (bağları)**, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır, ki tek su ile sulanırlar. Meyvelerin kimini kimine üstün kılarız. Kuşkusuz bunda akıllarını işleten bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Ra’d, 13/4).

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

“Öyle iken onunla size hurma ve üzüm **bağları** yaptık. Onlarda sizin için birçok meyveler var, onlardan yersiniz.” (Mü’minûn, 23/19).

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

“O öyle yücedir ki dilerse sana ondan daha iyisini, altından ırmaklar akan **cennetler** (bahçeler) verir, sana köşkler de yapar.” (Furkân, 25/10).

فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“Bu şekilde onları **cennetlerden** ve pınarlardan çıkardık;” (Şuarâ, 26/57).

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“**Cennetler** ve pınarla (size yardım etti).” (Şuarâ, 26/134).

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“**Cennetlerde** ve pınarlarda (güven içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?)” (Şuarâ, 26/147).

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

“Orada hurma ve üzüm **cennetleri** (bağ ve bahçeleri) yaptık, orada kaynaklar fişkırttık.” (Yâsîn, 36/34).

كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

“Geride **cennetlerden** kaynaklardan nicelerini bıraktılar.” (Du-hân, 44/25).

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

“Bir de gökten mübarek bir su indirip de onunla **cennetler** ve bi-çilecek taneler bitirmekteyiz.” (Kâf, 50/9).

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

“Size mallar ve oğullarla yardım etsin, sizin için **cennetler** (bağ-lar) yapsın, sizin için ırmaklar yapsın.” (Nûh, 71/12).

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

“Ve (o su ile) kaynaşmış **cennetler** (meydana getirelim).” (Nebe', 78/16)

جَهَنَّمَ = **Cehennem**

Ön bilgiler ve Tesbitler

Cehennem'in İsimleri ve Azap Türleri

الْجَحِيمُ = **el-Cahîm**

• Ateşli Alev Arkadaşları • Cehennemlik Oldukları Kesinleşenlere Mağfiret Dilemek Doğru Olmaz • Müttakiler Cehîm Azabından Korunmuşlardır • Nemrud'un Hz. İbrahim'i Attığı Ateşe de 'Cahîm' Adı Verilmiştir

جَهَنَّمَ = **Cehennem**

• Ne Kötü Yatak • Varılacak Ne Kötü Yer • İnanmayanlara Cehennem Yeter • Bile Bile İnsan Canına Kıyanın Cezası Cehennemdir • Dönüş Yerleri Cehennem • Cehennem'de Bir Araya Getirilecekler • İnsanların ve Cinlerin Çoğunluğu Cehennem İçin Yaratılmıştır • Münafık ve Kâfirlerin Yeri Cehennemdir • Cehennem Cin ve İnsanlarla Doldurulacak • Arkalarından Cehennem • Cehennem Cezasına Çarptırılanlar Suçlarına Göre Cehennemin Çeşitli Katmanlarına Dağıtılırlar • Ululuk Taslayanların Barınağı • Peygambere Uyarı • Kâfir Suçlarının Yeri • Cehennemde Tam Ölüm de Yoktur Tam Hayat da! • Samimi Müminler Cehennemden Allah'a Sığınırılar • Cehennem Bekçilerine Yalvarırlar • İnananlara Eziyet Edenlerin Cezaları Cehennemdir

الْحُطْمَةُ = **el-Hutama**, سَعِيرٌ = **Seîr**, سَقَرٌ = **Sakar**,

السَّمُومُ = **es-Semûm**

• Haksızca Yetim Malı Yiyenler 'Seîr' Cezasına Çarptırılacaklar • İnkarcıların Cezası Seîr'dir

الْعَذَابُ = **el-azâb**

• Âhirete Bedel Dünyayı Satın Alanların Azapları Hafifletilmez • Ömrü Ne Kadar Uzun Olursa Olsun Azaptan Kurtulamaz • Kâfirlerin Azapları Hafifletilmez • Ateşe Karşı Ne de Sabırlı İmişler • Aradaki Bağlar Kopmuştur • Tadın Azabı • Deriler Değiştirilecek • Sonsuz Azap • Azabın Dokunacağı Kimseler • Cehennemde-

kilerin Bedduaları • Azabı Gördüklerinde Pişmanlıklarını Belirtirler • Azapları Katmerleştirilecekler ve Peygamberin Hanımlarına Bir Uyarı • Azaba Müstahak Görülenler • Aleyhlerinde Azap Hükümü Verilmiş Olanlar • Azapta Ortaktırlar • Geri Dönme Temennileri.

عَذَابٌ عَظِيمٌ = **azâbun azîm**

Büyük Azapla Tehdit Edilen Kâfirler

• Camilere Gidilmesini Engelleyenler • Din Konusunda Görüş Ayrılığına Düşenler • Küfürde Yarışanlar • Katiller • Allah ve Peygamberi'ne Savaş Açanlar • Münafıklar • Allah Yolundan Sapanlar • Sinelerini Küfre Açanlar • İftiracılar • İftiracı Yalancılar.

عَذَابٌ أَلِيمٌ = **azâbun elîm**

Elem Veren Azapla Tehdit Edilenler

• Münâfıklar • Kâfirler • Kitaplarındaki Gerçekleri Gizleyen Yahudiler • Sınır Tanımayan Mütecâviz Müminler • Yapmadıkları ile Övünenler • Öleceklerini Sezdikleri Anda Tевbe Edenler • Faizci Yahudiler • Allah Üçün Üçüncüsüdür Diyenler • Allah Yolunda Harcamaktan Kaçınanlar • Resulullah'ı İncitenler • İnananları Alaya Alanlar • Azabı Görmeden İnanmayacak Olanlar • Zalimler • Şeytanın Dostları • Allah'ın Âyetlerine İnanmayanlar • Allah Yolundan Engelleyenler • Müminler Arasında Edepsizliği Yayma Arzusu Taşıyanlar • Ululuk Taslayanlar • Bizi Âciz Düşürmeye Çalışanlar • En Pisinden Bir Azap.

عَذَابٌ مُّهِينٌ = **azâbün mühîn**

Alçaltıcı Azabın Muhatapları

• Kıskaç Kâfirler • Allah'ın Belirlediği Sınırları Aşanlar • Cimri ve Cimriliği Tavsiye Eden Kâfirler • Allah'a İftira Atan Zalimler • Dini Dillerine Dolayıp Alay Edenler • Allah ve Peygamberi'ni İncitenler.

عَذَابٌ مُّقِيمٌ = **azâbün mukîm**

Kalıcı Azaba Çarptırılacak Gruplar

Kafirler, Münafıklar, Zalimler

Öteki âlemle İlgili Ceza Türlerinin ve Niteliklerinin Vurgulanması Bağlamında عَذَابٌ =azâb Lafzının Tamlanan veya Nitelenen Konumunda Geçtiği Âyetler

عَذَابُ الْآخِرَةِ =azâb-i âhire (Âhîret Azabı) • الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ =azâb-i ek-ber (En Büyük Azap) • عَذَابُ الْحَرِيقِ =azâb-i-harîk (Yakıcı Azab) • عَذَابُ الْخُلْدِ =azâb-i huld (Sonsuz Azab) • سُوءُ الْعَذَابِ =sû-i azâb (Azabın Kötüsü) • عَذَابٌ شَدِيدٌ =azâb-i şedîd (Yaman Bir Azap) • عَذَابٌ غَلِيظٌ =azâb-i Saad (Gittikçe Yükselen Bir Azap) • عَذَابٌ غَالِيزٌ =azâb-i Galîz (Ağır Bir Azap) • عَذَابٌ قَرِيبٌ =azâb-i kârib (Pek Yakın Bir Azap) • عَذَابٌ كَبِيرٌ =azâb-i kebîr (Büyük Bir Azap) • عَذَابُ النَّارِ =azâb-i nâr (Ateş Azabı) • عَذَابٌ نُكْرٌ =azâb-i nûkr

غَيَّا =Ġayyâ • لَظَى =lezâ • النَّارُ =en-nâr

• Cehennem Ateşinin Yakıtları • Bize Sayılı Günler Dışında Cehennem Ateşi İlişmez Diyen İftiracılar • Ateşten Çıkamayacaklar • Yedikleri Aslında Ateştir • Ateşe Çağırانlar • Değil Zulüm Yapmak Zalimlere İlgi Duymak Bile Cehenneme Sürükler.

أَصْحَابُ النَّارِ =ashâbu'n-nâr (Ateş Dostları) Olarak

Nitelenenlerin Özellikleri

نَارُ جَهَنَّمَ =Nâru cehennem (Cehennem Ateşi) • هَآوِيَةٌ =Hâviye • دَارُ الْبَوَارِ =Dâru'l-bevâr (Helâk Yurdu) • دَارُ الْخُلْدِ =Dâru'l-huld (Sonsuzluk Yurdu)

Cehennemliklerin Bazı Yiyecek ve İçecekleri

الْحَمِيمُ =el-Hamîm

• Kaynar Sudan Bir İçki • Başlarının Üstünden Kaynar Su Dökülür • Kaynar Sudan Bir Karışım • Tepesine Dökün • Barsakları Parça Parça Edecek,

• شَجَرَةُ الزُّقُومِ =şecere-i zekkûm (Zakkûm Ağacı) • ضَرِيعٌ =darî' • غَسَّاقٌ =Ġassâk • غَيْلِينَ =ġislîn • مَاءٌ صَدِيدٌ =mâi sadîd • مَاءٌ كَالْمُهْلِ =mâi ke'l-muhl.

جہنم = *Cehennem*¹

Önbilgiler ve Tesbitler

Selâmet yurdu cennet Allah'tan hakkı ile korkanların yurdu olduğu gibi helâk yurdu cehennem de kâfirlerin ebedî, günahkâr müminlerin de geçici yurdu. Cennet, iman ve takva ile istenirken cehennem'den uzaklaşmak da şirkten ırak durmak, günahlara yaklaşmama ile sağlanır. Cehennemden söz etmek sıkıcı olsa da konumuz gereği Kur'an'da verilen bütün detayları arabaşlıkları ile aktarmak durumundayız. Tek dileğimiz Rabbimizin bizi oraya düşmekten korumasıdır. Âmin!..

Kıyamet kopup yer başka bir yere, gökler başka göklere dönüştürülerek insanlar bir olan Allah'ın huzurunda toplandıkları sırada birden korkunç bir manzara ile karşılaşılır. Bu manzara cehennem'dir. Cehennem yularlarından tutularak belirlenmiş yerine getirilir. Efendimiz *-sallallahu aleyhi ve selem-* cehennem'in yetmiş bin yuları olduğunu ve her yularından yetmiş bin meleğin tutup mahşer yerine çekeceklerini haber vermiştir.

Değişik isimlerle anılan cehennem katmanlarından bazılarının nasıl bir yer olduğu Kur'ân'da tanımlanırken, bazılarının isimlerinin anılması ile yetinilir. Bütün isimleri ve azap² türleri ile cehennemin yer aldığı âyetlerde hedef kitleler eylemleri çerçevesinde kötü vasıflarına vurgu yapılan inkârcılar ile münafıklardır. Bu meyanda küfürlerini zulümle pekiştirmişlere farklı bir ceza verileceği (bkz. Nisâ, 168, 169), halkın malını haksızca yiyenlerin cehennem cezasına çarptırılacakları, cezaları biçilenlerin suçlarına göre cehennemin çeşitli kat-

¹ Gelene yüz vermeyip ekşi bir suratla karşılamak, birisine ağır sözler söylemek, emeline kavuşamamak, susuz bulut, büyük kazan anlamlarına gelen 'cehm' ve derin/dipsiz kuyu manasına gelen 'cihinnâm' lafızları ile ilgili bir isimdir (bkz. el-Mu'cem el-Vesît, I, 144, 145). Bunun aslının Farsça olduğunu söyleyenler olduğu gibi Grekçe'de *geenna*, Latince'de *ge-henne* olarak kullanılan İbranice *'ge-hinnam'* lafzından Arapçalaştırılmış bir isim olduğu da belirtilmiştir (bkz. H. K. Kadri, B. T. L. II, 365).

² 'Azâb' sözcüğü dünyadaki cezalar, işkenceler, felaketler için de kullanılmıştır. Biz burada âhiret ile alakalı âyetlere yer verdik. Yine burada doğrudan Allah'ın azap etmesini, azaba çaptırmasını yansıtan âyetler de daha önce 'Allah'ın fi'li sıfatları' bölümünde geçtiklerinden ilgili âyetlere dipnotta atıf yapılmakla yetinilmiştir. Yine burada olabildiğince azabın çeşitliliğini ve dehşetini yansıtan nitelemeler çerçevesinde her biri spot başlıklar altında detaylandırılmıştır.

manlarına dağıtılacakları, sözgelimi yetimlerin mallarını gasbedenlerin **Seîr** bölümüne atılacakları, onu-bunu çekiştiren, malının-mülkünün kendisini dünyada ebedileştireceğini sanan inkârcıların **Hutame** denilen cehennem katmanına gönderilecekleri, insanların ve cinlerin çoğunluğunun cehennem için öngörüldükleri açıkça belirtilir.

Yine bu âyetlerde Hz. Peygamber'in bile cehennem ile tehdit edildiği, Peygamber'in akrabaları bile olsa cehennemlik oldukları kesinleşenlerin affedilmelerini isteyemeyeceği, böyle bir hakkı olmadığı, cehennemlik olduklarına karar verilenlerden ötürü Peygamber'in sorumlu tutulamayacağı, herkesin cehenneme varacağı, ardından çıkarılmaya ehil olanların çıkarılacakları beyanları yer alır.

Diğer taraftan bu azaplardan **'Allah'ın buyruklarını yerine getirip yasaklarından kaçınanlar'** diye tanımlanan müttakilerin korunacağı da çok net ifâdelerle vurgulanırken; Allah yolundan sapan, sınır tanımayan, mütecaviz müminler de elim azap ile tehdit edilirler. Cimrilerin, malını Allah için harcamayanların, Allah'ın yasalarını çiğneyenlerin konu edinildiği âyetler genellikle cehennem tehdidi ile biter ve sanki bu gibi fiilleri inananların yapamayacakları, bu işlerin imanla bağdaşmayacağı mesajları verilir. Özetle münafıklara, zalimlere ve kâfirlere cehenneme gidecekleri açıkça bildirilirken inananlara bu yolda uyarılar yapılır, onlar gibi olmayın ki cehenneme atılmayasınız denir.

Cehennem'in İsimleri ve Azap Türleri

Cehennem Kur'ân'da değişik isimlerle zikredilmiştir. Kökleri açısından bu isimlerin her biri onun dehşetinin bir yönünü yansıtır. Bu isimler şunlardır:

الْجَحِيم = **el-Cahîm**³

Ateşli Alev Arkadaşları

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

“Biz seni hak ile bir müjdecî, bir uyarıcı olarak gönderdik ve sen **Cehîm'in arkadaşlarından** dolayı sorumlu tutulmayacaksın.” (Bakara, 2/119).

³ El-Cehîm, lugatta tutuşturmak, gözleri alabildiğine açıp kırpmamak, gözlerin kıpkırmızı kesilmesi, şiddetli alev anlamlarını içeren 'cehm' kökünden türetilmiş bir isim.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Küfredip âyetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar **Cehîm**’in dostlarıdır.” (Mâide, 5/10).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Küfre sapıp âyetlerimizi yalanlamağa kalkışanlar; işte onlardır **Cehîm**’in arkadaşları.” (Mâide, 5/86).

Cehennemlik Oldukları Kesinleşenlere Mağfiret Dilemek Doğru Olmaz

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Akraba bile olsalar, **Cehîm**’in halkı oldukları belli olduktan sonra ne Peygamber ne de iman etmiş olanlar için müşrikler lehinde mağfiret istemeleri doğru olmaz.” (Tevbe, 9/113).

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Âyetlerimiz hakkında fesatçılık yapmak için koşuşanlar işte onlar **Cehîm**’in dostlarıdır.” (Hacc, 22/51).

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

“Azgınlar için de **Cehîm** kendini göstermiştir.” (Şuarâ, 26/91).

مَنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ

“Allah’tan başka tapmakta olduklarını bir araya toplayın. Haydi götürün onları **Cehîm** yoluna.” (Sâffât, 37/23).

فَاطْلَعَ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

“Hemen kendisi baktı ve onu **Cehîm**’in ortasında gördü.” (Sâffât, 37/55).

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

“Hakikaten o, **Cehîm**’in dibinde çıkar.” (Sâffât, 37/64).

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

“Sonra onların dönüşleri elbette **Cehîm**’e (ateşli aleve)dir.” (Sâffât, 37/68).

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ

“Siz sadece **Cehîm**’e girecek o kimseyi saptırırsınız.” (Sâffât, 37/163).

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

“Arş’ı taşımakta olanlar ve çevresindeki kimseler Rablerini överek anarlar ve O’na iman ederler, inanmış kimseler için istiğfarda bulunnurlar. ‘Rabbimiz! Sen rahmeten ve ilmen her şeyi kuşattın. Öyle ise tevbe etmişleri, Senin yoluna uymuş kimseleri bağışla, onları **Cehîm**’in azabından koru’ derler.” (Mü’min, 40/7).

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ

“Onu tutun ve kendisini **Cehîm**’in ortasına sürükleyin.” (Duhân, 44/47).

Müttakiler Cehîm Azabından Korunmuşlardır

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّيَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

“Oralarda ilk ölüm dışında başka ölüm tatmazlar. Onları (müttakileri) **Cehîm**’in azabından korumuştur.” (Duhân, 44/56).

فَاَكْفِهِمْ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّيَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

“Rablerinin kendilerine verdiği şeylerin keyfini sürmektedirler. Rableri onları (müttakileri) **Cehîm**’in azabından korumuştur.” (Tûr, 52/18).

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ

“ve **Cehîm**’e (ateşli aleve) yaslanma vardır.” (Vâkıa, 56/94).

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Allah’a ve Peygamberi’ne iman edenler, işte onlar sıddıklar ve şehitlerdir. Rableri katında onlara, ödülleri ve nurları vardır. Âyetlerimize yalan diyenlere gelince işte onlar **Cehîm**’in (ateşli alevin) halklarıdır.” (Hadîd, 57/19).

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوَةً

“Sonra onu **Cehîm**’e kavuşturun.” (Hâkka, 69/31).

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ

“Gören kimseler için **Cehîm** (ateşli alev) hortlatıldığı zaman;” (Nâziât, 79/36).

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

“Kuşkusuz **Cehîm** onun varacağı yerdir.” (Nâziât, 79/39).

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

“**Cehîm** kızıştırıldığında,” (Tekvîr, 81/12).

وَالْفُجَّارَ لَفَىٰ جَحِيمٌ

“Şüphesiz ki fâcirler (saldırgan edepsizler) de **Cehîm**’dedirler.” (İnfîtâr, 82/14).

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

“Yemin olsun ki, **Cehîm**’i (ateşli alevi) göreceksiniz.” (Tekâsür, 102/6).

Nemrud’un Hz. İbrahim’i Attığı Ateşe de ‘Cehîm’ Adı Verilmiştir

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

“Dediler: Haydi onun için bir bina yapın ve onu **cehîm**’e atın.” (Sâffât, 37/97).

جَهَنَّمَ = *Cehennem*⁴

Ne Kötü Yatak

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

“Küfredenlere söyle: ‘Yakında yenilecek ve toplanıp **cehenneme** sürüleceksiniz. **O döşek ne kötü!**’” (Âl-i Imrân, 3/12).

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

“Pek az bir yararlanma. Sonra dönecekleri yer **cehennem**’dir. Ne kötü yatak!” (Âl-i Imrân, 3/197).

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سَوْءُ
الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

“Rablerine evet diyenler için en güzeli vardır. O’na evet demeyenlere gelince: Gerçekten yer yüzündekilerinin hepsi ve onunla birlikte bir misli de kendilerinin olsa (azaptan kurtulmak için) onu elbette fidye verirlerdi. İşte onlaradır hesabın kötüsü! Dönüş yerleri **cehennemdir. Ne kötü yatak!**” (Ra’d, 13/18).

⁴ Sözlük anlamı için bkz: Ön bilgiler, Cehennem.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبئسَ الْمِهَادُ

“Cehennem! Girecekler oraya. Ne kötü yatak.” (Sâd, 38/56).

Varılacak Ne Kötü Yer

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Ya, Allah’ın hoşnutluğuna uyan kimse Allah’tan bir hışma uğrayan ve varacağı yer **cehennem** olan kimse gibi midir? Ne kötü varış yeri!” (Âl-i Imrân, 3/162).

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kuşkusuz melekler, kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken: ‘Ne işte idiniz?’ derler. ‘Yeryüzünde ezilip horlanmışlardık’ diye cevap verirler. (Melekler:) ‘Allah’ın yeri geniş değil miydi ki oradan göç edeydiniz?’ derler. İşte onlar! Dönecekleri yer **cehennemdir**. **Varılacak ne kötü yer.**” (Nisâ, 4/97).

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ
غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kim kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra Peygamber’e karşı çıkar, müminlerin yolu dışında bir yol izlerse onu, yöneldiği şeye yöneltiriz ve kendisini **cehenneme** yaslarız. Cehennem **ne kötü bir varış yeridir!**” (Nisâ, 4/115).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَاوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ
بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَآؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ

اللَّهُ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ
يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Bakmaz mısın şunlara: Gizli konuşmaktan yasaklandılar da sonra dönüp yasaklandıkları şeyi yapıyorlar, günah, düşmanlık ve Peygamber’e isyan hususunda fısıldaşıyorlar. Yanına geldiklerinde de seni, Allah’ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi içlerinde de: ‘Allah bizi, söylediklerimiz yüzünden azaba çarptırsa ya?!’ diyorlar. **Cehennem onlara yeter. Varılacak ne kötü yer!**” (Mücâdele, 58/8).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Kendi Rabbine küfredenler için de **cehennem azabı vardır. Varılacak ne kötü yer!**” (Mülk, 67/6).

İnanmayanlara Cehennem Yeter

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

“Onun için onlardan kimi ona inandı, onlardan kimi de **ondan yüz çevirdi**. Böylesine de çılgın alevli **cehennem yeter**.” (Nisâ, 4/55).

Bile Bile İnsan Canına Kıyanın Cezası Cehennemdir

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

“Kim bir mümini **kasden öldürürse** artık onun cezası içinde sürekli kalmak üzere **cehennemdir**. Allah ona gazap etmiştir, kendisine lanet etmiştir ve onun için pek büyük bir azap hazırlamıştır.” (Nisâ, 4/93).

Dönüş Yerleri Cehennem

أُولَٰئِكَ مَاوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

“İşte onlar (Allah’tan başkasına tapınıp şeytanın ardına düşenler)! **Dönüş yerleri cehennemdir** ve orada kaçacak bir yer bulamazlar.” (Nisâ, 4/121).

Cehennem’de Bir Araya Getirilecekler

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

“Gerçekten (Allah) size (bu) kitapta: ‘Allah’ın âyetlerine küfredildiğini, onların alaya alındığını duyduğunuzda onun dışında bir söz e dalmalarına değin kendileriyle oturmayın. Çünkü o taktirde siz de onlar gibi sayılırsınız’ diye indirmişti. Allah, **o münafıkları ve o kâfirleri cehennemde topluca bir araya getirecektir.**” (Nisâ, 4/140).

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

“(Küfre sapmış ve zulüm yapmış olanları) yalnız **cehennemin yoluna** (iletecek!) Orada hep sürekli kalacaklar. Bu da Allah’a pek kolaydır.” (Nisâ, 4/169).

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

“(Allah) buyurdu: Yerilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan. Onlardan sana kim uyarsa elbette **cehennemi** bütün sizlerle dolduracağım.” (A’râf, 7/18).

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

“Onlara **cehennemden** bir döşek, üstlerinde de örtüler vardır. İşte Biz, o zâlimleri böyle cezalandırırız.” (A’râf, 7/41).

İnsanların ve Cinlerin Çoğu Cehennem İçin Yaratılmıştır

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

“Gerçekten biz, cehennem için **cinden ve insandan pek çoğunu yarattık!** Kalpleri var onlarla anlamazlar, gözleri var onlarla görmezler, kulakları var onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir! Yok yok! Onlar daha şaşkındır! İşte onlardır o gafiller!” (A'râf, 7/179).

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا يُوْهِدُهُمْ جَهَنَّمُ وَيُبْسِطُ الْمَصِيرُ

“Böyle bir günde -savaşmak için yer tutmak veya bir başka topluluğa katılmak dışında- kim **onlara arkasını dönerse** gerçekten Allah'tan bir gazaba uğramıştır, varacağı yer **cehennemdir**. Ne kötü dönüş yeri!” (Enfâl, 8/16).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

“Kuşkusuz küfre sapmış olanlar, Allah yolundan menetmeleri için mallarını bol bol harcarlar. Yine onları bol bol sarfedecekler. Sonra o harcadıkları kendilerine yürek acısı olacak, ardından yenilecekler. Küfredenler **cehenneme** sürülecekler.” (Enfâl, 8/36).

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“Ki Allah, murdarı temizden ayıklasın ve bütün murdarları birbiri üzerine koyup yığsın ve topunu **cehennem**in içine atsın diye yapıyor! İşte onlar! Onlardır hüsrana uğrayanlar.” (Enfâl, 8/37).

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَضُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كُنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْنِزُونَ

“**Cehennem** ateşinde üzerlerinin kızdırılacağı günde bunlarla alınları, yanları ve sırtları dağlanır: ‘İşte bu, kendiniz için yığıp sakladıklarınız, haydi tadın yığıp saklayageldiklerinizi.’” (Tevbe, 9/35).

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّى وَلَا تَفْتِنِّى اَلَا فِى الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

“İçlerinden kimisi var ki: ‘Bana izin ver, sakın beni fitneye düşürme’ der. Dikkat! Fitnenin içine düşmüşler. Kuşkusuz **cehennem** kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.” (Tevbe, 9/49).

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ

“Bilmediler mi? Kim Allah’a ve Peygamberi’ne karşı gelirse ona, içinde ebedi kalmak üzere **cehennem** ateşi vardır. İşte bu, büyük rezilliktir.” (Tevbe, 9/63).

Münafık ve Kâfirlerin Yeri Cehennemdir

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِيْنَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ
فِيْهَا هِىَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ

“Allah, erkek münafıklar ile kadın **münafıklara** ve **kâfirlere** içinde sürekli kalıcılar olmak üzere **cehennem** ateşini va’detti. O,

kendilerine yeter. Allah onlara lanet etti. Onlara sürekli bir azap vardır.” (Tevbe, 9/68).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Ey Peygamber! **Kâfirlere ve münafıklara** karşı cihad et, kendilerine katı davran. Varacakları yer **cehennemdir**. Ne kötü dönüş yeri!” (Tevbe, 9/73).

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ
ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Ve Allah hakkında kötü zanda bulunan **münafık erkekler ile münafık kadınlara, müşrik erkekler ile müşrik kadınlara**, o kötülük girdabı başlarına dönesicelere azap etmesi için. Allah onlara gazap etmiş, onlara lanet etmiş ve **kendilerine cehennemi hazırlamıştır**. Ona gidış ne kötüdür!” (Feth, 48/6).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Ey Peygamber! **Kâfirlere ve münafıklara** karşı cihad eyle ve onlara karşı kaba davran, onların varacakları yer cehennemdir, **varılacak ne kötü yerdir!**” (Tahrîm, 66/9).

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ
جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

“Savaşa gitmeyip geri kalanlar Allah Resulü’nün arkasında otur-
malarıyla sevindiler. Mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad et-

melerini hoş görmediler ve: 'Bu sıcakta cihada çıkmayın' dediler. De ki: '**Cehennem ateşi sıcaklıkça daha yamandır!**' Bir anlayabilse-lerdi!" (Tevbe, 9/81).

سَيَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا اِنْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لَتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ فَاعْرِضُوْا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وِجْهُهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ

"Yanlarına döndüğünüzde kendilerine ilişmemeniz için karşınızda Allah'a yeminler edecekler. Yüz çevirin onlardan, çünkü onlar pisliktir, kazanageldiklerine bir ceza olmak üzere dönüş yerleri **cehennemdir**". (Tevbe, 9/95).

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِى نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ

"Peki, yapısını Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran mı hayırlıdır yoksa yapısını yıkılmak üzere olan çatlak bir yar kenarına kurup da onunla birlikte **cehennem ateşine yuvarlanan mı?** Allah, o zalimler topluluğuna hidâyet etmez." (Tevbe, 9/109).

Cehennem Cin ve İnsanlarla Doldurulacak

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا اَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ

"Rabbinin rahmet ettiği kimseler hâriç. İşte bunun için onları yarattı ve Rabbinin: 'Elbette, **cehennemi cinlerden ve insanlardan, dolduracağım!**' sözü tam yerine geldi." (Hûd, 11/119).

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّىْ لَا مَلَكَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ

"Dileseydik her ferde hidâyetini elbette verirdik. Ne var ki benden: '**Elbette cehennemi, bütün, cinlerden ve insanlardan dolduracağım**' hükmü hak oldu." (Secde, 32/13).

لَا مَلْجَأَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

“Kesinlikle **cehennemi** (ey Şeytan) senden ve içlerinden sana uyan kimselerden dolduracağım.” (Sâd, 38/85).

Arkasından/Arkalarından Cehennem

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمَ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

“Onun arkasından kendisine **cehennemin** irinli bir suyundan içirilir.” (İbrâhîm, 14/16).

مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Onların arkalarından **cehennem**! Ne kazandıkları ne de Allah’tan başka edinmiş oldukları dostları kendilerinden hiçbir şey gidermez. Onlara pek büyük bir azap vardır.” (Câsiye, 45/10).

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

“**Cehenneme** (kondurdular), oraya yaslanırlar. O ne kötü karar-gâh!” (İbrâhîm, 14/29).

Cehennem Cezasına Çarptırılanlar Suçlarına Göre Cehennemin Çeşitli Katmanlarına Dağıtılırlar

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

“Kuşkusuz **cehennem**, elbette onların (şeytanın peşinden giden azgınların) topunun buluşma yeridir.” (Hıcr, 15/43).

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ

“Onun (**cehennemin**) yedi kapısı olup her kapı için de onlardan ayrılmış bir bölük vardır.” (Hıcr, 15/44).

Ululuk Taslayanların Barınağı

فَاذْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

“Haydi, içinde sürekli kalmak üzere girin **cehennemin kapılarından**. Ululuk taslayanların **barınağı** gerçekten ne kötü!” (Nahl, 16/29).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ۖ الْيَسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

“Allah’a karşı yalan uydurup iftira atan yahut kendisine hak gelince ‘yalan’ diyen kimseden daha zâlim kim olabilir? Kâfirlerin **barınağı** sadece **cehennemde değil midir?**” (Ankebût, 29/68).

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۖ
الْيَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

“Allah üzerine yalan söylemiş ve kendisine gelmiş bulunan doğruyu yalanlamış kimseden daha zâlim kimdir? Kâfirler için **barınak cehennemde değil midir?**” (Zümer, 39/32).

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ
الْيَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

“Allah üzerine yalan düzmüş olanları kıyamet günü yüzleri kap-kara kesilmiş görürsün! **Kibirli için barınak cehennemde değil midir?**” (Zümer, 39/60).

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

“Ve: ‘İçinde sürekli kalmak üzere girin **cehennemin kapılarından**! **Kibirli için barınağı ne kötü!**’ denilir.” (Zümer, 39/72).

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

“İçinde sürekli kalmak üzere girin **cehennemin kapılarından**! Ululuk taslayanların **barınakları ne kötü!**” (Mü’min, 40/76).

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمۡ ۖ وَإِنْ عُدتُمْ عُدتَا۟ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

“Rabbimizin size merhamet etmesi umulur. Dönerseniz biz de döneriz. **Cehennem**i kâfirler için bir zindan⁵ yaptık.” (İsrâ, 17/8).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

“Kim bu acelesi olanı (dünyayı) isterse ona orada murat ettiğimiz kimse için istediğimizi hemen veririz, ancak ardından kendisi için **cehennem**i belirleriz de kınanmış, kovulmuş olarak oraya yaslanır.” (İsrâ, 17/18).

Peygambere Uyarı

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى
فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

“İşte bu, Rabbinin sana vahyettiği o şeyden, hikmettendir. Allah ile beraber bir başka tanrı edinme! Yoksa kınanmış ve kovulmuş bir halde **cehennemin içine atılırsın!**” (İsrâ, 17/39).

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا

“(Allah şeytana şöyle) buyurdu: Git! İçlerinden kim sana uyarsa kuşkusuz **cehennem**, mükemmel bir ceza olarak cezanızdır.” (İsrâ, 17/63).

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا وَصُمًّا
مَّا۟وِيَهُمْ جَهَنَّمَ كَلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

⁵ ‘Hasir’ kelimesinin karşılığıdır. Nesefî (II, 308) kuşatıcı anlamına gelen bu kelimeyi çıkılması mümkün olmayan hapishane, zindan manasında kullanır.

“Allah'ın hidâyet verdiği kimse işte o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa onlar için O'ndan başka asla dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü yüzleri üzerine kör, dilsiz ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların **dönüş yeri cehennemdir**. Cehennem dindikçe onlara alevini artırırız.” (İsrâ, 17/97).

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا

“Ve o gün **cehennemi** kâfirlere öyle bir sunmuşuzdur ki!.” (Kehf, 18/100).

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

“Yoksa o kâfirler Beni bırakıp da kullarımı kendilerine koruyucu edineceklerini mi sandılar? Biz **cehennemi** o kâfirler için bir konak olarak hazırladık.” (Kehf, 18/102).

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا

“İşte böyle, onların (inkârcıların) cezası **cehennemdir**. Çünkü küfretmişler, Benim âyetlerimi ve peygamberlerimi alaya almışlardır.” (Kehf, 18/106).

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

“Evet Rabbine yemin ederim ki Biz onları (ölüm sonrası dirilişe inanmayanları) ve o şeytanları kesinkes mahşere toplayacağız, sonra mutlaka kendilerini dizleri üstü **cehennemin çevresinde** bulunduracağız.” (Meryem, 19/68).

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

“Sonra her gruptan Rahman'a karşı serkeşlikçe yamanları hangileri ise (onları) çekip alacağız.” (Meryem, 19/69).

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

“Sonra elbette Biz **oraya** girip yanmaya en yaraşacakların kimler olduğunu daha iyi biliriz.” (Meryem, 19/70).

وَأِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا⁶

“İçinizden **oraya** (**cehenneme**) varmayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinizin uhdesinde hükme bağlanmış bir zorunluluktur.” (Meryem, 19/71)⁶.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

“Sonra takva sahiplerini kurtarıyoruz, o zalimleri de dizleri üstü **içinde** bırakırız.” (Meryem, 19/72).

Kâfir⁷ Suçluların Yeri

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا

“**Mücrimleri** (suçluları) de susuz olarak **cehenneme** sevkedeceğiz.” (Meryem, 19/86).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ²

“Kuşkusuz **mücrimler cehennem** azabında sürekli kalacaklardır.” (Zuhruf, 43/74).

لَا يُفْتَرَعَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ²

“Kendilerinden (**o azap**) gevşetilmez, **onun içinde** umutsuzdurlar.” (Zuhruf, 43/75).

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ²

“İşte bu, **mücrimlerin** yalan dedikleri cehennem.” (Rahmân, 55/43).

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ² إِنْ

⁶ Bu âyet, Kur’ân’ın manası açık ama murad buyurulanın ne olduğu çözülemeyen en problemli âyetlerinden biridir. S.G.

⁷ Âyetlerin önleri ve sonları dikkate alınarak bu kayıt konulmuştur. S.G.

“Bununla⁸ bir kızgın su arasında dolaşacaklar.” (Rahmân, 55/44).

Cehennemde Tam Ölüm de Yoktur Tam Hayat da!

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

“Her kim Rabbine suçlu olarak varırsa şüphesiz ona **cehennem** var, onda **ne ölür ne dirilir**.” (Tâhâ, 20/74).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

“Küfre sapmış olanlar, onlara **cehennem ateşi vardır**. Aleyhlerinde hüküm verilmez ki **ölsünler**. Kendilerinden ateşin azabı da hafifletilmez. Her azılı kâfiri işte böyle cezalandırırız.” (Fâtır, 35/36).

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

“İçlerinden her kim: ‘Ben, O’ndan başka bir tanrıyım’ derse Biz ona **cehennemi** ceza olarak veririz. Zâlimleri de Biz böyle cezalandırırız.” (Enbiyâ, 21/29).

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

“Haberiniz olsun ki siz (ey zalim kâfirler) ve Allah’tan başka taptıklarınız hep **cehennem yakıtısınız**, siz oraya gireceksiniz.” (Enbiyâ, 21/98).

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

“Her kimin de tartıları yeğnik gelirse işte onlar kendilerine yazık edenler, **cehennemde** sürekli kalanlardır.” (Mü’minûn, 23/103).

⁸ Yalan dedikleri cehennem ile.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

“Onlar **ateşin içinde** dudakları kasılıp dişleri açık bir halde iken yüzlerini ateş yalayıp durur.” (Mü’minûn, 23/104).

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“Âyetlerim size okunuyordu da siz onlara yalan diyordunuz değil mi?” (Mü’minûn, 23/105).

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

“Derler: Rabbimiz bize azgınlığımız üstün geldi ve biz sapkın bir toplum idik.” (Mü’minûn, 23/106).

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

“Rabbimiz! Bizi **bundan çıkar**. Döner bir daha yaparsak kesin bizler zâlimleriz.” (Mü’minûn, 23/107).

قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ

“Allah buyurur: **Orada sinin**, Bana bir şey söylemeyin.” (Mü’minûn, 23/108).

الَّذِينَ يُخَشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَاضَلُّ سَبِيلًا

“O yüzleri üstü **cehenneme** toplanacaklar (var ya), işte onlar yerce daha kötü, yolca da daha sapkırtırlar.” (Furkân, 25/34).

Samimi Müminler Cehennemden Allah’a Sığınır

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

“Onlar ki (Rablerine secde edip duranlar) derler: Rabbimiz! **Cehennem azabını bizden savuştur**, gerçekten onun azabı ayrılmaz olmuştur.” (Furkân, 25/65).

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

“Gerçekten o ne kötü bir karargâh, ne kötü ikâmetgâh!” (Furkân, 25/66).

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

“Senden acele azap istiyorlar. Oysa **cehennem** **kâfirleri** kuşatıp duruyor.” (Ankebût, 29/54).

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“Tehdit edilip durduğunuz o **cehennem** işte bu!” (Yâsîn, 36/63).

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

“Küfre sapmış olanlar bölükler halinde **cehenneme** sürülmüştür. Nihâyet oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır ve bekçileri onlara: ‘Size, içinizden, karşınızda Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi bugününe ulaşma hususunda uyarın elçiler gelmedi mi?’ der. Evet derler. Ne var ki o kâfirlere azap sözü hak olmuştur.” (Zümer, 39/71).

Cehennem Bekçilerine Yalvarırlar

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ

“Ateştekilere, **cehennem** bekçilerine: ‘Rabbimize dua edin de bir gün (olsun) bizden azabı hafifletsin’ der.” (Mü’min, 40/49).

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

“Rabbiniz buyurdu: Bana yalvarın, yakarışınızı kabul edeyim! Çünkü Bana ibadeti kibirlerine yediremeyenler aşağılanmışlar olarak yakında **cehenneme** girecekler.” (Mü’min, 40/60).

أَلْفِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

“İkiniz atın **cehenneme** her inatçı kâfiri.” (Kâf, 50/24).

Cehenneme Doldun mu Diyeceğiz

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ

“O gün **cehenneme**: ‘**Doldun mu?**’ diyeceğiz. O da: ‘Daha fazla var mı?’ diyecek.” (Kâf, 50/30).

يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

“O gün onlar **cehenneme** bir kakılış kakılacaklar.” (Tûr, 52/13).

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

“Ama haksızlar **cehenneme** odun olmuşlardır.” (Cinn, 72/15).

الْأَبْلَاغَا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا أَبَدًا

“Ancak Allah’tan ve risâletlerinden (gönderdiklerinden) bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah’a ve Peygamberi’ne karşı koyarsa kuşkusuz ona içinde ebedî kalacakları **cehennem ateşi var.**” (Cinn, 72/23).

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

“Kuşkusuz **cehennem de** bir gözetleme yeri olmuştur.” (Nebe’, 78/21).

İnananlara Eziyet Edenlerin Cezaları Cehennemdir

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

“O kimseler ki inanan erkeklere ve inanan kadınlara eziyet etmişler, sonra da bundan dönmemişlerdir, kesin olarak onlara **cehennem azabı var**, onlara yangın azabı vardır.” (Burûc, 85/10).

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

“Ki **cehennem** de o gün getirilmiştir, o insan o gün anlar, fakat o anlamanın ona ne yararı var?” (Fecr, 89/23).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

“Küfretmiş olan kitap ehli ile müşrikler **cehennem ateşindedirler**, orada ebedi kalacaklardır. İşte onlar, onlardır insanların şerlileri.! (Beyyine, 98/6).

الْحُطْمَةُ = **el-Hutama**⁹

كَأَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْمَةِ

“Hayır hayır! Elbette **Hutame**’nin içine atılacak!” (Hümeze, 104/4).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ

“Bildin mi **Hutame** nedir?” (Hümeze, 104/5).

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ

“Allah’ın **tutuşturulmuş ateşi!**” (Hümeze, 104/6).

⁹ Hümeze Sûresinin 6, 7, 8 ve 9. âyetlerinde Hutame’nin nasıl bir yer olduğu tanımlandığından ilgili âyetleri de verdik.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ

“O yüreklerin üstüne tırmanıp durur.” (Hümeze, 104/7).

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

“O ateş üzerlerine sıkıca kapatılmıştır.” (Hümeze, 104/8).

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

“Uzatılmış sütunlarda.” (Hümeze, 104/9).

سَعِيرٌ = **Seîr**¹⁰

Haksızca Yetim Malı Yiyenler ‘Seîr’ Cezasına Çarptırılacaklar

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

“Yetimlerin mallarını haksızca yiyenler karınlarına sadece ve sadece bir ateş koyuyorlar. Yakında **Seîr’e** (çılgın bir ateşe) yaslanacaklar.” (Nisâ, 4/10).

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

“Onun için onlardan kimi ona inandı, onlardan kimi de ondan yüz çevirdi. (Böylesine de) **Seîr** (çılgın alevli cehennem) yeter.” (Nisâ, 4/55).

İnkârcıların Cezası Seîr’dir

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

“Ama onlar kıyameti **yalanladılar**. Biz de **yalanlayanlara** bir **Seîr** (çılgın ateş) hazırladık.” (Furkân, 25/11).

¹⁰ Ateşi tutuşturup alevlendirmek anlamına da gelen ‘se’r masdarından türetilmiş bir isimdir. Mutlak ateş ve ateş alevi manasına gelen ‘leheb’ anlamında da kullanılır (Asım Ef. Okyanus, I, 894). Âyetlerde niteliği belirtilmemiştir.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

“Onlara: ‘Allah’ın indirdiğine uyun’ denildiğinde: ‘Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız’ dediler. Peki şeytan onları **Seîr**’in (alevli ateşin) azabına çağırıyor olmuş olsa da mı?” (Lokmân, 31/21).

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

“Kuşkusuz Allah, **kâfirlere** lanet etti ve onlara **Seîr** hazırladı.” (Ahzâb, 33/64).

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ
أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Kuşkusuz şeytan, sizin için bir düşmandır, öyle ise siz de onu düşman edinin. O, taraftarlarını sırf **Seîr** halklarından olmaya çağırır.” (Fâtır, 35/6).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ
يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

“Kentlerin anasını ve çevresindekileri uyarman ve yine kendisinde hiç kuşku bulunmayan toplantı gününden uyarman için sana Arapça bir Kur’an indirdik. Bir grup cennette, bir grup da **Seîr**’dedir.” (Şûrâ, 42/7).

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

“Her kim Allah’a ve Peygamberi’ne inanmazsa bilsin ki Biz **kâfirler için Seîr** hazırlamışızdır.” (Feth, 48/13).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

“Kuşkusuz suçlular şaşkınlık ve **Seîrler** içindedirler.” (Kamer, 54/47).

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

“Ululuğum hakkı için Biz dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanlar için rücûm (atış yapılan mermiler) yaptık. Hem onlar için **Seîr** azabını hazırladık.” (Mülk, 67/5).

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Ve: ‘Keşke dinleseydik veya aklımızı işletseydik¹¹ çılgın ateş yolaşları arasında bulunmazdık’ derler.” (Mülk, 67/10).

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

“İşte günahlarını itiraf ettiler. O halde kahrolsun o **Seîr** dostları!” (Mülk, 67/11).

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

“Biz **kâfirler için** zincirler, bukağılar ve bir de **Seîr** hazırladık.” (İnsân, 76/4).

وَيَصْلَى سَعِيرًا

(Ama kitabı arkasından verilen, ‘helak’ diye çağırır¹²) Ve **Seîr’e** yaslanır. (İnşikâk, 84/12).

سَقَرٌ = **Sekar**¹³

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

¹¹ Bu âyet, açıkça, peygamberlerin tebliğlerini hiç işitmemiş olanların bile akıllarını kullanarak kendilerini cehenneme götürecek kötü işlerden uzak kalabileceklerini ve uzak kalmaktan sorumlu olduklarını bildirmektedir. HRY.

¹² İnşikak, 84/10, 11.

¹³ Lugatta güneşin vücudu yakması anlamına da gelen ‘sekr’ kelimesi ile ilintili olan ‘Sekar’ cehennemin isimlerinden biridir ve tanımı da Müddessir Suresinin 26, 27, 28, 29 ve 30. âyetlerinde yapılmıştır.

“O gün yüzleri üstü ateşte sürüklenecekler. (Onlara): ‘Tadın bakalım, ne imiş **Sakar**’ın dokunması!’ (denilir.)” (Kamer, 54/48).

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

“Onu (Kur'an'a dil uzatanı) **Sekar**'a yaslayacağım.” (Müddessir, 74/26).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

“Bilir misin **Sekar** nedir?” (Müddessir, 74/27).

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

“Geride ne bir kalıntı (bedeninde bir eser) bırakır, ne de (eski haline getirip aynı azabı yapmaktan) vazgeçer!” (Müddessir, 74/28).

لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ

“Alabildiğine deriyi kavuran.” (Müddessir, 74/29).

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

“Üzerinde on dukuz (bekçi/melek) vardır.” (Müddessir, 74/30).

السَّمُومُ = **es-Semûm**¹⁴

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَيْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

“Bakınız Allah bize lutufta bulundu ve bizleri o ‘**Semûm**’ azabından korudu.” (Tûr, 52/27).

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

“Solun adamları ise ne solun adamları!” (Vâkıa, 56/41).

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

“**Semûm** ve kaynar su içindedirler.” (Vâkıa, 56/42).

¹⁴ Vücudun gözeneklerine, içine işleyen dumansız ateş (Celâleyn, I, 212).

العَذَابُ = **el-azâb**¹⁵

Âhirete Bedel Dünyayı Satın Alanların Azap¹⁶ları Hafifletilmez

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

“İşte onlar¹⁷ âhiret karşılığında dünyayı satın alan kimselerdir; bu yüzden kendilerinden azap hafifletilmez ve onlar yardım da görmezler.” (Bakara, 2/86).

Ömrü Ne Kadar Uzun Olursa Olsun Azaptan Kurtulamaz

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّجٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

“Elbette onları (yahudileri) insanların hayata en düşkünleri bulursun. Dahası şirke saplananlardan bile.. Herhangi biri candan bin yıl ömürlü kılınmasını ister. Oysa o ömürlü kılınması kendisini azaptan kurtaracak değildir. Allah yapageldiklerini pek iyi görmektedir.” (Bakara, 2/96).

Kafirlerin Azapları Hafifletilmez

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

¹⁵ Allah'ın azabını doğrudan yansıtan: **Bakara**, 2/165, 2/284; **Âl-i İmrân**, 3/56, 3/128, 3/129; **Nisâ**, 4/144, 4/173; **Mâide**, 5/18, 5/40, 5/115, 5/118; **A'râf**, 7/156, 7/164; **Enfâl**, 8/33, 8/34; **Tevbe**, 9/26; 9/39, 9/52 9/55; 9/66, 9/85, 9/106; **Yûnus**, 10/70; **İbrâhîm**, 14/7, 14/21; **Hicr**, 15/50; **İsrâ**, 17/15, 17/54, 17/57, 17/58; **Meryem**, 19/45, 19/79; **Enbiyâ**, 21/46; **Furkân**, 25/19; **Ahzâb**, 33/24, 33/73; **Fussilet**, 41/27; **Feth**, 48/6, 48/14; **Mücâdele**, 58/8; **Meâric**, 70/27, 70/28; **Ğâşiye**, 88/24; **Fecr**, 89/25; gibi âyetler Allah'ın sıfatları bölümünde yazıldığından burada tekrar ele alınmamıştır.

¹⁶ Azab, lugatta işkence, ukûbet, cefa, ıstırap, sıkıntı, taciz anlamlarına gelir, dünyevî ve vicdânî ıstıraplar için kullanıldığı gibi âhiret cezalarının da genel adı gibidir.

¹⁷ Bir önceki âyete göre Kitabın bir bölümüne inanıp bir bölümüne inanmayanlar.

“Sürekli o lanet içinde kalırlar, kendilerinden¹⁸ azap hafifletilmez, yüzlerine bile bakılmaz.” (Bakara, 2/162).

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ^{١٧}

“Sürekli olarak içinde kalacaklar. **Kendilerinden ne o azap hafifletilir** ne de kendilerinin yüzüne bile bakılır.” (Âl-i Imrân, 3/88).

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

“O zulüm yapmış olanlar azabı gördüklerinde **kendilerinden azap hafifletilmez**. Onların yüzüne bile bakılmaz.” (Nahl, 16/85).

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

“Ateştekiler, cehennem bekçilerine: ‘Rabbimize dua edin de bir gün bizden **azabı hafifletsin**.’ der.” (Mü’min, 40/49).

Ateşe Karşı Ne de Sabırlı İmişler

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ^{٢٠}
فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

“İşte onlar¹⁹, doğru yola karşılık sapıklığı, mağfirete bedel de azabı satın alan kimselerdir. **Ateşe karşı ne de sabırlı şeylermiş!**” (Bakara, 2/175).

Aradaki Bağlar Kopmuştur

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ
بِهِمُ الْأَسْبَابُ

¹⁸ Bir önceki âyete göre kâfir olarak ölenlerden.

¹⁹ Bir önceki âyete göre Kitabın/Tevrat'ın bazı âyetlerini gizleyenler.

“O zaman, uyulanlar (peşlerinden gidilenler) uyanlardan uzaklaşmış, azabı görmüşlerdir ve **aralarındaki bütün bağlar kopmuştur.**” (Bakara, 2/166).

Tadın Azabı

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

“O gün kimi yüzler ağarır kimi yüzler kapkara kesilir. Yüzleri kapkara kesilenlere: ‘İmanınızdan sonra inkâr mı ettiniz? Öyle ise inkâr edegelmeyen yüzünden **tadın azabı**’ (denir).” (Âl-i Imrân, 3/106).

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ط قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ط قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

“Rableri huzurunda durduklarında bir görsen! Buyurur: ‘Bu gerçek değil miymiş?’ Derler: ‘Rabbimize andolsun ki gerçekmiş!’ Buyurur: ‘Öyle ise gerçeği örttüğünüz, inkâr ettiğiniz için **tadın o azabı!**’ (En’âm, 6/30).

وَقَالَتْ أُولَٰئِهِمْ لِأَخْرِيهِمْ ط فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ ط فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

“Öncekileri sonrakilere dedi: ‘Sizin bize karşı hiçbir üstünlüğünüz olmadı, öyle ise kazandıklarınıza karşı **tadın azabı.**’ (A’râf, 7/39).

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ط فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

“Evin (Ka’be’nin) yanında namazları²⁰ ise sadece ıslık çalmak ve el çırpımdan ibarettir. Haydi örtüp inkâr ettiğiniz şey yüzünde **tadın azabı.**” (Enfâl, 8/35).

²⁰ Müşriklerin.

يَوْمَ يَغْشِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Azabın kendilerini²¹ hem üstlerinden hem de ayaklarının altından saracağı günde: ‘**Yaptıklarınızın karşılığı olarak tadın azabı,**’ buyuracak.” (Ankebût, 29/55).

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

“Ve küfredenler ateşe sunulacakları gün onlara: ‘Nasıl bu gerçek değil miymiş?’ denir. Onlar da: ‘Evet Rabbimiz hakkı için gerçekmiş!’ derler. Öyle ise: ‘İnkâr etmeniz yüzünden **tadın azabı!**’ buyurur.” (Ahkâf, 46/34).

Deriler Değiştirilecek

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

Kuşkusuz, âyetlerimizi inkâr edenleri, bir ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı tatsınlar diye onları başka **derilerle değiştireceğiz**. Cidden Allah Azîz’dir, Hakîm’dir.” (Nisâ, 4/56).

Sonsuz Azap

تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ
لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

“İçlerinden²² pek çoğunun küfre sapanları dost edindiklerini görürsün. Nefislerinin kendileri için hazırlayıp sunduğu şey ne kötü! Allah onlara gazap etmiştir. Azap içinde sürekli kalacaklar.” (Mâide, 5/80).

²¹ Bir önceki âyete göre kâfirleri.

²² Önceki âyete göre İsrâil Oğullarından.

Azabın Dokunacağı Kimseler

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

“Âyetlerimizi yalan sayanlara, onlara, yaptıkları fâsıklıklar yüzünden **azap dokunacak.**” (En’âm, 6/49).

Cehennemdekilerin Bedduaları

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمِّ قَدْ خَلْتُ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلْتُ أُمَّةً لَعَنْتُ أَخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

“Buyurdu: ‘Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları arasında ateşe girin.’ Her ümmet ateşe girdikçe yoldaşlarına **lanet okur.** Derken peşpeşe hepsi orada toplandıklarında sonrakiler öncekiler için: ‘Rabbimiz! İşte bunlar bizi saptırdılar, öyle ise onlara ateşten bir kat daha fazla ver’ der. Buyurur: ‘Herkes bir kat fazlası var, ama bilmiyorsunuz.’ (A’râf, 7/38).

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا

“Rabbimiz onlara iki kat azap ver, kendilerine **büyük bir lanetle lanet eyle!**” (Ahzâb, 33/68).

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

“Derler: ‘Rabbimiz! Bunu önümüze kim sürdü ise ona ateşteki **azabı** bir kat daha artır.’ (Sâd, 38/61).

Azabı Gördüklerinde Pişmanlıklarını Belirtirler

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Zulüm yapmış herkes, faraza yeryüzündekilerinin hepsine sahip olsa (azaptan kurtulmak için) onu elbette fidyeye verir. **Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını açığa²³ vururlar.** Aralarında adaletle hüküm verilmiştir. Onlar zulüm görmezler.” (Yûnus, 10/54).

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ النَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ كَمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Hor görülmüş olanlar da büyüklük taslamış kimselere derler: ‘Hayır, bu gece ve gündüz tuzağıdır, hani bize Allah’a küfretmemizi, O’na eşler koşmamızı emrediyordunuz.’ **Azabı gördüklerinde pişmanlık gösterirler.** Küfre sapmışların boyunlarına demir halkaları geçirmişizdir. Onlar yaptıkları dışında bir şeyle cezalandırılırlar mı?” (Sebe’, 34/33).

Azapları Katmerleştirilecekler ve Peygamber’in Hanımlarına Bir Uyarı

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

“İşte onlar²⁴! Yeryüzünde Allah’ı aciz bırakamadılar. Kendileri için Allah’tan başka dost yoktur. **Onlara o azap kat kat verilecek.** Dinlemeğe katlanamıyor ve görmüyorlardı da.” (Hûd, 11/20).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

²³ ‘eserre’ fiili ezdaddandır (Nesefî, II, 167). Yani ‘gizledi’ anlamında kullanıldığı gibi ‘açığa vurdu’ anlamında da kullanılır. Biz âyette ‘açığa vururlar’ anlamını tercih edenlerin yorumlarını daha bir isabetli görüyoruz. S.G.

²⁴ İnsanları Allah yolundan çevirip âhireti tanımayanlar.

“Küfreden ve insanları Allah yolundan çevirenler var ya, bozgunculuk yapagelmeleri yüzünden kendilerine **azap üstüne azaplarını arttırmışlardır.**” (Nahl, 16/88).

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا
الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

“**Ey Peygamber hanımları!** Sizden kim kanıtı ortada bir edepsizlikle gelirse onun için o azap iki kat katlanır. Bu da Allah’a çok kolaydır.” (Ahzâb, 33/30).

Azaba Müstahak Görülenler

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

“İnan ki bize: ‘Kuşkusuz azap, **yalanlayıp yüz çevirenedir.**!’ diye vahyolundu.” (Tâhâ, 20/48).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ
وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

“Görmedin mi? Göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah’a secde ediyorlar. **Bir çoğunun da üzerine azap hak olmuştur.** Allah her kimi horlarsa artık onu şereflendirecek kimse yoktur. Şüphesiz Allah ne dilerse onu yapar.” (Hacc, 22/18).

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

“Sonunda **refah içinde olanlarını azaba çekiverdiğimiz** zaman hemen feryada başlayacaklar.” (Mü’minûn, 23/64).

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا

“Doğru be! Kendilerine tapınmakta sebat göstermeseydik nerede ise bizi tanrılarımızdan saptıracaktı’ diyorlar. **Fakat ileride azabı görecekleri gün** kimmiş o yolu daha sapık bilecekler!” (Furkân, 25/42).

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

“Bir de: ‘Haydi ortaklarınıza yalvarın bakalım,’ denir. Bunun üzerine yalvarırlar, fakat kendilerine cevap vermezler **ve azabı görürler**. Ne olurdu vaktiyle doğru yola girmiş olsalardı!” (Kasas, 28/64).

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

“Şimdi, inkâra sapıp âyetlerimizi ve âhirete kavuşmayı yalanlamağa yeltenenler, işte onlar **azap içinde** huzura celbedilmişlerdir.” (Rûm, 30/16).

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

“Âyetlerimiz içinde bizi aciz bırakmağa uğraşanlar, işte onlar **azap içinde** huzura celbedileceklerdir.” (Sebe’, 34/38).

Aleyhlerinde Azap Hükmi Verilmiş Olanlar

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

“Ya üzerine **azap sözü** hak olan kimse? Yoksa ateşte olan kimseyi sen mi kurtaracaksın?” (Zümer, 39/19).

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ
رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

“Küfre sapmış olanlar bölükler halinde cehenneme sürülmüştür. Ni-hâyet oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır ve bekçileri onlara: ‘Size, içinizden, karşınızda Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi bugünü-nüze ulaşma hususunda uyaran elçiler gelmedi mi?’ der. ‘Evet (geldi)’ derler. Ne var ki **kâfirlere azap sözü hak olmuştur.**” (Zümer, 39/71).

Azapta Ortaktırlar

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

“Böylece onlar o gün **azapta ortaklırlar.**” (Sâffât, 37/33).

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتَّكُمُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

“Bugün size (bu pişmanlığınız) asla fayda vermez! Çünkü zulüm yapmıştınız. **Kuşkusuz siz azapta ortaklırsınız.**” (Zuhruf, 43/39).

Geri Dönme Temennileri

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

“Veya o **azabı** gördüğünde: ‘Keşke benim için **bir geri dönüş** (sağ lansa da) iyilik yapanlardan olsam,’ der.” (Zümer, 39/58).

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ

“Allah, her kimi saptırırsa bundan sonra artık onun hiçbir dostu yoktur. O zalimleri görürsün, azabı gördüklerinde: ‘**Geri dönmeye herhangi bir yol var mıdır?**’ derler.” (Şûrâ, 42/44).

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“O zulmedenlere **bundan başka da bir azap vardır**, ancak pek çokları bilmezler.” (Tûr, 52/47).

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتِسِمْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بُابٌ بِابْطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ

“O gün münafık erkekler ve münafık kadınlar iman edenlere: ‘Bize bakınız da nurunuzdan ışık alalım!’ diyecek. (Onlara): ‘Haydi arkanıza dönün de ışık araştırın’ denilir. Derken aralarına kapısı olan bir sûr çekilmiştir. İçi rahmet; dışı ise **onun yönünden azap.**” (Hâdîd, 57/13).

يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

“Birbirlerine gösterilirlerken suçlu o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye vermek ister:” (Meâric, 70/11).

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

“Öyle ise **tadınız!** Artık size azap artırmaktan başka bir şey yapacak değiliz.” (Nebe’, 78/30).

عَذَابٌ عَظِيمٌ = **azâbun azîm**²⁵ (Büyük Bir Azap)

Büyük Azapla Tehdit Edilen Kâfirler

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah, onların (küfredenlerin) kalplerine, kulaklarına mühür basmıştır. Ve kafa gözlerinin üzerinde bir perde vardır. **Pek büyük bir azap** onlar içindir.” (Bakara, 2/7).

Camilere Gidilmesini Engelleyenler

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah’ın **mescitlerini**, oralarda Allah’ın adı anılıyor olmaktan ötürü engelleyen ve oraların yıkımı için uğraşanlardan daha zalim

²⁵ Burada sadece ‘azâb’ın büyük, pek yaman olarak nitelendirildiği âyetlere yer verilmiştir.

kimdir? İşte onların oralara girmeleri ancak korka korka olacaktır. Onlar için dünyada bir rezillik, âhirette ise onlara **pek büyük bir azap vardır.**" (Bakara, 2/114).

Din Konusunda Görüş Ayrılığına Düşenler

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra parçalanıp **ihtilafa düşenler** gibi olmayın. İşte onlar içindir **pek büyük bir azap.**" (Âl-i İmrân, 3/105).

Küfürde Yarışanlar

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزَابًا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"**Küfür içinde koşuşanlar** seni üzmesin. Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah onlara âhirette bir pay vermemeyi istiyor. **Onlara pek büyük bir azap var.**" (Âl-i İmrân, 3/176).

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا
سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرِفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ
لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Ey Peygamber! Küfürde yarışanların tutumları seni üzmesin. Onlardan kimisi ağızlarıyla: ‘Biz iman ettik’ dedikleri halde kalpleri inanmayanlardandır. Kimisi de yalanı çok iyi dinleyen, sana gelmemiş bir başka topluluk için pek iyi dinleyen Yahudilerdendir. Ki kelimeleri yerlerinden (anlamından başka anlama) kaydırıyorlar ve: ‘Eğer size bu verilirse alın verilmezse uzak durun’ diyorlar Allah’ın fitneye düşürmeyi murat ettiği kimse için Allah’tan birşey koparamazsın. İşte onlar, Allah’ın gönüllerini tertemiz yapmayı istemediği kimselerdir. Onlara dünyada bir rezillik vardır. Âhirette de pek **büyük bir azap** onlar içindir.”(Mâide, 5/41).

Katiller

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

“Kim bir mümini bile bile öldürürse artık onun cezası, içinde sürekli kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazap etmiştir, kendisine lanet etmiştir ve onun için **pek büyük bir azap hazırlamıştır.**” (Nisâ, 4/93).

Allah ve Peygamberi’ne Savaş Açanlar

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah’a ve Peygamberi’ne karşı savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmağa uğraşanların behemehal cezası öldürülmele-ri veya asılmaları veya çaprazlama ellerinin ve ayaklarının kesilme-si yahut bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için dünyada bir perişanlıktır; âhirette ise onlara pek büyük **bir azap vardır.**” (Mâide, 5/33).

Münafıklar

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا
عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ
يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

“Çevrenizdeki bedevilerden **münafıklar** var. Medine halkından da münafıklıkta uzmanlaşmış olanlar bulunmakta. Onları sen bilmezsin, biz onları biliyoruz. Yakında kendilerini iki kere azaba çarptıracağız, ardından **büyük bir azaba itilecekler.**” (Tevbe, 9/101).

Allah Yolundan Sapanlar

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُم فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Yeminlerinizi aranızda hile aracı yapmayın! Yoksa sağlam basmışken ayak kayar ve **Allah yolundan sapmanızdan** ötürü kötü-lüğü tadarsınız. Ve size **büyük bir azap kesilir.**” (Nahl, 16/94).

Sinelerini Küfre Açanlar

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ
بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْنَاهُمْ غَضَبٌ
مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Kim, imanından sonra Allah’a küfrederse -inkâra zorlanmışken kalbi imanla doymuş bulunan hâriç- ve ama (zorlama karşısında) **kim de sinesini küfre açarsa** işte onların üstüne Allah’tan **büyük bir azap vardır.** (Nahl, 16/106).

İftiracılar

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Haberiniz olsun ki **iftira** ile gelenler içinizden bir takımdır; onu hakkınızda bir şer sanmayın, belki o, hakkınızda bir hayırdır. Onlardan her kişiye kazandığı günahın karşılığı vardır. **İçlerinden günahın büyüğünü** üstlenene de **büyük bir azap vardır.**” (Nûr, 24/11).

إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Şüphe yok ki namuslu, kötülükten habersiz mümin kadınlara iftira atanlar dünyada ve âhirette lanete uğramışlardır ve **onlara büyük bir azap vardır.**” (Nûr, 24/23).

İftiracı Yalancılar²⁶

مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Arkalarında cehennem! Allah’tan başka edinmiş oldukları dostları da kendilerinden hiçbir şey gidermez. **Onlara pek büyük bir azap vardır.**” (Câsiye, 45/10).

عَذَابٌ أَلِيمٌ = **azâbun elîm**²⁷

Elem Veren Azapla Tehdit Edilenler

Münâfıklar²⁸

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

²⁶ Bu ara başlık önceki âyetler dikkate alınarak konulmuştur

²⁷ Elem veren, acıtan, acılar içinde bırakan bir azap.

²⁸ Önceki âyetler çerçevesinde konulmuş bir başlıktır.

“Kalplerinde bir hastalık vardır, bunun sonucunda Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söylemeleri yüzünden kendileri için **pek elem verici bir azap vardır.**” (Bakara, 2/10).

بَشِيرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“O iki yüzlülere, kesinlikle kendileri için **pek elem veren bir azap olduğunu** muştula.” (Nisâ, 4/138).

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ شُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Söylememişler diye Allah’a yemin ediyorlar. Gerçekten küfür kelimesini söylemişlerdi. İslam’a girmeleri ardından küfre saptılar ve başaramadıkları şeyi (planı) tasarladılar. Oysa Allah ve Peygamberi-
nin kendilerini lutfundan zengin etmesinden başka intikam alma(ğa) kalkışmalarına bir neden yoktu. Tevbe ederlerse hayırlarına olur. Dönerlerse Allah onları dünyada da âhirette de **elem veren bir azapla cezalandırır.** Yeryüzünde kendileri için ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.” (Tevbe, 9/74).

Kâfirler

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey iman edenler! ‘**Râinâ**=bizi güť demeyin, ‘**unzurnâ**=bize neza-
ret eyle’ deyin ve dinleyin: Kâfirlere pek elem veren bir azap vardır.” (Bakara, 2/104).

Kitaplarındaki Gerçekleri Gizleyen Yahudiler

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا

قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا التَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’ın indirdiği o kitaptan bir şeyi gizleyip onunla biraz bir şey satın alanlar; işte onlar karınlarında ateşten başka bir şey yemiyorlar, kıyamet günü Allah onlara konuşmayacak ve onları arındırmayacak. Onlara sadece **pek elem veren bir azap vardır.**” (Bakara, 2/174).

Sınır Tanımayan Mütecâviz Müminler

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ
فَاتِّبَاعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazıldı. Özgür kişiye karşılık özgür, köleye karşılık köle, dişiye karşılık dişi. Kim ölenin kardeşi (velisi) tarafından bir şey karşılığı bağışlanırsa artık örfe uymak ve ona (diyeti) güzellikle ödemek gerek. Bu, Rabbinizden size bir hafifletme ve bir rahmettir. O halde kim bunun ardından saldırırsa ona, **pek elem veren bir azap vardır.**” (Bakara, 2/178).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاجُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey iman edenler! Allah, gıyabında kendisinden korkanları bilmesi için kesin kes sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın kendisine erişeceği av türünden bir şeyle sınayacak. Kim bundan sonra sınırı aşarsa **ona pek acı veren bir azap varır.**” (Mâide, 5/94).

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Cidden, Allah’ın âyetlerini inkâr edenler ile peygamberleri hak-
sızca katledenler ve insanlardan adaletle emredenlerin canlarına kı-
yanlar (var ya) onları **pek elem veren bir azapla muştula.**” (Âl-i
Imrân, 3/21).

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Kuşkusuz, Allah’ın ahdini ve yeminlerini az bir bedel karşılığın-
da satanlar, işte onlar; âhirette onlara hiçbir pay yoktur. Kıyamet
günü Allah onlara konuşmaz, onlara bakmaz, onları aklamaz. Ve **on-
lara pek elem veren bir azap vardır.**” (Âl-i Imrân, 3/77).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ
مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“Kuşkusuz inkâr edenler ve kâfirler oldukları halde ölenler(den
biri) yeryüzü dolusu altını fidye verse bile hiçbirinden asla kabul e-
dilmez. **Onlara elem veren bir azap vardır** ve onların hiçbir yar-
dımcıları yoktur.” (Âl-i Imrân, 3/91).

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Gerçekten iman karşılığında küfrü satın alanlar, kesinlikle Al-
lah’a hiçbir biçimde zarar veremezler. **Onlara pek elemli bir azap
vardır.**” (Âl-i Imrân, 3/177).

Yapmadıkları ile Övünenler

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Sakin ha ettiklerine sevinen ve yapmadıklarıyla övünenleri azap-
tan kurtuluş yerinde sanma. **Onlara pek elemli bir azap var.**” (Â-i Imrân, 3/188).

Öleceklerini Sezdikleri Anda Tevbe Edenler

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“Tevbe, kötülükleri yapıp dururken onlardan birine ölüm geldiğin-
de: ‘İşte şimdi tevbe ettim’ diyenler ile kâfir olarak ölenlerin tevbesi
değil. İşte onlar! **Onlara pek acı veren bir azap hazırladık.**” (Ni-
sâ, 4/18).

Faizci Yahudiler

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوَأَقْدَ نُهُوَا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“Kendisinden yasaklanıldıkları ribayı almaları ve insanların mal-
larını haksızlıkla yemeleri yüzünden. İçlerinden inkâr edenlere **pek
acı veren bir azap hazırladık.**” (Nisâ, 4/161).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Kuşkusuz küfre sapanlar, cidden yeryüzündekilerinin hepsi ve yanında onun bir katı onların olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için onu fidiye vermek isteseler kendilerinden kabul edilmez, onlara **pek elemli bir azap vardır.**” (Mâide, 5/36).

Allah Üçün Üçüncüsüdür Diyenler

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Cidden ‘Allah üçün üçüncüsüdür’ diyenler de gerçekten kâfir oldular. Tek tanrı dışında başka hiçbir tanrı yoktur. Söyleyegeldiklerinden vazgeçmezlerse içlerinden o küfredenlere elbette **pek elemli bir azap dokunur.**” (Mâide, 5/73).

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

“Dinlerini bir oyun, bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak. Onunla (Kur’ân ile) öğüt ver ki kendisi için Allah’tan başka hiçbir dost ve hiçbir şefaatçı olmayan hiçbir can, kendi kazandığı yüzünden rehin tutulup helakin kucağına teslim edilmesin. Her türlü fidiyeyi denkleştirse bile hiç kimsenin fidiyesi kabul edilmez. İşte onlar, kazandıkları yüzünden rehin tutulup tehlikenin kucağına teslim edilmişlerdir. Gerçeği örtüp inkâr ettikleri için onlara kaynar sudan bir içki ve **acıveren bir azap vardır.** (En’âm, 6/70).

Allah Yolunda Harcamaktan Kaçınanlar

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey iman etmiş olanlar! Gerçekten hahamlardan ve rahiplerden pek çoğu insanların mallarını batılla yiyorlar ve Allah yolundan çeviriyorlar. Altını ve gümüşü yığarak sımsıkı saklayıp **onları Allah yolunda harcamayanları, acı veren bir azap ile muştula.**” (Tevbe, 9/34).

Rasulullah'ı İncitenler

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ قُلٍّ أَذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“İçlerinden bazıları var ki Peygamberi incitiyorlar ve: ‘O (her söyle-neni dinleyen) bir kulaktır’ diyorlar. De ki: ‘Sizin için hayır kulağıdır, Allah’a inanır, müminlere inanır ve sizden iman edenlere bir rah-mettir. Allah’ın Peygamberi’ni **inciten kimseler** (var ya) **onlar için elem veren bir azap kesindir.**” (Tevbe, 9/61).

İnananları Alaya Alanlar

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Sadaka ve bağışlarda bulunan müminler ile güçlerinin yetebil-diğinden başkasını bulamayan kimselere laf atıp onlarla alay eden-

ler (yok mu?) Allah onları alaya almıştır. **Onlara elem veren bir azap vardır.**" (Tevbe, 9/79).

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَذَابُ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

"Allah'ın gerçek bir va'di olarak topluca dönüşünüz ancak O'nadır. Gerçekten O, yaratmaya başlar. Sonra, iman edip iyi işler yapanları âdilâne ödüllendirmesi için onu geri çevirir. Küfredenlere gelince onlara, inkâr etmeleri yüzünden kaynar sudan bir içki **ve elem veren bir azap vardır.**" (Yûnus, 10/4).

Azabı Görmeden İnanmayacak Olanlar

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

"Musa dedi: 'Rabbimiz! Gerçekten Firavuna ve ileri gelenlerine dünya hayatında ihtişam ve mallar verdin; Rabbimiz, senin yolundan insanları saptırmaları için (mi?) Rabbimiz! Mallarını sil-süpür! Kalplerini iyice sık ki **elem veren o azabı görmelerine değin imana girmesinler.**'" (Yûnus, 10/88).

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

"Kendilerine her türlü mucize gelse bile, **elem veren o azabı görmelerine değin (imana girmezler).**" (Yûnus, 10/97).

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

"O **acı veren azabı** görecekları âna kadar ona inanmazlar." (Şuara, 26/201).

Zalimler

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“İş hükme bağlandığında şeytan dedi: ‘Kuşkusuz Allah size gerçek bir sözle söz vermişti. Ben de size söz vermiştim ama size karşı sözümde durmadım. Hem benim, üzerinizde bir yaptırım gücüm yoktu, sadece size çağrıda bulunmuştum siz de çağrıma evet demiştiniz. Artık beni kınamayın da kendilerinizi kınayın. Şimdi ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız! Gerçekten ben, önceden beni ortaklık aracı yapmış olmanıza karşı çıkmıştım. **Gerçekten zâlimlere, elem veren bir azap vardır!**” (İbrâhîm, 14/22).

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

“Nûh kavmini de, peygamberleri yalanladıklarından boğduk ve kendilerini insanlara bir ibret kıldık. Zâlimlere de **acı bir azap hazırladık.**” (Furkân, 25/37).

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Yoksa onların dinden, Allah’ın izin vermediği şeyi kendileri için kanun yapmış ortakları mı var? Eğer ayırım sözü olmasaydı elbette aralarında hüküm verilmişti. **Kesin o zalimler, onlara elemli bir azap vardır.**” (Şûrâ, 42/21).

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ancak o yol, insanlara zulmetmekte olanlar ile yeryüzünde haksızca taşkınlık yapan kimseler aleyhinedir. İşte onlar, onlara **elem veren bir azap vardır.**” (Şûrâ, 42/42).

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“O, dilediğini rahmeti içine kor. Zâlimlere ise pekâlâ acı **veren bir azap hazırlamıştır.**” (İnsân, 76/31).

Şeytanın Dostları

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’a yemin olsun ki senden önceki ümmetlere de elçiler göndermiştik. Sonuçta şeytan onlara amellerini süsledi. O, bugün de onların dostudur. **Onlara elem veren bir azap vardır.**” (Nahl, 16/63).

Allah’ın Âyetlerine İnanmayanlar

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Gerçekten **Allah’ın âyetlerine inanmayanlar** var ya, Allah onları doğru yola iletmez, onalara **elem veren bir azap vardır.**” (Nahl, 16/104).

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Az bir yararlanma. **Onlara elem veren bir azap vardır.**” (Nahl, 16/117).

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

“Bir gerçek de şu: Âhirete inanmayanlara, **onlara elem veren bir azap hazırladık.**” (İsrâ, 17/10).

Allah Yolundan Engelleyenler

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً إِلْعَافٍ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ
فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدَقُهُ مِنْ عَذَابِ آيِمٍ

“Ama küfretmiş olanlar, **Allah'ın yolundan** ve kendisini mukim ve misafir (yerli ve yabancı) içinde eşit şekilde hareket etmek üzere bütün insanlar için ibadet yeri yapmış olduğumuz Mescid-i Harâm'dan **engelleyenler, bilsin ki:** Her kim orada zulümle doğruluktan sapmak isterse ona **pek elem veren bir azaptan tattırırız.**” (Hacc, 22/25).

Müminler Arasında Edepsizliği Yayma Arzusu Taşıyanlar

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ آيِمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Müminler arasında **edepsizce sözlerin** yayılmasını arzu edenler için **dünya ve âhirette acı veren bir azap vardır.** Öyle ya siz bilmezsiniz, Allah bilir.” (Nûr, 24/19).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ آيِمٌ

“Allah'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr etmiş olanlar, işte onlar O'nun rahmetinden umudu kesmiş olanlardır ve işte onlar için **elem veren bir azap vardır.**” (Ankebût, 29/23).

Ululuk Taslayanlar

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ
وَقَرَأَ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ آيِمٍ

“Karşısında âyetlerimiz okunduğunda sanki onları hiç duymamış gibi, gûya iki kulağında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek geri döner. Artık onu **elemli bir azapla muştula.**” (Lokmân, 31/7).

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Allah’ın, karşısında okunmakta olan âyetlerini dinliyor, sonra sanki onları hiç duymamış gibi kibirlenerek direniyor. Öyle ise **onu elemli bir azapla muştula.**” (Câsiye, 45/8).

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

“Doğrulara doğruluklarından sorması için. Kâfirler için de **elemli bir azap hazırlamıştır.**” (Ahzâb, 33/8).

Bizi Âciz Düşürmeye Çalışanlar

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

“Âyetlerimiz içinde, aciz bırakmağa koşmuş olanlar, işte onlara murdarından **elemli bir azap vardır.**” (Sebe’, 34/5).

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

“Kuşkusuz siz elbette **o elemli azabı tadacaksınız.**” (Sâffât, 37/38).

En Pisinden Bir Azap

هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

“İşte (Kur’an) bu bir hidâyettir. Rablerinin âyetlerine küfretmiş olanlar, onlara en pisinden **elemli bir azap vardır.**” (Câsiye, 45/11).

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزَّكُمْ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun ve ona iman getirin ki bazı günahlarınızı bağışlasın ve **sizi acıtan bir azaptan korusun.**” (Ahkâf, 46/31).

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ط

“Orada, öyle **acıtan azaptan korkacaklar** için bir işâret bıraktık.” (Zâriyât, 51/37).

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتِمَّ سَأْءُ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ona gücü yetmeyen de ikisi ilişkiye girmezden önce sırasıyla iki ay oruç tutsun, ona da güç yetiremeyen altmış yoksul doyursun. Bunlar Allah ve Peygamberi'ne iman edesiniz diyedir. Bunlar Allah'ın çizdiği sınırlarıdır. **Kâfirler için ise elem veren bir azap vardır.**” (Mücâdele, 58/4).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey iman edenler! Size, **sizleri elem veren bir azaptan kurtaracak** bir ticareti göstereyim mi?” (Saff, 61/10).

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Bundan önce küfredenlerin haberi size gelmedi mi? Onlar, yaptıklarının vebâlini tattılar. Onlara **bir de pek acıtan bir azap var.**” (Teğâbun, 64/5).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“De ki: Gördünüz mü? Allah beni ve yanımda yer alanları helak etse yahut bize merhamet buyursa iki durumda da kâfirleri **acı veren bir azaptan kurtaracak kimdir?**” (Mülk, 67/28).

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

“Yanımızda boğazda kalan bir yiyecek ve **acıtan bir azap var.**” (Müzzemmil, 73/13).

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Onun için kafirlere **elemli bir azabı müjdele.**” (İnşikâk, 84/24).

عَذَابٌ مُّهِينٌ = **azâbün mühîn**²⁹

Alçaltıcı Azabın Muhatapları

Kıskanç Kâfirler

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُ بِغَضَبٍ
عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

“Allah’ın, kullarından dilediğine lutfuyla indirmesini küstahça çekemeyerek Allah’ın indirdiği şeyi inkâr etmeleri için kendilerini sattıkları o şey ne çirkindir! Bunun üzerine gazap üzerine gazaba uğradılar. **Kâfirler için aşağılayan bir azap vardır.**” (Bakara, 2/90).

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ إِنَّهُمْ نُمْلِي
لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“Sakin o küfredenlere süre vermemizin kendileri için bir hayır olduğunu sanmasınlar. Onlara sadece, günahı artırsın diye mühlet veriyoruz. **Onlara horlayıcı bir azap var.**” (Âl-i Imrân, 3/178).

Allah’ın Belirlediği Sınırları Aşanlar

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

²⁹ Aşağılayan, horlayan, küçük düşüren bir azap.

"Her kim Allah'a ve Peygamberi'ne isyan eder, **sınırlarını çiğnerse** onu içinde ebedi kalmak üzere bir ateşe sokar. **Ona pek alçaltan bir azap vardır.**" (Nisâ, 4/14).

Cimri ve Cimriliği Tavsiye Eden Kâfirler

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

"Onlar **cimrilik yaparlar**, insanlara cimrilikle emrederler ve Allah'ın kendilerine lutfundan verdiğini saklarlar. Biz kâfirlere **alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.**" (Nisâ, 4/37).

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ
وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ
وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
وَتَأْخُذُوا حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

"Aralarında olup kendilerine namaz kıldırduğında onlardan bir grup seninle dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğerleri arkanızda bulunsunlar. Namaz kılmamış diğer bir grup gelsin seninle namaz kılsın, önlemlerini ve silahlarını yanlarına alsınlar. Küfre sapanlar, silahlarınızdan ve eşyanızdan gaflete düşseniz de üzerinize birden yöneliverseler (bir baskın yapsalar) diye candan istediler. Size yağmurdan kaynaklanan bir sıkıntı ilişirse veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda size hiçbir günah yoktur. Önleminizi alın. Kuşkusuz Allah **kâfirlere pek horlayan bir azap hazırlamıştır.**" (Nisâ, 4/102).

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

“İşte onlar gerçek kâfirlerdir. O kâfirlere horlayıcı bir azap hazırladık.” (Nisâ, 4/151).

Allah’a İftira Atan Zalimler

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

“Allah’a karşı bir yalan uyduran veya kendisine hiçbir şey vahye dilmemişken: ‘Bana vahyolundu!’ diyenden ve bir de: ‘Allah’ın indir- diğinin benzerini yakında ben de indireceğim!’ diyen kimseden daha zalim kim olabilir? O zalimler, ölümün dalgaları içinde ve melekler ellerini uzatmış bir halde: ‘Haydi canlarınızı çıkarın! Allah’a karşı gerçek dışı şeyleri söyleyegelmanız ve büyüklük taslayıp onun âyet- lerinden yüzçevirmeniz yüzünden bugün **horluk azabına çarptırıl- lacaksınız**’ (dediklerinde o zalimleri) bir görsen!” (En’âm, 6/93).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“**Kâfirlik** edip âyetlerimize yalan demiş olanlar ise, işte bunlara **horlayan bir azap vardır**.” (Hacc, 22/57).

يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا

“Kıyamet günü azabı katlanır ve içinde **horlanmış** olarak sürekl- li kalır.” (Furkân, 25/69).

Dini Dillerine Dolayıp Alay Edenler

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“İnsanlardan öylesi var ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak ve onu alaya almak için sözün eğlencesini satın alırlar. İşte onlar, **onlara küçük düşüren bir azap vardır.**” (Lokmân, 31/6).

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“Âyetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu bir eğlence edinir. İşte onlara **aşağılayıcı bir azap vardır.**” (Câsiye, 45/9).

Allah ve Peygamberi’ni İncitenler

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

“Doğrusu Allah ve Peygamberi’ni inciten kişiler, Allah onlara dünyada ve âhirette lanet etmiş, **kendilerine küçük düşüren bir azap hazırlamıştır.**” (Ahzâb, 33/57).

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طِبَّاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

“İnkâr etmiş olan kimseler ateşe sunulacakları gün kendilerine: ‘Siz bütün zevklerinizi dünya hayatınızda giderdiniz ve onlarla safa sürdünüz, alacağınızı aldınız! Yeryüzünde haksızlıkla kibirlilik taslamanız yüzünden ve dinden çıkıp fasıklık yapmanızdan ötürü artık bugün **horluk azabına** çarptırılacaksınız’ denilir.” (Ahkâf, 46/20).

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“Muhakkak ki Allah ve Peygamberi’ne sınır koyma yarışına kalkışanlar, tıpkı kendilerinden öncekilerin çarpıldıkları gibi çarpıldılar. Oysa açık açık âyetler de indirmiştik. **Kâfirlere de küçük düşüren bir azap var.**” (Mücâdele, 58/5).

اتَّخَذُوا اِيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

“Yeminlerini bir siper edindiler de Allah yolundan engellediler. Onun için **onlara horlayan bir azap var.**” (Mücâdele, 58/16).

عَذَابٌ مُّقيمٌ = **azâbün mukîm**³⁰

Bu Azaba Çarptırılacak Gruplar

Kâfirler

يُرِيدُونَ اَنْ يُخْرِجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِيْنَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقيمٌ

“(Kâfirler³¹) ateşten çıkmak isteyecekler, ama ondan çıkacak değildirler. **Onlara sürüp gidecek bir azap vardır.**” (Mâide, 5/37).

Münafıklar

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِيْنَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقيمٌ

“Allah, erkek münafıklar ile kadın münafıklara ve kâfirlere içinde sürekli kalmak üzere cehennem ateşini va’detti. O, kendilerine yeter. Allah onlara lanet etti. **Onlara kalıcı bir azap vardır.**” (Tevbe, 9/68).

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقيمٌ

“(Nuh Peygamber şöyle dedi³²): ‘İleride, kendisini perişan edecek bir azabın kimin başına geleceğini, **kalıcı bir azabın** kimin tepesine ineceğini bileceksiniz!’” (Hûd, 11/39).

³⁰ Kesintisiz, sürüp gidecek, kalıcı bir azap.

³¹ Bu not, bir önceki âyetin ışığı altında konulmuştur.

³² Bu not da önceki âyetlerden esinlenerek düşünülmüştür.

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

“Kendisini perişan edecek bir azap kime gelecek, **sürekli azap** kimin üzerine **çökecek?**” (Zümer, 39/40).

Zalimler

وَتَرِيَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ

“Onları, ateşe arz edilirlerken zilletten başlarını eğmiş, fersiz bir göz ucuyla bakıp durduklarını görürsün. İnanmış kimseler ise: ‘Hüs-rana uğrayanlar, kıyamet günü kendilerini ve ailelerini ziyana sokmuş olanlardır. Doğrusu **zalimler sürekli bir azap içindedirler**’ derler.” (Şûrâ, 42/45).

Öteki Âlemle İlgili Ceza Türlerinin ve Niteliklerinin Vurgulanması Bağlamında عَذَابٌ = *azâb* Lafzının

Tamlanan veya Nitelenen Konumunda Geçtiği Âyetler

عَذَابُ الْآخِرَةِ = *azâb-i âhire* (Âhiret Azabı)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ

“**Âhiret azabından** korkan kimse için cidden bunda bir âyet vardır. Bu, insanların kendisi için toplandığı bir gündür, bu, görme gündür.” (Hûd, 11/103).

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

“Onlara dünya hayatında bir azap vardır. **Âhiret azabı** elbette daha zordur. Kendilerini Allah’tan herhangi bir koruyacak kimse yoktur.” (Ra’d, 13/34).

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

“Ve işte Rabbinin âyetlerine iman etmeyip haddini aşanı Biz böyle cezalandıracağız. Elbette **âhiret azabı** daha yaman ve daha sürekli-dir.” (Tâhâ, 20/127).

فَآذَقَهُمُ اللَّهُ الْحِزْبَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Allah onlara, dünya hayatında o rezilliği tattırdı. Oysa **âhiretin azabı** elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi!” (Zümer, 39/26).

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

“Bunun için kendilerine dünya hayatında rezillik azabını tattırma-
lım diye üzerlerine uğursuz günlerde yakıp kavuran soğuk bir rüz-
gâr gönderdik. **Âhiret azabı elbette daha da rezil edendir.** Onlar
yardım görmezler.” (Fussilet, 41/16).

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“İşte böyledir azap ve elbette **âhiret azabı** daha büyüktür, fakat bilselerdi.” (Kalem, 68/33).

العَذَابُ الْأَكْبَرُ = **azâb-i ekber** (En Büyük Azap)

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“Elbette onlara, **o en büyük azaptan** başka o en yakın azaptan (dünya azabından) tattıracağız, ki belki onlar bu sayede dönerler.” (Secde, 32/21).

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرُ

“Allah onu **en büyük azaba** çarptırır.” (Ğâşiye, 88/24).

عَذَابَ الْحَرِيقِ = **azâb-i-harîk** (Yangın Azabı)

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

“Allah ‘Doğrusu Allah fakir, biz zenginleriz’ diyenlerin sözlerini işitti. Dediklerini ve peygamberleri haksız yere öldürmeleriyle birlik-te yazacağız ve: ‘Tadın **yangın azabını**’ diyeceğiz.” (Âl-i Imrân, 3/181).

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَذْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

“Bir görsen melekler o küfredenlerin canlarını alırken, yüzlerine ve arkalarına vurarak (şöyle dediklerini): ‘Tadın **yangın azabını**’ (Enfâl, 8/50).

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

“Ateşten, onun bir ıstırabından her çıkmak istediklerinde yine içine geri döndürülürler. ‘Tadın **yangın azabını**’ (denilir).” (Hacc, 22/22).

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ

“O kimseler ki inanan erkeklere ve inanan kadınlara eziyet etmişler, sonra da tevbe etmemişlerdir. Kesin artık onlara cehennem azabı var, onlara **yangın azabı** var.” (Burûc, 85/10).

عَذَابَ الْخُلْدِ = **azâb-i huld**³³ (Sonsuzluk Azabı)

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

“Sonra o zulmedenlere şöyle denilmiştir: “Tadın **sonsuzluğun azabını**! Siz sadece kazanageldiklerinizle cezalandırılıyorsunuz!” (Yûnus, 10/52).

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Öyle ise bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz için, yaptığınız şey yüzünden tadın **sonsuzluk azabını**.” (Secde, 32/14).

سُوءَ الْعَذَابِ = **sû-i azâb** (Azabın Kötüsü)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيَّاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

“Veya ‘Eğer gerçekten kitap bize indirilseydi onlardan daha doğru yolda olurduk’ dememeniz için. Gerçekten size, Rabbinizden apaçık bir delil, bir rehber, bir rahmet geldi. Allah’ın âyetlerini yalan sayandan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmeleri yüzünden yakında **azabın en kötüsüyle** cezalandıracağız.” (En’âm, 6/157).

³³ ‘Huld’ ve ‘Hulûd’ beka, devam, ebedi ve dâimî kalmak anlamındadır. Bir şeyin bozulmadan aslını koruması anlamında kullanılır. (bkz. Âsım Ef. Okyanus, I, 604).

أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

“Ya yüzünü, kıyamet günü **azabın kötüsünden** korumaya çalışan kimse?.. Zalimlere denilmiştir: ‘Kazanıp durduklarınızı (ın azabını) tadın!’” (Zümer, 39/24).

فَوَقَّيْهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

“Sonuçta Allah onu, kurdukları tuzaklarının kötülüklerinden kordurdu. Firavun âilesini de **azabın beteri** kuşattı.” (Mü’min, 40/45).

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

“Eğer gerçekten, yerde ne varsa tamamı ve yanında bir katı o haksızlık yapmış olanların olsa kıyamet günü **azabın kötüsüne** karşılık elbette onu fidye verirler. Ama hiç hesaba katmadıkları şey Allah tarafından karşılırlarına çıkmıştır!” (Zümer, 39/47).

عَذَابٌ شَدِيدٌ = **azâb-i şedîd** (Çetin Bir Azap)

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْزَبَبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“O küfredenler var ya, onları dünyada ve ahirette **pek çetin bir azaba** çarptıracağım, onların hiçbir yardımcıları olmayacak.” (Âl-i İmrân, 3/56).

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ
أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

“Onlara bir ayet (bir mucize) geldiğinde: ‘Allah elçilerine verile-
nin aynısı bize de verilinceye değin asla iman etmeyeceğiz!’ dediler.
Allah, kime peygamberlik vereceğini en iyi bilendir. Suç işlemiş olan-
lara, kurageldikleri tuzaklar yüzünden yakında Allah katından bir
zillett ve **çetin bir azap** ilişecek. (En’âm, 6/124).

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۚ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

“İçlerinden bir cemaat: ‘Ne diye Allah’ın kendilerini helak edeceği
veya **pek yaman bir azap** ile azap edeceği bir topluma öğüt veriyor-
sunuz?’ dediğinde şu cevabı verdiler: ‘Rabbimize özür (beyan etmek)
için, bir de belki onlar sakınırlar.’” (A’râf, 7/164).

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

“Dünyada biraz yararlanma! Sonra dönüşleri yalnız Bizedir. Ardın-
dan, küfredegelmeleri yüzünden kendilerine o **yaman azabı tattırır-
rız.**” (Yûnus, 10/70).

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

“O Allah ki göklerde ne varsa yerde ne varsa yalnız O’nundur. **Pek
çetin azaptan ötürü** vay o kâfirlere!” (İbrâhîm, 14/2).

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ وَفِرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا
مَابِصَاحِبِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

“De ki: Size sadece bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer ikişer,
teker teker kalkmanızı sonra iyice düşünmenizi! Arkadaşınızda her-
hangi bir delilik yoktur. O sadece sizin için **yaman bir azabın**
önünde bir uyarıcıdır.” (Sebe’, 34/46).

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

“Küfreden kimseler, onlar için **çetin bir azap kesindir**. İnanıp yararlı işler işleyenler ise onlara bir bağışlama, pek büyük bir mükâfât vardır.” (Fâtır, 35/7).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

“Şeref isteyen (bilsin ki) bütünüyle şeref Allah'ındır. O'na sadece hoş kelimeler yükselir ve onu da iyi iş kaldırır. Kötülükleri tuzak kurarlar, onlara **yaman bir azap vardır**. İşte onların tuzacı, o, başarsızlığa uğrar.” (Fâtır, 35/10).

فَلَنَذِقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Küfretmiş olanlara elbette pek **çetin bir azabı tattıracağız**, onları mutlaka yapmakta olduklarının en beter cezasına çarptıracağız.” (Fussilet, 41/27).

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

“Kendisine icabet edildikten sonra Allah hakkında tartışmada bulunanların delilleri Rableri katında boştur. Üzerlerine bir gazap, onlar için **pek çetin bir azap vardır**.” (Şûrâ, 42/16).

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

“İman edip yararlı işleri yapmış olanlara (onların isteklerine) cevap verir ve onlara lutfundan artırır. Oysa kâfirlere **pek çetin bir azap** vardır.” (Şûrâ, 42/26).

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

“O kişi Allah’ın yanında başka ilah tutmuştur. Haydi ikiniz birlikte onu, o **yaman azabın** içine atın.” (Kâf, 50/26).

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Allah, onlar için **yaman bir azap** hazırladı. Gerçekten onlar ne kötü işler yapıyorlardı.” (Mücâdele, 58/15).

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

“Allah öyleleri için **pek şiddetli bir azap** hazırlamıştır. Öyle ise ey iman etmiş bulunan akıl sahipleri! Allah’tan korkun. Gerçekten Allah size bir uyarıcı indirdi.” (Talâk, 65/10).

عَذَابٌ صَعَدٌ = **azâb-i Saad** (Gittikçe Yükselen Bir Azap)

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

“Bu hususta kendilerini sınavalım diye. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse onu **gittikçe yükselen bir azaba** sokar.” (Cinn, 72/17).

عَذَابٌ غَلِيظٌ = **azâb-i Ğalîz** (Ağır Bir Azap)

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

“Onu yutmağa uğraşacak, ama onu boğazından geçiremeyecek, her taraftan kendisine ölüm gelecek fakat, o ölmeyecek! Ardından da **ağır bir azap!**” (İbrâhîm, 14/17).

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

“Onları biraz nimetlendiriyoruz. Sonra kendilerini cebren **ağır bir azaba süreriz.**” (Lokmân, 31/24).

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

“Andolsun ona, kendisine dokunan bir zararın ardından bizden bir rahmeti tattırırsak kesin der: ‘Bu benim! O saatın kopacağını da sanmam! Yemin olsun şâyet Rabbime döndürülürsem O’nun katında benim için elbette daha güzeli vardır.’ Küfretmiş olanlara ne yaptıklarını elbette haber vereceğiz! Elbette onlara **pek kaba bir azaptan** tattıracağız.” (Fussilet, 41/50).

عَذَابٌ قَرِيبٌ = **azâb-i karîb** (Pek Yakın Bir Azap)

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

“Çünkü Biz size **yakın bir azabı** ihtar ettik. O gün kişi ellerinin önceden ne gönderdiğine bakacak ve kâfir de: ‘Ah n’olaydı ben bir toprak olaydım!’ diyecek.” (Nebe’, (78/40).

عَذَابٌ كَبِيرٌ = **azâb-i kebîr** (Büyük Bir Azap)

فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُدِقُهُ عَذَابًا كَبِيرًا

“Demek ki sizi sözünüzde yalancı çıkarmışlardır. Artık azabı savmağa da yardım görmeye de çare bulamayacaksınız. İçinizden her kim zulmederse ona **büyük bir azap** tattıracağız.” (Furkân, 25/19).

عَذَابِ النَّارِ = **azâb-i nâr** (Ateş Azabı)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Bir vakit İbrahim dedi: ‘Rabbim! Burasını güvenli bir şehir yap, halkına, içlerinden Allah’a ve son güne inananlara çeşitli ürünlerden rızık ver.’ Allah buyurdu: ‘İnkâr edeni de kısa bir süre geçindiririm sonra onu **ateşin azabına** zorlarım. Varılacak ne kötü yerdir!” (Bakara, 2/126).

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“İçlerinden kimisi ise: ‘Rabbimiz bize dünyada bir iyilik, âhirette de bir iyilik ver ve bizi **ateşin azabından** koru’ diyor.” (Bakara, 2/201).

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“O kimseler ki, ‘Rabbimiz! Biz inandık, bizim için günahlarımızı bağışla ve bizi **ateşin azabından** koru’ derler.” (Âl-i İmrân, 3/16).

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Onlar ki Allah’ı ayakta iken, otururken ve yanları üstünde iken anarlar, göklerin ve yerin yaratılışında tefekküre dalarlar. ‘Rabbimiz Sen! Bunu boşuna yaratmadın, Sen münezzehsin, öyle ise koru bizi **ateşin azabından**’.” (Âl-i İmrân, 3/191).

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

“İşte bu (anlatılanlar) size! Haydi tadın onu! Kuşkusuz kâfirlere bir de **ateşin azabı** var.” (Enfâl, 8/14).

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

“Yoldan çıkmış kişilere gelince, onların barınağı ateştir. Oradan çıkmak istedikleri her defasında oraya geri çevrilirler ve kendilerine: ‘Kendisini yalanlayıp durduğunuz **ateşin azabını** tadın!’ denilir.” (Secde, 32/20).

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“İşte o gün kiminiz kimine ne fayda verebilir ne de zarar. Ve zulmetmiş olanlara: ‘Kendisini yalanlayıp durduğunuz o **ateşin azabını** tadın’ deriz.” (Sebe’, 34/42).

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

“Eğer Allah onlara sürgün yazmamış olsaydı kesin dünyada kendilerine azap edecekti. Âhirette ise onlara **ateş azabı** var.” (Haşr, 59/3).

عَذَابُ نُكْرٍ = **azâb-i nûkr**³⁴

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا

“Şöyle dedi: ‘Her kim haksızlık ederse onu kesin cezalandırırız, sonra Rabbine döndürülür, o da ona **görülmedik bir azapla** azap eder.’ (Kehf, 18/87).

³⁴ Görülmemiş, dehşetli, belalı bir azap.

وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُؤُسِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا

“Rablerinin ve O’nun elçilerinin buyruğundan azgınlık ederek çıkan nice yerleşim birimi (halkı) var ki onları pek yaman bir hesaplara hesaba çekmiş, kendilerini **görülmelik bir azaba** çarptırmışsınızdır.” (Talâk, 65/8).

غَيًّا = **Gayyâ**³⁵

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

“Sonra arkalarından bozuk bir gürûh geldi, namazı zayı ettiler, şehvetleri (tutkuları) ardına düştüler. Bunlar da ‘Gayyâ’yı boylayacaklar.” (Meryem, 19/59).

لَظَى = **lezâ**³⁶

كَلَّا إِنَّهَا لَظَى

“Hayır asla! Çünkü o, **alevli bir ateş**.” (Meâric, 70/15).

نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى

“Ellere, ayaklara ve kafaya saldıran olarak.” (Meâric, 70/16).

تَدْعُوا مِنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

“Çağırır sırt dönüp yüz çeviren kimseyi,” (Meâric, 70/17).

وَجَمَعَ فَأَوْعَى

“toplayıp bir kaba koyanı!” (Meâric, 70/18).

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

³⁵ Bu lafızla ilgili olarak şu yorumlar yapılmıştır: Araplara göre her kötülük bir ‘gayy’, her hayır da bir reşâd, bir hayırhahlıktır (Neseî, III, 39); fenalık, hüsrân (Kurtubî, el-Câmi’, XI, 125); cehennem’de bir vâdi (Celâleyn, II, 17).

³⁶ Alevli bir ateş. Nitelikleri daha sonra âyetlerde açıklandığından onların da metinleri yazılmıştır.

“Artık sizi **alevlendikçe alevlenen bir ateşe** karşı uyardım.” (Leyl, 92/14).

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى

“Ona en azgın olandan başkası girmez.” (Leyl, 92/15).

النَّارَ = **en-nâr**³⁷

Cehennem Ateşinin Yakıtları

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
إُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

“Ve yapamazsanız³⁸ -ki asla yapamazsınız- öyle ise **yakıtı insanlarla taşlar** olup kâfirler için hazırlanmış olan **ateşten** sakının.” (Bakara, 2/24).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

“Kuşkusuz küfredenler, ne malları ne de çocukları Allah’tan (gelecek) hiçbir şeyi kendilerinden asla engelleyemez. İşte onlar **ateşin yakıtı**.” (Âl-i Imrân, 3/10).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Ey bütün iman edenler! Kendilerinizi ve ailelerinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan bir **ateşten** koruyun ki o ateşin üzerinde yoğun mu yoğun, çetin mi çetin melekler vardır. Allah kendilerine ne emrettiyse ona karşı gelmezler ve her ne ile görevli iseler onu yaparlar.” (Tahrîm, 66/6).

³⁷ Mutlak ateş anlamındadır, azını da çoğunu da içine alır. Bu başlık altında ‘en-nâr’ lafzının yalın olarak geçtiği âyetlere yer verilmiş, terkip konumunda geçtiği yerler ise ayrı başlıklar altında değerlendirilmiştir. Ayrıca gerekli görülen yerlerde de spot başlıklar konulmuştur. S.G.

³⁸ Öyle bir sûre getiremez iseniz.

Bize Sayılı Günler Dışında Cehennem Ateşi İlişmez Diyen İftiracılar

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَالًا تَعْلَمُونَ

“Ve dediler: ‘Bize, sayılı günler dışında asla ateş dokunmaz’. De ki: ‘Allah’tan bir ahit mi aldınız? Böyle ise Allah kesinlikle ahidinden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyor-sunuz?” (Bakara, 2/80).

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

“Bunun sebebi cidden onların: ‘Ateş bize, sayılı günler dışında kesinlikle dokunmaz’ demeleridir. Uydurdukları şey, kendilerini dinlerinde aldatmıştır.” (Âl-i İmrân, 3/24).

Ateşten Çıkamayacaklar

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

“Uyanlar da³⁹ şöyle demiştir: ‘Âh bizim için bir kez dönüş olsa da -onlar bizden uzaklaştıkları gibi- biz de kendilerinden uzaklaşsak.’ İşte böylece Allah onlara kendi yaptıklarını üzerlerine çökmüş pişmanlıklar halinde gösterecektir. Üstelik onlar **ateşten çıkmayacaklar**.” (Bakara, 2/167).

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

“Ateşten çıkmak isteyecekler, ama ondan çıkacak değildirler. Onlara kalıcı bir azap vardır.” (Mâide, 5/37).

³⁹ Zalimlerin peşlerinden gidenler de.

Yedikleri Ashında Ateştir

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gizleyip onu gizlemesi karşılığında biraz bir şey satın alanlar; işte **onlar anlamca ateşten başka bir şey yemiyorlar**, kıyamet günü Allah onlara konuşmayacak ve onları arındırmayacak. Onlara sadece pek elem veren bir azap vardır.” (Bakara, 2/174).

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
 نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

“Kuşkusuz yetimlerin mallarını haksızca yiyenler batınan (anlamca) sadece ve sadece **bir ateş yiyorlar**. Yakında kaynar bir ateşe yaslanacaklar”. (Nisâ, 4/10).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ
 فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

“İşte onlar, doğru yola karşılık sapıklığı, mağfirete bedel de azabı satın alan kimselerdir. **Ateşe** karşı ne de sabırlı şeylermiş!” (Bakara, 2/175).

Ateşe Çağırınlar

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَئَةٍ مُّؤْمِنَةٍ خَيْرٌ مِّنْ
 مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ
 مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ
 يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

“Müşrik kadınları iman etmelerine kadar nikâh etmeyin. İnanan bir cariye müşrik bir kadından -hoşunuza gitse de- elbette daha iyidir. Müşrik erkeklere de -inanmalarına değin- (müslüman kadınları) nikâhlamayın; inanan bir köle elbette bir müşrikten -hoşunuza gitmiş olsa da- hayırlıdır. İşte **onlar** (müşrikler) **ateşe çağırıyorlar**. Oysa Allah izni ile cennete, mağfirete davet ediyor ve insanlara âyetlerini açıklıyor ki belki onlar düşünüp öğüt alırlar.” (Bakara, 2/221).

وَيَا قَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

“Toplumum! Ne diye ben sizi kurtuluşa çağırırken siz beni **ateşe çağırıyorsunuz?**” (Mü’min, 40/41).

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Topluca Allah’ın ipine sımsıkı yapışın, bölünüp parçalanmayın. Allah’ın üzerinizdeki nimetini anımsayın. Bir zamanlar birbirinizin düşmanları iken gönülleriniz arasına uzlaşma ve sevgi koydu, nimeti sayesinde kardeş oldunuz. **Ateşten** bir çukurun kenarındaydınız, sizi oradan kurtardı. İşte böyle Allah âyetlerini açıklıyor ki belki hidâyet bulursunuz.” (Âl-i Imrân, 3/103).

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

“Kâfirler için hazırlanmış olan **ateşten** sakının.” (Âl-i Imrân, 3/131).

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ

“Hakkında hiçbir belge indirmedığı şeylerle Allah’a ortak koştukları için küfredenlerin yüreklerine korku düşüreceğiz. Varacakları yer **ateştir**. O zâlimlerin yatağı ne kötüdür.” (Âl-i Imrân, 3/151).

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فَمَنْ زُحِرَاحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

“Her canlı ölümü tadacak ve kıyamet günü ecirlerinize tastamam kavuşturulacaksınız. Kim **ateşten** uzaklaştırılır cennete, sokulursa gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı sadece aldanış metaıdır.” (Âl-i Imrân, 3/185).

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

“Rabbimiz! Kuşkusuz Sen kimi **ateşe** sokarsan gerçekten onu perişan etmişsindir, o zalimlerin yardımcıları da yoktur.” (Âl-i Imrân, 3/192).

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

“Her kim Allah’a ve Peygamberi’ne isyan eder, sınırlarını çiğnerse onu içinde ebedi kalmak üzere bir **ateşe** sokar. Ona pek alçaltan bir azap vardır.” (Nisâ, 4/14).

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

“Kim bunu⁴⁰ bir düşmanlıkla, bir zulümle yaparsa onu yakında bir **ateşe** yaslarız. Bu, Allah’a pek kolaydır.” (Nisâ, 4/30).

⁴⁰ Haksızca başkalarının malını yemeyi, cana kıymayı.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

“Kuşkusuz, âyetlerimizi inkâr edenleri, onları **bir ateşe** yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı tatsınlar diye onları başka derilerle değiştireceğiz. Cidden Allah Azîzdır, Hakîmdir.” (Nisâ, 4/56).

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

“Kuşkusuz münafıklar **ateşin** en alt tabakasındadırlar. Onlar için asla iyi bir yardımcı bulamazsın.” (Nisâ, 4/145).

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ
مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

“Kuşkusuz ‘Allah, Meryem oğlu Mesih’tir’ diyenler gerçekten kâfir olmuştur. Oysa Mesih ‘Ey israiloğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah’a ibadet edin. Hiç şüphesiz kim Allah’a ortak koşarsa artık gerçekten Allah ona cenneti haram kılmıştır, dönüp varacağı yer **ateştir**. Zalimlere yardımcılarından kimse yoktur’ demişti.” (Mâide, 5/72).

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

“**Ateşin** başında durdurulduklarında ve: ‘Ah keşke biz geri döndürülsek de Rabbimizin âyetlerini yalan saymasak ve müminlerden olsak’ dediklerinde (onları) bir görsen!” (En’âm, 6/27).

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ
وَقَالَ أُولِيَائُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

“Onların hepsini topladığı gün: ‘Ey cin topluluğu! Gerçekten (tel-kinlerinize) insanlardan çoğunu kendi tarafınıza geçirdiniz’ (buyu-
rur). Cinlerin, insanlardan dostları der: ‘Rabbimiz! Kimimiz ki-
mimizden yararlandı ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık.’ (Al-
lah) buyurur: ‘Konak yeriniz -Allah’ın dilediği hariç- içinde sürekli
kalanlar olmak üzere **ateştir**. Cidden Rabbin çok hikmetli, çok iyi bi-
lendir.” (En’âm, 6/128).

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا
دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا كُوفِيَهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِيهُمْ
لَا وَلِيَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ
ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

“Buyurdu: ‘Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları ara-
sında **ateşe** girin.’ Her ümmet ateşe girdikçe yoldaşı topluma lanet
okur. Derken peşpeşe hepsi orada toplandıklarında sonrakiler önce-
kileri için: ‘Rabbimiz! İşte bunlar bizi saptırdılar, öyle ise onlara
ateşten bir kat (daha fazla) ver’ der. Buyurur: ‘Herkesine bir kat (faz-
lası) var, ama bilmiyorsunuz.” (A’raf, 7/38).

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ
بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

“Nefislerinin küfrüne tanıklık edip duran müşriklerin Allah’ın
mescitlerini onarmaları olacak şey değil. İşte onlar! Yaptıkları boşa
gitti. Onlardır **ateşte** sürekli kalacaklar.” (Tevbe, 9/17).

أُولَئِكَ مَاؤُهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“İşte onlar⁴¹! Kazanageldikleri yüzünden barınakları **ateştir**.” (Yûnus, 10/8).

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا
وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“İşte onlar⁴², âhirette kendileri için **ateşten** başkası olmayan kim-selerdir! Dünyada sanat olarak ortaya koydukları hiç olmuştur, ya-pageldikleri boşa gitmiştir.” (Hûd, 11/16).

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

“(Böyleleri,) Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan üstelik ondan bir tanık da kendisini izleyen kimse gibi olur mu? Hem de ön-cesinden bir rehber ve bir rahmet olarak Musa’nın kitabı var. İşte bunlar ona (Kur’an’a) inanırlar. Gruplardan onu inkâr edenin dönüş yeri artık **ateştir**. Öyle ise sakın bundan (Kur’an’dan) kuşku içinde olma! Gerçekten o Rabbin’den gelen haktır. Ne var ki insanların ço-ğunluğu imana girmezler.” (Hûd, 11/17).

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

“Kıyamet günü toplumunun önüne geçer. İşte onları **ateşe** soktu. Ne kötü varış yeri varılan yer!” (Hûd, 11/98).

⁴¹ Yani: ‘Kuşkusuz bize kavuşmayı ummayan, dünya hayatına razı olan, onunla tatmine erenler ve âyetlerimizden gafil bulunanlar’ (Yûnus, 10/7) diye nitelenenler.

⁴² Yani: ‘Kim dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsa onlara orada çalışmalarının karşılı-ğını tam veririz ve onlar orada bir eksikliğe uğratılmazlar’ (Hûd, 11/15) diye belirtilenler.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

“Eşkiyalık yapmış olanlar **ateştedir**. Orada ıstıraplı göğüs geçir-me ve hıçkırış onlarındır.” (Hûd, 11/106).

Değil Zulüm Yapmak Zalimlere İlgi Duymak Bile Cehenneme Sürükler

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

“Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size **ateş** dokunur. Sizin için Allah’tan başka dost yoktur. Sonra yardım da görmezsiniz.” (Hûd, 11/113).

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

“Takva sahiplerine vaad olunan cennetin durumu şöyledir: O cennetin altından ırmaklar akar, yemişleri sürekli, gölgesi de. İşte bu, sakınanların sonu. Oysa kâfirlerin sonu **ateştir**.” (Ra’d, 13/35).

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

“Yolundan saptırmaları için Allah’a denkler tanıdılar. De ki: ‘Keyfi-nize bakın, kuşkusuz varacağınız yer **ateştir**.’ (İbrâhîm, 14/30).

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ

“Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini de **ateş** bürür.” (İbrâhîm, 14/50).

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ إِنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ إِنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

“Ve Allah’a, çirkin görecekləri şeyi isnat ediyorlar. Dilleri de: ‘En güzel kendilerininmiş’ diye yalanı niteliyorlar. Hiç kuşku yok ki onlara **ateş** vardır ve muhakkak onlar (oraya) önden gönderilmiş olacaktırlar.” (Nahl, 16/62).

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

“De ki: ‘Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkâr-inkâr etsin, gerçekten biz o zalimler için duvarları kendilerini çepe-çevre kuşatmış **bir ateş** hazırladık. Yardım dilerlerse yüzleri haşlıyan erimiş maden gibi bir su ile yardım görürler. Ne kötü içecek! Buluşma yeri olarak **ateş** ne kötü!’” (Kehf, 18/29).

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

“O mücrimler **ateşi** görmüş ve kendilerinin oraya düşecek olduklarını, ondan sığınılacak bir yer bulamayacaklarını anlamışlardır. (Kehf, 18/53).

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

“O inkâr edenler, yüzlerinden ve arkalarından **ateşi** engelleyemeyecekleri ve hiçbir taraftan yardım görmeyecekleri o anı bir bilseler!” (Enbiyâ, 21/39).

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ

“Şu ikisi Rableri hakkında tartışmağa girişmiş iki hasımdır. Bu yüzden küfredenler için, **ateşten** çamaşırlar biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülür.” (Hacc, 22/19).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ
يَكَادُونَ يَسْطُونُ بِالَّذِينَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
ذَلِكَمُ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Kendilerine karşı âyetlerimiz birer açık kanıt olarak okundu-
ğunda da kâfirlerin yüzlerinde inkârcılıklarını tanırırsın. Karşıların-
da âyetlerimizi okuyanlara nerede ise saldırıverecek gibi olurlar. De
ki: ‘Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? **Ateş!** Al-
lah onu, küfredenlere vaad buyurdu. O, ne kötü sondur!” (Hacc,
22/72).

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

“Onlar ateşin içinde dudakları kasılıp dişleri açık bir halde iken
yüzlerini **ateş** yalayıp durur.” (Mü’minûn, 23/104).

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Sakin küfredenlerin yeryüzünde âciz bırakabileceklerini sanma!
Onların varacakları yer **ateştir** ve kesin o gidilecek pek kötü yerdir!”
(Nûr, 24/57).

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Her kim de kötülükle gelirse artık yüzleri **ateşte** sürtülür. Başka
değil sırf yaptığınız işlerin karşılığı.” (Neml, 27/90).

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ

“Biz onları **ateşe** çağıran başkumandanlar yaptık. Ve kıyamet gü-
nü onlar yardım görmezler.” (Kasas, 28/41).

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوِيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

“İbrahim: Siz sadece dünya hayatında aranızda sevişmek için Allah’ı bırakıp birtakım putlara tutulmuşsunuz, ama sonra kıyamet günü kiminiz kiminize küfredecek ve birbirinizi lanetleyeceksiniz. Varacağınız yer **ateştir** ve sizin için hiç bir yardımcı da yoktur.” (Ankebût, 29/25).

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

“Yoldan çıkmış kişilere gelince, onların barınağı ateştir. Oradan çıkmak istedikleri her defasında oraya geri çevrilirler ve kendilerine: ‘Kendisini yalanlayıp durduğunuz **ateşin** azabını tadın!’ denilir.” (Secde, 32/20).

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

“Yüzlerinin **ateş içinde** evrilip-çevrildiği günde: ‘Keşke biz, Allah’a itâat etseydik, Peygamber’e itâat etseydik.’ derler.” (Ahzâb, 33/66).

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظِلٌّ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظِلٌّ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ
عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ

“Onlara, üstlerinden **ateşten** gölgeler var. Altlarından da gölgeler! İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım, öyle ise korkun benden.” (Zümer, 39/16).

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

“Ya üzerine azap sözü hak olan kimse? Yoksa **ateşte** olan kimseyi sen mi kurtaracaksın?” (Zümer, 39/19).

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

“Ateş, sabah ve akşamüstü ona sunulur. O saatin gerçekleşeceği günde (şöyle denilir): Firavun ailesini **ateşin** en ağırına sokun.” (Mü'min, 40/46).

وَإِذْ يَتَحَاكُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

“**Ateşte** birbirleriyle tartışırken zavallılar, kibirlilik taslamış olanlara: ‘Cidden biz, sizin uydularınızдық, var mısınız şu **ateşten** birazını bizden yüklenmeye?’ derler.” (Mü'min, 40/47).

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

“**Ateşte**tekiler, cehennem bekçilerine: ‘Rabbinize dua edin de bir gün bizden azabı hafifletsin.’ der.” (Mü'min, 40/49).

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

“Kaynar suda. Sonra **ateşte** kızdırılırlar!” (Mü'min, 40/72).

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

“Allah düşmanları toplanıp **ateşe** sürüklenir ve orada hapsedilirler.” (Fussilet, 41/19).

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

“Dayanırlarsa işte **ateş**, onlar için bir ikâmetgâh! Hoşnutluğa dönmek isterlerse onlar hoşnut edileceklerden değildir.” (Fussilet, 41/24).

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

“İşte budur Allah düşmanlarının cezası: **Ateş!** Âyetlerimizi inadına inkâr edip durmalarının bir karşılığı olarak onlara orası ebedilik yurduudur!” (Fussilet, 41/28).

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“Kuşkusuz âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp eğriliğe saptmakta olanlar, bize gizli kalmazlar. **Ateşe** bırakılan mı hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Dilediğinizi yapın! Kuşkusuz O, yapmakta olduklarınızı pekâlâ görmektedir.” (Fussilet, 41/40).

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

“Denilir: Bugün sizi, sizin bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi unutuyoruz! Barınağınız ateştir! Yoktur sizin için yardımcıları.” (Câsiye, 45/34).

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

“İnkâr etmiş olan kimseler **ateşe** sunulacakları gün kendilerine: ‘Siz bütün zevklerinizi dünya hayatınızda giderdiniz ve onlarla safa sürdürdünüz, alacağınızı aldınız! Yeryüzünde haksızlıkla kibirlilik taslamanız yüzünden ve dinden çıkıp fasıklık yapmanızdan ötürü artık bugün horluk azabına çarptırılacaksınız’ denilir.” (Ahkâf, 46/20).

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

“Ve küfredenler **ateş** sunulacakları gün onlara: ‘Nasıl bu gerçek değil miymiş?’ denilir. ‘Evet Rabbimiz hakkı için gerçekmiş’ derler. ‘Öyle ise inkâr etmeniz yüzünden tadın azabı!’ buyurur.” (Ahkâf, 46/34).

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

“Kuşkusuz Allah, iman edip iyi işler yapanları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Küfredenler ise zevk sürmeğe bakarlar ve hayvanlar gibi yer-içerler. Oysa **ateş** onlar için barınaktır.” (Muhammed, 47/12).

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً
حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

“Korunanlara sözverilen cennetin durumu: Orada bozulmayan bir **sudan** ırmaklar, tadı değişmeyen **sütten** ırmaklar, içenlere lezzet veren **şaraptan** ırmaklar ve süzölmüş bir **baldan** ırmaklar vardır. Yine onlara bütün meyvelerden ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Hiç bunlar o **ateşte** ebedî kalacak olan ve kaynar bir sıvıdan içirilip de bu sıvının barsaklarını parça parça edeceği kimselere benzer mi?” (Muhammed, 47/15).

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

“**Ateş** üzerinde kıvrandırılacakları gün!” (Zâriyât, 51/13).

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“İşte bu, sizin o yalan deyip durduğunuz **ateş**!” (Tûr, 52/14).

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ

“O gün yüzleri üstü **ateşte** sürüklenecekler. “Tadın ne imiş Sakar (cehennem) dokunuşu?!” diye.” (Kamer, 54/48).

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

“Sonra ikisinin de sonu ebedî olarak **ateşte** kalmaları oldu. İşte zâlimlerin cezası budur!” (Haşr, 59/17).

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

“Allah nankörlük edenlere Nuh’un karısıyla Lut’un karısını bir örnek verdi. O iki kadın kullarımızdan birer salih kulun nikâhları altındaydılar da onlara hainlik ettiler. Onun için o iki iyi kul da onları Allah’ın azabından zerrece kurtaramadılar. O iki kadının ikisine de: ‘Girin **ateşe** girenlerle birlikte’ denildi.” (Tahrîm, 66/10).

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

“Birçok günahlarından dolayı suda boğuldular da **ateşe** atıldılar ve kendilerine Allah’tan başkasından yardımcılar bulamadılar.” (Nûh, 71/25).

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَنْدَهُمْ الْآفِتْنَةَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا يَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدُّوا الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ

“Biz o **ateşin** bekçilerini hep melekler yaptık, sayılarını da inkâr-
cılar için sırf bir sınama aracı kıldık ki kendilerine kitap verilmiş
olanlar kesin inanç edinsinler, iman etmiş olanların imanlarını artır-
sın ve bir de kitap verilenler ile inananlar şüphelenmesin. Kalplerin-
de bir hastalık bulunanlar ile kâfirler de: ‘Allah bununla mesela ne
demek istemiş?’ desinler. İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediği-
ni de yola getirir. Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir ve o ancak
düşünmek için insanlara bir öğüttür.” (Müddessir, 74/31).

الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ

“O⁴³ en büyük **ateşe** yaslanacaktır.” (A'lâ, 87/12).

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً

“(Zillete düşmüş yüzlerin sahipleri ile emekleri boşa gitmiş olan-
lar⁴⁴) kızgın **bir ateşe** yaslanırlar.” (Ğâşiye, 88/4).

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

“(Âyetlerimizi inkâr edenlerin⁴⁵) üzerlerine **bir ateş** bastırılıp ka-
pıları kapanacak.” (Beled, 90/20).

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

“Artık sizi **bir ateşe** karşı uyardım.” (Leyl, 92/14).

نَارٌ حَامِيَةٌ

“Kızgın **bir ateş.**” (Kâria, 101/11).

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

“Alevli **bir ateşe** girecek.” (Tebbet, 111/3).

⁴³ En azgın olan.

⁴⁴ Önceki iki âyetten istifade edilerek.

⁴⁵ Bkz. Beled, 90/19.

أَصْحَابُ النَّارِ = **ashâbu'n- nâr** (Ateş Dostları/Ateş Halkı)

Olarak Nitelendirilenlerin Özellikleri⁴⁶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Âyetlerimizi örtenler ve yalanlayanlar ise, işte sana söylüyorum, onlar **ateşin dostlarıdır**, onlar orada sürekli kalacaklardır.” (Bakara, 2/39).

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Evet ‘mesele onların dediği gibi değil, bir günâh kazanıp günâhı kendisini kuşatmış olan kişiler; İşte onlar **ateşin dostlarıdır**. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar.” (Bakara, 2/81).

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Sana, Haram ay’ı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: ‘O ayda savaşmak büyük bir günâhtır. Bununla birlikte Allah yolundan men etmek, Allah’a küfretmek, Mescid-i Haram’dan insanları engellemek ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük bir günâhtır. Oysa fitne öldürmekten daha beterdir. Güç yetirebilseler sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşı sürdürürler. İçinizden kim dininden dönerse o kâfir olarak ölür. İşte onlar, dünyada ve âhirette amelleri boşa gitmiştir. İşte onlar **ateşin dostlarıdır**. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar.” (Bakara, 2/217).

⁴⁶ Bu âyetlerden birinde (Bakara, 275) tefecilik yapanların küfredenler gibi “cehennem dostları” şeklinde nitelendirilmeleri dikkat çekici!.. S.G

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Allah, iman edenlerin dostudur, kendilerini karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfreden kimseler(e gelince onların) dostları bütün tağutlardır, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar **ateşin halkıdır**. Onlar orada hep kalacaklar.” (Bakara, 2/257).

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ
الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“O riba’yı yiyenler, şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalkacağı gibi kalkarlar. Bu (ceza), onların: ‘Alış-veriş de ancak riba gibidir’ demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alış-verişi helal kıldı, ribayı yasakladı. Öyle ise, Rabbinden kendisine bir öğüt gelip de vazgeçenin geçmişini kendisine. İşi Allah’a kalmıştır. Kim (riba’ya) dönerse işte onlar **ateşin halklarıdır**, onlar orada ebedi kalanlardır.” (Bakara, 2/275).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Kuşkusuz o küfredenler (var ya) onlardan ne malları ne de çocukları Allah’tan hiçbir şeyi gideremez. İşte onlar **ateşin halklarıdır**. Onlar orada sürekli kalıcıdır.” (Âl-i Imrân, 3/116).

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Âyetlerimizi yalan sayanlar ve onları kibirlerine yediremeyenler (var ya) işte onlar **ateşin halklarıdır**. Onlar orada sürekli kalıcıdır-
lar.” (A'râf, 7/36).

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ
اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Kötülükleri kazanmış olanlara ise bir kötülüğün misliyle cezası vardır. Kendilerini bir horluk kaplar. Onları Allah’tan koruyucu hiç kimse yoktur. Âdetâ yüzleri, karanlık gecedен parçalara bürünmüş-tür. İşte onlardır **ateşin halkları**. Onlar orada sürekli kalacaklar.” (Yûnus, 10/27).

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Eğer hayret edeceksen asıl hayret edilecek olan onların şu sözüdür: ‘Aa, bir toprak olduğumuzda gerçekten biz mi yeni bir yaratılış içinde olacak mıyız?’ O kimseler ki Rablerine küfrettiler. İşte onlar! Demir halkalar boyunlarında. İşte onlar **ateşin halklarıdır**! Onlar orada sürekli kalacaklar!” (Ra’d, 13/5).

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ
نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

“İnsana bir zarar iliştğinde Rabbine, yönelerek dua eder. Sonra onu tarafından bir nimete sahip kıldığında önceden kendisine dua etmekte olduğunu unutur, yolundan saptırmak için Allah’a eşler koşar. De ki: ‘Küfründen biraz faydalan! Kesin sen **ateş halkından-sın**.” (Zümer, 39/8).

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

“Böylece Rabbinin: ‘Kesin onlar **ateş halkındandır**’ sözü o küfretmiş olanlar üzerine gerekli oldu.” (Mü’min, 40/6).

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

“Bir gerçek, sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şey, onun için ne dünyada ne de âhirette bir davet hakkı vardır. Kesin dönüşümüz Allah’adır, kesin aşırıları, **ateşin halkıdır**.” (Mü’min, 40/43).

لَن تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“İhtimali yok, onları malları da evladları da hiçbir şekilde Allah’tan kurtaramaz. Onlar **ateşin arkadaşlarıdır**, hep onun içinde kalacaklardır.” (Mücâdele, 58/17).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Küfredip âyetlerimize yalan diyenler ise, onlar **ateşin arkadaşlarıdır**, orada ebedî kalacaklardır. Ne kötü varılacak yer!” (Teğâbun, 64/10).

نَارِ جَهَنَّمَ = **Nâru cehennem** (Cehennem Ateşi)⁴⁷

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كُنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

⁴⁷ Bu ara başlık altında da ‘نَارِ = nâr’ Lafzının, ‘جَهَنَّمَ = cehennem’ lafzının başında geçtiği âyetler ve buranın sakinlerinin niteliklerini içeren âyetler verilmiştir.

“**Cehennem ateşinde** üzerlerinin kızdırılacağı günde bunlarla alınları, yanları ve sırtları dağlanır: ‘İşte bu, kendiniz için yığıp sıkı sıkı sakladıklarınız. Haydi tadın yığıp saklayageldiklerinizi’ (denir).” (Tevbe, 9/35).

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

“Bilmediler mi? Kim Allah’a ve Peygamberi’ne karşı gelirse ona, içinde ebedi kalmak üzere **cehennem ateşi** vardır. İşte bu büyük rezilliktir.” (Tevbe, 9/63).

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

“Allah, erkek münafıklar ile kadın münafıklara ve kâfirlere içinde sürekli kalıcılar olmak üzere **cehennem ateşini** va’detti. O, kendilerine yeter. Allah onlara lanet etti. Onlara sürüp giden bir azap vardır.” (Tevbe, 9/68).

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Peki, yapısını Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılmak üzere olan çatlak bir yar kenarına kurup da onunla birlikte **cehennem ateşine** yuvarlanan mı? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.” (Tevbe, 9/109).

يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

“O gün onlar **cehennem ateşine** bir kakılış kakılacak.” (Tûr, 52/13).

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

“Ancak Allah’tan ve mesajlarından bir tebliğ yapabilirim. Her kim de Allah’a ve Peygamberi’ne isyan ederse kuşkusuz ona içinde ebedî kalacağı **cehennem ateşi** var.” (Cinn, 72/23).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

“Gerek kitap verilenlerden gerek müşriklerden olsun küfredenler kesin **cehennem ateşindedirler**, orada ebedî kalacaklardır. İşte onlardır insanların şerlileri!” (Beyyine, 98/6).

هَآوِيَّةٌ = **Hâviye**⁴⁸

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

“Ama tartıları hafif gelen kimse,” (Kâria, 101/8).

فَأَمَّةٌ هَآوِيَّةٌ

“o zaman onun anası ‘**Hâviye**’dir!” (Kâria, 101/9).

وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَّةٌ

“Bildin mi ‘**Hâviye**’ nedir?” (Kâria, 101/10).

نَارٌ حَامِيَّةٌ

“Kızgın bir ateş.” (Kâria, 101/11).

يَحْمُومٌ = **Yahmûm**⁴⁹

وَزَلَّيْلٍ مِنْ يَحْمُومٍ

“(Solun adamları⁵⁰) **Kapkara dumandan** bir gölge içindedirler.” (Vâkıa, 56/43).

⁴⁸ Sözcük olarak uçuruma düşen, derin uçurum, uçurumun dibi anlamlarına gelen bu kelimeyi Rabbimiz cehennem ateşinin özel adlarından biri anlamında kullandığını Kâria, 11. âyetten öğreniyoruz.

⁴⁹ Kömür gibi simsiyah olan şey, zifir ve kara duman manalarına gelir

⁵⁰ Kur’ân’ın tanımladığı sol ve sağ ile ideolojik veya sosyolojik sol ve sağ kavramları birbirinden farklıdır. Sosyolojik anlamda nice sol tandanslı kişiler Kur’ân’a göre sağcı; sağcı diye nitelendirilenler de solcudur. S.G.

لَا بَارِدَ وَلَا كَرِيمٍ

“(O gölge) ne serindir ne de hayırlı!” (Vâkıa, 56/44).

دَارُ الْبَوَارِ = **Dâru'l-bevâr (Helâk Yurdu)**

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

“Allah’ın nimetini nankörlüğe çeviren ve toplumlarını **helâk yurdu**⁵¹ konduranlara bakmadın mı?” (İbrâhîm, 14/28).

دَارُ الْخُلْدِ = **Dâru'l-huld (Sonsuzluk Yurdu)**

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

“İşte budur Allah düşmanlarının cezası: Ateş! Âyetlerimizi inadına inkâr edip durmalarının bir karşılığı olarak onlara orada **ebedilik yurdu** vardır!” (Fussilet, 41/28).

Cehennemliklerin Bazı Yiyecek ve İçecekleri⁵²

الْحَمِيمِ = **el-Hamîm**⁵³

Kaynar Sudan Bir İçki

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ

⁵¹ Bu yurdun da cehennem olduğu bir sonraki âyette açıklanıyor. Bkz. Cehennem.

⁵² Cehennem tabaka tabaka olduğundan sakinlerinin yiyecek ve içecekleri de değişiktir. Hayat eseri taşıyan her canlının hayatını sürdürebilmesi için yiyeceğe ihtiyacı olduğu gibi içeceğe de ihtiyacı vardır. Yeme ve içme hayatın devamı için şarttır. Cehenneme girenler de ölmeyeceklerine, ölümlerle-dirim arası bir hayat süreceklerine göre orada da yeme ve içme olayı bir zorunluluktur. Dolayısı ile cehennemliklere hem yiyecek verilecek hem de içecek sunulacak. Ama kendilerine verilecek bu yiyecek ve içecekler ne açıklarını giderecek ne de susuzluklarını kandıracak, yerken işkence çecekler, içerken acılarla kıvranacaklar. Biz burada konumuz gereği Kur’an’da haber verilenleri aktarmakla yetiniyoruz. Rab-bim bizleri oraya düşmekten ve böyle yiyecekleri tatmaktan korusun. Âmin!!

⁵³ Yakın akraba, sıcak su, pek sıcak yaz mevsimi, şiddetli sıcak sonunda yağan yağmur, vücuddan sıyan ter anlamlarına gelir. Kur’an-ı Kerim’de lam-ı tarifsiz olarak sıcak dost anlamında kullanıldığı gibi (bkz. Şuarâ, 26/101; Mü’min, 40/18; Fussilet, 41/34; Hâkka, 69/35; Meâric, 70/10) cehennem azap türlerinden biri anlamında da kullanılmıştır. Son derecede sıcak bir kaynaktan kaynayan bu suyun içenin derilerini eritip barsaklarını parça parça edeceğini âyetlerden öğreniyoruz. S.G.

وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

“Dinlerini bir oyun, bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak. Kur'ân ile öğüt ver ki kendisi için Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir şefaathçi olmayan hiçbir can, kazandığı yüzünden rehin tutulup helakin kucağına teslim edilmesin. Her türlü fidyeyi denkleştirse bile hiç kimsenin fidyesi kabul edilemez. İşte onlar, kazandıkları yüzünden rehin tutulup tehlikenin kucağına teslim edilmişlerdir. İnkâr ettikleri için onlara **kaynar sudan** bir içki ve acı veren bir azap vardır.” (En'âm, 6/70).

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

“Allah'ın gerçek bir va'di olarak topluca dönüşünüz ancak O'nadır. Gerçekten O, yaratmaya başlar. Sonra, iman edip iyi işleri yapanları âdilâne ödüllendirmesi için onu geri çevirir. Küfredenlere gelince onlara, kâfirlik yapagelmeleri yüzünden **kaynar sudan bir içki** ve elem veren bir azap vardır.” (Yûnus, 10/4).

Başlarının Üstünden Kaynar Su Dökülür

هَٰذَا خِصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ

“Şu ikisi Rableri hakkında tartışmağa girişmiş iki hasımdır. Bu yüzden küfredenler için, ateşten çamaşırlar biçilmiştir. **Başlarının üstünden kaynar su dökülür.**” (Hacc, 22/19).

Kaynar Sudan Bir Karışım

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ

“Sonra onlara (o zalimlere zakkum) üzerine **kaynar sudan bir karışım** vardır.” (Sâffât, 37/67).

هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

“İşte bu, haydi tatsınlar onu, **bir kaynar su** ve bir irin.” (Sâd, 38/57).

İnkârcılar Kaynar Suda Çekilirler

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

“(Âyetlerimizi inkâr edenler önce) **kaynar suda** (çekilirler). Sonra ateşte kızdırılırlar!” (Mü’min, 40/72).

كَغَلِي الْحَمِيمِ

“**Kaynar suyun kaynaması** gibi (karınlarında) kaynar.” (Duhân, 44/46).

Tepesine Dökün

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

“Sonra tepesine **kaynar su azabından dökün**.” (Duhân, 44/48).

Barsakları Parça Parça Edecek

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

“Korunanlara sözverilen cennetin durumu: Orada bozulmayan bir sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttten ırmaklar, içenlere lezzet ve-

ren şaraptan ırmaklar ve süzölmüş bir baldan ırmaklar vardır. Yine onlara bütün meyvelerden ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Hiç bunlar o ateşte ebedî kalacak olan ve **kaynar bir sudan** içirilip de bu suyun **barsaklarını parça parça edeceği** kimselere benzer mi?" (Muhammed, 47/15).

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ۚ

"Bununla bir **kaynar su** arasında dolaşacaklar." (Rahmân, 55/44).

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۚ

"İçlerine işleyen bir ateş ve **kaynar su** içinde." (Vâkıa, 56/42).

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۚ

"Üstüne de o **kaynar sudan** içersiniz." (Vâkıa, 56/54).

فَنَزُلُ مِنْ حَمِيمٍ ۚ

"Elbette konukluğu **kaynar su**," (Vâkıa, 56/93).

الْأَحْمِيمَا وَغَسَّاقًا

"(İçecekleri) sadece **bir kaynar su** ve irin." (Nebe', 78/25).

شَجَرَةُ الزَّقُّومِ = **şecere-i zekkûm (Zakkûm Ağacı)**⁵⁴

أَذْلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ

"Ziyafet olarak bu mu daha iyidir yoksa **zakkum ağacı mı?**" (Sâffât, 37/62).

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

"Biz **onu (zakkum ağacını)** zalimler için bir deneme yaptık." (Sâffât, 37/63).

⁵⁴ Cehennem halkından çok günahkârlara özgü, alabildiğine acı, cehennemin dibinden bitip çıkan, meyvesi boğazdan ancak kaynar su ile geçen bir ağaç türü olduğu âyetlerde belirtil-
diğinden bu maddede ve diğerlerinde tanım ve açıklama niteliğindeki âyetlerin de metin-
leri verilmiştir. S.G.

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

“Hakikaten o, cehennemin dibinde çıkar.” (Sâffât, 37/64).

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ

“Onun tomurcuğu sanki şeytanların başlarıdır.” (Sâffât, 37/65).

فَإِنَّهُمْ لَا يَكْلُونُ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

“Kuşkusuz onlar **ondan** yiyecekler ve karınlarını **ondan** dolduracaklar.” (Sâffât, 37/66).

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ

“Sonra onlar için (zakkum) **üzerine** elbette kaynar sudan bir karışım vardır.” (Sâffât, 37/67).

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ

“Kuşkusuz **Zakkum** ağacı.” (Duhân, 44/43).

طَعَامُ الْإِثْمِ

“Pek günahkârın yemeğidir.” (Duhân, 44/44).

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

“Zeytin yağı tortusu gibi karınlarda kaynar.” (Duhân, 44/45).

كَغَلِي الْحَمِيمِ

“Sıcak suyun kaynaması gibi.” (Duhân, 44/46).

لَا يَكْلُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

“(Ey ölüm sonrası dirilişe yalan diyenler!⁵⁵) elbette yersiniz bir ağaçtan, **zakkumdan!**” (Vâkıa, 56/52).

⁵⁵ Bu not önceki âyetler çerçevesinde düşünülmüştür. S.G.

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ²

“Karınlarınızı ondan doldurursunuz.” (Vâkıa, 56/53).

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ²

“Üstüne de o kaynar sudan içersiniz.” (Vâkıa, 56/54).

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ^ط

“Susuzluk derdine tutulmuş, kanmak bilmez develerin içişi gibi içersiniz.” (Vâkıa, 56/55).

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ^ط

İşte ceza günü onların ziyafetleri bu!” (Vâkıa, 56/56).

ضَرِيعٌ = **darî**⁵⁶

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ^ص

“**Darî**”den başka bir yiyecekleri yoktur.” (Ğâşiye, 88/6).

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ^ط

“O da ne besler ne de açlıktan kurtarır.” (Ğâşiye, 88/7).

غَسَّاقٌ = **ğassâk**⁵⁷

هَذَا فَلْيَذُقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ^ص

“İşte bu, haydi tatsınlar onu, bir kaynar su ve **bir irin**.” (Sâd, 38/57).

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا^ص

“Sadece bir kaynar su ve **irin**.” (Nebe’, 78/25).

غَسِيلِينَ = **ğıslîn**⁵⁸

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ^ص

⁵⁶ Acı bir dikendir, boğazda tıkanıldığında kaynar su ile mideye indirilecek.

⁵⁷ İçilemez derecede soğuk, pis kokulu su, cehennemliklerin derilerinden akan siyah sıvı (Asım Ef., Ok. III, 36).

⁵⁸ Cehennem halkının kan, irin ve terleri ile zinâkârların edep yerlerinden çıkan pisliklerinden, içki içenlerin ve gıybet yapanların salyalarından bir usâre olarak yorumları yapıldığı gibi cehennemde bir ağaç olduğu yorumu da yapılmıştır ki âyette yeme eyleminden sözedildiğine göre bu yorum bizce daha bir isabetlidir. S.G.

“Ğıslîn'den başka bir yiyecek de yoktur.” (Hâkka, 69/36).

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

“Onu da günahkâr canilerden başkası yemez.” (Hâkka, 69/37).

ماء صديد = **mâi sadîd**

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

“Arkasından cehennem, (Hakka karşı direnen zorbaya⁵⁹) içirilir **irinli bir sudan.**” (İbrâhîm, 14/16).

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَبِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

“Onu yutmağa uğraşacak, ama onu boğazından geçiremeyecek, her taraftan kendisine ölüm gelecek, fakat ölmeyecek! Ardından da kaba bir azap!” (İbrâhîm, 14/17).

ماء كالمهل = **mâi ke'l-mühl**⁶⁰

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

“De ki: ‘Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen imana girsin dileyen küfretsin, gerçekten biz o zalimler için duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmış bir ateş hazırladık. Yardım dilerlerse yüzleri haşlıyan **erimiş maden gibi bir su** ile yardım görürler. Ne kötü içecek! Ve o ateş buluşma yeri olarak kötü oldu!” (Kehf, 18/29).

⁵⁹ Bir önceki âyetten istifade edilerek. S.G.

⁶⁰ Kızdırılmış zeytinyağı tortusu/simsiyah bir su/irin ve kandan oluşan bir sıvı/demir, kurşun, bakır gibi madenlerin karıştırılıp eritilmesinden elde edilen sıvı/bir tür katran (bkz. Kurtubî, el-Câmi', X, 394).

Altıncı Bölüm

Kadere İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

Daha önce de değişik vesilelerle değindiğimiz gibi bizim bu çalışmamızın çerçevesini Kur'ân âyetlerinin içerdiği açık-seçik konular oluşturur. Bunun dışında Kelâmî ve Fıkhî meseleler alanına giren ve üzerinde her bilim dalı mensubunun kendine göre farklı açılardan değerlendirdiği yorum içerikli âyetler bu çerçeve dışında tutulmuş, gerekli görülen yerlerde bunlara işâretle yetinilmiştir.

Ancak kadere iman konusunda âyetlerde açık ve net bir emir bulunmadığı ve ilgili âyetler farklı şekilde yorumlandığı halde bu konuya özet bir şekilde de olsa değinmeden geçemezdik. Çünkü Ehl-i sünnet ve Cemâat bilginleri aşağıda meâlleri verilecek âyetlerin anlamlarından ve sahih hadislerden hareketle kader ve kazaya imanı da iman umdeleri arasında saymışlardır. Biz de sonuçları noktasından hayrı ile şerri ile kader ve kazaya imanın gerekliliğine inanıyor, aksi görüşü savunanların da yorum hatasına düşmüş olduklarını düşünüyoruz.

Peki kader ve kaza nedir? Kader, Allah Teâlâ'nın ezelden ebede kadar olmuş ve olacak hâdiseleri zaman, mekân ve bütün husûsiyetleri ile bilip ezelde Levh-i Mahfûz denilen kayıt kütüğünde o bildiği şekilde takdir ve tayin etmesidir. Kaza ise, Cenâb-ı Hakk'ın ezelde takdir ve tesbit buyurduğu işleri zamanı gelince takdirine uygun olarak yaratmasıdır. Bir başka ifâde ile takdir, gördüğümüz ve görmediğimiz âlemlerin idâresini ihtivâ eden bir kanun, kaza da bu kanunun uygulanmasıdır. Kâinâtı en mükemmel şekilde var eden ve insanı yaratıp kâinâtı onun emrine âmâde kılan Yüce Rabbimizin insan hakkında bir ölçü koymaması düşünülemez. Yarattıkları üzerinde mutlak mutasarrıf O'dur.

Kader mevzûu Kelâm bilginlerinin üzerinde ihtilaf ettikleri konuların en önemlilerinden biridir. İhtilaftan uzak durmak en sağlıklı yoldur. Bize düşen hayrı ile şerri ile kaderin Allah'ın tekelinde oldu-

ğuna inanmaktır. Türkçemizde: **‘Alın yazısı veya yazgı’** diye anılan kader, pek çoklarınca yanlış anlaşılmaktadır. Kimileri kaderi topyekûn inkâr ederken kimileri de bütün hareketlerini kadere yüklerler, **‘ne yapalım yazım bu imiş’** derler. Birinciler kendilerini yaratan seviyesine koyarlarken ikinciler de tam aksine kulluğu Allah’a izâfe ederler.

Kader ve kaza mefhumlarını daha iyi kavrayabilmek için bir örnekle açıklayalım: Bir astronomi bilgini düşünelim, bu zatın ihtisas alanı Güneş ve Ay’dır. Bu nedenle de Güneş ve Ay tutulmaları hâdiselerini zamanından çok önce tesbit edebilmekte ve tutulma olayı tesbit ettiği şekilde gerçekleşmektedir. İşte bilginin güneşin tutulacağını tesbit etmesi ‘kader’i, tutulmanın fi’len gerçekleşmesi de ‘kaza’yı yansıtır. Bu bilgin Güneşin tutulacağını tesbit ettiği için Güneş tutulmamıştır. O, bunu tesbit etse de etmese de Güneş tutulacaktı. Bu sadece onun bilgisinin enginliğini yansıtır o kadar. Bunun gibi insan, yaptığı iyi veya kötü işleri alın yazısı olduğu için mecburen yapmıyor, Allah, o kişinin ne yapacağını ezelî ilmi ile bildiğinden o işi öyle takdir ve tayin buyurmuştur.

Özetle âyetler incelendiğinde kaderden kaçınılamayacağının, her şeyin olmadan önce Levh-i Mahfûz denilen kütükte kayda geçirildiğinin, Allah’ın yazdığından başkasının gerçekleşemeyeceğinin, Allah’ın yazdıklarının ise olaylar yaşanmadan bilinemeyeceğinin vurgulandığı görülür. Öyle ise bize düşen görev, hayrı ve şerri ile kadere inanmamız, Allah’ın üzerimize yüklediği emirleri yerine getirmeye çalışmamızdır. O’nun hakkımızda ne murat buyurduğunu bilemeyiz. O, bize irâde serbestiyeti verdikten sonra doğru yolu göstermiş, eğri yolu bildirmiş, hoşnut olduğu ve olmadığı işleri açık-seçik beyân ederek bizi irâdemizle baş başa bırakmıştır. Biz irâdemizi hangi yönde kullanırsak O, eylemimizi buna göre yaratır. Şu farkla ki irâdemizi hayırlı yollara tevcih ettiğimizde memnun kalır, kötü yollara yönlendirdiğimizde gazaplanır, ama kudretimiz dahilinde olduğu için o arzumuzu halkeder. Bir başka deyişle mutlak irâde sahibi olan Allah’ın küllî irâdesi bu konuda kulun cüz’i irâdesine bağlıdır, ona tâbidir. Yani kul irâdesini hangi doğrultuda kullanırsa İlâhî irâde o doğrultuda tecelli eder. Kul çalışır, Allah yaratır.

Kader ve Kaza Konuları Çerçevesinde Yorumlanan Bazı¹ Âyetler

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

“Binlerce oldukları halde ölüm korkusuyla yurtlarından çıkan o kimselere bakmaz mısın? Allah onlara: ‘Ölün’ buyurdu. Sonra kendilerini diriltti. Kuşkusuz Allah insanlara karşı lutuf sahibidir, ne var ki insanların çoğu şükretmezler.” (Bakara, 2/243).

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah sana bir zarar dokundurursa onu O’ndan başka hiç giderecek yoktur. Sana bir hayır dokundurursa (kim engel olabilir?) Öyle ya O, her şeye gücü yetendir.” (En’âm, 6/17).

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“O, kulları üzerinde **egemenlik sahibidir**. O, pek hikmetli ve her şeyden haberdârdır.” (En’âm, 6/18).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

“Yeryüzünde yürüyen hiçbir canlı yok ki ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş bulunmaz ki durumlarınızı andıran birer ümmet olmasınlar. O kitap’ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra Rab’lerine toplanıp getirilirler.” (En’âm, 6/38).

¹ Bu kaydı düştük, çünkü rızık ve servet bahsi ile vehbî mazhariyetleri vurgulayan âyetlerin de bu konu çerçevesinde değerlendirilmeleri gerektiğini düşünüyoruz. S.G.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Gaybın (gizli âlemlerin) anahtarları O’nun yanındadır, onları sadece O bilir. Karadakileri ve denizdekileri bilir. Bir yaprak düşmeye dursun, muhakkak onu bilir. Ne yerin karanlıklarındaki bir dane, ne yaş, ne kuru yoktur ki **açık bir kitap içinde yer almasın.**” (En’âm, 6/59).

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

“Her haber için kararlaştırılmış bir zaman vardır. Yakında bilecekler.” (En’âm, 6/67).

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْتَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

“De ki: ‘**Bize, Allah’ın bizim için yazdığından başkası erişmez.** O’dur Mevla’mız. Müminler, yalnız Allah’a güvensin.” (Tevbe, 9/51).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı sadece Allah’a ait olmasın. Bilir onun karargâhını ve emanet bırakıldığı yeri. **Her şey apaçık bir Kitap’tadır.**” (Hûd, 11/6).

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

“Allah, her şeyin neyi yüklediğini ve rahimlerin neyi eksiltilip neyi artırdığını bilir. **Her şey O'nun yanında bir ölçü ile dir.**” (Ra'd, 13/8).

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُم مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ

“İnsan için önünden ve arkasından takip edenler vardır. Kendisini, Allah'ın emri gereği korurlar. Kuşkusuz Allah bir toplumdaki nimeti, kendi özlerindeki değiştirmelerine değin değiştirmez. **Allah bir topluma bir kötülüğü murat buyurduğunda onun engellenme ihtimali yoktur.** Onlar için O'ndan başka bir koruyucu da yoktur.” (Ra'd, 13/11).

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

“Allah, dilediğini siler, dilediğini sâbit tutar. **Ana Kitap O'nun katındadır.**” (Ra'd, 13/39).

إِلَّا أَمْرَاتُهُ قَدْ رَزَّ إِنِّهَا لِمِنَ الْغَابِرِينَ

“Ancak (Lût'un) karısı hâriç. **Ancak karısının geride kalanlar arasında olmasını takdir etmiştik.**” (Hicr, 15/60).

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

“Hiçbir yerleşim birimi yoktur ki biz orayı, kıyamet gününden önce helâk edenler veya orayı yaman bir azaba çarptıranlar olmayalım! **Bu, o Kitapta yazılmıştır.**” (İsrâ, 17/58).

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ

“O zaman kızkardeşin gidiyor ve: ‘Ona iyi bakacak birini buluverim mi size?’ diyordu. Böylece gözü aydın olsun da üzülmesin diye seni anana döndürdük. (Şu nimetimi de an), bir adamı öldürdün de seni kederden kurtardık ve seni çeşit çeşit sıkıntılarla sınadık. Bu yüzden senelerce Medyen halkı içinde kaldın, **sonra da bir kader üstüne geldin, ey Musa!**” (Tâhâ, 20/40).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde ne varsa bilir, muhakkak o **bir kitaptadır**. Kesin o, Allah’a göre kolaydır.” (Hacc, 22/70).

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

“O, göklerin ve yerin mülkü Kendisinin olan Zat’tır, bir çocuk edinmemiş, mülkünde de bir ortağı olmamıştır. Her şeyi yaratmış ve yarattığı **her şeye kaderini takdir etmiştir.**” (Furkân, 25/2).

فَاجْنِبْنَاهُ وَآهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. **Ancak karısının geri-
de kalanlar arasında olmasını takdir etmiştik.** (Neml, 27/57).

يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

“İşi gökten yere doğru **düzenler**. Sonra, süresi sizin hesabınıza göre bin yıl olan bir günde oraya yükselir.” (Secde, 32/5).

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

“Allah'ın kendisi için belirlediği şeylerde Peygamber'e herhangi bir vebal yoktur. Sizden önce geçenler arasında da Allah'ın sünneti/yasası böyledir. **Allah'ın buyruğu ölçülmüş bir kader olmuştur.**” (Ahzâb, 33/38).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“Allah sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfeden, sonra sizi eşler yaptı. O'nun bilgisi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Ömrü uzatılmış olanın ömrünün uzatılması da ömrünün kısaltılması da **muhakkak bir kitaptadır.** Kuşkusuz bu, Allah'a çok kolaydır.” (Fâtır, 35/11).

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ

“Cidden biz, ölüleri diriltiriz. Onların önceden gönderdiklerini ve izlerini yazarız. Her şeyi, **apaçık bir kütükte saymışızdır.**” (Yâsîn, 36/12).

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Böylece gökleri iki günde yedi gök olarak tamamladı ve **her gökte, onun işini vahyetti.** En yakın göğü kandillerle koruyarak bezedik. İşte bu, çok güçlünün, çok bilenin takdiridir.” (Fussilet, 41/12).

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ

“Fakat biz, yerin onlardan neyi eksilttiğini bilmekteyiz ve yanımızda **pekâlâ muhafaza eden bir kitap vardır.**” (Kâf, 50/4).

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

“Yeri de kaynaklar halinde fışkırttık, derken su, **önceden takdir edilmiş bir buyruk üzerine birleşti.**” (Kamer, 54/12).

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

“Haberiniz olsun ki Biz **her şeyi bir kaderle yaratmışızdır.**” (Kamer, 54/49).

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ

Küçük-büyük hepsi **satır satır yazılmıştır.** (Kamer, 54/53).

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

“Aranızda **ölümü Biz takdir ettik** ve Bizim önümüze geçilmez.” (Vâkıa, 56/60).

Kadere Teslimiyet

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“Yeryüzünde ve canlarınızda herhangi bir musibet başa gelmemiş- tir ki onları yaratmamızdan önce **bir kitapta bulunmasın.** Kuşku- suz bu, Allah’a pek kolaydır.” (Hadîd, 57/22).

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

“Ki elinizden kaçana **üzülmeyesiniz, size verdiği şeyler ile de şımarmayasınız.** Allah kibirlenen ve çok övünen hiç kimseyi sev- mez.” (Hadîd, 57/23).

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Allah’ın izni olmayınca hiçbir musibet başa gelmez. Her kim de Allah’a iman ederse O, onun kalbine hidâyet verir ve Allah her şeyi bilir.” (Teğâbun, 64/11).

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

“Ve onu hatır ve hayaline gelmez yönden rızıklandırır. Her kim Allah’a tevekkül ederse O ona yetişir. Kuşkusuz Allah emrini yerine getirir. Allah her şey için **bir ölçü/bir kader belirlemiştir.**” (Talâk, 65/3).

* * *

İKİNCİ KISIM

Kâinat / Gökler

- **ARŞ KÜRSÎ VE LEVH KAVRAMLARI**
- **GÖKLER VE YERYÜZÜ**
- **GÖKLERDE YER ALAN VARLIKLAR**
- **GÖKLER İLE YER ARASINDA
YARATILMIŞ VARLIKLARIN
AYRINTILARI**
- **YERYÜZÜ ÜZERİNDE YER ALAN
VARLIKLARIN AYRINTILARI**

Kâinât/Gökler

Ön bilgiler ve Tesbitler

Arş, Kürsî ve Levh Kavramları

الْعَرْشُ =el-arş Lafzının Geçtiği Âyetler, كُرْسِيٌّ =Kürsî,
لَوْحٌ =Levh

Kur'ân'da Gök/Gökler ve Yeryüzü

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının Tekil ve الْأَرْضُ =el-Arz

Lafzından Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler

• *Temsil ve Teşbih Bağlamında Yer Alanlar* • Gök ve Belâ • Gök Yönünden Beklentinin Fıtrî Bir Olgu Olduğu Seziliyor • Gök ve Rızık • Gök ve Su/Yağmur/Dolu • Gök, Kapıları, Burçları, Yörüngeleri Olan, Yıldızlarla Bezenmiş ve Korunmuş Bir Tavan Olarak Nitelendirilmiştir • Nimet Kaynağı • Kıyamet Sürecinde Gök • Gök ve Mucize • Gök ve Ordu

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının Tekil Şeklinin الْأَرْضُ =el-Arz

Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

• *Yeryüzü Döşek Gökyüzü Binâ* • Göklerin Düzenlenmesi Yeryüzündekilerin Yaratılmasından Sonradır • Kâinatta Her Şey Allah'ın Kontrolündedir • Tarihın Karanlıklarında Kalmış Medeniyetlere İşâretler • Samimi İman Refah Kapılarının Açılmasını Sağlar • Yeryüzü Ve Su • Rızık Merkezleri • Yaratılan Hiçbir Şey Gereksiz Değildir • Göğün Yıkılmamasını Yerin Yarılmamasını, Sağlayan Kim?

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının Tekil ve Çoğul Şeklinin

الْأَرْضُ =el-Arz Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

Bulutlar Gökle Yer Arasındadır

سَمَآوَات =es-Semâ Lafzının, السَّمَاوَات =es-semâvât ve
=semâvât Şeklinde Lâm-i Tarifli ve Lâm-i Tarifsiz
Esire (İ) Sesli Çoğul Biçiminin الْأَرْض =el-ardi Lafzı
ile Birlikte Geçtiği Âyetler

Göklerin ve yerin yaratılmasının vurgulanmasında üç lafız ve bunlardan türetilmiş kelimeler kullanılmıştır: a) bed'=orijinal yaratma, b) halk=yaratma, c) fatr =yoktan varetme.

a)bed'=orijinal yaratma,

b)halk=yaratma

• Göklerin ve Yerin Yaratıldığının Masdar Olan خَلَقَ =halk/
Yaratma Kelimesi ile Vurgulandığı Âyetler • Göklerin ve Yerin Yaratılması İnsanın Yaratılmasından Daha Muhteşemdir • Gün Gelecek Gökteki ve Yerdeki Canlılar Bir Araya Getirilecek • Göklerin ve Yerin Yaratıldığının خَلَقَ =halaka/**Yarattı** Fiili ile Vurgulandığı Âyetler • Gökleri Yaratmış Olan Onların Aynısını Yaratma Gücüne de Sahiptir • Sor Bakalım Gökleri Kim Yaratmış • Gökler Yedi Kat Olarak Düzenlenmiştir • Göklerin ve Yerin Yaratıldığının خَلَقْنَا =halaknâ/**Yarattık** Fiili ile Vurgulandığı Âyetler • Göklerin ve Yerin Altı Günde Yaratılmış Olduğunu Vurgulayan Âyetler • Yorulmadık • Farklı Bir Yer Farklı Bir Gök Olacak

c) fatr =yoktan varetme

Yer ile Göklerdeki Akıllı-Akılsız Canlı-Cansız

Varlıklara مَا =mâ Harfi ile İşâret Edilen Âyetler

• Her Şey O'nun Huzurunda Eğilmekte, O'na Secde Etmektedir, Göklerdeki ve Yerdeki Her Şey O'nundur

Yer ile Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıklara

مِنْ =men Harfi ile İşâret Edilen Âyetler

• Göklerin ve Yerin Teslimiyeti • Yerlerde ve Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıkların Hepsini de O'nun Kullarıdır • İsteseler de İstemeseler de O'nun Huzurunda Secdelere Kapanırlar • Göklerin ve Yerin Mülkü • Gökler ile Yer Arasında Bulunanların Mülkü • Gökler ile Yerdekinin Mülkü • Göklerin ve Yerin Orduları • Göklerin ve Ye-

rin Mirası • Göklerin Gaybı • Birinci Gök Gibi Diğer Göklerin de Rızık Merkezleri Olduğu Anlaşıyor • Göklerin ve Yerin Anah-tarları • Kıyamet Olayı Göklere ve Yere Ağır Basıp Çöktürecek • Gökler ile Yer Önceleri Bir Bütündü Sonradan Ayrılmışlardır • Kâinâtın Hissettiği Seziliyor.

السَّمَاوَاتُ =es-Semâvât Lafzının Yalnız Geçtiği Âyetler

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının, سَمَآوَاتُ =semâvât ve

السَّمَاوَاتُ =es-semâvât Şeklinde Lâm-i Tarifli ve Lâm-i Tarifsiz Ötüre (U) Sesli Çoğul Biçiminin

الأَرْضُ =el-ard Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

Allah'a çocuk İsnadından Ötürü Kâinâtın Müteessir Olması

Kâinat/Yeryüzü

أَرْضُ =ard Lafzının Yeryüzü Anlamında Lâm-i Tarifsiz Olarak Geçtiği Âyetler

أَرْضُ =ard Lafzının Belirli ve Sınırlı Yer, Ülke, Yerleşim Bi-rimi Toprak Parçası Anlamında Kullanıldığı ve Lâm-i Tarif-siz Olarak İsim Tamlaması Konumunda Geçtiği Âyetler,

‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki أَرْضُ =el-erdu Lafzının Tekil السَّمَاءُ =es-semâ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ =es-semâvât Kelimeleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

a) Ötüre Olan أَرْضُ =el-ardu Lafzının Çoğul السَّمَاوَاتُ =es-semavât ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler,

b) Ötüre Olan أَرْضُ =el-ardu Lafzının Tekil السَّمَاءُ =es-semâ ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler,

‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki أَرْضُ =el-ardu Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler,

‘E’ Şeklinde Mansup Konumdaki اَلْأَرْضُ =el-arda Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

a) Mansup Olan اَلْأَرْضُ =el-arda Lafzı ile Sınırlı Yerlere İşâret Edilmesi,

b) Mansup Olan اَلْأَرْضُ =el-arda Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi • Yeryüzüne Varis Kılınanlar • Yeryüzünün Fizik Yapısına ve Yaratılmasına Vurgu Yapan Âyetler • Yeryüzünün Uzatılıp Döşenmesi ve Beşik Yapılması • Yeryüzünü Beşik Yapmıştır • Yeryüzünün Aşınması • Kıyamet Sürecinde Yeryüzü • Yeryüzüne Hayat Verilmesi • Yeryüzü Bir Karargâhtır • Yeryüzü İki Günde Yaratıldı • Cennetin Sathı da ‘el-ard/yeryüzü’ Kavramı ile Vurgulanmıştır • Nuh Tufanında Yeryüzü.

‘E’ Şeklinde Mansup Konumdaki اَلْأَرْضُ =el-arda Lafzının Tekil السَّمَاءُ =es-semâ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ =es-semâvât Kelimeleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

a) Mansup el-Ard’ın Tekil es-Semâ ile Birlikte Geçtiği Âyetler,

b) Mansup el-ard’ın Çoğul es-Semâvât ile Birlikte Geçtiği Âyetler,

• Hak Ölçülerle Yaratılmışlardır • Altı Günde Yaratılmışlardır • Onlara Gökleri ve Yeryüzünü Kimin Yaratıldığını Sor

‘İ’ Şeklinde Esire Konumundaki اَلْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

a) Esire Olan اَلْأَرْضُ =el-ardı Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi

• Yeryüzünde Bozgunculuk ve Ululuk Taslamak Yasaklanıyor ve Ağır Şekilde Kınanıyor • Yeryüzü İnsanlara Karargâh Yapılmış ve Yönetimi Onlara Bırakılmıştır • Yeryüzü İnsanların İstifâdesine Sunulmuştur • Korkunç Zenginlikleri Para Etmeyen Gürûh • Yeryüzünde Seyahat Öngörülüyor • Yeryüzünde Çoğunluğu Hidayetten Uzak Olanların Oluşturageldiği Seziliyor • Yeryüzünde de Gökten de Asıl Güç Allah’ındır,

b) Esire Olan الْأَرْضُ =el-ardı Lafzı ile Sınırlı Yerlere İşâret Edilmesi,

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Tekil السَّمَاءُ =es-semâ ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler,

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Çoğul السَّمَاوَاتُ =es-semâvât ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler,

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Tekil السَّمَاءُ =es-semâ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ =es-semâvât Kelimeleri ile ve Lâm-i Tarifli Olarak Birlikte Geçtiği Âyetler,

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Üstün ve Ötüre Konumundaki Harekeli Halleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Aynı Âyette Geçtiği Yerler

Kâinât

Ön bilgiler ve Tesbitler

'Konularına Göre Kur'ân-ı Kerim Âyetleri' ismini verdiğimiz bu çalışma, üç ana bölüm halinde tasarlanmıştır: **Allah, Kâinât ve İnsan**. Allah konusu iman boyutu bağlamında ele alınmış; iman için öngörülen bütün temel ilkeler ve bunların yer aldığı âyetler de değişik başlıklar altında kaydedilmiştir. Bir başka ifâde ile birinci konudan oluşan ilk üç ciltte vahy yolu ile haber verilen gaybî mevzûlar yazılmıştır. Bundan sonraki ikinci ve üçüncü bölümlerde ise yine vahy yolu ile dikkatlerimiz çekilen gördüğümüz ve görmediğimiz fizik varlıkları oluşturan 'evren' dediğimiz 'kâinât' ile 'kâinât'ın hizmetine sunulduğu 'insan'la doğrudan veya dolaylı olarak alâkalı âyetler aktarılacaktır. Buralarda da genellikle izâfî yorumlardan, çok boyutlu ihtilaflardan olabildiğince uzak durulmuş, âyetlerin Kur'ânî özelliklerinin hassâsiyetlerinin gerektirdiği titizlik gösterilmiş, bizi okka altına götürecek indî yorumlardan şiddetle kaçınılmış, ama ilmin gerektirdiği vahy ile tutarlı aklî ve mantikî gerekçeler çerçevesinde fikirlerin serdinden de geri durulmamıştır.

Arş, Kürsî ve Levh Kavramları

Ön bilgiler

Arş, lugatta taht¹, çardak², tavan, kubbe, dam, çadır gibi anlamlara gelir. Aslında 'arş' bir yapının veya yerin yüksek kuşatıcısını oluşturur. Bir eve oranla tavanı, tavanına nisbetle üstündeki çatısı, kubbesi, tepesindeki köşkü, tahtaboşu, cihânnuması hep 'arş'ın vurguladığı anlamları yansıtır. Bundan kaynaklanarak çadır ve çardak gibi yükselen ve gölge veren her şeye de denilir. Böylece arş kavramının en kesin ayrılmaz özelliği yükseklik ve üstünlük anlamıdır. Bundan dolayıdır ki arş, hükümdarların üzerine oturdukları 'taht' manasında yaygınlaşmış ve bununla tahtın gereği olan mülk, izzet ve saltanat anlamları vurgulanmıştır³. Önceki dinlere göre Allah'ın

¹ Bkz. Yûsuf, 12/100; en-Neml, 27/23, 38, 41, 42.

² Bkz. En'âm, 6/41; A'râf, 7/137; Nahl, 16/68; İsrâ, 17/42; Hacc, 22/45;

³ Bkz. E. Hamdi Yazır, H.D.K.D. Huzur Yayınevi, Sadeleştiren S. GÜLLE, IV/204 vd. "Tasavvufçular Arş'ı, âlemi ekber (en büyük âlem) olan insanın iki kaşı arasından geçen hatta izafe ederler. Nitekim Niyazi Mısri (k.s.) Divan'ında buyurmuştur: **"İki kaşın arasına çekti hatt-ı istivâ/Alleme'l-esmâ'yı ol hattan talîm eyledi Hüdâ."** -HRY- Bu tasavvur Allah'ın kudret ve azametinin tecellisinden kinayedir. Yoksa hakikatta böyle bir yer mevcut değildir.

seriri, Allah'ın tahtı⁴, kâmil insanın (mürşidin) kalbi⁵. Şeriat dilinde Arş, âlemin tamamını kuşatan, sınırlanıp belirlenmesi insan aklının idrâki dışında kalan, gerçekte ne olduğu Allah'ın bilgisine bırakılan en yüksek bir kuşatıcıdır. Sidre, Kürsî hep bunun altında düşünülür. Bu, âlem tasavvurunun bittiği son noktadır⁶.

Âyetlerde 'Allah Arş üzerine istivâ etti' meâlinde pasajlar geçmektedir. Biz Allah Teâlâ'nın Arş üzerine kendi buyurduğu ve murad ettiği manada yerleştiğine inanır, bunun niteliğini Allah'a bırakırız. O, aslında Arş'ın da üstündedir göklerin de, toprağın derinliklerine kadar her şeyin üstündedir. Arş ve gökler üzerinde olması yerden ve topraktan uzaklığını gerektirmediği gibi Arş'a ve göğe yakınlığını da gerektirmez. Bilakis yerden ve toprak altlarından çok ırak olduğu gibi Arş ve semadan da çok ıraaktır. Buna karşın her varlığa en yakın olan, kula şah damarından daha yakın bulunan yine O'dur.

Kürsî, lugatta üzerine tek olarak oturulan sandalye, taht⁷ gibi şeylere denir. Herhangi bir şeyin aslına ve toplandığı yere de 'Kürsü' denilir. Nitekim 'kürsî-i memleket' pay-taht/başkent anlamına gelir.. O halde yerleri, gökleri kaplamış bir kürsü tasavvurunun, bu bilinen mananın aynı olamayacağı da kuşkusuzdur. Aynı zamanda bu kelimenin bize bir hâkimiyet ve saltanat/hükümranlık, bir ilim, bir şeref, bir ululuk ve etkinlik anlamı ifâde ettiğinde de şüphe yoktur. Âyetü'l-Kürsî'de vurgulanan anlamı bize bir isim ve kuşatılmıştan kuşatıcıya geçerek nihayet gökler ve yeryüzü tasavvurunun ötesinden kapalı ve hayal edilmesi mümkün olmayan büyük bir kavramla bilinebilir. Bunun hakikatını kavrayabilmemize imkân yoktur. Tefsir âlimleri arasında bunu fiziksel olarak yorumlayanlar olduğu gibi⁸ saltanat, Allah'ın ilmi, Allah'ın yüceliğinin tasviri olarak yorumlayanlar da vardır.⁹

Levh, lugatta düz sayfa, üzerine yazı yazılan düz nesne ve düz tabaka demektir¹⁰. Kur'ân-ı Kerîm'de bu anlamda çoğul şekli ile yer al-

Çünkü bu takdirde Allah için mekan isbat edilmiş olur. Allah ise mekandan münezzehtir' (Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, Mehmet Zeki Pakalın, I/87). '..yoksa hakikatta böyle bir yer mevcut değildir' ifâdelerine katılmıyoruz. Biz Arş'ın fiziksel anlamda olduğuna inanır, mahiyetini, nasıl olduğunu Allah bilir der geçeriz. S.G.

⁴ T. L. Hüseyin K. Kadri, III/492.

⁵ A.g.e.

⁶ H. D. K. D., Huzur Yayinevi, IV/205.

⁷ Bkz. Sâd 38/34.

⁸ Biz de bu görüşü benimsiyoruz. S.G.

⁹ Geniş bilgi için bkz. E.H. Y. H.D.K.D. II/231 vd.

¹⁰ Tasavvufçular, Kitâb-i Mübîn ve Nefs-i Külliye anlamında bir terim olarak kullandıkları bu kelimeyi çeşitli sıfatlarla ilintilendirerek farklı istilahlar oluşturmuşlar ve Levh'i dört

miştir.¹¹ Tekil olarak da bir yerde 'mahfûz' sıfatı ile kullanılmış ve kaydedildiği bu sıfatla da Kur'ân Dilinde Levh-i Mahfûz ıstılahını oluşturmuştur ki 'Yüce âlemde, olmuş ve olacak şeyleri kapsayan İlâhî Levha' diye tanımlanır. Bu bağlamda şu açıklamalar da yapılmıştır: Yedinci kat göğün üstünde bulunan bir cisim olup üzerinde bugüne kadar olan ve bundan sonra gerçekleşmesi kesin olan olaylar, işler yazılıdır. Üzerinde Kur'ân'ın yazılı bulunduğu levha.¹² Allah'ın koruması ile içine bir şey karıştırılmaktan, yanlışlıktan korunmuş bir levha. Bu levha Yâsîn sûresinin: 'Her şeyi apaçık bir kütükte sayıp tesbit etmişsinizdir' meâlindeki 12. âyetinde nitelendirildiği üzere bütün nesnelerin yazıldığı varlık sayfasıdır. Onun da aslı kitabın temeli olan Allah'ın ilmidir.¹³

العرش =el-arş¹⁴ Lafzının Geçtiği Âyetler

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

"Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Allah'tır. Sonra **Arş** üzerine istivâ etti (Arş'a hükümrân oldu). O, geceyi hızla kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örter. Yine güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş oldukları halde yarattı. Dikkat! Yarattış da emir veriş de sadece O'nun! Âlemlerin Rabbi Allah ne yüce!" (A'râf, 7/54).

başlık altında değerlendirmişlerdir: 1) Levh-i kaza, 2) Levh-i kader, 3) Levh-i nûfûs-i cüz'iyye-i semâviye, 4) Levh-i heyûlâdır. Bunların sûfiyye ıstılahlarına ait eserlerdeki açıklamaları şöyledir: Levh-i kaza; mahv u isbata tekaddüm eden (yazma ve silme olayı olmadan önceki) Levh-i akl-i evveldir. Levh-i kader; akl-i evvel külliyyatını tafsil ve külli-yât esbabına taalluk eden nefis-i nâtika-i külliye levhidir. Buna Levh-i Mahfûz dahi denir. Nefs-i cüz'iyye-i semâviye levhinde ise bu âlemde mevcut olan her şey şekli ile, heyeti ile, miktarı ile nakş olunmuştur. Buna 'Semâ-i dünya' da denir. Bu levh, âlemin hayali mesabesindedir. Levh-i evvel âlemin ruhu; ikinci levh âlemin kalbi mesabesinde olduğu gibi. Levh-i heyûlâ âlem-i şehâdetde mevcut suverî kabil olan levhtir/görülen evrende var olan suretleri kabul eden levhadır.' (Z. K. Tarih Deyimleri ve Terimleri, II/360).

¹¹ Bkz. A'râf, 7/145, 150, 154; Kamer, 54/13.

¹² A.g.e. II/360.

¹³ H. D. K. D. IX, 366.

¹⁴ Burada şer'î anlamdaki 'el-arş' lafzının geçtiği âyetlere yer verilmiş, (Yûsuf, 12/100)deki gibi bildik taht anlamında olanlarını içeren âyetler alınmamıştır.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Yüz çevirirlerse de ki: ‘Allah bana yeter, hiçbir tanrı yoktur, sadece O var! Yalnız O’na dayandım. O’dur, o azametli **Arş**’ın sahibi’.” (Tevbe, 9/129).

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ
اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra işi tedbir etmek üzere **Arş** üzerine istivâ eden Allah’tır. Ancak O’nun izninden sonra bir şefaathî söz konusudur. İşte bu Allah, Rabbiniz! Öyle ise O’na kulluk edin. Hâlâ ibret almayacak mısınız?” (Yûnus, 10/3).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“O, hanginiz amelce daha iyisiniz diye sizi sınamak üzere gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Zat’tır. O zaman **Arş**’ı su üzerinde idi. Bununla birlikte sen: ‘Siz ölüm sonrası elbette diriltileceksiniz’ dersen o küfredenler: ‘Bu, apaçık büyüden başka bir şey değil’ derler.” (Hûd, 11/7).

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

“Allah gökleri direkler olmaksızın yaratmış olan Zat'tır. Görüyorsunuz onları. Sonra **Arş** üzerine hükümran oldu. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her şey belirlenmiş bir süre için akar durur. İşî düzenliyor, âyetleri ayrıntılandırıyor ki belki Rabbinize kavuşacağınıza kesin şekilde inanırsınız.” (Ra'd, 13/2).

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْتَغَوْا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

“De ki: Allah ile beraber, -söyleyegeldikleri gibi- tanrılar olsaydı o zaman elbette o **Arş**'ın sahibine bir yol ararlardı.” (İsrâ, 17/42).

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

“Rahman, **Arş** üzerine istivâ buyurdu.” (Tâhâ, 20/5).

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

“Yerde-gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı ikisi de bozulup gitmişti. Rabbin, o **Arş**'ın Rabbi onların isnad ettikleri vasıflardan uzaktır.” (Enbiyâ, 21/22).

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“De ki: O yedi göğün Rabbi ve o azametli **Arş**'ın Rabbi kimdir?” (Mü'minûn, 23/86).

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

“Demek ki Allah, o hak padişah, yüksek, çok yüksek, başka tanrı yok, ancak O var, pek değerli **Arş**'ın Rabbi.” (Mü'minûn, 23/116).

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْئَلُ بِهِ خَبِيرًا

“O, dipdiri ölmez Zât ki gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yarattı ve sonra **Arş** üzerine istiva buyurdu (hükümran oldu). O, Rahman'dır. Haydi ne dileyeceksen O'ndan, pekâlâ haberliden dile.” (Furkân, 25/59).

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Yüce **Arş**’ın Rabbi O Allah’tan başka hiçbir tanrı yoktur.” (Neml, 27/26).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

“Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattıp sonra **Arş** üzerine istiva eden/hükümlerlik kuran Zât’tır. Sizin için O’ndan başka ne bir dost ne de bir şefaathı vardır. Hâlâ düşünümüyor musunuz?” (Secde, 32/4).

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Melekleri de görürsün, **Arş**’ın çevresinde kuşatanlar olarak Rableri-nin hamdiyle tesbih etmektedirler. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir. ‘Âlemlerin Rabbi Allah’a hep hamdolsun.’ denilmektedir.” (Zümer, 39/75).

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

“**Arş**’ı taşımakta olanlar ve çevresindeki kimseler Rab’lerinin hamdiyle tesbihte bulunurlar ve O’na iman ederler, inanmış kimse-ler için istiğfar getirirler: ‘Rabbimiz! Rahmet ve bilgice her şeyi kuşattın. Öyle ise tevbe etmişleri, senin yoluna uymuş kimseleri bağış-la, onları cehennemin azabından koru.’” (Mü’min, 40/7).

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

“Dereceleri yükseltendir, **Arş**’ın sahibidir. Kavuşma gününe karşı uyarması için, buyruğu gereği Ruh’u kullarından dilediğine indirir.” (Mü’min, 40/15).

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

“Göklerin ve yerin Rabbi, **Arş**’ın Rabbi onların nitelemekte olduklarından münezzehtir.” (Zuhruf, 43/82).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“O, gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra **Arş** üzerine istivâ buyuran Zât’tır. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni, hepsini bilir. Her nerede olsanız O sizinle beraberdir. Hem Allah ne yaparsanız görür.” (Hadîd, 57/4).

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

“Melekler de kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün Rabbinin **Arş**’ını sekiz melek taşır.” (Hâkka, 69/17).

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٌ

“Pek güçlü, **Arş**’ın sahibi katında itibarlı!” (Tekvîr, 81/20).

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

“**Arş**’ın sahibi, Mecîd (şanlı)dır.” (Burûc, 85/15).

كُرْسِي = **Kürsî**¹⁵

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah, O’ndan başa hiçbir tanrı yoktur. O Hayy ve Kayyum’dur. Kendisini ne gaflet basar ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa O’nundur, O’nun izni olmadan huzurunda kimmiş şefaata edecek? Önlerindeki, arkalarındaki (geçmişlerini-geleceklerini, yaptıklarını-yapacaklarını) bilir. Oysa (onlar) O’nun dilediği dışında ilminden hiçbir şey kavrayıp kuşatamazlar. **Kürsüsü** gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak kendisine ağır gelmez. O, pek yücedir, pek azametlidir.”(Bakara, 2/255)

لَوْح = **Levh**¹⁶

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

“(O Kur’ân) Korunmuş bir **levha** (Levh-i mahfûz)dadır.” (Burûc, 85/22).

¹⁵ Tanımı için önbilgilere bkz.

¹⁶ Tanımı için bkz. önbilgiler. Ayrıca: ‘Allah, dilediğini siler, dilediğini sâbit tutar. O Ana Kitap O’nun katındadır’ (Ra’d, 13/39) meâlindeki âyet ile de Levh-i Mahfûz’a işaret edilmiştir.

Kur'ân'da Gök/Gökler ve Yeryüzü¹⁷

Ön bilgiler

Burada önce 'gök' anlamına gelen السَّمَاء = *es-Semâ* lafzının lam-i tarifli ve lam-i tarifsiz şeklinin الْأَرْض = *el-ard* lafzından bağımsız olarak geçtiği âyetler ile الْأَرْض = *el-ard* lafzı ile birlikte geçtiği âyetler; ardından 'gökler' diye çevirdiğimiz السَّمَاوَاتِ = *es-semâvat* lafzının yine lâm-i tarifli ve lâm-i tarifsiz olarak الْأَرْض = *el-ard*'ın yer almadığı âyetler ile الْأَرْض = *el-ard* ile birlikte geçtiği âyetlere cümledeki konumları çerçevesinde gruplandırılarak yer verilmiş daha sonra da yine 'yeryüzü' anlamına gelen lam-i tarifli ve lâm-i tarifsiz الْأَرْض = *el-ard* lafzının yer aldığı âyetler kaydedilmiş, spot başlıklarla muhtevaları vurgulanmıştır.

السَّمَاء = *es-Semâ* Lafzının Tekil ve الْأَرْض = *el-ard* Lafzından Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler¹⁸

Temsil ve Teşbih Bağlamında Yer Alanlar

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
فِي أُذُنِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

“Yahut onların durumu, **gökten** alabildiğince boşalırcasına yağan, içinde karanlıklar, bir gök gürlemesi ve bir şimşek bulunan yağmura (tutulmuşların durumuna) benzer. Ölümden sakınmak için parmaklarını yıldırımlar yüzünden kulaklarına tıklarlar. Oysa Allah o kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.” (Bakara, 2/19).

¹⁷ İlgili eserlerde bu konu genellikle: 'Göklerin ve Yerlerin Yaratılması' başlığı altında işlenir. Biz konunun Kur'ân'da yer verilen bütün yönlerini kapsayacağı düşüncesi ile bu ana başlığı koymayı yeğledik. S. G.

¹⁸ Burada (İbrâhîm, 14/24; Nahl, 16/79; Hacc, 21/15, 21/31).nolu âyetlerdeki gibi 'semâ'nın ıstılahî anlamda değil de 'yukarı, başımızın yukarısında' manasında kullanıldığı âyet metinleri yazılmamıştır. S. G.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ
يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصْعَعْدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ
يَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجَسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

“Allah, kendisini hidâyete erdirmeyi murat buyurduğu kimse-
nin göğsünü İslâm’a açar. Kimi saptırmayı isterse onun göğsünü
de öyle tıkar ki **gökte** (yukarıya) tırmanıyormuş gibi olur. Allah
işte böyle iman etmeyenlerin üzerine azabı (pisliği) çökertir.”
(En’âm, 6/125).

Gök ve Belâ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

“Derken o zulmedenler sözü, kendilerine söylenenden başkasıyla
değiştirdiler de bunun üzerine o zulmedenlerin üzerine fasıklık
yapmaları yüzünden **gökten bir pislik (belâ)** indirdik.” (Bakara,
2/59).

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

“Aralarından zulmedenler bir sözü değiştirip kendilerine söyleni-
lenden başka şekle soktular. Yaptıkları haksızlık yüzünden tepeleri-
ne **gökten murdar bir bela** indirdik.” (A’râf, 7/162).

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Bir zaman da: ‘Ey Allah! Eğer bu, senin katından gelmiş bir ger-
çek ise üzerimize **gökten taş yağdır** veya bize acı veren bir azap ge-
tir’ demişlerdi.” (Enfâl, 8/32).

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَهِيلًا

“Veya -zanettiğin (ileri sürdüğün) gibi- **göğü** üzerimize parçalar halinde düşürmene kadar yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmene değin (sana iman etmeyeceğiz)” (İsrâ, 17/92).

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

“Rabbimin bana senin bağından daha iyisini vermesi (seninkinin) üzerine de **gökten** yıldırımlar göndermesi ve bunun sonucunda onun kaygan bir toprak oluvermesi umulur.” (Kehf, 18/40).

فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

“Doğru söyleyenlerden isen **gökten** üzerimize bir parça düşür.” (Şuarâ, 26/187).

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

“Doğrusu biz, bu kent halkı üzerine sürekli yoldan çıkmaları yüzünden **gökten pis bir azap** indirenleriz.” (Ankebût, 29/34).

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

“**Gökten** düşmekte olan bir parça görürlerse: ‘Üst üste yığılmış bir bulut’ derler.” (Tûr, 52/44).

أَمْ آمَنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

“Yoksa **gökteki** Zât'ın üzerinize çakıl taşı yağdırmasından teminat mı aldınız? O zaman uyarım nasılmış bileceksiniz!” (Mülk, 67/17).

Gök Yönünden Beklentinin Fıtrî Bir Olgu Olduğu Seziliyor

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

“Doğrusu, yüzünün **göğe** doğru çevrilip durduğunu görüyoruz. Artık seni kendisinden hoşnut kalacağın bir kibleye çevireceğiz. Haydi yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Siz de (ey müminler) nerede olursanız yüzlerinizi onun yönüne çevirin. Hiç şüphesiz kendilerine o kitap verilenler bu (çevirme durumu)nun Rab’lerinden gelen hak olduğunu elbette bilirler. Allah yapageldiklerinden habersiz değildir.” (Bakara, 2/144).

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنِزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ
بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا

“Ehlikitap senden kendilerine **gökten** bir kitap indirmeni istiyorlar. Gerçek şu: Musa’dan daha büyüğünü istemişler ve: ‘Bize, Allah’ı açıkça göster’ demişlerdi. Haksızlıklarından ötürü kendilerini yıldırım gürültüsü yakalamıştı. Sonra kendilerine apaçık belgelerin gelmesinden sonra o buzağıyı (tanrı) edinmişlerdi. Bu davranışlarını da affettik ve Musa’ya açıklayan bir belge verdik.” (Nisâ, 4/153).

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفَيْكَ
حَتَّى تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

“Veya altından bir evin olmasına kadar yahut **gökte** yükselmene değin. Ama göğe yükselişine de bize kendisini okuyacağımız bir kitap indirmene değin kesinlikle inanmayız. De ki: Hâşâ! Münezzeh-tir Rabbim! Ben sadece elçi bir insanım!” (İsrâ, 17/93).

Gök ve Rızık

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Bir zaman Havarîler: ‘Ey Meryemoğlu İsa! Rabbin bize, **gökten** bir sofraya indirebilir mi?’ demişti. O da: ‘inanenler iseniz Allah’tan korkun’ demişti.” (Mâide, 5/112).

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا لَأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

“Meryemoğlu İsa: ‘Allah’ım! Rabbimiz! Bize **gökten** bir sofraya indir ki hem ilklerimiz hem sonramızdakilere bir bayram ve Senden bir nişâne olsun. Bize rızık ver, Sensin rızık verenlerin en hayırlısı’ dedi.” (Mâide, 5/114).

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا
أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

“Allah: ‘Kuşkusuz Ben onu üzerinize indireceğim. Artık b undan sonra sizden kim nankörlük yaparsa ona dünyalardan hiçbir kimseye yapmayacağım bir azapla azap ederim.’ buyurdu.” (Mâide, 5/115).

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنْزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ
إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

“O, size âyetlerini gösteren ve sizin için gökten **rızık indiren Zât’tır**. Yönelip durandan başkası öğüt almaz.” (Mü’min, 40/13).

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

“**Rızıkınız** ve va’d olunageldiğiniz şey **göktedir**.” (Zâriyât, 51/22).

Gök ve Su/Yağmur/Dolu

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“O, **gökten** bir **su** indirendir. Onunla her bitkiyi çıkardık. On-
dan da yeşilliği çıkardık. O yeşillikten de birbiri üzerine binmiş da-
neleri çıkarırız. Hurma ağacından, onun tomurcuğundan sarkan sal-
kımlar vardır. Üzüm bağları, benzeşen ve benzeşmeyen zeytinlikler,
narlıklar çıkarıyoruz. Herhangi biri meyve verdiğinde önce ham
meyvesine ve ardından olgunlaşmasına bakın. Gerçekten bu dikkati-
niz çekilenlerde imana girmiş bir toplum için elbette âyetler vardır.”
(En’âm, 6/99).

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

“O zaman kendisinden bir güven olmak üzere size hafif uykuyu bü-
rüyordu. Sayesinde sizi tertemiz yapması, sizden şeytanın murdarlı-
ğını gidermesi, (kesin inancı, sabrı) gönüllerinize bağlaması ve onun-
la ayaklarınızı sağlamlaştırması için üzerinize **gökten bir su** indiri-
verdi.” (Enfâl, 8/11).

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاحِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَا كُمُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

“Rüzgârları aşılایıcılar olarak gönderdik. **Gökten bir su indir-
dik** de onunla sizi suvardık. Siz onu depolayan değilsiniz.” (Hıcr,
15/22).

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ
فِيهِ تُسِيمُونَ

“O Zât ki sizin için **gökten bir su indirdi**. İçecek ondan, kendisinde hayvanları yaydığınız bir bitki de ondan.” (Nahl, 16/10).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْزِقُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبَ بِالْأَبْصَارِ ط

“Görmedin mi gerçekten Allah bir bulutu sürüyor, sonra toplayıp birbirine ekliyor, ardından en yoğun bir yığın konumuna getiriyor. Artık onun aralarından yağmurun çıktığını görürsün. **Gökten, oradaki dağlardan da dolu indirir** ve onunla dilediğini vurur, dilediklerinden de onu çevirir. Şimşeginin parıltısı da nerede ise gözler kapıverir.” (Nûr, 43).

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا

“O Zât ki, rüzgârları rahmetinin önünde bir müjde olarak gönderdi. **Gökten tertemiz bir su indirdik**.” (Furkan, 25/48).

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

“Allah, bulutu savuran rüzgârları gönderen ve onu nasıl diliyorsa **gökte** öyle yayan ve onu parça parça eden Zât'tır. Derken arasından çıkan **yağmuru görürsün**. Onu, kullarından dilediklerine indirdiğinde hemen onlar sevinirler.” (Rûm, 30/48).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
وَوَغَرَابِيبُ سُودٌ

“Görmedin mi Allah **gökten bir su indirdi**. Derken onunla renkleri değişik ürünler çıkardık. Dağlarda da bembeyaz, kıpkırmızı, renkleri farklı, simsiyah, kapkara alaca yollar vardır.” (Fâtır, 35/27).

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

“**Gökten bereketli bir su indirdik**, onunla bahçeler ve devşirilen taneler bitirdik.” (Kâf, 50/9).

Gök, Kapıları, Burçları, Yörüngeleri Olan, Yıldızlarla Süslendirilmiş ve Korunmuş Bir Tavan Olarak Nitelendirilmiştir

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ

“Doğrusu, âyetlerimizi yalan sayan, onlara karşı kibirlenmek isteyenler var ya, onlara **göğün kapıları** açılmayacak, deve iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyecekler. İşte o suçluları böyle cezalandırırız.” (A'râf, 7/40).

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

“Üzerlerine **gökten bir kapı** açsak da oradan yükseliyor olsalar.” (Hicr, 15/14).

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

“Sonuçta **göğün kapılarını** kesintisiz bolca dökülen bir su ile açtık.” (Kamer, 54/11).

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

“**Gök** açılmış ve **kapı kapı** olmuştur.” (Nebe', 78/19).

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

“Andolsun **gökte burçlar yaptık** ve onu seyredenler için süsledik.” (Hicr, 15/16).

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

“**Gökte burçlar** yapan, içine de bir kandil ve aydınlatan bir ay yerleştiren O Zât pek yücedir.” (Furkân, 25/61).

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

“Yörüngeler sahibi **göğ**e yemin olsun.” (Zâriyât, 51/7).

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

“Andolsun **burçlar sahibi göğ**e.” (Burûc, 85/1).

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

“Andolsun **göğ**e ve Sabah yıldızına.” (Târık, 86/1).

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

“Andolsun **dönüşlü göğ**e.” (Târık, 86/11).

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

“**Göğü** korunmuş bir tavan yaptık. Oysa onlar göğün alâmetlerinden yüz çevirmekteler.” (Enbiyâ, 21/32).

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

“Doğrusu biz **göğe** dokundukda onu yaman bekçilerle ve ateşin alevlerle **doldurulmuş bulduk.**” (Cinn, 72/8).

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

“Cidden biz o dünya **göğünü bir süsle**, yıldızlarla süsledik.” (Sâf-fât, 37/6).

فَقَضَيْهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Böylece onları (gökleri) yedi gök olarak tamamladı ve her gökte, onun işini vahyetti. En yakın göğü **kandillerle ve koruyarak beze-dik.** İşte bu, çok güçlünün, çok bilenin takdiridir.” (Fussilet, 41/12).

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيْنَاهَا وَمَالَهَا مِنْ فُرُوجٍ

“Üstlerindeki **göğe** bakmadılar mı onu nasıl yapmışız? Onu **nasıl süslemişiz?** Yoktur onun yarıkları.” (Kâf, 50/6).

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

“**Göğü**, onu elle yaptık. Doğrusu biz elbette genişletenleriz.” (Zâ-riyât, 51/47).

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

“**Göğü**, onu **yükseltti** ve dengeyi koydu.” (Rahman, 55/7).

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خُلُقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنِيهَا

“Yaratılış açısından siz mi daha çetinsiniz yoksa **gök** mü? Onu yaptı.” (Nâziât, 79/27).

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا

“**Yükseğe kaldırdı** ve onu düzenledi (dengeledi).” (Nâziât, 79/28).

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

“**Gecesini** yavaş yavaş yürüttü ve **gündüzünü çıkardı**.” (Nâziât, 79/29).

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

“(Bakmıyorlar mı) **göge** nasıl kaldırılmış?” (Ğâşiye, 88/18).

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنِيهَا

“**Göge** ve onu bina etmiş olana yemin olsun.” (Şems, 91/5).

Nimet Kaynağı

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ

“Ey toplumum! Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra O’na yönelin ki **göğü** **üzerinize bol bol göndersin**, gücünüze güç katsın, mücrimler olarak yüz çevirmeyin.” (Hûd, 11/52).

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

“**Göğü** **üzerinize bolca salsın**.” (Nûh, 71/11).

Kıyamet Sürecinde Gök

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

“O günde **göğü**, **kitaplar için sayfanın dürülüşü** gibi **düreriz**. Yaratışın evvelinde başladığımız gibi üstlendiğimiz bir va’d olarak onu (göğü) iâde ederiz. Cidden biz yapanlar olduk.” (Enbiyâ, 21/104).

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

“Göğün beyaz bulutlarla yarıldığı ve meleklerin alabildiğince indirildiği bir günde.” (Furkân, 25/25).

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ

“Öyle ise göğün apaçık bir duman ile geleceği bir günü gözetle.” (Duhân, 44/10).

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

“O günde ki **gök** çalkalanır da çalkalanır.” (Tûr, 52/9).

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

“O gün **gök** erimiş maden gibi olur.” (Meâric, 70/8).

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

“Gök onunla yarılmıştır. O’nun va’di yerine getirilmiştir.” (Müz-zemmil, (73/18).

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

“Gök açıldığında.” (Mürselât, 77/9).

وَفُتِحَتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

“Gök açılmış ve kapı kapı olmuştur.” (Nebe’, 78/19).

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

“Gök sıyrıldığı zaman.” (Tekvîr, 81/11).

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

“Gök çatladığı zaman.” (İnfitâr, 82/1).

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

“Gök parçalandığı zaman.” (İnşikâk, 84/1).

وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

“ve Rabbine kulak verdiği zaman (ki **gök** buna) layık kılınmıştır.” (İnşikâk, 84/2).

Gök ve Mucize

إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

“Dilesek üzerlerine **gökten bir mucize** indiririz de boyunları ona eğilip kalır.” (Şuarâ, 26/4).

Gök ve Ordu

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

“Ardından toplumuna **gökten herhangi bir ordu** indirmedik, indirenler de olmadık.” (Yâsîn, 36/28).

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının Tekil Şeklinin الأرض =el-ard
Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

Yeryüzü Döşek Gökyüzü Binâ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“O, sizin için **yeri bir döşek**, **göğü** bir binâ yaptı ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla ürünlerden sizin için bir rızık çıkardı. Öyle ise siz bile bile Allah’a ortaklar koşmayın.” (Bakara, 2/22).

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

“O, **yeryüzünü** size **döşek** yapan, orada size yollar açan ve **gök-ten** bir su indiren Zât’tır. Ki o su sayesinde değişik bitkilerden çiftler çıkardık.” (Tâhâ, 20/53).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ
فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“Allah, sizin için **yeryüzünü** bir karargâh, **göğü** de bir **binâ** yapmış olan, sizi şekillendirip şekillerinizi de güzelleştirmiş ve sizi temiz nimetlerden rızıklandırmış Zât’tır. İşte bu Allah sizin Rabbi-niz! Âlemlerin Rabbi Allah çok yücedir.” (Mü’min, 40/64).

Göklerin Düzenlenmesi Yeryüzündekilerin Yaratılmasından Sonradır

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّيْهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“O, **yerdekilerin** tümünü sizler için yaratan, **sonra göğe** yönelip onları yedi gök halinde düzenleyen Zât’tır. O, her şeyi pek iyi bilendir.” (Bakara, 2/29).

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ
كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

“Sonra bir duman halinde olan **göğe** yöneldi. Ona ve **yere**: ‘İsteyerek veya istemeyerek gelin’ buyurdu. İkisi birden: ‘İsteyenler olarak geldik’ dediler.” (Fussilet, 41/11).

Kâinatta Her Şey Allah’ın Kontrolündedir

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

“Kuşkusuz Allah, **yerde** ve **gökte** hiçbir şey O'na gizli kalmaz.” (Âl-i Imrân, 3/5).

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Sen hangi işte bulunsan, Kur'ân'dan ne okusan ve sizler ne iş yaparsanız yapın, onun içine daldığınızda muhakkak üzerinizde gözcülerizdir. Ne **yerde** ne **gökte** zerre ağırlığınca bir şey, ne bundan daha küçüğü ne de daha büyüğü Rabbinden nihân değildir. Hepsi kesin apaçık bir kitaptadır.” (Yûnus, 10/61).

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

“Rabbimiz! Kuşkusuz Sen, neyi gizlersek, neyi açığa vurursak biliyorsun. Öyle ya, ne **yerde** ne **gökte**, Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.” (İbrâhîm, 14/38).

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

“De ki: **Yeryüzünde** sakın sakın yürüyen melekler olsaydı elbette onlara da **gökten** bir meleği elçi olarak indirirdik.” (İsrâ, 17/95).

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“Dedi: Rabbim **gökte** ve **yerde** olan sözü bilir. O, çok iyi duyardır, çok iyi bilendir.” (Enbiyâ, 21/4).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“Bilmez misin Allah **göktekini ve yerdekini** bilir. Kuşkusuz bu, kitaptadır. Doğrusu bu, Allah’a pek kolaydır.” (Hacc, 21/70).

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“**Gökte** ve **yerde** hiçbir görünmeyen yoktur ki apaçık bir kitapta yazılı olmasın.” (Neml, 27/75).

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Siz **yeryüzünde de gökte** de âciz bırakanlar değilsiniz. Sizin için Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.” (Ankebût, 29/22).

يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

“İşi **gökten yere** doğru düzenler. Sonra, süresi sizin hesabınıza göre bin yıl olan bir günde oraya yükselir.” (Secde, 32/5).

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

“**Yere** gireni, ondan çıkanı, **gökten** ineni, oraya yükseleni bilir. O, çok merhametlidir, çok bağışlayandır.” (Sebe’, 34/2).

Tarihin Karanlıklarında Kalmış Medeniyetlere İşâretler

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَافًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

“Kendilerinden önce nice (sivrilmiş) nesilleri helâk ettiğimizi görmediler mi? **Yeryüzünde size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik. Gökten** üzerlerine bolca yağmur göndermiştik, altlarından akan ırmaklar yapmıştık. Derken günahları sebebi ile kendilerini helâk etmiştik, arkalarından da başka nesiller meydana getirmiştik.” (En'âm, 6/6).

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

“Yüz çevirmeleri ağırlına gitti ise ve **yerin** derinliklerinde bir delik veya **gökte** bir merdiven araman da elinden geliyorsa (bunu yap ki) kendilerine bir mucize getiriveresin. Allah dileseydi elbette onları hidâyet üzerinde bir araya getirirdi. Öyle ise sakın cahillerden olma.” (En'âm, 6/35).

Samimi İman Refah Kapılarının Açılmasını Sağlar

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Gerçekten yerleşim birimlerinin halkları iman edip sakınsalardı üzerlerine **gökten** ve **yerden** bereketler saçardık. Ne var ki yalan dediler. Bunun üzerine onları kendi kazandıkları yüzünden azapla yakalayiverdik.” (A'râf, 7/96).

Yeryüzü ve Su

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا
كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“**Dünya hayatının** durumu sırf, **gökten** indirdiğimiz bir suyu andırır: İnsanların ve hayvanların yediklerinden olan **yeryüzü** bitkisi onunla karışmış; derken yeryüzü takılarını takıp süslenmiş, halkı, kendilerinin yeryüzüne hâkim olduğunu düşünmeğe başlamışken tam bu sırada buyruğumuz geceleyin veya gündüzün gelmiş ve onu sanki dün hiç yokmuş gibi biçmişizdir. Tefekkür eden bir toplum için âyetleri işte böyle ayrıntılı açıklıyoruz. (Yûnus, 10/24).

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

“**Gökten** bir su indirdi de bunun sonucunda vâdiler kendi ölçülerince sel oldu. Sel de üste çıkan köpüğü yüklendi. Bir süs eşyası veya herhangi bir nesne elde etmek için ateşte yaktıkları (körükledikleri) madenden de bunun gibi bir köpük çıkar. İşte Allah, hak ile bâtılı böyle örnekendirir. Şimdi köpük atılıp gider. Ama insanlara faydası olan **yerinde** kalır. Allah işte böyle misaller verir.” (Ra’d, 13/17).

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

“Allah **gökten** bir su indirdi de onunla ölümünden sonra **yeryüzüne** hayat verdi. Kuşkusuz bunda dinleyecek bir toplum için elbette bir ibret vardır.” (Nahl, 16/65).

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا

“Onlara **dünya hayatının su** gibi olduğu örneğini de ver. O suyu **gökten** indirdik. Derken onunla **yeryüzünün** bitkisi birbirine ka-

rıştı ve akabinde de o bitki rüzgârların kendisini savurduğu kupku-ru çerçöpe dönüştü. Öyle ya, Allah her şeye karşı muktedir.” (Kehf, 18/45).

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Ve denildi: ‘Ey **yer**, suyunu yut! Ey **gök**, tut! Eksildi su, bitirildi iş. Gemi de Cûdî üzerinde durdu. O zalimler topluluğuna da ‘uzak olun’ denildi.” (Hûd, 11/44).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

“Görmedin mi Allah **gökten** bir **su** indirdi de bunun neticesinde **veryüzü** yemyeşil oldu. Gerçekten Allah en ince ayrıntılarıyla bilen ve haberi olandır.” (Hacc, 22/63).

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ

“**Gökten** bir ölçü çerçevesinde su indirip onu **yerin** içinde durdurduk. Cidden biz onu gidermeye gücü yetenleriz.” (Mü’minûn, 23/18).

وَلَعِنَ سَالَتَهُمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

“Andolsun kendilerine: ‘**Gökten** su indirip onunla **veryüzüne** ölümünden sonra can veren kimdir?’ diye sorsan kesinlikle ‘Allah’ derler. De ki: ‘Allah’a hamdolsun.’ Doğrusu onlar akıl işletmiyorlar.” (Ankebût, 29/63).

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْطِ بِهِيَ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“O’nun delillerinden biri de şudur: Size, korku ve umut olmak üzere şimşeği gösteriyor, **gökten** bir su indiriyor ve onunla ölümünden sonra **yeryüzünde** hayat meydana getiriyor. Kuşkusuz bunda da aklını işleten bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Rûm, 30/24).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنُفْرِيَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

“Gerçekten Allah’ın **gökten** bir su indirdiğini ve onu **yerdeki** kaynaklara soktuğunu görmedin mi? Sonra onunla renkleri değişik bir ekin çıkarır. Ardından o ekin kurur da kendisini sapsarı kesilmiş görürsün. Akabinde onu kuru bir kırıntı yapar. Kuşkusuz bunda saf akıl sahipleri için bir öğüt vardır.” (Zümer, 39/21).

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

“O, **gökten** bir ölçü ile su indiren Zât’tır. Onunla ölü **bir beldeye** hayat vermişizdir. İşte siz de (öldükten sonra) böyle çıkarılırsınız.” (Zuhurf, 43/11).

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gece ile gündüzün değişmesinde, Allah’ın **gökten** rızık (sebebi olan yağmuru) indirip onunla ölümünden sonra **yeryüzüne** hayat vermesinde ve rüzgârları çevirmesinde aklını işleten bir toplum için âyetler vardır.” (Câsiye, 45/5).

Rızık Merkezleri

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

“De ki: ‘**Gökten ve yerden size kim rızık veriyor?** Kim işitme gücüne ve gözlere hükmediyor? Kim diriyi ölüden, ölüyü diriden çıkarıyor? Kim işi düzenliyor?’ ‘Allah’ diyecekler. O zaman söyle: ‘Hâlâ sakınmıyor musunuz?’ (Yûnus, 10/31).

أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقُ ثُمَّ يَعِيْدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ
اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Yoksa yaratmaya ilk başlayan sonra onu tekrar edecek olan ve sizi **gökten ve yerden rızıklandırıran Zât mı** (hayırlıdır)? Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? De ki: Doğru söyleyenler iseniz kanıtınızı getirin.” (Neml, 27/64).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللّٰهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآنَى تُؤْفَكُونَ

“Ey insanlar! Allah’ın üzerinizdeki nimetini anın. Allah dışında size, **gökten ve yerden rızık** veren bir tanrı mı var? O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Nereden çevriliyorsunuz?” (Fâtır, 35/3).

Yaratılan Hiçbir Şey Gereksiz Değildir

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

“**Göğü, yeri** ve ikisinin arasındakileri oyuncular diye yaratmadık.” (Enbiyâ, 21/16).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوْا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ

“**Göğü, yeri** ve aralarındakini **boşuna yaratmadık**. O, küfre sapmışların sanısı. O küfretmiş olanların ateşten dolayı vay hallerine!” (Sâd, 38/27).

Göğün Yıkılmamasını, Yerin Yarılmamasını Sağlayan Kim?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّؤُوفٌ رَحِيمٌ

“Görmedin mi Allah, **yerde**kileri ve denizde buyruğuyla akıp giden gemileri size boyun eğdirdi? İzni olmaksızın yeryüzüne düşmesin diye **göğü** tutuyor. Gerçekten Allah, insanlara karşı elbette pek şefkatli, pek merhametlidir.” (Hacc, 22/65).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

“**Gök** ile **yerin**, O’nun buyruğu ile ayakta durması da âyetlerindendir. Sonra sizi **yerden** çağırdığında siz birden çıkarsınız.” (Rûm, 30/25).

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَآبَيْنِ آتِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَشْأَنَ خَسِيفٌ بِهِمُ الْأَرْضُ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

“**Gökten** ve yerden önlerindeki ve arkalarındaki¹ bakmıyorlar mı? İstesek kendilerini yere geçiririz yahut üzerlerine **gökten parçalar** düşürürüz! Kuşkusuz bunda, yönelen her kul için elbette bir ibret vardır.” (Sebe’, 34/9).

ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

“**Gökteki** Zât’ın sizi **yere** geçirivermesinden güvence mi aldınız? Birden o yer çalkalanır.” (Mülk, 67/16).

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

“O, **gökte** bir tanrı, **yerde** de bir tanrı olan Zat’tır. O’dur çok hikmetli, çok bilen.” (Zuhruf, 43/84).

¹ Âyet metni: “Önlerindeki veya arkalarındaki göğe veya yere bakmıyorlar mı?” şeklinde de çevrilmeye elverişlidir.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

“Arkalarından ne **gök** ağladı ne de **yer**. Yolları gözlenen olmadılar!” (Duhân, 44/29).

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

“**Göğün** ve **yerin** Rabbine andolsun ki gerçekten O, sizin konuşmanız gibi bir gerçektir.” (Zâriyât, 51/23).

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

“Rabbinizden bir bağışa, genişliği **gök**le **yerin** genişliği gibi olan cennete koşun ki o, Allah’a ve peygamberlerine inanmış kimseler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah’ın lütfudur, onu dilediği kimseye verir. Allah pek büyük lütuf sahibidir.” (Hadîd, 57/21).

السَّمَاءُ = *es-Semâ* **Lafzının Tekil ve Çoğul Şeklinin**

الْأَرْضُ = *el-ard* **Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler**

Bulutlar Gökle Yer Arasındadır

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“**Gökler** ile **yerin** yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda verecek şeylerle denizde akıp giden o gemide, Allah’ın **gökten** indirip sayesinde **veryüzünü**, ölümünden

sonra diriltilmesi ve üzerine bütün canlıları yaymasında, rüzgârların çevrilmesinde, **gök** ile **yer** arasında emre hazır kılınmış bulutlarda aklını işleten bir topluluk için elbette âyetler (deliller) vardır.” (Bakara, 2/164).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

“Allah o Zât ki **gökleri** ve **yeri** yarattı. **Gökten** bir su indirip onunla size rızık olmak üzere bütün ürünlerden çıkardı, buyruğuyla denizde akıp giden gemileri size boyun eğdirdi, ırmakları emrinize verdi.” (İbrâhîm, 14/32).

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ

“Yoksa **gökler** ile **yeri** yaratmış ve sizin için gökten bir su indirmiş olan Zât mı (hayırlıdır)? Ki o su sayesinde sizin bir tek ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel bahçeler bitirdik. Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Doğrusu onlar sapıp duran bir toplumdur.” (Neml, 27/60).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

“(Allah) **gökleri** direksiz yarattı. Onların direksiz olduğunu görüyorsunuz. Sizi çalkalar diye **yeryüzüne** de ağırlıklar bıraktı ve oraya bütün canlıları yaydı. **Gökten** bir su indirdik de orada her hoş çiftten bitirdik.” (Lokman, 31/10).

السَّمَاءُ =es-Semâ Lafzının, السَّمَاوَاتُ =es-semâvât ve
 سَمَاوَاتُ =semâvât Şeklinde Lâm-i Tarifli ve Lâm-i
 Tarifsiz Esire 'Î' Sesli Çoğul Biçiminin الأرض
 =el-ardı Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler²

“Göklerin ve yerin yaratılmasının vurgulanmasında üç lafız ve bunlardan türetilmiş kelimeler kullanılmıştır: a) **bed'**=orijinal yaratma, b) **halk**=yaratma, imal etme, c) **fatr**=yoktan varetme.

a) **bed'**=orijinal yaratma

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“Gökleri ve yeri ilk defa icat ederek var edendir. Bir şeye karar verdiğinde ona sadece: ‘Ol’ der. O da hemen oluverir.” (Bakara, 2/117).

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ
 وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Gökleri ve yeri örneksiz en güzel biçimde yaratandır. Eşi olmamışken O’nun nasıl bir çocuğu olabilir? O her şeyi yarattı. O her şeyi pek iyi bilendir.”. (En’âm, 6/101).

b) **halk**=yaratma, imal etme,

Göklerin ve Yerin Yaratıldığıнын Masdar Olan خَلَقِ
 =halk Kelimesi ile Vurgulandığı Âyetler

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ

¹ Burada mansup ve mecrûr ayırımına gidilmediği gibi tenvinli ve tenvinsiz ayırımına da gidilmemiştir. S.G.

² Bu bölümde Kur’ân’daki **es-semâ/es-semâvât** ve **el-ard** lafızlarının yer aldığı âyetler olabildiğince kendi içlerinde gruplandırılarak aktarılmıştır. Bu bakımdan daha önceki bölümlerde ayrı ayrı başlıklar altında yazılan bazı âyetler konunun gereği olarak tekrar edildikleri gibi bazılarında dipnotlarda atıflar yapılmıştır. Ancak tekil olan ‘**es-semâ**’ lafzı ile aynı âyetten geçen çoğul şeklinin yer aldığı âyetler bundan önceki ilgili başlık altında verildiğinden (bkz. Bakara, 2/29, 33, 164,) bu gibi âyetler burada tekrar yazılmamıştır.

“Cidden **göklerin** ve **yerin** yaratılışında, gece ile gündüzün değişmesinde (birbirini izlemesinde) akıl sahipleri için elbette âyetler vardır.” (Âl-i Imrân, 3/190).

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Onlar ki Allah’ı, ayakta iken, otururken ve yanları üstünde iken anarlar, **göklerin** ve **yerin** yaratılışı üzerinde derin derin düşünürler. ‘Rabbimiz! **Sen bunu boşuna yaratmadın**, Sen münezzehsin, öyle ise koru bizi o ateşin azabından’ (derler).” (Âl-i Imrân, 3/191).

مَا أَشْهَدُتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ
مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

“Onları (İblis’i ve soyunu), ne **gökler** ile **yerin** yaratılışına ne de kendilerinin **yaratılışına tanık tuttum**. Saptıranları yardımcı tutan olmadım.” (Kehf, 18/51).

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

“**Göklerin** ve **yerin yaratılışı**, dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu da O’nun âyetlerindendir. Cidden bunda âlim kimseler için elbette âyetler (ibretler) vardır.” (Rûm, 30/22).

وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“O, **yaratmaya** ilk başlayan, sonra onu çevirip tekrar eden Zât’tır. Bu kendisine daha kolaydır. **Göklerde ve yerde** en üstün örnek yalnız O’nundur. O’dur çok güçlü, çok hikmetli.” (Rûm, 30/27).

Göklerin ve Yerin Yaratılması İnsanın Yaratılmasından Daha Muhteşemdir

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Elbette **göklerin ve yerin yaratılışı** insanların yaratılışından daha büyüktür. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar.” (Mü'min, 40/57).

Gün Gelecek Gökteki ve Yerdeki Canlılar Bir Araya Getirilecek

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَتْ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

“**Gökleri ve yeri yaratması ve bunlarda yaydığı canlılar** O'nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman bunları bir araya getirmeye pekâlâ güç yetirendir.” (Şûrâ, 42/29).

Göklerin ve Yerin Yaratıldığının = خَلَقَ = halaka Yarattı Fiili ile Vurgulandığı Âyetler

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

“**Gökleri ve yeri yaratan**, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a hamdolsun. Ne var ki küfre sapmış olanlar (bunları) Rablerine denk tutuyorlar.” (En'am, 6/1).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“O, **gökleri ve yeri gerçek olarak** (yerli yerince) **yaratan Zât-’tır.** ‘Ol’ diyeceği gün (emir alan şey) hemen olurur. Sözü haktır. Su-ra üflenileceği gün hükümrânlık O’nundur. Görünmeyeni de görüneni de bilendir. O pek hikmetli ve her şeyden haberdârdır.” (En’am, 6/73).

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

“**Gökleri ve yeri yarattığı gündeki** Allah’ın yazısına göre ger-çekten Allah katında ayların sayısı on iki aydır. Bunlardan dördü ha-ram (ay)lardır. İşte budur dosdoğru din. Öyle ise onlarda (yasakları çiğneyerek) kendilerinize zulmetmeyin. Size karşı topyekûn nasıl sa-vaşıyorlarsa siz de müşriklerle topyekûn savaşın. Bilin ki kesinkes Allah takva sahipleriyledir.” (Tevbe, 9/36).

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

“Kuşkusuz, gece ile gündüzün arka arkaya gelişinde ve Allah’ın **gökler ile yeryüzünde** yarattıklarında sakınan bir toplum için âyetler vardır.” (Yunus, 10/6).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ يَذْهَبْكُمْ
وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

“Gerçekten Allah’ın **gökleri ve yeri hak ile yaratmış** olduğunu görmedin mi? Dilerse sizi yok eder ve yerinize yepyeni bir halk geti-rir.” (İbrâhîm, 14/19).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

“Allah o Zat ki **gökleri ve yeri yarattı**. Gökten bir su indirip onunla size rızık olmak üzere bütün ürünlerden çıkardı, buyruğuyla denizde akıp gitmeleri için gemileri size boyun eğdirdi, ırmakları emrinize verdi.” (İbrâhîm, 14/32).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah, **gökleri ve yeri** hak ile [kendi hakkiyetinin (gerçekliğinin) mazharları olarak] yarattı. O, onların ortak koşageldiklerinden yücedir.” (Nahl, 16/3).

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

“**Yeri ve yüce gökleri yaratandan** peyderpey bir indirilişle indirdik.” (Tâhâ, 20/4).

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ

“Yoksa **gökler ile yeri yaratmış** ve sizin için gökten bir su indirmiş olan Zât mı (hayırlıdır)? Ki o su sayesinde sizin bir tek ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel bahçeler bitirdik. Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Doğrusu onlar sapıp duran bir toplumdur.” (Neml, 27/60).

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ

“Allah, **gökleri ve yeri** hak ile (gerçek olarak) yarattı. Kuşkusuz bunda inananlara elbette bir âyet vardır.” (Ankebût, 29/44).

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

“Kendi kendilerine hiç düşünmediler mi? Allah **gökleri, yeri ve aralarındakini** ancak hak olarak ve belirlenmiş bir süreye göre **yaratmıştır**. Doğrusu insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı, O’nunla buluşmayı inkâr ediyorlar.” (Rûm, 30/8).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

“(Allah) **gökleri** direksiz **yarattı**. Onların direksiz olduğunu görüyorsunuz. Sizi çalkalar diye **yeryüzüne** de ağırlıklar bıraktı ve orada her canlıdan yaydı. **Gökten** bir su indirdik de orada her hoş çiftten bitirdik.” (Lokman, 31/10).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“**Gökleri** ve **yeri** hak ile (gerçek olarak) **yarattı**. Geceyi gündüzün üzerine atıyor, gündüzü de gecenin üzerine bırakıyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri belirlenmiş bir süre için akmakta. Dikkat! O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.” (Zümer, 39/5).

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Allah, **gökleri** ve **yeri** hak (denge) ile ve her can kazandığıyla ödüllendirilsin diye yarattı. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (Câsiye, 45/22).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

“Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi güzel yaptı. Son varış yalnız O'nadır.” (Teğâbun, 64/3).

Gökleri Yaratmış Olan Onların Aynısını Yaratma Gücüne de Sahiptir

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَاَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

“Görmediler mi **gökleri ve yeri yaratmış** olan Allah gerçekten kendileri gibisini yaratmaya kadirdir ve onlar için kendisinde hiç kuşku bulunmayan bir süre belirlemiştir. O zâlimler sadece kâfirlikte direniyorlar.” (İsrâ, 17/99).

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

“**Gökleri ve yeri yaratmış** olan o Zât, onlar gibisini yaratmaya muktedir değil midir? Evet tabîi (muktedirdir)!. O, pekâlâ yaratan, çok yi bilendir.” (Yâsîn, 36/81).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“**Gökler ile yeri yaratan ve bunları yaratmakla** yorulmayan Allah'ın gerçekten ölüleri diriltmeye kadir olacağını düşünmediler mi? Evet gerçekten O, her şeye pekâlâ güç yetirendir.” (Ahkâf, 46/33).

Sor Bakalım Gökleri Kim Yaratmış

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

“Andolsun onlara: **‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’** Güneşe ve aya kim boyun eğdirdi?” diye sorarsan elbette ‘Allah!’ derler: Peki nasıl olup da sonra bundan döndürülüyorlar? (Ankebût, 29/61).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Andolsun eğer onlara: **‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’** diye sorarsan elbette, ‘Allah’ derler. ‘Allah’a hamdolsun’ de. Doğrusu onların çoğu bilmiyorlar.” (Lokman, 31/25).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

“Andolsun eğer onlara: **‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’** diye sorarsan kesinlikle: ‘Allah’ derler. De ki: ‘Ne dersiniz? Allah bana bir zarar murad ederse Allah’tan başka yalvarmakta olduklarınız, O’nun zararını önleyebilirler mi? Veya bana bir rahmet dilerse onlar O’nun rahmetini engelleyebilirler mi?’ De ki: ‘Bana Allah yeter. Tevekkül gösterenler sadece O’na dayanırlar.’” (Zümer, 39/38).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

“Andolsun eğer onlara: **‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’** diye sorarsan elbette: ‘Onları, çok güçlü, çok bilen yarattı’ derler.” (Zuhruf, 43/9).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: ‘Gördünüz mü Allah’tan başka yalvarmakta olduklarınızı? Gösterin bana **yerden** ne yaratmışlar? Yoksa onların **göklerde** bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlülerseniz bana, bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya bir bilgi izi (kalıntısı) getirin.” Ahkâf, 46/4).

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

“Yoksa **gökleri ve yeri mi yaratmışlar?** Hayır kesin inanmıyorlar.” (Tûr, 52/36).

Gökler Yedi Kat Olarak Düzenlenmiştir

فَقَضَيْهِنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيْنًا سَمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Böylece onları **yedi gök** olarak tamamladı ve her gökte, onun işi- ni vahyetti. Dünya göğünü kandillerle ve koruyarak bezedik. İşte bu, çok güçlünün, çok bilenin takdiridir.” (Fussilet, 41/12).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

“Allah, **yedi kat gökleri ve yerden** de onlar gibisini **yaratmış** olan o Zât’tır. Buyruk bunların arasında iner. (Bu) gerçekten Allah’ın her şeye muktedir bulunduğunu ve doğrusu Allah’ın her şeyi bilgisi ile kuşattığını bilmeniz içindir.” (Talâk, 65/12).

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ

“**Yedi göğü** tabakalar halinde yaratmış Zât! Rahman’ın yaratışında bir çelişki göremezsin. Haydi gözünü çevir de bir bak, bir çatlak görüyor musun?” (Mülk, 67/3).

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

“Allah’ın **yedi göğü** tabakalar halinde nasıl **yaratmış** olduğunu görmediniz mi?” (Nûh, 71/15).

Göklerin ve Yerin Yaratıldığının خَلَقْنَا = *halaknâ*

Yarattık Fiili ile Vurgulandığı Âyetler

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ
فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

“**Gökleri, yeri ve aralarındakini ancak gerçek olarak yarattık.** Kuşkusuz o saat elbette gelecek. Haydi kendilerine güzel bir müsamaha ile müsamahada bulun.” (Hicr, 15/85).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

“**Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri oyuncular olarak yaratmadık.**” (Duhân, 44/38).

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

“**Gökleri, yeri, bu ikisinin aralarındakini ancak hak sebeple ve belirlenmiş bir süre ile yarattık.** Küfretmiş kimseler ise uyarıldıkları şeyden yüz çevirmekteler.” (Ahkâf, 46/3).

Göklerin ve Yerin Altı Günde Yaratılmış Olduğunu Vurgulayan Âyetler

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, o Allah'tır ki **gökleri ve yeri altı günde yarattı**. Sonra Arş üzerine istivâ etti. O, geceyi hızla kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örter. Yine güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş oldukları halde yarattı. Dikkat **yaratış** da emir ve riş de sadece O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yüce!” (A'râf, 7/54).

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, **gökleri ve yeri altı günde yaratan** sonra işi tedbir etmek üzere Arş üzerine istivâ eden (kurulan) Allah'tır. Şefâatta bulunacak hiç kimse yoktur, bu ancak O'nun izninden sora olacak. İşte bu Allah Rabbiniz! Öyle ise O'na kulluk edin. Hâlâ ibret almayacak mısınız?” (Yunus, 10/3).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّا نَكُفِّرُ عَنْكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“O, hanginiz daha güzel iş yapacak diye sizi sınamak üzere **gökleri ve yeri altı günde yaratan** Zât'tır. O zaman Arş'ı su üzerinde idi. Bununla birlikte andolsun sen: ‘Gerçekten siz ölüm sonrası kuşkusuz diriltileceksiniz’ dersen o küfredenler elbette: ‘Bu, apaçık büyüden başka bir şey değildir’ derler.” (Hûd, 11/7).

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا

“O, **gökleri, yeri ve ikisinin arasındakini** altı günde yaratan Zât'tır. Sonra Arş'a istivâ etti (hükümran oldu/kuruldu). O, Rahman'dır. Haydi O'nu bir bilene sor.” (Furkan, 25/59).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

“Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yaratıp sonra Arş üzerine istivâ eden (hükümrancılık kuran) Zât’tır. Sizin için O’ndan başka ne herhangi bir dost ne de herhangi bir şefaatçi vardır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?” (Secde, 32/4).

Yorulmadık

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

“Andolsun gerçekten gökleri, yeri ve aralarındakini altı günde yarattık ve bize hiçbir yorgunluk ilişmedi.” (Kâf, 50/38).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“O, gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra Arş üzerine istivâ eden (kurulan) Zât’tır. Yere gireni, ondan çıkmakta olanı, gökten ineni ve ona yükselmekte bulunanı bilir. O, nerede olsanız sizinledir. Allah yapmakta olduklarınızı pekâlâ görmektedir.” (Hadîd, 57/4).

Farklı Bir Yer Farklı Bir Gök Olacak

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبُرْزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

“Bir gün yeryüzü başka bir yeryüzüne dönüştürülür. Gökler de. Tek ve Kahhâr olan Allah’ın huzuruna çıkmışlardır.” (İbrâhîm, 14/48).

c) fatr =yoktan varetme

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ إِلَاتِي خِذْ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“De ki: ‘**Göklerin ve yerin yaratıcısı** Allah’tan başkasını mı dost edineceğim? Oysa O, yedirir yedirilmez.’ De ki: ‘Gerçekten ben, İslâm’a girenlerin ilki olmam’ ve ‘Sakın müşriklerden olma’ diye emir aldım.” (En’âm, 6/14).

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Doğrusu ben, bir muvahhit olarak yüzümü **gökleri ve yeri yaratmış** olana çevirdim. Ben ortak koşanlardan değilim.” (En’am, 6/79).

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقُّنِي بِالصَّالِحِينَ

“Rabbim! Gerçekten bana saltanattan bir pay verdin, bana olayların yorumunu öğrettin. Ey **göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı!** Sensin dünya ve âhirette dostum. Beni müslüman (Hakk’a teslim olan ve hakkı teslim eden kimse) olarak öldür ve beni iyi kişiler arasına kat.” (Yûsuf, 12/101).

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

“Peygamberleri onlara: ‘**Göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı** Allah hakkında mı kuşku? Sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor, sizi belirlenmiş bir süreye değin erteliyor’ dediler. Onlar da: ‘Siz de sadece bizim gibi insanlarsınız, bizi atalarımızın taptıklarından döndürmek istiyorsunuz. Haydi açık bir belge getirin’ dediler.” (İbrâhîm, 14/10).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ
مَّثْنَى وَثُلثَ وَرُبَاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Hamd, **gökleri ve yeri örneksiz yaratan**, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah’a mahsustur. Yaratmada dileğini artırır. Doğrusu Allah her şeye güç yetirendir.” (Fâtır, 35/1).

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“De ki: ‘Allah’ım! Ey **gökleri ve yeri örneksiz yaratan**! Ey görünmeyi ve görüneni bilen! Hakkında ihtilaf edip durdukları o şeyle ilgili olarak kulların arasında ancak Sen hüküm verirsin.” (Zümer, 39/46).

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“**Göklerin ve yerin örneksiz yaratanı**, sizin için kendilerinizden eşler, hayvanlardan da çiftler yarattı. Sizi orada çoğaltıyor. O’nun misli gibi hiçbir şey olmadı. O, çok iyi duyan, çok iyi görendir.” (Şûrâ, 42/11).

Yer ile Göklerdeki Akıllı-Akılsız Canlı-Cansız Varlıklara م = mâ Harfi ile İşâret Edilen Âyetler

Her Şey O'nun Huzurunda Eğilmekte, O'na Secde Etmektedir

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ

“Allah bir çocuk edindi” dediler. Hâşâ! O bundan uzaktır. Bilakis **göklerde** ve **yerde olanlar** yalnız O'nundur. Her şey kendine boyun bükmeğtedir.” (Bakara, 2/116).

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

“Canlılardan **göklerde** olanla **yerde** olan ve melekler Allah'a secde ederler. Onlar kibirlenmek istemezler.” (Nahl, 16/49).

Göklerdeki ve Yerdeki Her Şey O'nundur

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah, O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O Hayy ve Kayyum'dur. Kendisini ne gaflet basar ne de uyku. **Göklerde** ve **yerde ne varsa** O'nundur, O'nun izni olmadan huzurunda kimmiş şefaet edecek? Önlerindeki, arkalarındaki (geçmişlerini-geleceklerini, yaptıklarını-yapacaklarını) bilir. Oysa (onlar) O'nun dilediği dışında ilminden hiçbir şey kavrayıp kuşatamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak kendisine ağır gelmez. O, pek yücedir, pek azametlidir.” (Bakara, 2/255)

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبَدُّوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تُخَفُّوْهُ يَحَاسِبْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَآءُ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

“**Göklerde ve yerde olanlar** yalnız Allah’ındır. İçinizdekini açığa vursanız da onu saklasanız da Allah sizi onunla sorgular. Artık bunun ardından dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Bakara, 2/284).

قُلْ اِنْ تُخَفُّوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبَدُّوْهُ يَعْلَمُهٗ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

“De ki: Göğüslerinizdekini gizleseniz de, onu açıklasanız da Allah onu bilir. (Allah) **göklerdekileri** ve **yerdekileri** bilir. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Âl-i Imrân, 3/29).

وَاللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ

“**Göklerdeki de yerdeki de Allah’ındır.** Bütün işler sadece Allah’a döndürülür.” (Âl-i Imrân, 3/109).

وَاللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبْ
مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

“**Göklerdekiler ve yerdekiler Allah’ındır.** Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah pek bağışlayan, pek merhamet edendir.” (Âl-i Imrân, 3/129).

وَاللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا

“**Göklerde ve yerde ne varsa Allah’ındır.** Allah her şeyi kuşatmıştır.” (Nisâ, 4/126).

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِىْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاَيَّاكُمْ اَنْ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِیًّا حَمِیْدًا

“**Göklerdeki** ve **yerdeki** Allah'ındır. Andolsun ki sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size şunu tavsiye ettik: Allah'tan korkun, küfre saparsanız kuşkusuz **göklerdeki** ve **yerdeki** Allah'ındır. Allah çok zengin, çok övülendir.” (Nisâ, 4/131).

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰی بِاللّٰهِ وَكِیْلًا

“**Göklerdeki**, **yerdeki** Allah'ındır. Allah Vekil olarak yeter.” (Nisâ, 4/132).

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا

“Ey insanlar! Doğrusu size Rabbinizden Peygamber gerçekle geldi. Öyle ise kendi hayrınıza olması için iman edin. Küfrederseniz (bilin ki) kuşkusuz **göklerdeki** ve **yerdeki** Allah'ındır. Allah pek iyi bilen, pek hikmetlidir.” (Nisâ, 4/170).

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِى دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقِيْهَاۤا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِنْهُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَهُ وَلَدٌ لَّهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰی بِاللّٰهِ وَكِیْلًا

“Ey Ehlikıtap! Dininizde aşırılık yapmayın, Allah’a karşı sadece gerçeği söyleyin. Meryem’in oğlu Mesîh İsa sadece Allah’ın peygamberidir, Meryem’e bıraktığı kelimesidir, O’ndan bir ruhtur. Öyle ise Allah’a ve peygamberlerine iman edin, ‘üçtür’ demeyin. Kendi yararınıza buna son verin. Allah ancak bir tek tanrıdır. Hâşâ O, çocuğu olmaktan beridir. **Göklerdekilere de yerdekilere de** yalnız O’nundur. Allah Vekîl olarak yeter.” (Nisâ, 4/171).

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقِلَادَ ذَٰلِكَ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Allah Ka’be’yi, saygıya değer o evi, saygıya değer ay’ı, hedy’i ve tasmalık kurbanlıkları insanlar için bir dayanak yaptı. Bunu yaptı ki **göklerdekileri ve yerdekileri** Allah’ın bildiğini, Allah’ın her şeyi pek iyi bilen olduğunu bilesiniz diye.” (Mâide, 5/97).

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ
لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

“De ki ‘**Göklerdeki ve yerdekiler kimin?**’ ‘Allah’ındır’ de. Mahlukatına merhametli davranmayı kendi üzerine yazdı. Elbette sizi, kendisinde hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününe toplayacak. Kendilerini hüsrana uğratanlar artık imana gelmezler.” (En’âm, 6/12).

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ
هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah’tan başka kendilerine ne zarar veren ne de menfaat sağlayan şeylere ibadet ediyorlar ve: ‘İşte bunlar, Allah katında şefaathçılarımızdır’ diyorlar. De ki: ‘Allah’a **göklerde ve yerde** bilmediği bir şeyi mi haber vereceksiniz?’ O münezzehtir! Onların ortak koşageldiklerinden çok yücedir.” (Yûnus, 10/18).

لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ سِرٌّ وَلَا يَسْمُونَ
لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ سِرٌّ وَلَا يَسْمُونَ

“Dikkat! **Göklerde ve yerde olanlar** hakikaten Allah’ındır. Dikkat! Gerçekten Allah’ın va’di haktır. Ne var ki onların çoğu bilmiyorlar.” (Yûnus, 8/55).

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اتَّقُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Dediler: ‘Allah bir çocuk edindi.’ Hâşâ! O münezzehtir, O Ganî’dir. **Göklerde ve yerdekiler** O’nundur. Yanınızda bu hususta hiçbir belge yoktur. Allah’a karşı bilmediklerinizi mi söylüyorsunuz?” (Yûnus, 10/68).

قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنَّذْرُ
عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

“De ki: ‘**Göklerde ve yerde** neler var bakın!’ Ama o âyetler, o uyarıcılar imana girmeyen bir topluma bir yarar sağlamaz.” (Yûnus, 10/101).

وَكَآيَةً مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُونَ

“**Göklerde ve yerde** nice nişâneler var ki yanlarından yüz çevirerek geçiyorlar.” (Yûsuf, 12/105).

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

“O Allah ki **göklerde ne varsa yerde ne varsa** yalnız O’nundur. Pek çetin bir azaptan ötürü vay o kâfirlere!” (İbrâhîm, 14/2).

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاً أَفْغِيرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ

“**Göklerde ve yerde** olanlar yalnız O’nundur, din sürekli olarak O’nundur. Yoksa Allah’tan başkasından mı korkuyorsunuz?” (Nahl, 16/52).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

“**Göklerdekiler, yerdekiler, bu ikisi arasındakiler** ve nemli toprağın altındakiler, yalnız O’nundur.” (Tâhâ, 20/6).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

“**Göklerdeki ve yerdeki** yalnız O’nundur. Gerçekten Allah elbette Ganî’dir, Hamîd’dir.” (Enbiyâ, 22/64).

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Dikkat! **Göklerde ve yerde ne varsa** kuşkusuz Allah’ındır. Sizin üzerinde olduğunuzu (ne yapmakta bulunduğunuzu) pekâlâ bilir. O’na döndürülecekleri günde yaptıklarını da kendilerine haber verir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.” (Nûr, 24/64).

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

“Yavrucuğum! Gerçekten o (yapılan iyilik veya kötülük) bir hardal tanesi ağırlığınca olsa da bir kayanın içinde veya **göklerde** yahut **yerin** dibinde bulunsa Allah onu getirir. Kuşkusuz Allah Latîftir, Habîr’dir.” (Lokman, 31/16).

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

“Görmediniz mi? Hakikaten Allah, **göklerdekini, yerdekini** emrinize verdi, açık ve gizli nimetlerini size bol bol lutfetti. İnsanlardan kimileri ise bilgisiz, rehbersiz ve aydınlatıcı bir kitap olmaksızın Allah hakkında tartışıyorlar.” (Lokman, 31/20).

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

“**Göklerdeki ve yerdekiler** Allah’ındır. Kuşkusuz Allah, çok zengin, pek övülendir.” (Lokman, 31/26).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“**Göklerde ve yerde** bulunanlar kendisinin olan o Allah’a hamd olsun. Ahirette de hamd sadece O’nadır. O, çok hikmetlidir, pek habercidir.” (Sebe’, 34/1).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“**Göklerdeki de yerdeki** de O’nundur. O, çok yüce, çok uludur.” (Şûrâ, 42/4).

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

“**Göklerde ve yerde** ne varsa hepsi O’nun olan Allah’ın yoluna. Dikkat! Bütün işler yalnız Allah’a varır.” (Şûrâ, 42/53).

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“**Göklerdekini, yerdekini** hepsini kendisinden (bir lütuf olarak) emrinize âmâde kıldı. Kuşkusuz bunda tefekkür etmekte olan bir toplum için elbette ibretler vardır.” (Câsiye, 45/13).

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“De ki: ‘Dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz? Allah, **göklerdekini ve yerdekini bilir**. Allah her şeyi pekâlâ bilendir.” (Hucurât, 49/16).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

“**Göklerdeki ve yerdekiler** Allah’ın. (Bu), yaptıklarıyla kötü davranmış kimseleri cezalandırması ve güzellik sergilemiş kimseleri de en güzelle ödüllendirmesi içindir.” (Necm, 53/31).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Gerçekten Allah’ın **göklerdekini ve yerdekini** bilmekte olduğunu görmedin mi? Olmaz üç kişinin fiskosu illâki O’dur dördüncüleri, beş kişi fiskos yapsa kesin O’dur altıncıları. Ne bundan az ne bundan çok illâki O, nerede olurlarsa onlarıdır.. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verir. Kuşkusuz Allah her şeyi pekâlâ bilendir.” (Mücâdele, 58/7).

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

“**Göklerdekini de bilir yerdekini de**. Gizlemekte olduğunuzu da bilir, açığa vurduğunuzu da. Allah sinelerin özünü de çok iyi bilendir.” (Teğâbun, 64/4).

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere ve yerdakilere Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Hadîd, 57/1).

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere de yerdakilere de Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Haşr, 59/1).

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“O, yaratan, var eden ve şekil veren Allah’tır. En güzel adlar O’nundur. Göklerde ve yerde ne varsa O’nun için tesbihte bulunur. O, pek izzetlidir, pek hikmetlidir.” (Haşr, 59/24).

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere de yerdakilere de Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Saff, 61/1).

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere ve yerdakilere Melik, Kuddûs, Azîz ve Hakîm olan Allah’a tesbihte bulunur.” (Cumua, 62/1).

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerdekilere ve yerdakilere Allah’ı tesbih etmektedir. Hükümlerlik O’nun tekelindedir. Övgü sadece O’nun hakkıdır. O, her şeye pekâlâ güç yetirendir.” (Teğâbün, 64/1).

Yer ile Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıklara مَن = men Harfi ile İşâret Eden Âyetler

Göklerin ve Yerin Teslimiyeti

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طُوعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

“Allah’ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa **göktekiler** de **yerdekiler** de ister-istemez O’na **boyun eğmiştir**. Hepiniz yalnız O’na döndürüleceksiniz.” (Âl-i Imrân, 3/83).

Yerlerde ve Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıkların Hepsini O’nun Kullarıdır

إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
يَخْرُصُونَ

“Dikkat! **Göklerde akıllı kim varsa, yerde kim varsa** hepsi kuşkusuz Allah’ındır. Allah’tan başkasına tapanlar da ortak tanıdıklarına uymazlar. Onlar sadece zannın ardına düşerler, onlar sırf yalan söylerler.” (Enfâl, 10/66).

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ
عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

“Rabbin, **göklerde ve yerdeki kimseleri** en iyi bilendir. Doğrusu peygamberlerden kimini kimine üstün kıldık, Davud’a Zebûr’u verdik.” (İsrâ, 17/55).

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

“**Göklerde ve yerde bulunan akıl sahiplerinin** hepsi kesinkes Rahman’a **kul** olarak gelir.” (Meryem, 19/93).

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

“De ki: Allah hâriç, **göklerdeki ve yerdeki kimseler** gaybı bilmezler ve ne zaman diriltileceklerinin şuuruna da varmazlar.” (Neml, 27/65).

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

“Sûr'a üfürüldüğü günde -Allah'ın diledikleri dışında- **göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler** dehşete kapılmıştır. Hepsi hor bir halde O'na gelmişlerdir.” (Neml, 27/87).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

“Sûr'a üflenmiş, bunun sonucunda Allah'ın dilediği kimseler dışında **göklerdeki kimseler ve yerdeki kimseler** ölmüşlerdir. Sonra ona bir daha üflenmiş, bunun neticesinde birden onlar ayakta bakınp duruyorlar.” (Zümer, 39/68).

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

“**Göklerde nice melek** var ki onların şefâatı kendilerinden hiçbir şeyi savmaz. Meğer ki (şefâatları) Allah'ın dilediği ve hoşnut kaldığı kimse için izin vermesinden sonra ola.” (Necm, 53/26).

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

“**Göklerde ve yerde** olan O'ndan ister. O, her gün bir iştedir (bir tecellidedir).” (Rahman, 55/29).

İsteseler de İstemeseler de O'nun Huzurunda Secdeye Kapanırlar

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ

“Göklerde ve yerde olan kimseler ister-istemez ve bunların gölgeleri de sabah-akşam Allah’a secde ederler.” (Ra’d, 13/15).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

“Göklerdeki ve yerdeki kişiler yalnız O’nun’dur. Katındaki akıl sahipleri de O’na kulluktan kibirlenmez ve yorulmazlar.” (Enbiyâ, 21/19).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

“Görmedin mi göklerdeki herkes, yerdeki herkes, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan pek çoğu gerçekten Allah’a secde ediyor. Ama pek çoğu üzerine de azap hak olmuştur. Allah’ın aşağıladığı kimseyi şerefliendirecek yoktur. Kuşkusuz Allah ne dilerse yapar.” (Hacc, 22/18).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰفٰتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيْحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

“Göklerdeki ve yerdeki kimselerin, havada kanatlarını açmış bir halde süzülen kuşların gerçekten Allah’ı, O’nu tesbih edip durduklarını görmedin mi? Hepsi kendi duasını ve tesbihini hakikaten bilmiştir. Allah da onların yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.” (Nûr, 24/41).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ

“Göklerde ve yerde bulunan kimseler sadece O’nundur. Hepsisi O’na divan durmaktadır.” (Rûm, 30/26).

Göklerin ve Yerin Mülkü³

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Göklerin ve yerin mülkünün kuşkusuz Allah’a, O’na ait olduğunu bilmedin mi? Sizin için Allah’tan başka ne himâyeci bir dost ne de gerçek yardımcı vardır.” (Bakara, 2/107).

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve yerin mülkü (saltanatı) Allah’ın. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Âl-i Imrân, 3/189).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve yerin mülkünün (hükümdarlığının) Allah’ın olduğunu bilmedin mi? O, dilediğine azap eder, dilediğini bağışlar. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/40).

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاْمِنُوا

³ Ayrıca bkz.: Mâide, 5/3, 40,). A’râf, 7/185; Hûd, 11/107, 108; Ra’d, 13/16; İsrâ, 17/102; Kehf, 18/14; Meryem, 19/65, 90; Enbiyâ, 21/56; Mü’minûn, 23/86; Nûr, 24/35; Furkan, 25/6; Şu-arâ, 26/24; Ankebût, 29/52; Sebe’, 34/22; Fâtır, 35/38, 40 41, 44; Sâffât., 37/5; Zuhruf, 43/82; Sâd, 38/66; Mü’min, 40/37; Duhân, 44/7; Câsiye, 45/36, 37; Hucurât, 49/18; Rahman, 55/33; Nebe’, 78/37;).

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“De ki: Ey insanlar! Gerçekten ben, sizin hepinize Allah’ın elçisiyim. **Göklerin ve yerin saltanatı yalnız O’nundur.** O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur! Can verir, can alır. Öyle ise Allah’a, O’nun ümmi peygamber elçisine iman edin. O, Allah’a, Onun sözlerine inanıyor. Ona uyun ki doğru yola girmiş olasınız.” (A’râf, 7/158).

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيَمِيتُ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Kuşkusuz Allah, **göklerin ve yerin hükümrânlığı O’nundur.** Can alır, can verir. Sizin için Allah’tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.” (Tevbe, 9/116).

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

“**Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır.** Dönüş yalnız Allah’adır.” (Nûr, 24/42).

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

“O, **göklerin ve yerin mülkü kendisinin olan Zât’tır.** Ne bir çocuk edinmiş, ne mülkünde ortağı olmuştur. Her şeyi yaratmış ve yarattığı her şeyi de iyice biçimlendirmiştir.” (Furkan, 25/2).

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِئَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

“**Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) Allah’ın tekelindedir.** Dileyeceğini yaratır. Dileyeceği kimseye kız çocuk, dileyeceği kimseye de erkek çocuk bahşeder.” (Şûrâ, 42/49).

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْصِرُ الْمُبْطِلُوْنَ

“Göklerin ve yerin hükümrânlığı Allah’ın tekelindedir. Kıyametin kopacağı günde, bâtılın ardından gidenler hüsrana uğrarlar.” (Câsiye, 45/27).

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

“Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) Allah’ın tekelindedir. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah çok bağışlayan, çok merhametlidir.” (Feth, 48/14).

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

“Göklerin ve yerin mülkü O’nun tekelindedir. Can verir, can alır. O, her şeye karşı güçlüdür.” (Hadîd, 57/2).

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

“De ki: ‘Şefaât tamamen Allah’a aittir. Göklerin ve yerin hükümrânlığı yalnız O’nun tekelindedir. Sonra sadece O’na döndürüleceksiniz.” (Zümer, 39/44).

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ

“Göklerin ve yerin mülkü O’nun tekelindedir. Bütün işler yalnız Allah’a döndürülür.” (Hadîd, 57/5).

الَّذِى لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

“Göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan Allah her şeye pekâlâ tanıktır.” (Burûc, 85/9).

Gökler ile Yer Arasında Bulunanların Mülkü de Allah'ındır

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ
 ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وََمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Gerçekten: ‘Allah Meryemoğlu Mesîh’tir’ diyenler küfre sapmıştır. De ki: ‘Allah, Meryemoğlu Mesîh’i, annesini, yeryüzündekilerini, hepsini helâk etmeyi isterse kim onu Allah’tan kurtarabilir? **Göklerin, yerin ve aralarında olanların hepsinin mülkü Allah’ındır.** Dilediğini yaratır. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/17).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
 بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
 وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

“Yahudilerle Hıristiyanlar: ‘Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz’ dediler. De ki: ‘Öyle ise neden size günahlarınız yüzünden azap ediyor? Bilakis siz, O’nun yarattıklarından birer beşersiniz. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. **Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların hepsinin mülkü O’nundur.** Son dönüş ancak O’nadır.” (Mâide, 5/18).

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ
 السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“Göklerin, yerin ve bunlar arasında bulunan her şeyin hükümlanlığı kendisinin olan o Zât yücedir! O saatın (kıyametin) bilgisi O'nun yanındadır. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.” (Zuhruf, 43/85).

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

“Yoksa göklerin, yerin ve aralarındakinin mülkü onların mı? Öyle ise sebepler içinde yükselsinler.” (Sâd, 38/10).

Gökler ile Yerdeki Mülkü

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin, yerin ve içindekilerinin mülkü Allah'ındır. O, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/120).

Göklerin ve Yerin Orduları

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

“O, imanlarına iman katsınlar diye müminlerin kalplerine huzuru indirmiş olan Zât'tır. Göklerin ve yerin orduları Allah'ın tekelindedir. Allah çok iyi bilendir, çok hikmetlidir.” (Feth, 48/4).

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

“Göklerin ve yerin orduları Allah'ın tekelindedir. Allah çok güçlüdür, çok hikmetlidir.” (Feth, 48/7).

Göklerin ve Yerin Mirası

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Allah’ın kendilerine lütfundan verdiğinde cimrilik yapanlar sakın bunun kendileri için bir hayır olduğunu sanmasın. Aksine o, onlar için bir şerdir. Kıyamet günü o cimrilik konusu yaptıkları boyunlarına tasma olarak takılır. **Göklerin ve yerin mirası** Allah’ındır. Allah yapageldiklerinizden pekâlâ haberdirdir.” (Âl-i Imrân, 3/180).

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Ne diye Allah yolunda bolca harcama yapmayacağmısınız? Oysa **göklerin ve yerin mirası** Allah’ındır İçinizden fetihten önce harcama yapmış ve savaşmış olan (ötekilerle) aynı değildir. Onlar, fetihten sonra bolca harcamış ve savaşmış kimselerden derece bakımından daha büyüktür. (Bununla birlikte) Allah hepsine en güzeli va’detmiştir. Allah yapmakta olduklarınızdan pekâlâ haberdirdir.” (Hadîd, 57/10).

Göklerin Gaybı

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“**Göklerin ve yerin bilinmezleri** Allah’ın tekelindedir. Bütün işler O’na döndürülür. Öyle ise O’na kulluk et, O’na dayan. Rabbin yapmakta olduklarınızdan gâfil değildir.” (Hûd, 11/123).

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“**Göklerin ve yerin gizlilikleri** Allah’ın tekelindedir. O saatin (kıyametin) gerçekleşmesi olayı sadece göz kırpması gibidir veya ondan daha yakındır. Kuşkusuz Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Nahl, 16/77).

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوۡا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ اَبْصَرُ بِهِ
وَاَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُوۡنِهِ مِنْ وَّلِيٍّۙ وَلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖۙ اَحَدًا

“De ki: Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. **Göklerin ve yerin gizli yönleri** O’nun tekelindedir. Ne yaman gördü! Ne yaman işitti! Onlar için O’ndan başka hiçbir dost yoktur. Ve hükmünde hiç kimseye ortaklık vermez.” (Kehf, 18/26).

Birinci Gök Gibi Diğer Göklerin de Rızık Merkezleri Olduğu Anlaşıyor

وَيَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِۙ شَيْۢءًا وَلَا يَسْتَطِيعُوۡنَ

“Allah’tan başka kendileri için **göklerden ve yerden** hiçbir rızka sahip olamayan ve hiçbir şeye güç yetiremeyecekleri mi tapıyorlar?” (Nahl, 16/73).

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُم مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ قُلِ اللّٰهُۙ وَاِنَّاۤ اَوْۤاِيَّاكُمْ
لَعَلٰى هُدًىۙ اَوْ فِى ضَلٰلٍۭ مُّبِيۡنٍ

“De ki: ‘**Göklerden ve yerden size kim rızık veriyor?**’ ‘Allah’ de. Cidden ya biz doğru yol üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklık içindeyiz, ya da siz...” (Sebe’, 34/24).

Göklerin ve Yerin Anahtarları

لَهُۥ مَقَالِيۡدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِآيٰتِ اللّٰهِۙ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُوۡنَ

“**Göklerin ve yerin anahtarları** sade O’nundur. Allah’ın âyetlerini inkâr etmiş olanlar, işte onlardır hüsrana uğrayanlar.” (Zümer, 39/63).

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Göklerin ve yerin anahtarları O’nun. Rızkı dilediği için saçar ve dilediği için kısar. Cidden O, her şeyi çok iyi bilendir.” (Şûrâ, 42/12).

Kıyamet Olayı Göklere ve Yere Ağır Basıp Çöktürecek

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لَوْ قَتَيْتَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ يُسْأَلُونَكَ
كَأَنَّا حَفِيفٌ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Sana, gerçekleşme zamanı ne vakit diye o saattan (kıyametten) soruyorlar. De ki: ‘Onun bilgisi yalnız Rabbim katındadır, vakti gelince onu açıklayacak sadece O’dur’. O (saat olayı) **göklere ve yere ağır bastı**. Size ansızın baskın yapar. Sanki ondan ısrarla sorup haberdâr olmuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnız Allah katındadır. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar.” (A’râf, 7/187).

Gökler ile Yeryüzünün Önceleri Bir Bütün Olduğu Sonradan Ayrıldıkları Bildiriliyor

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

“O küfre sapmış olanlar **görmediler, bilmediler mi? Gökler ile yer bitişikti de ikisini ayırdık**. Canlı olan her şeyi sudan yaptık. Hâlâ inanmıyorlar mı?” (Enbiyâ, 21/30).

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

“Göklerde ve yerde gizli olanı açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah’a secde etmeleri gerekmez miydi.” (Neml, 27/25).

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

“Göklerde ve yerde, gün sonu ve öğlene erdiğinizde **hamd yalnız O'nadır.**” (Rûm, 30/18).

Kâinâtın Hissettiği Seziliyor

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“Gerçekten biz o emaneti **göklere, yere, dağlara** sunduk da onu yüklenmekten **kaçındılar, ondan korktular.** Onu insan yükledi. Cidden o pek zalim, pek cahil olageldi.” (Ahzâb, 33/72).

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

“Kuşkusuz **göklerde ve yerde** müminler için elbette âyetler vardır.” (Câsiye, 45/3).

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا
وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

“Onlar o kimseler ki diyorlar: ‘Allah elçisi yanında bulunanlara harcama yapmayın, dağılıp gitsinler!’. Oysa **göklerin ve yerin hazineleri** Allah’ın tekelindedir. Ne var ki münafıklar anlamıyor, kavrayamıyorlar.” (Münâfikûn, 63/7).

السَّمَاوَاتِ = es-Semâvât Lafzının Yalnız Geçtiği Âyetler

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

“Allah, **gökleri** direkler olmaksızın yaratan Zât’tır. Görüyorsunuz onları. Sonra Arş üzerine hükümrân oldu. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her şey belirlenmiş bir süre için akar-durur. İşi düzenliyor,

âyetlerini ayrıntılandırıyor ki belki Rabbinize kavuşacağınıza kesin şekilde inanırsınız.” (Ra’d, 13/2).

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى

“**Göklerde** nice melek var ki onların şefâatı kendilerinden hiçbir şeyi savmaz. Meğer ki (şefâatları) Allah’ın dilediği ve hoşnut kaldığı kimse için izin vermesinden sonra ola.” (Necm, 53/26).

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

“Allah’ın **yedi göğü** tabakalar halinde nasıl yaratmış olduğunu görmediniz mi?” (Nûh, 71/15).

سَمَوَاتٍ = es-semâvât ve السَّمَاوَاتِ = es-semâ Lafzının,

=semâvât Şeklinde Lâm-i Tarifli ve Lâm-i Tarifsiz

Ötüre ‘U’ Sesli Çoğul Biçiminin الْأَرْضِ = el-ard

Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

“Rabbinizden bir bağışlamaya ve müttakiler için hazırlanmış eni **gökler** ile **yer** kadar olan bir cennete koşuşun.” (Âl-i Imrân, 3/133).

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

“Eğer Hak onların keyiflerine uysaydı **gökler**, **yer** ve **bunların içindekiler** elbette fesada uğrardı. Hayır, kendilerine zikirlerini getirdik, ama onlar zikirlerinden yüz çevirip duruyorlar.” (Mü’minûn, 23/71).

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

“Yedi gökler, yer ve bunların içinde bulunanlar, O’nu tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki O’na hamd ile tesbihte bulunmasın. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız. Gerçekten O, Halîm ve Gafûr’dur.” (İsrâ, 17/44).

Allah’a Çocuk İsnadından Ötürü Kâinâtın Müteessir Olması

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

“Bundan (Allah’a çocuk isnadından) ötürü az kalsın **gökler çatlayacak, yer yarılacak**, dağlar yaman bir gürültü ile yıkılıp dağılacaktı.” (Meryem, 19/90).

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah’ı, kadriinin gerektirdiği şekilde takdir etmediler. **Yeryüzü** kıyamet günü O’nun için bir avuçtur. **Gökler** sağ elindedir. O, münezzehtir, ortak koşageldiklerinden pek yücedir.” (Zümer, 39/67).

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“**Gökler**, nerede ise tepelerinden çatlayacaklar. Melekler Rable-rinin hamdiyle tesbih ederler ve **yeryüzündeki kimseler için** istiğ-farda bulunurlar. Dikkat! Kuşkusuz Allah, O’dur çok bağışlayan, çok merhametli.” (Şûrâ, 42/5).

Kâinât/Yeryüzü

Ön bilgiler

Kur'ân-ı Kerîm'de 'yeryüzü, karası ve denizi ile yeryüzü, ülke, yerleşim birimi, herhangi bir toprak parçası' anlamlarına gelen ve genellikle 'es-semâ/es-semâvât' kelimeleri ile birlikte mansûp, mecrûr ve merfû konumlarda geçen ve ötüre şekli diğer iki şekle oranla daha az olan. '**ard**' lafzı, lââm-i tarifli ve lââm-i tarifsiz kullanıldığı gibi isim tamlaması konumunda da kullanılmıştır. Lam-i tarifsiz ve izâfetli şekli sayılı âyetlerde yer alır.

أَرْضُ = **ard** Lafzının Yeryüzü Anlamında Lâm-i Tarifsiz Olarak Geçtiği Âyetler

Allah'ın Yeri

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^٧

"Kuşkusuz melekler, kendi kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken: 'Ne işte idiniz?' derler. **Yeryüzünde** zayıf düşürülmüşlerdik, ezilip horlanmışlardık' diye cevap verirler. (Melekler): '**Allah'ın yeryüzü** geniş değil miydi? Orada göç edeydiniz!' derler. İşte Onlar! Dönecekleri yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yer." (Nisâ, 4/97).

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

"Ey Benim iman eden kullarım! **Yeryüzüm** geniştir, öyle ise Bana ibadet edin, o halde yalnız Bana!" (Ankebût, 29/56).

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

“De ki: Ey iman etmiş kullar! Rabbinizden korkun. Bu dünyada iyilik eden kimseler için bir güzellik vardır. **Allah'ın yeryüzü** geniştir. Sadece sabredenler, ücretlerine hesapsız şekilde erdirilirler.” (Zümer, 39/10).

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Ve denildi: **Ey yeryüzü suyunu yut!** Ey gök, tut! Eksildi su, bitirildi iş. Gemi de Cûdî üzerinde durdu. O zalimler topluluğuna da ‘uzak olun’ denildi.” (Hûd, 11/44).

أَرْضُ = **ard** Lafzının Belirli ve Sınırlı Yer, Ülke, Yerleşim Birimi Toprak Parçası Anlamında Kullanıldığı ve Lâam-i Tarifsiz Olarak Muzaf-Muzafunileyh (İsim Tamlaması) Konumunda Geçtiği Âyetler

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آلِيمٍ

“Semûd’a da kardeşler Salih’i gönderdik. Dedi: ‘Ey toplumum! Allah’a ibadet edin, sizin için O’ndan başka bir tanrı yoktur. Gerçekten size Rabbinizden bir belge geldi. İşte bu, size bir mu’cize olmak üzere Allah’ın dişi devesidir. Öyle ise bırakın onu **Allah’ın arazisinde** yesin (yayılsın), ona kötülükle dokunmayın. Yoksa sizi elem veren bir azap yakalar.” (A’râf, 7/73).

وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

“Ey toplumum! İşte size bir mu’cize olmak üzere Allah’ın dişi devesi. Bırakın onu **Allah’ın arzında (arazisinde)** yayılsın. Ona kötülükle dokunmayın, sonra sizi yakın bir azap yakalayacaktır.” (Hûd, 11/64).

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

“Sizi **toprağınızdan** çıkarmak istiyor. (Firavun): Peki ne öngörürsünüz?” (A'râf, 7/110).

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

“Sihriyle sizi **toprağınızdan** çıkarmak istiyor, şimdi ne buyurursunuz?” (Şuarâ, 26/35).

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

“Yusufu öldürün veya onu **bir yere** atın ki babanızın yüzü sadece size kalsın, Onun ardından beğenilen kişiler topluluğu olursunuz.” (Yûsuf, 12/9).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

“Küfredenler peygamberlerine: ‘Ya sizi **toprağınızdan** çıkaracağız ya da çare yok dinimize döneceksiniz!’ dediler. Bunun üzerine onlara Rableri şöyle vahiyde bulundu: ‘Kesinlikle o zalimleri helâk edeceğiz.’ (İbrâhîm, 14/13).

قَالَ اجْعَلْنَا لِنُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى

“Dedi: Ey Musa, sen bize, sihrinle bizi **yurdumuzdan** çıkarmak için mi geldin?” (Tâhâ, 20/57).

قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى

“Şöyle dediler: Bu ikisi, iki sihirbaz, sihirleriyle sizi **yurdunuzdan** çıkarmak ve örnek alınan yolunuzu gidermek istiyorlar.” (Tâhâ, 20/63).

وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Bir de: ‘Doğrusun ama, biz o doğru yolu tutar, seninle birlikte olursak hemen **yerimizden-yurdumuzdan** olur çarpılırız’ dediler. Peki Biz onlara, katımızdan rızık olarak her şeyin ürünlerinin devşirileceği güvenli, saygın bir yeri mekân kılmadık mı? Ne var ki çoğu bilmez.” (Kasas, 28/57).

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْوُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

“Sizi onların **topraklarına**, yurtlarına, mallarına ve henüz kendisine ayak basmadığınız bir yere varis kıldı. Allah, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Ahzâb, 33/27).

‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki الْأَرْضُ = *el-ardu*
Lafzının Tekil السَّمَاءُ = *es-semâ* ve **Çoğul** السَّمَاوَاتُ
 = *es-semâvât* **Kelimeleri ile Birlikte ve Lâm-i**
Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler¹

a) Ötüre Olan الْأَرْضُ = *el-erd* **Lafzının Çoğul** السَّمَاوَاتُ
 = *es-semâvât* **ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler**

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
 أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

“Rabbinizden bir bağışlamaya ve müttakiler için hazırlanmış eni göklerle **yeryüzü²** kadar olan bir cennete koşuşun.” (Âl-i İmrân, 3/133).

¹ Bu çalışmada âyetlerin lafzî açıdan ele alındığı konulardan biri de ‘el-ard’ ve ‘es-semâ/es-semâvât’ kelimelerini içeren âyetlerdir. Dolayısı ile zorunlu tekrarlar olmuştur. S.G.

² **‘Eni yeryüzü ile göklerin toplam enlerinin eni kadar olan’** yorumunu ‘göklerle yer arasındaki mesafe kadar’ anlamındaki yorumu tercih eğiliminde olduğumu belirtmeliyim. S.G.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

“Gökler ve **yeryüzü** sürdükçe -Rabbinin dilediği dışında- orada (ateşte) sürekli kalacaklar. Kuşkusuz Rabbin istediğini yapandır.” (Hûd, 11/107).

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ

“Mutlu kılınanlar ise cennettedirler, -Rabbinin diledikleri hâriç- gökler ve **yeryüzü** sürdükçe onlar kesintisiz bir lütuf olarak sürekli orada kalacaklar.” (Hûd, 11/108).

تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

“Yedi gökler, **yeryüzü** ve bunların içinde bulunanlar O’nu tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki O’na hamd ile tesbihte bulunmasın. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız. Gerçekten O, Halîm ve Gafûr’dur.” (İsrâ, 17/44).

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

“Bundan ötürü az kalsın gökler çatlayacak, **yeryüzü** yarılacak, dağlar yaman bir gürültü ile yıkılıp dağılacak.” (Meryem, 19/90).

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ
آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

“Eğer Hak onların keyiflerine uysaydı gökler, **yeryüzü** ve bunların içindekiler elbette fesada uğrardı. Hayır, kendilerine zikirlerini ge-

tirdik ama onlar zikirlerinden yüz çevirip duruyorlar. (Mü'minûn, 23/71).

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah'ı, kadrinin gerektirdiği şekilde takdir etmediler. **Yeryüzü** kıyamet günü O'nun için bir avuçtur. Gökler sağıyla dürülmüşlerdir (sağ elindedir). O, münezzehtir, ortak koşageldiklerinden pek yücedir. (Zümer, 39/67).

b) Ötüre Olan السَّمَاءُ = *el-ardu* **Lafzının Tekil**
= *es-semâ* **ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler**

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

“Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi de bunun neticesinde **yeryüzü** yemyeşil oldu. Gerçekten Allah Latiftir, haber verici'dir.” (Hacc, 22/63).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً
مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

“Gök ile **yeryüzünün**, O'nun buyruğu ile ayakta durması da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi yerden bir çağırışla çağırdığında siz birden çıkarsınız.” (Rûm, 30/25).

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

“Arkalarından ne gök ağladı, ne de **yeryüzü**. Özlenen kimseler de olmadılar.” (Duhân, 44/29).

‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardu Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ
خَيْرٌ إِهْبطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

“Yine hatırlayın, şöyle demiştiniz: ‘Ey Musa! Asla bir tek yemeğe katlanamayız. Öyle ise bizim için Rabbine yalvar, bize **yeryüzünün** bitirdiği sebzesinden, kabağından, acurundan, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarıversin.’ Musa: ‘Daha aşağı bir nime- te daha hayırlı olanı değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin, muhakkak sizin için orada istediğiniz vardır’ dedi. Üzerlerine zillet ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah’tan gelen bir gazaba uğradılar. Sana söylüyorum bu, Allah’ın ayetlerini inkâr ve peygamberleri haksızca öldürüyor olmaları yüzündendi. İşte bu, isyan etmeleri ve aşırı gidiyor olmaları yüzündendi.” (Bakara, 2/61).

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْعَالَمِينَ

“Derken Allah’ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud Câlût’u öldürdü. Allah ona o saltanatı, o hikmeti verdi ve ona dilediklerinden

öğretti. Allah'ın insanların kimilerini kimisiyle savması olmasaydı elbette **yeryüzü** bozulurdu. Ama Allah âlemlere karşı lütuf sahibidir. (Bakara, 2/251).

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ
وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

“O gün, o küfredenler ile Peygamber’e karşı gelenler keşke **toprağa karışıp gitseler** diye arzu edecekler. Allah’tan hiçbir sözü gizlemeyecekler.” (Nisâ, 4/42).

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

“Gerçekten Allah size pek çok yerlerde ve Huneyn gününde yardım etmişti ki o zaman çokluğunuz sizi böbürlendirmişti, ama sizden herhangi bir şeyi gidermemişti ve olanca genişliğine rağmen **yeryüzü** size dar gelmişti. Sonra yenilmiş olarak gerisin geri dönmüştünüz.” (Tevbe, 9/25).

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنْ
اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

“Geri bırakılan o üç kişinin de tevbelerini kabul etti. Sonunda vicdanları kendilerini o kadar sıkılmış, o kadar bunalmışlardır ki **yeryüzü** olanca genişliğine karşın kendilerine dar gelmişti ve Allah’tan başka sığınak olmadığını, O’ndan yine ancak O’na sığınılacağını anlamışlardı. Bunun üzerine Allah, tevbe etmeleri için kendilerine tevbe bahşetmişti. Gerçekten Allah, tevbeyi çok kabul eden, çok merhametlidir.” (Tevbe, 9/118).

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُتِبَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü veya kendisiyle **yeryüzü-nün** paramparça edildiği yahut kendisiyle ölülerin konuşturulduğu bir Kur’ân olsaydı (yine inanmazlardı). Daha doğrusu bütünüyle iş Allah’ın tekelindedir. İman etmiş olanlar (o kâfirlerin imana girmeyeceklerinden) hâlâ umut kesmediler mi ki Allah dileseydi bütün insanları hidayete erdirirdi. O küfredip duranlar var ya onlara, yaptıkları yüzünden büyük bir bela çaracak veya o bela yurtlarının yakınına konacak. Derken Allah’ın vaadi gelecek. Kuşkusuz Allah, belirlenmiş süreden caymaz.” (Ra’d, 13/31).

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“De ki: Biliyorsanız **yeryüzü** ve içindeki kimseler kimin?” (Mü’minûn, 23/84).

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

“Ölü **yeryüzü** (topraklar) onlar için bir delildir. Ona hayat verdik ve ondan bir dane çıkardık. Ondan yiyorlar.” (Yâsîn, 36/33).

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

“**Yeryüzünün** bitirdiklerinden, kendilerinden ve bilmeyecekleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratmış olan o Zât münezzehtir.” (Yâsîn, 36/36).

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“**Yeryüzü** Rabbinin nuruyla parlamış, kitap konulmuş, peygamberler ile tanıklar getirilmiş ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (Zümer, 39/69).

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ

“**Yeryüzünün** (toprağın) kendilerinden eksiltmekte olduğu şeyi çok iyi bilmişizdir. Katımızda pekâlâ koruyan (kaydeden) bir Kitap vardır.” (Kâf, 50/4).

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

“**Yeryüzünün** kendilerinden çatlayıp (dışarı çıkarak) hızlıca koscacakları günde işte o sırf bize özgü pek kolay bir toplamadır.” (Kâf, 50/44).

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

“**Yeryüzü** iyice sarsıldığında.” (Vâkıa, 56/4).

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

“**Yeryüzü** ve dağlar yüklenilip bir tek çarpışla yerle bir edildiklerinde.” (Hâkka, 69/14).

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

“O gün **yeryüzü** ve dağlar sarsılır. Dağlar akıp giden kum yığını olmuştur.” (Müzzemmil, 73/14).

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

“**Yeryüzü** uzatıldığı zaman ve içindekileri atıp boş kaldığında ve Rabbine kulak verdiğinde (ki yer buna) layık kılınmıştır.” (İnşikâk, 84/3-5).

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

“Hayır, hayır! **Yeryüzü** sürekli çarpılıp parçalandığı zaman.” (Fecr, 89/21).

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

“**Yeryüzü**, o sarsıntı ile sarsıldığında.” (Zilzâl, 99/1).

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

“**Yeryüzü** ağırlıklarını çıkardığında.” (Zilzâl, 99/2).

‘E’ Şeklinde Mansup Konumdaki الأرض = *el-arda*
Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer
Aldığı Âyetler

a) Mansup Olan الأرض = *el-arda* **Lafzı ile Sınırlı Yerlere**
İşâret Edilmesi

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ
مُسَلَّمَةً لِأَشْيَةٍ فِيهَا قَالُوا الْكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا
كَادُوا يَفْعَلُونَ

“Dedi: Gerçekten Allah buyuruyor: ‘Kuşkusuz o (sığır) ne bo-
yunduruğa koşulup **toprağı** süren, ne de ekin sulayan bir sığırdır.
Salmadır. Kendisinde hiçbir leke yoktur.’ Dediler: ‘İşte şimdi gerçeği
ortaya koydun. Bunun üzerine onu boğazladılar. Nerede ise yapma-
yacaklardı.” (Bakara, 2/71).

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

“Ey kavmim! Allah'ın sizin için yazdığı (takdir ettiği) o **kutsanmış toprağa** girin, gerisin geri arkalarınıza dönmeyin. Sonra hüsrana uğramışlar olarak dönersiniz.” (Mâide, 5/21).

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوَثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ ابْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

“Ondan (Yusuf'tan) umudu kestiklerinde fısıldaşarak bir kenara çekildiler. Büyükleri: ‘Gerçekten babanızın aleyhinizde Allah adına sağlam bir söz aldığını ve daha önceden de Yusuf'a karşı yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya Allah benim için hükmedinceye değin kesinlikle **bu yerden** ayrılmam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır’ dedi.” (Yûsuf, 12/80).

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

“Kötülükle tuzak kuranlar Allah'ın kendilerini **yere** geçirmesinden veya onlara farkedemeyecekleri bir yönden o azabın gelmesinden emin mi oldular?” (Nahl, 16/45).

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

“Bunun ardından İsrâiloğullarına: ‘O **yerde** oturun, âhiret vaadi geldiğinde sizi (birbirinize) karışmış olarak getiririz’ dedik.” (İsrâ, 17/104).

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ

“Sonunda onu ve konağını **yere** geçirdik. Kendisine Allah’a karşı yardım edecek bir cemaatı yoktu. (Kendisi de başına gelen felaketi) engelleyebileceklerden olmadı.” (Kasas, 28/81).

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ
مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ
مَنْ أَغْرَقْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Özetle herbirini günahıyla yakaladık. Onlardan kimisi var ki üzerine taş yağdıran bir fırtına gönderdik, içlerinden kimisi var ki kendisini o korkunç ses yakaladı, içlerinden kimi de var ki onu da **yere** geçirdik, onlardan kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmediyor değildi, ne var ki onlar kendilerine zulmediyorlardı.” (Ankebût, 29/40).

b) Mansup Olan الأرض =el-arda Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi

Yeryüzüne Vâris Kılınanlar

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ
أَصْبَنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

“**Yeryüzüne** (eski) halklarından sonra **vâris olanlara** şu açıkça belli olmadı mı?: İstesek kendilerinin günahları yüzünden başlarına felaket indiririz, kalplerine mühür basarız, artık duymazlar.” (A’râf, 7/100).

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

“Musa kavmine: ‘Allah’tan yardım dileyin, sabır gösterin, kuşkusuz **yeryüzü** Allah’ındır, kullarından dilediğini ona **mirasçı kılar**. Güzel sonuç takva sahipleri içindir’ dedi.” (A’râf, 7/128).

وَلَنُصِكَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي
وَخَافَ وَعِيدَ

“Ve kesinlikle sizi arkalarından o toprağa yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkan, tehdidimden korkan kimse için (ahdim)dir.” (İbrâhîm, 14/14).

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

“Cidden biz, **yeryüzüne** ve üzerindeki akıl sahiplerine **varis olacağız**. Ancak onlar bize döndürülürler.” (Meryem, 19/40).

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ

“Andolsun Zikir'den sonra Zebur'da: ‘Kuşkusuz **yeryüzüne** **salih** kullarım **varis olacak**’ diye yazdık.” (Enbiyâ, 21/105).

Yeryüzünün Fizik Yapısına ve Yaratılmasına Vurgu Yapan Âyetler

Yeryüzünün Uzatılıp Döşenmesi ve Beşik Yapılması

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“O, **yeryüzünü** **uzatıp döşeyen**, orada sabit sabit dağlar ve ırmaqlar yapan Zât'tır. Meyvelerin hepsinden içinde (erkek ve dişi olmak üzere) ikişer çift yaptı. Geceyi gündüze bürüyor. Bunlarda düşünen bir toplum için elbette âyetler vardır. (Ra'd, 13/3).

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

“**Yeryüzünü**, onu da **uzattık**, oraya ağır baskılar (sabit dağlar) bıraktık, orada ölçülmüş her şeyden bitirdik.” (Hicr, 15/19).

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
تَبْصِرَةً وَذِكْرًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

“Ve yeryüzünü, (nasıl) uzatmışız onu? İçine ağır baskılar bırakmışız ve orada her pek güzel çiftten bitirmiştir. (Allah’a) yönelen her kul için bir göz açtırma ve bir öğüt olmak üzere.” (Kâf, 50/7,8).

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

“**Yeryüzünü**, onu döşedik, Ne güzel döşeyenleriz.” (Zâriyât, 51/48).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا

“Allah **yeryüzünü** sizin için bir **yaygı** yaptı.” (Nûh, 71/19).

Yeryüzünü Beşik Yapmıştır

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“O ki **yeryüzünü** sizin için bir **beşik** yaptı ve orada doğru gidesi-niz diye sizin için yollar oluşturdu.” (Zuhruf, 43/10).

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

“**Yeryüzünü** bir **döşek**, dağları da kazıklar yapmadık mı?” (Ne-be’, 78/6, 7).

Yeryüzünün Aşınması

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

“Bizim **yeryüzüne** gelip onun uçlarından **eksilttiğimizi** (aşındı-
gımızı) görmediler mi? Allah hüküm verir. O'nun hükmünün ardına dü-
şüp geri çevirecek yoktur. O, hesabı çok çabuk görendir.” (Ra'd, 13/41).

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

“Doğrusu onları ve atalarını kendilerine ömür(leri) uzun gelecek
şekilde nimetlendirdik. Görmüyorlar mı bizi? **Yeryüzüne** varıyor,
onu uçlarından **eksiltiyoruz**. Onlar mı üstün gelenler?” (Enbiyâ,
21/44).

Kıyamet Sürecinde Yeryüzü

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

“Gün gelir dağları yürütürüz, o gün **yeryüzünü** (bütün içerdikleri
ile) **apaçık** ortada görürsün. Onları toplamışsınız, içlerinden hiç
kimseyi bırakmamışsınız.” (Kehf, 18/47).

Yeryüzüne Hayat Verilmesi

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ
مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ

مَنْ يَرُدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلًا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى
الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

“Ey insanlar! Eğer ölüm sonrası dirilişten bir kuşku içinde iseniz şunu bilin: Cidden biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan, sonra tam şekillendirilmiş ve şekillendirilmemiş bir çiğnem etten yarattık ki size (ne olduğunuzu) açıklayalım. Belirlenmiş bir süreye değin de rahimlerde dilediğimizi durdururuz. Ardından da gücünüze ermeniz için sizi bir bebek olarak çıkarırız. Bununla birlikte içinizden kiminin (daha önce) canı alınıyor, içinizden kimi de -bilgi sahibi olduktan sonra hiçbir şey bilmesin diye- ömrün en perişan sürecine itiliyor. **Yeryüzünü** kupkuru görürsün. Derken üzerine suyu indirdiğimizde titreşir, **kabarır ve her güzel çiftten bitirir.**” (Hacc, 22/5).

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

“O, ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır, ölümünden sonra **yeryüzüne can verir.** Siz de işte böyle çıkarılacaksınız.” (Rûm, 30/19).

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي
الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Şimdi Allah’ın rahmetinin izlerine bak: **Yeryüzüne** ölümünden sonra **nasıl hayat veriyor.** Kuşkusuz O, ölüleri de elbette diriltendir. O, her şeye muktedirdir.” (Rûm, 30/50).

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

“Allah, rüzgârları gönderen Zât'tır. Derken rüzgârlar bir bulut kalıdırır. Sonuçta o bulutu ölü bir beldeye göndeririz ve onunla ölümü sonrası **yeryüzüne can veririz**. İşte diriliş de böyledir.” (Fâtır, 35/9).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“O'nun varlığının delillerinden biri de şudur: Kuşkusuz sen **yeryüzünü** huşûkâr görürsün. Sonra üzerine suyu indirdiğimizde harekete geçip şişer. Doğrusu **ona hayat veren** o Zât, elbette ölüleri diriltecektir. Şüphesiz O, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Fussilet, 41/39).

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

“**Yeryüzünü**, canlılar için koydu. Orada meyveler ve salkım salkım hurma ağaçları, yapraklı taneler ve reyhanlar vardır.” (Rahmân, 55/10, 11, 12).

إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

“Bilin ki kuşkusuz Allah **yeryüzüne** ölümünden sonra can vermektedir. Âyetleri size gerçekten açıkladık. Belki siz bu sayede aklınızı kullanırsınız.” (Hadîd, 57/17).

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا مَتَاعًا
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

“Bundan (göge biçimini verdikten) sonra **yeryüzünü** döşedi. On-
dan suyunu ve otlagını çıkardı. Dağları sabitleştirdi. Sizin büyük
ve küçük baş hayvanlarınızın menfaati için.” (Nâziât, 79/30-33).

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا وَقَضْبًا وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا
وَحَدَائِقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

“Sonra yeryüzünü yardıkça yardım. Derken onda sizin için de hayvanlarınız için de bir fayda olmak üzere daneler, üzüm, taze yoncalar, zeytinlikler, hurmalıklar, kocaman ve sık ağaçlı, sulak çemenzar surlu bahçeler, meyveler, çayırlar, otlaklar bitirdik.” (Abese, 80/26-32).

Yeryüzü Bir Karargâhtır

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا
وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Yoksa **yeryüzünü** bir **karargâh** kılan, aralarında ırmaklar yaratan, yer için oturaklı dağlar yapan, iki deniz arasında bir engel meydana getiren mi (hayırlıdır)? Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Doğrusu onların çoğu bilmiyorlar.” (Neml, 27/61).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ؕ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

“O, **yeryüzünü** size **iyice boyun eğdiren**. Zât’tır. Öyle ise omuzlarında yürüyün de rızkıdan yiyin. Dönüş yine O’nadır.” (Mülk, 67/15).

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ؕ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ؕ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيًا شَامِخَاتٍ ؕ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

“**Yeryüzünü** diriler ve ölümler için bir **toplanma yeri** yapmadık mı? Orada yüce yüce sâbiteler (dağlar) yaptık ve size tatlı bir su içirdik.” (Mürselât, 77/25-27).

Yeryüzü İki Günde Yaratıldı

قُلْ أَتَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ إِندَادًا
ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“De ki: Cidden siz mi **yeryüzünü** iki günde yaratmış olan Zât’a küfrediyorsunuz? O’na denkler uyduruyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.” (Fussilet, 41/9).

Cennetin Sathı da 'el-ard/yeryüzü' Kavramı ile Vurgulanmıştır

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ
مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“Ve cennete girenler: ‘Bize va’dini gerçekleştiren ve bizi **cennetten** dilediğimiz **yerde** mekan tutmakta bizi mirasçı kılan Allah’a hep hamdolsun’ derler. Çalışanların ödülü ne güzelmiş!” (Zümer, 39/74).

Nuh Tufanında Yeryüzü

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

“**Yeryüzünde** kaynaklar fişkırttık ve gerçekten takdir edilmiş bir buyruk üzerinde su birleşti.” (Kamer, 54/12).

**'E' Şeklinde Mansup Konumdaki $\text{الأَرْض} = \text{el-arda}$
Lafzının Tekil $\text{السَّمَاء} = \text{es-semâ}$ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ
 $= \text{es-semâvât}$ Kelimeleri ile Birlikte ve
Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler**

**a) Mansup el-Ard'ın Tekil es-Semâ ile Birlikte Geçtiği
Âyetler**

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“O Rab ki sizin için **yeryüzünü bir döşek**, göğü bir binâ yaptı ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla ürünlerden sizin için bir rızık çıkardı. Öyle ise siz, bilip durduğunuz halde Allah’a ortaklar koşmayın.” (Bakara, 2/22).

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

“Allah gökten bir su indirdi de onunla ölümünden sonra **yeryüzüne** hayat verdi. Kuşkusuz bunda dinleyecek bir toplum için elbette bir ibret vardır.” (Nahl, 16/65).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

“Andolsun kendilerine: ‘Gökten su indrip onunla **yeryüzüne** ölümünden sonra can veren kimdir?’ diye sorsan elbette: ‘Allah’ derler. De ki: ‘Allah’a hamdolsun.’ Doğrusu onlar akıl işletmiyorlar.” (Ankebût, 29/63).

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فِيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“O’nun âyetlerinden biri de şudur: Size, korku ve umut olmak üzere şimşegi gösteriyor, gökten bir su indiriyor ve onunla ölümünden sonra **veryüzünde** hayat meydana getiriyor. Kuşkusuz bunda da akıl işleten bir toplum için elbette âyetler^(*) vardır.” (Rûm, 30/24).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

“Göğü, **veryüzünü** ve aralarındakini boşuna yaratmadık. O, küfre sapmışların sanısı. O küfretmiş olanların ateşten dolayı vay halleri-ne!” (Sâd 38/27).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ
فَآخَسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“Allah, sizin için **veryüzünü** bir karargâh, göğü de bir binâ yapmış, sizi şekillendirip şekillerinizi de güzelleştirmiş ve sizi tertemiz nimetlerden rızıklandırmış olan Zât’tır. İşte bu Allah sizin Rabbiniz! Âlemlerin Rabbi Allah çok yücedir.” (Mü’min, 40/64).

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gece ile gündüzün değişmesinde, Allah’ın gökten rızık (sebebi olan yağmuru) indirip onunla ölümünden sonra **veryüzüne** hayat

* Gerçekten korku veren şimşegin, içinde yağmur umudunu taşıması, onun da dirilik ve canlılık sebebi olması, afakta görülen her olayın korkutucu görünse de aslında sevindirici bir anlam taşıdığını pek güzel ifade etmektedir.

vermesinde ve rüzgârları çevirmesinde düşünen bir toplum için âyetler vardır.” (Câsiye, 45/5)

ءَاٰمَنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ اَلْاَرْضَ فَاِذَا هِىَ تَمُورُ

“Gökteki Zâtın sizi **yere** geçirivermesinden güvence mi aldınız? Birden o yer şiddetle sarsılır.” (Mülk, 67/16).

b) Mansup el-ard'ın Çoğul es-Semâvât ile Birlikte Geçtiği Âyetler

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ
ثُمَّ الَّذِىْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهٖمْ يَّعْدِلُوْنَ

“Gökleri ve **yeryüzünü** yaratan, karanlıkları ve aydınlığı vareden Allah’a hamdolsun. Ne var ki küfre sapmış olanlar (bunları) Rablerine denk tutuyorlar. (En’âm, 6/1).

Hak (Gerçek) Olarak Yaratılmışlardır

وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ

“O, gökleri ve **yeryüzünü Hak** (adı) ile (gerçek olarak) yaratan Zât’tır. ‘Ol’ diyeceği gün hak sözü hemen oluverir. Sûra üflendiği gün hükümranlık O’nundur. Görünmeyeni de görüneni de bilendir. O, pek hikmetli ve pek haberlidir.” (En’âm, 6/73).

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ

“Gerçekten Allah’ın gökleri ve **yeryüzünü Hak ile yaratmış** olduğunu görmedin mi? Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir.” (İbrâhîm, 14/19).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ
فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

“Gökleri, **yeryüzünü** ve aralarındakini ancak **gerçekle yarattık**. Kuşkusuz o saat elbette gelecek. Haydi onlara güzel bir müsamaha ile müsamahada bulun.” (Hicr, 15/85).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah, gökleri ve **yeryüzünü hak ile yarattı**. O, onların ortak koşageldiklerinden yücedir.” (Nahl, 16/3).

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

“Allah, gökleri ve **yeryüzünü Hak (adı) ile yarattı**. Kuşkusuz bunda inananlara elbette bir âyet vardır.” (Ankebût, 29/44).

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

“Kendi kendilerine hiç düşünmediler mi? Allah gökleri, **yeryüzünü** ve aralarındakini ancak **Hak (adı) ile** ve belirlenmiş bir süreye göre **yaratmıştır**. Doğrusu insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ediyorlar.” (Rûm, 30/8).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ
عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“Gökleri ve **yeryüzünü Hak (adı) ile yarattı**. Geceyi gündüzün üzerine atıyor, gündüzü de gecenin üzerine bırakıyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri belirlenmiş bir süre için akmakta. Dikkat! O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.” (Zümer, 39/5).

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Allah, gökleri ve **yeryüzünü Hak (adı) ile** ve her can kazandığıyla ödüllendirilsin diye yarattı. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (Câsiye, 45/22).

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

“Gökleri, **yeryüzünü**, bu ikisinin aralarındakini ancak **Hak olarak** ve belirlenmiş bir süre ile yarattık. Küfretmiş kimseler ise uyarıldıkları şeyden yüz çevirmekteler.” (Ahkâf, 46/3).

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Cidden ben bir muvahhit olarak yüzümü gökleri ve **yeryüzünü** yaratmış olana çevirdim. Ben müşriklerden değilim.” (En’âm, 6/79).

Altı Günde Yaratılmışlardır³

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

³ Bu âyetlerde yeryüzü ile göklerin yaratıldıkları günlerin toplamı bildirilmektedir. Yeryüzünün iki günde yaratıldığını haber veren âyet bu kayıt çerçevesinde değerlendirilmelidir. S.G.

“Kuşkusuz Rabbiniz, O Allah'tır ki **gökleri ve yeryüzünü altı günde yarattı**. Sonra Arş üzerine istivâ etti (kuruldu). O, geceyi hızla kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örter. Yine güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş oldukları halde yarattı. Dikkat, yaratış da emir veriş de sadece O'nun. Alemlerin Rabbi Allah ne yüce!” (A'râf, 7/54).

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, **gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratan** sonra işi tedbir etmek üzere Arş üzerine istivâ eden Allah'tır. Hiçbir şefaathı yoktur, ancak O'nun izninden sonra olur. İşte bu Allah sizin Rabbiniz! Öyle ise O'na kulluk edin. Hâlâ ibret almayacak mısınız?” (Yûnus, 10/3).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“O, hanginiz daha güzel iş yapacak diye sizi sınamak üzere **gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratan** Zât'tır. O zaman Arş'ı su üzerinde idi. Bununla birlikte andolsun sen: ‘Gerçekten siz ölüm sonrası kuşkusuz diriltileceksiniz’ dersen o küfredenler elbette kesinkes: ‘Bu, apaçık büyüden başka bir şey değil,’ derler.” (Hûd, 11/7)

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْئَلْ بِهِ خَبِيرًا

“O, **gökleri, yeryüzünü ve ikisinin arasındakiini altı günde yaratan** Zât'tır. Sonra Arş'a istivâ etti (kuruldu). Rahman'dır. Haydi O'nu bir bilene sor.” (Furkân, 25/59).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

“Allah, **gökleri, yeryüzünü** ve ikisi arasında bulunanları **altı günde yaratıp** sonra Arş üzerine istivâ eden Zât’tır. Sizin için O’ndan başka ne bir dost ne de bir şefaatçi vardır. Hâlâ düşünmüyor musunuz?” (Secde, 32/4).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

“Andolsun gerçekten **gökleri, yeryüzünü** ve aralarındakini **altı günde yarattık** ve bize hiçbir yorgunluk ilişmedi.” (Kâf, 50/38).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“O, **gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratıp** sonra Arş üzerine istivâ eden Zât’tır. Yere gireni, ondan çıkmakta olanı, gökten ineni ve ona yükselmekte bulunanı bilir. O, nerede olursanız sizinledir. Allah yapmakta olduklarınızı pekâlâ görmektedir.” (Hadîd, 57/4).

* * *

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

“Gökleri ve **yeryüzünü** yarattığı gündeki Allah’ın yazısına göre gerçekten Allah katında ayların sayısı on iki aydır. Bunlardan dördü ha-

ram (ay)lardır. İşte budur dosdoğru din. Öyle ise onlarda (yasakları çiğneyerek) kendilerinize zulmetmeyin. Size karşı topyekûn nasıl savaşıyorlarsa siz de müşriklerle topyekûn savaşın. Bilin ki kesinkes Allah takva sahipleriyledir.” (Tevbe, 9/36).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

“Allah o Zat ki gökleri ve **veryüzünü** yarattı. Gökten bir su indirdi onunla size rızık olmak üzere bütün ürünlerden çıkardı, buyruğuyla denizde akıp gitmeleri için gemileri size boyun eğdirdi, ırmakları emrinize verdi.” (İbrâhîm, 14/32).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

“Görmediler mi gökleri ve **veryüzünü** yaratmış olan Allah gerçekten kendileri gibisini yaratmaya kadirdir ve onlar için kendisinde hiç kuşku bulunmayan bir süre belirlemiştir. O zâlimler sadece kâfirlikte direniyorlar.” (İsrâ, 17/99).

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

“(Kur’ân’ı), **veryüzünü** ve yüce gökleri yaratandan peyderpey indirdik.” (Tâhâ, 20/4).

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

“O, **veryüzünü** size döşek yapan, orada size yollar açan ve gökten bir su indiren zattır. Ki o su sayesinde değişik bitkilerden çiftler çıkardık.” (Tâhâ, 20/53).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَا عِيبَ

“Göğü, **yeryüzünü** ve ikisinin arasındakileri oyuncular diye yaratmadık.” (Enbiyâ, 21/16).

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

“O küfre sapmış olanlar görmediler mi? Gerçekten gökler ile **yeryüzü** bitişikti de ikisini ayırdık. Canlı olan her şeyi sudan yaptık. Hâlâ inanmıyorlar mı?” (Enbiyâ, 21/30).

أَمِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَانْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
ءَالِهَةٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

“Yoksa gökler ile **yeryüzünü** yaratmış ve sizin için gökten bir su indirmiş olan Zât mı (hayırlıdır)? Ki o su sayesinde sizin bir tek ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel bahçeler bitirdik. Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Doğrusu onlar sapıp duran bir toplumdur.” (Neml, 27/60).

Onlara Gökleri ve Yeryüzünü Kimin Yarattığını Sor

وَلَّيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْتِي يُؤْفَكُونَ

“Andolsun **onlara**: ‘Gökleri ve **yeryüzünü kim yarattı?** Güneşe ve aya kim boyun eğdirdi?’ diye sorarsan elbette kesinlikle: ‘Allah!’ derler. Peki nasıl döndürülüyorlar?” (Ankebût, 29/61).

وَلَّيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Andolsun eğer onlara: ‘Gökleri ve **yeryüzünü kim yarattı?**’ diye **sorarsan** elbette: ‘Allah’ derler. ‘Allah’a hamdolsun’ de. Doğrusu onların çoğu bilmiyorlar.” (Lokmân, 31/25).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

“Andolsun eğer onlara: ‘Gökleri ve **yeryüzünü kim yarattı?**’ diye **sorarsan** kesinlikle: ‘Allah’ derler. De ki: ‘ Ne dersiniz? Allah bana bir zarar murat ederse Allah’tan başka yalvarmakta olduklarınız, O’nun zararını giderebilir, önleyebilirler mi? Veya bana bir rahmet dilerse onlar O’nun rahmetini durdurabilirler, engelleyebilirler mi?’ De ki: ‘Bana Allah yeter. Tevekkül gösterenler sadece O’na dayanırlar.” (Zümer, 39/38).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

“Andolsun eğer onlara: ‘Gökleri ve **yeryüzünü kim yarattı?**’ diye **sorarsan** elbette: ‘Onları, çok güçlü, çok bilen yarattı’ derler.” (Zuhuruf, 43/9).

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve **yeryüzünün** zevâl bulmalarını engelliyor. Andolsun eğer zeval bulacak olurlarsa onları ondan sonra hiç kimse engelleyemez. Gerçekten O, Halîm’dir, Gafûr’dur.” (Fâtır, 35/41).

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

“Gökleri ve **yeryüzünü** yaratmış olan o Zât, onlar gibisini yaratmaya muktedir değil midir? Evet tabîi (muktedirdir)!. O, pekâlâ yaratan, çok iyi bilendir.” (Yâsîn, 36/81).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

“Gökleri, **yeryüzünü** ve bunların arasındakileri oyuncular olarak yaratmadık.” (Duhân, 44/38).

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“O **ikisini** sadece hak olarak yarattık. Ne var ki onların çoğu bilmiyor.” (Duhân, 44/39).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ عَنْهُ بِقَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Gökler ile **yeryüzünü** yaratan ve bunları yaratmakla yorulmayan Allah’ın gerçekten ölüleri diriltmeye kadir olacağını düşünmediler mi? Evet gerçekten O, her şeye güç yetirendir.” (Ahkâf, 46/33).

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

“Yoksa gökleri ve **yeryüzünü** mü yaratmışlar? Hayır, kesin inanmıyorlar.” (Tûr, 52/36).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

“Gökleri ve **yeryüzünü** Hak olarak yarattı. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi güzel yaptı. Son varış yalnız O’nadır.” (Teğâbün, 64/3).

*

**

'İ' Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler

a) Esire Olan الْأَرْضُ =el-ardı Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi

Yeryüzünde Bozgunculuk ve Ululuk Taslamak Yasaklanıyor ve Ağır Şekilde Kınanıyor

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

“Kendilerine: ‘**Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın**’ denildiğinde ‘biz sadece ve sadece ıslahatçılarız’ derler.” (Bakara, 2/11).

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“O fasıklar, o kimselerdir ki Allah’ın sözünü -o sözü pekiştirdikten sonra- bozar, Allah’ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keser ve **yeryüzünde fesat çıkarırlar**. İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.” (Bakara, 2/27).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ
فِيهَا مَنْ يَفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ
لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Bir zamanlar Rabbin meleklerle: ‘Kesin Ben **yeryüzünde** bir haliye yapacağım’ buyurmuştu da onlar şöyle demişlerdi: ‘Orada **fesat çıkaracak**, kanlar dökecek kimse mi yapacaksın? Oysa biz Sana

hamd sunarak tesbihte bulunuyor, Seni kutsuyoruz.' Allah buyurdu: 'Hiç kuşkusuz Ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum.' (Bakara, 2/30).

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ
كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ

"Yine, Musa'nın kavmi için su dileyip de 'Asanı o taşa vur' dediğimizi, bunun üzerine taştan on iki kaynak fışkırdığını, her grup insanın su alacağı kaynağını gerçekten bildiğini, (kendilerine) 'Allah'ın rızkından yiyin, için ama müfsitler olarak **yeryüzünde fesat çıkar-mayın**' dediğimizi hatırlayın." (Bakara, 2/60).

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

"Dönüp gittiğinde orada bozgunculuk yapmak, ekini ve zürriyeti yok etmek için **yeryüzünde** koşar. Oysa Allah bozgunculuğu sevmez." (Bakara, 2/205).

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

"Bundan dolayı İsrailoğullarına şunu yazdık: 'Kim bir cana, bir can mükabilinde olmaksızın veya **yeryüzünde fesat çıkarmamış-ken** öldürürse sanki bütün insanları öldürmüştür; kim de ona (bir cana) hayat verirse bütün insanlara hayat vermiş gibidir.' Gerçekten onlara peygamberlerimiz apaçık belgelerle geldi. Sonra içlerinden pek çoğu bunun ardından yeryüzünde taşkınlık yapmaktalar." (Mâide, 5/32).

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Allah’a ve Peygamberi’ne karşı savaşanların ve **yeryüzünde bozgunculuk** çıkarmaya uğraşanların behemehal cezaları öldürülmeleri veya asılmaları veya çaprazlama ellerinin ve ayaklarının kesilmesi yahut bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için dünyada bir perişanlıktır. Âhirette ise onlara pek büyük bir azap vardır.” (Mâide, 5/33).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Yahudiler: ‘Allah’ın eli bağılıdır’ dediler. Dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve lanete uğradılar. Bilakis O’nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infakta bulunur. Rabbinden sana indirilen gerçekten onlardan pek çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracak. Aralarına kıyamet gününe değin düşmanlığı ve kini bıraktık. Her ne zaman harp için bir ateş tutuştururlarsa Allah onu söndürür. **Yeryüzünde bozgunculuğa** koşarlar. Allah fesatçıları sevmez.” (Mâide, 5/64).

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

“**Yeryüzünde**, orası düzeltildikten sonra fesat çıkarmayın. O’na, korkarak ve umut ederek yakarın. Cidden Allah’ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır.” (A’râf, 7/56).

وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا
فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Hatırlayın ki Âd’dan sonra sizi halifeler (hükümdarlar) yapıp sizi yeryüzünde yerleştirdi. Yeryüzünün ovalarında saraylar yapıyor, dağlarından evler yontuyorsunuz. Öyle ise Allah’ın nimetlerini anın, **yeryüzünde fesatçılar** olarak karışıklık çıkarmayın.” (A’râf, 7/74).

وَالِى مَدَيْنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. Onlara: ‘Ey toplumum! Allah’a ibadet edin, sizin için O’ndan başka bir tanrı yoktur. Gerçekten size Rabbinizden açık bir belge geldi. Artık ölçmeyi, tartmayı tam yapın, insanlara eşyalarını eksik vermeyin, **yeryüzünde düzeni sağladıkten sonra müfsitlik yapmayın**. İşte size bu anlatılanlar -eğer inananlarsanız- sizin için hayırlıdır’ dedi.” (A’râf, 7/85).

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ
وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

“Firavun’un kavminden ileri gelenler: **‘Yeryüzünde fesat çıkar-sınlar**, seni ve tanrılarını bıraksınlar diye mi Musa’yı ve kavmini bırakacaksın?’ dedi. Firavun: ‘Yakında oğullarını öldüreceğiz, kadınla-rını sağ bırakacağız, cidden biz onların üstünde kahredenleriz’ dedi.” (A'râf, 7/127).

سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

“**Yeryüzünde haksız yere böbürlenenenleri** âyetlerimden çevire-çeğim. Her mucizeyi görseler de ona inanmazlar, doğruluk yolunu görseler de onu yol edinmezler. Azgınlık yolunu görürlerse onu yol tutunurlar. Bu böyle. Çünkü onlar âyetlerimize yalan dediler, onlar-dan gafil idiler.” (A'râf, 7/146).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصَاهُمْ أُولَئَاءَ بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

“Küfre sapanlar da birbirlerinin dostlarıdır. Siz bunu yapmazsanız **yeryüzünde** büyük bir fitne ve **büyük bir fesat olur.**” (Enfâl, 8/73).

فَلَمَّا أَنْجَيْهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Allah kendilerini kurtarıncı o da ne, hemen onlar **yeryüzünde haksızca zulüm yapmaya** başlarlar. Ey insanlar! Zulmünüz sade-ce kendileriniz aleyhine. Dünya hayatının menfaatından sonra dönü-şünüz yalnız Bizedir. O zaman yapageldiklerinizi size haber veririz.” (Yûnus, 10/23).

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

“İşte onlar! **Yeryüzünde** (Allah’ı) âciz bırakamadılar. Kendileri için Allah’tan başka dostlar yoktur. Onlara o azap kat kat verilecek. Dinlemeye güçleri yetmiyordu ve görmüyorlardı.” (Hûd, 11/20).

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Ey toplumum! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın, insanlara eşyalarını eksik vermeyin, **fesatçılık edip de yeryüzünde fenalık yapmayın.**” (Hûd, 11/85).

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

“Keşke, sizden önceki kuşaklardan **yeryüzünde bozgunculuktan** alıkoyan fazilet sahipleri bulunsaydı. Onların içinden kendilerini kurtardıklarımızdan sadece pek azı bunu yaptı. Zulmedenler ise içinde şımartıldıkları refahın ardına düştüler. Onlar suçlular idiler.” (Hûd, 11/116).

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

“Oysa Allah’a verdikleri sözü, kesinleştirilmesinden sonra bozanlar, Allah’ın birleştirilmesini buyurduğu şeyi kesip koparanlar, **yeryüzünde bozgunculuk yapanlar**, işte lanet sadece onlara! Yurdun kötüsü yalnız onlarındır.” (Yûsuf, 12/25).

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

”İnsanlara eşyalarını kısmayın, **bozgunculuk** yaparak yeryüzünde karışıklık çıkarmayın.” (Şuarâ, 26/183).

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي
كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

“Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı tutmak isteyince adam: ‘Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi beni de mi öldürmek istiyorsun? **Yeryüzünde** bir zorba olmaktan başka amaç gütmüyorsun! İnsanların aralarını bulanlardan olmak istemiyorsun!’ dedi.” (Kasas, 28/19).

وَأَسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ
إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

“O ve orduları **yeryüzünde** haksız yere büyüklük tasladı ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar.” (Kasas, 28/39).

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا
وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Allah’ın sana verdiği içinde âhiret yurdunu iste, dünyadan payını unutma. Allah sana ihsanda bulunduğu gibi sen de iyilik yap. **Yeryüzünde bozgunculuğu** arzulama. Kuşkusuz Allah bozguncuları sevmez.” (Kasas, 28/77).

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

“İşte âhiret yurdu! Onu yeryüzünde **kendini yüksek görmeyen ve bozgunculuk amacı gütmeyen kimselere veririz**. Güzel son, takva sahiplerininindir.” (Kasas, 28/83).

وَالِى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’ı gönderdik. Dedi: Kavmim! Allah’a kulluk edin, o son günü umun, **bozguncular olarak yeryüzünde** karışıklık çıkarmayın.” (Ankebût, 29/36).

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

“Kârûn’u da Firavun’u da, Hâmân’ı da helâk ettik. Andolsun Musa onlara apaçık kanıtlar getirdi de **yeryüzünde kibirlendiler**. Ama öne geçenlerden olmadılar.” (Ankebût, 29/39).

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُورٍ

“İnsanlara yanağını çevirme (avurt şişirme), **yeryüzünde kasırlar yürüme**. Çünkü Allah, kibirlenen, övünüp duran hiç kimseyi sevmez.” (Lokmân, 31/18).

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ
نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

“İman edip yararlı işleri yapmış olanları **yeryüzünde bozgunculuk çıkarıcılar** gibi değerlendirir miyiz? Takva sahiplerini arsız ah-laksızlar gibi tutar mıyız?” (Sâd 38/28).

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ
إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

“Eğer Allah, kulları için rızkı yaysaydı elbette **yeryüzünde azgınlaşırıldardı**. Ancak O, dilediğini bir ölçü ile indirir. Kuşkusuz O, kullarından haberdârdır, onları çok iyi görendir.” (Şûrâ, 42/27).

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ancak o yol, insanlara zulmetmekte olanlar ile **yeryüzünde haksızca taşkınlık** yapan kimseler aleyhinedir. İşte onlara elem veren bir azap vardır.” (Şûrâ, 42/42).

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

“Küfretmiş kimselere ateşe sunulacakları gün denir: ‘Güzel nimetlerinizi dünya hayatında tükettiniz, onlarla safa sürdünüz. **Yeryüzünde haksızca kibirlenegelmeyiz yüzünden, fasıklık yapıp durmanızdan** ötürü bugün aşağılık azabıyla cezalandırılacaksınız.’ (Ahkâf, 46/20).

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ

“Geri dönerseniz (iş başına geçerseniz) sizden, **yeryüzünde bozgunculuk çıkarmanız** ve rahimlerinizi kesmeniz umulur mu?” (Muhammed, 47/22).

Yeryüzü İnsanlara Karargâh Yapılmış ve Yönetimi Onlara Bırakılmıştır

فَازْلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

“Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını oradan kaydırđı, ikisini de bulundukları o yerden çıkardı ve: ‘Kiminiz kiminize düşman

olarak aşağıya inin, sizin için **yeryüzünde** bir zamana kadar bir bekleme ve bir yararlanma var' dedik." (Bakara, 2/36).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

"O, **sizi yeryüzünün halifeleri yaptı** ve sizi, size verdiği şeylerde sınamak için kiminizi kimine derecelerle yükseltti. Cidden Rabbin, azabı pek hızlı olandır. Kuşkusuz O, pek bağışlayıcı, pek merhametlidir." (En'âm, 6/165).

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

"Gerçekten sizi **yeryüzünde yerleştirdik** ve sizin için orada geçim sebepleri yarattık. Ne kadar az şükrediyorsunuz!" (A'râf, 7/10).

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

"Buyurdu: Birbirinize düşman olarak aşağıya inin. Sizin için **yeryüzünde** bir süreye kadar **yerleşmek** ve geçinmek kararlaştırılmıştır." (A'râf, 7/24).

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

"Sonra onların ardından nasıl davranacağınızı görelim diye sizi **yeryüzünde** halifeler yaptık." (Yûnus, 10/14).

وَالِیْ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ
هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُوا
إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

"Semûd'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin için O'ndan başka bir tanrı yoktur. O, sizi

yerden meydana getirdi ve size orada ömür sürdürdü. Öyle ise O'ndan mağfiret isteyin, ardından kendisine yönelin. Gerçekten Rabbim pek yakındır, cevap verendir." (Hûd, 11/61).

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

"Gerçekten biz ona **yeryüzünde** güç tahsis ettik ve kendisine her şeyden bir sebep verdik." (Kehf, 18/84).

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

"Onlar ki eğer kendilerini **yeryüzüne yerleştirirsek** namazı dos-doğru kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten sakınırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a varır." (Hacc, 22/41).

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

"Allah, içinizden iman edip yararlı işleri yapanlara şöyle söz verdi: 'Kendilerinden öncekileri hükümran kıldığı gibi elbette onları da **yeryüzünde hükümran kılacak**, kendileri için beğendiği dinlerini onlar için elbette kesinlikle yerleştirecek, kesinlikle onları korkularından sonra güvene kavuşturacak. Bana kulluk ederler, bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Bundan sonra kim küfrederse işte onlardır o fasıklar.'" (Nûr, 24/55).

أَمَّنْ يَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Yoksa zorda bırakılmış kişi kendisine yakardığında karşılık veren, belayı kaldıran ve **sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı ha-**

yırlıdır? Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Ne kadar az düşünüyorsunuz?!” (Neml, 27/62).

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

“O, sizi **yeryüzünde halifeler yapmış** olan Zât’tır. Öyle ise kim küfrederse küfrü kendi zararınadır. Kâfirlere küfürleri Rableri katında gazaptan başka bir katkıda bulunmaz. Kâfirlere, küfürlerinin ziyandan başka bir artırımını olmaz.” (Fâtır, 35/39).

Yeryüzü İnsanların İstifâdesine Sunulmuştur

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

“Ey insanlar! **Yeryüzündekilerden** helal ve hoş olarak **yiye**yin, şeytanın adımlarına uymayın. Kuşkusuz o, sizin için apaçık bir düşmandır.” (Bakara, 2/168).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

“Ey iman edenler! Kazandıklarınızın en temizlerinden ve sizin için **yerden** çıkardıklarımızdan **infakta bulunun**. Ondan kendiniz gözlerinizi yummadan alıcıları olmadığınız pis, bayağı olanı vermeye, infakta bulunmaya yeltenmeyin. Bilin ki kuşkusuz Allah Ganiyy’dir, Hamîd’dir.” (Bakara, 2/267).

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ

تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ الْحَفَافَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

“(Sadakalar) Allah yolunda tutulup kalmış o fakirlerin hakkıdır ki **yeryüzünde** dolaşamazlar, onurlu davranmalarından ötürü o cahil kendilerini zengin sanır. Ama sen onları yüzlerinden tanırsın. Onlar, yüzüzlük yapıp insanlardan istemezler. **Hayır olarak ne harcar-sanız** kuşkusuz Allah onu pek iyi bilendir.” (Bakara, 2/273).

Korkunç Zenginlikleri Para Etmeyen Gürûh

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ
مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

“Kuşkusuz inkâr eden ve kâfir oldukları halde ölenler(den biri) faraza **yeryüzü dolusu altını** fidiye verse hiçbirinden asla kabul edilmez. Onlara elem veren bir azap vardır, hiçbir yardımcısı da yoktur.” (Âl-i Imrân, 3/91).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Kuşkusuz o küfre sapanlar, **yeryüzündekilerinin** hepsi ve yanında onun bir katı daha onların olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için **onu fidiye vermek isteseler** kendilerinden kabul edilmez, onlara elemli bir azap vardır. (Mâide, 5/36).

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Kalplerinin ayrılığını uzlaştırdı. Eğer **yeryüzündekilerinin hepsini verseydin** kalplerinin arasını bulup onları birleştiremez-
din. Ama Allah aralarını birleştirdi. Kuşkusuz O, pek izzetlidir, pek
hikmetlidir.” (Enfâl, 8/63).

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Zulüm yapmış herkes, faraza **yeryüzündekilerinin** hepsine sa-
hip olsa (azaptan kurtulmak için) **onu elbette fidye verir**. Azabı
gördüklerinde pişmanlıklarını açığa vururlar. Aralarında adaletle
hüküm verilmiştir. Onlar zulüm görmezler.” (Yûnus, 10/54).

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ
مَا فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ
الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

“Rablerine evet diyenler için en güzeli vardır. O’na evet demeyenle-
re gelince: Gerçekten **yeryüzündekilerinin hepsi** ve onunla birlik-
te bir misli de kendilerinin olsa (azaptan kurtulma için) **onu elbette
fidye verirlerdi**. İşte onlardır hesabın kötüsü. Dönüş yerleri ce-
hennemdir. O yatak ne kötü!” (Ra’d, 13/18).

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

“Eğer gerçekten **yeryüzünde** ne varsa tamamı ve yanında bir katı
o haksızlık yapmış olanların olsa kıyamet günü o azabın kötüsüne
karşılık elbette **onu fidye verirler**. Ama hiç hesaba katmadıkları
şey Allah tarafından karşılırlarına çıkmıştır.” (Zümer, 39/47).

Yeryüzünde Allah’ın Âyetlerini Görüp Düşünmek İçin Seyahat Öngörülüyor

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِى الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

“Sizden önce de kanun olmuş olaylar gerçekten gelip geçti. Öyle ise **yeryüzünde yürüyün** ve o yalanlayanların sonunun nasıl olduğunu görün.” (Âl-i Imrân, 3/137).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

“Ey iman edenler! Siz, küfredenler gibi olmayın ki onlar, **yeryüzünde seyahata çıkan** veya savaşçılar olarak gazalara katılan (ve ölen) kardeşleri için: ‘Yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi’ dediler. Oysa Allah diriltir ve öldürür ve Allah yapageldikleri-nizi pek iyi görendir.” (Âl-i Imrân, 3/156).

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَآغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

“Kim Allah yolunda hicret ederse **yeryüzünde pek çok gidilecek yer ve bolluk bulur**. Kim evinden Allah’a ve Peygamber’e hicret etmek üzere çıkar da sonra yolda kendisine ölüm erişirse gerçekten onun mükâfâtı Allah’a düşmüştür. Allah pek bağışlayan, pek merhametlidir.” (Nisâ, 4/100).

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَلَكُمُ عَدُوًّا مُبِينًا

“**Yeryüzünde yolculuğa çıktığınızda** o küfre sapanların size bir kötülük yapmalarından korkarsanız namazı kısaltmanızda size hiçbir günah yoktur. Gerçekten o kâfirler size apaçık bir düşmandırlar.” (Nisâ, 4/101).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
 اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصَابَتْكُمُ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْيِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
 بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ
 اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ

“Ey iman edenler! Birinize ölüm (belirtileri) gelip çattığında vasiyet sırasında aranızdaki şahitlik (şöyle olmalıdır): İçinizden veya sizin dışınızda (müslüman olmayanlardan) adalet sahibi diğer iki kişi şahit tutmaktır. Eğer **yeryüzünde** yolculuğa çıkmış durumda iseniz ve ölüm belası (belirtileri) de tepenize çıkmışse o iki şahidi namazdan sonra alıkoyarsınız. Kuşkuya kapılırsanız o zaman: ‘Akraba da olsa yemini hiçbir değere satmayacağız, Allah’ın şahitliğini gizleme-yeceğiz, yoksa biz günahkârlardan oluruz’ diye Allah’a yemin ederler.” (Mâide, 5/106).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

“De ki: **Yeryüzünde dolaşın** da sonra gerçekleri yalan sayanların sonunu görün.” (En’âm, 6/11).

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
 وَإِنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

“**Yeryüzünde** dört ay daha **dolaşın**. Bilin ki kesinlikle siz Allah’ı aciz bırakamazsınız ve hakikaten Allah kâfirleri perişan eder.” (Tevbe, 9/2).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَنْتُمْ قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
 فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

“Ey iman edenler! Size: ‘**Allah yolunda seferber olun**’ denildiğinde neyiniz var ki **yere** doğru ağırlaştınız (yerinize yığılıp kaldınız)? Yoksa âhiret karşısında dünyaya mı razı oldunuz? Dünya hayatının menfaati âhiret yanında pek azdır.” (Tevbe, 9/38).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرَى
اَفَلَمْ يَسْهَرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

“Senden önce de peygamber olarak başkasını değil kentler halkından kendilerine vahiyde bulunduğumuz birtakım erkekleri göndermiştik. **Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı** ki kendilerinden öncekilerin sonunu görsünler. Elbette âhiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı işletmiyor musunuz?” (Yûsuf, 12/109).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اِنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدٰى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَسَبِّحُوْا
فِى الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِيْنَ

“Andolsun her ümmet içinde: ‘Allah’a kulluk edin, Tâğut’tan uzak durun’ diye tebliğle görevli bir peygamber göndermişizdir. Onlardan kimine Allah hidayet etmiş, içlerinden kimine de sapıklık hak olmuştu. **Haydi yeryüzünde gezin** ve o yalancıların sonu nasıl olmuş görün.” (Nahl, 16/36).

اَفَلَمْ يَسْهَرُوْا فِى الْاَرْضِ فَتَكُوْنُ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَعْقِلُوْنَ بِهَا اَوْ اَذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ
بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمٰى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمٰى الْقُلُوْبُ الَّتِىْ فِى الصُّدُوْرِ

“**Yeryüzünde gezmediler mi ki** bunun sonucunda kendileri için, sayesinde akıllarını işletecekleri kalpler veya sayesinde işitecekleri kulaklar olsun. Gerçek şu gözler kör olmaz, ama sinelerdeki gözler kör olur.” (Hacc, 22/46).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

“De ki: **Yeryüzünde dolaşın** ve bakın o suçluların sonu nasıl olmuş?!” (Neml, 27/69).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“De ki: **Yeryüzünde gezin** de yaratmaya nasıl başladığına bakın. Sonra Allah öteki oluşumu meydana getirir.* Kuşkusuz Allah, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Ankebût, 29/20).

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ط

“**Yeryüzünde gezmediler** mi ki baksınlar, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Onlar, onlardan kuvvetçe daha zorlu idiler. Yeryüzünü alt-üst etmişler, bunların orayı imarlarından daha çok mamur hale getirmişlerdi. Peygamberleri de onlara apaçık kanıtlar getirmişti. Öyle ise Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendilerine zulüm yapıyorlardı.” (Rûm, 30/9).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

“De ki: **Yeryüzünde gezin** de öncekilerin sonu nasıl olmuş görün. Onların çoğu müşriklerdi.” (Rûm, 30/42).

* Gerçekten basiretle bakıldığında görülür ki, etrafımızda gördüğümüz her oluşum ve görünüm sürekli her an yeniden yaratılmakta ve her görünüş her an sonunu idrak etmektedir. -HRY-

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Yeryüzünde gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş görsünler. Öncekiler onlardan hem daha çok, hem de yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha yamandılar. Ama kazanıp durdukları şey kendilerinden hiçbir şeyi gidermedi.” (Mü'min, 40/82).

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ
فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

“Yeryüzünde gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler? Onlar kuvvetçe ve yeryüzündeki eserler bakımından kendilerinden daha yamandılar. Neticede Allah onları günahları sebebiyle yakaladı ve Allah'a karşı koruyan hiçbir koruyucuları olmadı.” (Mü'min, 40/21).

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا

“Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerinin sonları nasıl olmuş bir görsünler. Allah kendilerini imha etti. O kâfirler için de benzerleri vardır.” (Muhammed, 47/10).

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Namaz kıldığında artık **yeryüzünde dağılın**, Allah’ın lütfundan kismetinizi arayın ve Allah’ı çokça anın. Belki siz bu sayede murada erersiniz.” (Cumua, 62/10).

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَرِّضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Kuşkusuz Rabbin, gerçekten senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını, seninle birlikte olan kimselerden bir grubun da böyle yaptığını biliyor. Geceyi ve gündüzü takdir eden Allah, sizin onu sayamayacağınızı bildiğinden size tevbe bahşetti. Haydi Kur’ân’dan kolay olanı okuyun. Yine Allah içinizden hastalar olacağını, Allah’ın lutfundan kismet arayanlar olarak **yeryüzünde gezip dolaşacak başkaları bulunacağını**, Allah yolunda savaşıacak diğer kimselerin varolacağını da bildi. Haydi ondan kolayınıza geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah’a güzel bir borç verin. Kendileriniz için önceden ne hayır gönderirseniz onu, Allah katında daha hayırlı ve mükâfatça daha büyük bulursunuz. Allah’tan mağfiret dileyin. Doğrusu Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.” (Müzzemmil, 73/20).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

“**Yeryüzünde** yürüyen hiçbir canlı yok ki ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş bulunmaz ki sizin gibi birer ümmet olmasınlar. O Kitap’ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra Rablerine toplanıp getirilirler.” (En’âm, 6/38).

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Gaybın (gizli âlemlerin) anahtarları O’nun yanındadır. Onları sadece O bilir. Karadakileri ve denizdekileri bilir. Bir yaprak düşmeye dursun, muhakkak onu bilir. Ne **yeryüzünün** karanlıklarındaki bir tane, ne yaş ne kuru yoktur ki açıklayan bir kitap içinde yer almasın.” (En’âm, 6/59).

قُلْ اٰنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰى اَعْقَابِنَا
بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِیْنُ فِى الْاَرْضِ حٰیْرَانَ
لَهُ اَصْحَابٌ يَدْعُوْنَهُ اِلٰى الْهُدٰى اِثْنًا قُلْ اِنْ هٰدٰى اللّٰهُ الْهُدٰى
وَاْمَرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

“De ki: Allah’ı bırakıp da bize fayda vermeyecek, bize zarar dokundurmayacak şeylere mi dua edelim? Şeytanların kendisini ayartması yüzünden **yeryüzünde** şaşkın bir duruma düşmüşken arkadaşlarının: ‘Bize gel’ diye kendisini yola çağırdıkları kişi gibi ökçelerimiz üzerine geri mi çevriliriz? De ki: ‘Kuşkusuz Allah’ın yoludur o yol. Âlemlerin Rabbine teslimiyet göstermekle emrolunduk.” (En’âm, 6/71).

Yeryüzünde Çoğunluğu, Hidayetten Uzak Olanların Oluşturageldiği Seziliyor

وَإِنْ تَطَّعْ أَكْثَرُ مَنْ فِى الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

“**Yeryüzündekilerinin çoğunluğuna** boyun eğersen seni Allah’ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zannın ardına düşerler, onlar sadece yalan söyler, saçmalarlar.” (En’âm, 6/116).

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

“Rabbim dileseydi **yeryüzünde** bulunan kimselerin hepsi toptan iman ederlerdi. Yoksa insanları mümin olmaları için sen mi zorlayacaksın?” (Yûnus, 10/99).

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

“Musa dedi: Eğer siz ve **yeryüzünde** bulunan kimseler, hepiniz küfrederseniz bilin ki kuşkusuz Allah Ganiyy’dir, Hamîd’dir.” (İbrâhîm, 14/8).

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

“Dedi: Rabbim! Beni azdırmandan ötürü kesin **yeryüzünde** onlar için süslemeler yapacağım, onların hepsini muhakkak azdıracacağım.” (Hicr, 15/39).

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ
وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“Onları **yeryüzünde** ümmetlere ayırdık, içlerinden kimisi iyi kimseler, kimileri de bunların altındadır. Onlar belki dönüş yaparlar diye kendilerini iyilikler ve musibetlerle sınadık.” (A'râf, 7/168).

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Dileseydik onu elbette o ayetlerle yüceltirdik. Ne var ki o, **yere saplandı (dünyaya yöneldi)**, hevesinin peşine düştü. Onun durumu köpeğin durumunu andırır. Köpeğin üstüne varsan dilini sarkıtıp solur, onu kendi haline bıraksan yine dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlamaya kalkışan o topluluğun örneğidir. Haydi sen o kıssayı anlat, belki onlar düşünürler.” (Arâf, 7/176).

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“Hatırlayın bir zaman siz, **yeryüzünde** ezilmek istenen bir azınlıktınız, insanların sizi süratle yakalamasından korkuyordunuz. Derken (Allah) sizi barındırdı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz (ganimet)lerden rızık verdi ki şükredesiniz.” (Enfâl, 8/26).

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Hiçbir peygamber için **yeryüzünde** yoğunluk kazanıncaya (tam hakimiyet kuruncaya) kadar esirler alması uygun değildir. Dünya menfaatını istiyorsunuz, oysa Allah âhireti istiyor. Allah pek izzetlidir, pek hikmetlidir.” (Enfâl, 8/67).

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Söylememişler diye Allah’a yemin ediyorlar. Gerçekten küfür kelimesini söylemişlerdi. İslam’a girmeleri ardından küfre saptılar ve başaramadıkları şeyi (planı) tasarladılar. Oysa Allah ve peygamberi-

nin kendilerini lutfundan zengin etmesinden başka intikam almaya kalkışmalarına bir neden yoktu. Tevbe ederlerse hayırlarına olur. Dönerlerse Allah kendilerini dünyada da âhirette de elem veren bir azapla cezalandırır. **Yeryüzünde** kendileri için ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır. (Tevbe, 9/74).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“**Yeryüzünde** hiçbir hayvan yoktur ki rızık sadece Allah’a ait olmasın. Bilir onun karargâhını ve emanet bırakıldığı yeri. Her şey apaçık bir kitaptadır.” (Hûd, 11/6).

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ
صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضْلُ بَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“**Yeryüzünde** birbirine bitişik komşu kıtalar, üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki tek su ile sulanırlar. Meyvelerinden kimilerini kimine üstün kılarız. Kuşkusuz bunda akıllarını işleten bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Yûsuf, 12/4).

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ
قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ
بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

“Her nefsin ne kazandığını bilen o Zat kimdir? Allah’a ortaklar edindiler. De ki: “Öyle ise onların adlarını söyleyin!” Yoksa O’na **Yeryüzünde** kendisinin bilmediği bir ortağı veya yüzeysel/bâtıl bir sözü mü haber vereceksiniz? Hayır, doğrusu o küfredenlere tuzakları süs-

lû gösterildi, yoldan çevrildiler. Allah'ın saptırdığını hidâyete erdirecek yoktur.” (Ra'd, 13/33).

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

“Ve sizin için **yeryüzünde** renklerini değişik olarak yarattığı şeyleri de (emrinize verdi). Kuşkusuz bunda da öğüt alan bir toplum için elbette bir âyet vardır.” (Nahl, 16/13).

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Sizi çalkalar diye **yeryüzüne** ağır baskılar, ırmaklar ve yollar bıraktı ki amaçlarınıza ulaşasınız.” (Nahl, 16/15).

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

“Kuşkusuz biz, **yeryüzündekilerini** onun için bir süs yaptık ki kendilerini, onlardan amelce hangisi daha güzeldir diye sınavalım.” (Kehf, 18/7).

إِمَّا اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

“Yoksa birtakım tanrılar edinmişler de onlar mı **yeryüzünden** hayat bahşediyorlar?” (Enbiyâ, 21/21).

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا
سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

“Kendilerini çalkalar diye **yeryüzünde** sabit dağlar yaptık. Doğru yoldan gitsinler diye de o dağlar arasında yollar şeklinde geniş menfezler açtık.” (Enbiyâ, 21/31).

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“O, sizi **veryüzünde** yaratan Zât'tır ki yalnız O'nun huzurunda bir araya getirileceksiniz.” (Mü'minûn, 23/79).

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

Buyurdu: **Yeryüzünde**, seneler sayısınca ne kadar kaldınız? (Mü'minûn, 23/112).

Yeryüzünde de Gökte de Asıl Güç Allah'ındır

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

“Sakın o küfretmiş olanların **veryüzünde** âciz bırakanlar olduklarını sanma. Onların dönüş yeri ateştir. Gerçekten ne kötü varış yeri!” (Nûr, 24/57).

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Siz **veryüzünde** de **gökte** de âciz bırakanlar değilsiniz. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.” (Ankebût, 29/22).

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Siz **veryüzünde** âciz bırakanlar değilsiniz. Sizin için, Allah'tan başka hiçbir dost, hiçbir yardımcı yoktur.” (Şûrâ, 42/31).

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

“Allah'ın davetçisine uymayan **veryüzünde** âciz bırakıcı değildir. Kendisi için O'ndan başka dostlar yoktur. Onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.” (Ahkâf, 46/32).

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا

“Doğrusu biz, Allah’ı **yeryüzünde** acze düşürmemize ihtimal olmadığını ve kaçmakla da O’nu asla aciz bırakamayacağımızı anladık.” (Cîn, 72/12).

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

“Rahman’ın kulları **yeryüzünde** vakarla (yumuşak bir şekilde) yürüyen kimselerdir. Cahiller kendilerine hitap ettiğinde sadece ‘selâm’ derler.” (Furkân, 25/63).

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زوجِ كَرِيمٍ

“**Yeryüzüne** bakmadılar mı? Orada her güzel çiftten nice bitkiler bitirdik.” (Şuarâ, 26/7).

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

“O söz aleyhlerinde gerçekleştiğinde kendileri için **yerden** bir hayvan çıkarırız da onlara, insanların âyetlerimize kesin şekilde inanmaya geldiklerini söyler.” (Neml, 27/82).

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ
أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Eğer **yeryüzündeki** her ağaç kalem, arkasından kendisine yedi denizin daha katılacağı deniz (mürekkep) olsa Allah’ın sözleri tükenmez. Hakikaten Allah çok güçlüdür, çok hikmetlidir.” (Lokmân, 31/27).

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ

“Dilersek sizden de **yeryüzünde** size halef olacak melekler yaparız.” (Zuhurf, 43/60).

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

“Kesin şekilde inananlar için **yeryüzünde** âyetler vardır.” (Zâri-yât, 51/20).

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كِبَاءَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

“Onlar ki günahın büyüklerinden ve küçük davranışlar hâriç edep-sizliklerden uzak dururlar. Kuşkusuz Rabbin mağfireti geniş tutan-dır. O sizi **topraktan** yarattığında ve siz analarınızın karınlarında cenin halinde iken bile sizi en iyi bilendir. Öyle ise kendinizi aklamayın. O, sakınmış kimseyi daha iyi bilir.” (Necm, 53/32).

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهُا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“**Yeryüzünde** ve canlarınızda herhangi bir bela meydana gelme-miştir ki onları yaratmamızdan önce bir kitapta yazılmış bulunma-sın. Kuşkusuz bu, Allah’a pek kolaydır.” (Hadîd, 57/22).

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“De ki: O, sizi **yeryüzünde** yaratmış olan Zât’tır. Ancak O’nun hu-zuruna getirileceksiniz.” (Mülk, 67/24).

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

“Ve **yeryüzünde** bulunanların hepsini. Sonra da bu sayede kendi-sini kurtarsın.” (Meâric, 70/14).

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

“Allah sizi **yerden** bitki gibi bitirdi.” (Nûh, 71/17).

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

“Nuh: ‘Rabbim! **Yeryüzünde** kâfirlerden hiçbir dolaşan bırakma’ dedi.” (Nûh, 71/26).

وَأَنَا لَأَنْذَرُى أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِى الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

“Doğrusu biz bilmiyoruz, **yeryüzündekilere** bir kötülük mü istenildi yoksa Rableri kendilerine bir hayır mı diledi?” (Cin, 72/10).

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

“Ve (bitkilerin çıkması için) çatlamış (yarılmış) **yere**.” (Târik, 86/12).

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

“**Yeryüzüne** (bakmıyorlar mı) nasıl yayılmış?” (Ğâşiye, 88/20).

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحْيَهَا

“**Yeryüzüne** ve onu döşemiş olana...” (Şems, 91/6).

b) Esire Olan الأرض = **el-ardı Lafzı ile Sınırlı Yerlere İşâret Edilmesi**

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِى الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

“(Allah) buyurdu: ‘Artık kesin o kutsanmış toprak kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. O **verde** sersem sersem dolaşacaklar. Sen de o kâfirler topluluğu için kederlenme.” (Mâide, 5/26).

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِى سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِى سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

“Akabinde Allah bir karga gönderdi. Karga, kardeşinin cesedini nasıl saklayacağını göstermesi için **verde** eşeleniyordu. ‘Yuh bana! Bu karga gibi olmaktan bile âciz miyim ki kardeşimin cesedini saklamayayım?!’ dedi ve pişmanlık duyanlardan oldu.” (Mâide, 5/31)

قَالُوا أُؤْذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

“(İsrailoğulları:) ‘Bize gelmeden önce de bize gelmeden sonra da eziyet gördük’ dediler. Musa da: ‘Rabbinizin düşmanınızı helak etmesi, sizi bu **yerde** hükümrân kılması umulur. Böylece nasıl davranacağınıza bakar.’ (A'râf, 7/129).

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

“Zayıf görülüp horlanan o topluluğu da içine bereket koyduğumuz o **yerin** doğularıya batılarına vâris kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan pek güzel sözü sabretmeleri sayesinde yerine geldi. Firavun ile kavminin sanat olarak yaptıklarını ve yükseltmekte olduklarını (tahtlarını, iktidarlarını) da harap ettik.” (A'râf, 7/137).

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوِيَهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Mısır’dan kendisini satın alan kişi hanımına: ‘Onun kendisine iyi bak, belki bize faydası olur veya onu evlat ediniz’ dedi. Böylece Yusuf için o **yerde** imkan hazırladık ki kendisine olayların yorumunu öğretilim. Allah emrine hâkimdir. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar.” (Yûsuf, 12/21).

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمَ

“(Yusuf: ‘Beni **ülke hazinelerinin** başına geçir, cidden ben iyi bir koruyucu, çok iyi bilenim’ dedi.” (Yûsuf, 12/55).

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

“İşte böylece Yusuf’a o yerde imkân verdik. Artık orada dilediği yerde mekân ediniyordu. Dilediğimiz kimselere rahmetimizi nasip ederiz. İyilik edenlerin ödülünü ziyan etmeyiz.” (Yûsuf, 12/56).

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

“Dediler: Yemin ederiz -sizin de gerçekten malumunuz- buraya bozgunculuk yapalım diye gelmedik. Hırsız da değiliz.” (Yûsuf, 12/73).

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

“Kötü bir sözün durumu toprak üzerinden koparılan kökü olmayan kötü bir ağaç gibidir.” (İbrâhîm, 14/26).

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَآئِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

“İsrailoğullarına o kitapta şöyle hükmettik: Elbette, o yerde iki kere fesat çıkaracaksınız ve elbette büyük bir yükselişle yükseleceksiniz.” (İsrâ, 17/4).

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

“Seni buradan çıkarmaları için nerede ise bu yerden koparacaklar. İşte o zaman onlar senin ardından orada ancak pek az kalırlar.” (İsrâ, 17/76).

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

“Dediler: **Yerden** bizim için gözeler fişkirtmana değin asla sana inanmayız.” (İsrâ, 17/90).

فَارَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا

“Firavun onları o **yerden** koparmak istedi. Biz de onu ve maiyyetindekileri, hepsini boğduk.” (İsrâ, 17/103).

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

“Dediler: Ey Zülkarneyn, gerçekten Ye’cûc ve Me’cûc **bu ülkede** fesat çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir set yapman için sana bir vergi verelim mi?” (Kehf, 18/94).

وَنَجِّنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

“Onu ve Lût’u, içine âlemler için bereket koyduğumuz o **yere** eriştirip kurtardık.” (Enbiyâ, 21/71).

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

“Süleyman’a da, içine bereket koyduğumuz **yere** doğru buyruğuyla akıp giden rüzgârı, kasırgayı boyun eğdirmiştik. Biz her şeyi biliriz.” (Enbiyâ, 21/81).

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

“Onlar ki o **yerde** bozgunculuk yapıyorlar, ıslahatta bulunmuyorlar.” (Şuarâ, 26/152).

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

“O şehirde dokuz kişilik çete vardı, o **yerde** düzeni bozmaya çalışıyorlardı; düzeltmeye değil.” (Neml, 27/48).

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

“Doğrusu Firavun o yerde ululandı, halkını fırkalara ayırdı. İçlerinden bir grubu ezerek oğullarını boğazlıyor, kadınlarını ise sağ sırakıyordu. Gerçekten o, bozgunculardandı.” (Kasas, 28/4).

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

“Biz ise o yerde ezilenlere lutufta bulunmamızı, kendilerini önderler yapmamızı ve onları Firavun’un mülkünün mirasçıları kılma-mızı irâde buyuruyorduk.” (Kasas, 28/5).

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

“O yerde kendilerine güç vermemizi, Firavun ile Hâmân’a ve ordularına onlardan korkup durdukları şeyi göstermemizi istiyorduk.” (Kasas, 28/6).

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

“O yerin en yakınında. Ama onlar (bu) yenilgilerinden sonra yenecekler.” (Rûm, 30/3).

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

“Dediler: “**Toprakta** kaybolduğumuzda mı, cidden biz mi gerçekten yepyeni bir yaratılış içinde olacak mısınız?” Doğrusu onlar, Rablerine kavuşmayı inkâr etmekte.” (Secde, 32/10).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

“Bizim, bitkisiz **kuru toprağa** suyu sevkettiğimizi ve sayesinde hem hayvanlarının hem de kendilerinin yediği bir ekin çıkardığımızı görmediler mi? Hâlâ da görmüyorlar mı?” (Secde, 32/27).

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانَُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“Süleyman’ın ölümüne hükmettiğimiz zaman onun öldüğünü, ancak esasını yemekte olan ağaç kurdu gösterdi. Derken Süleyman yüzükoyun yere kapanınca ortaya çıktı ki cinler gaybı bilmiş olsalardı o küçük düşüren azap içinde beklemezlerdi.” (Sebe’, 34/14).

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا الْحِسَابَ

“Ey Davud! Biz seni **o yerde** bir halife yaptık. Öyle ise insanlar arasında hak ile hükmeyle, keyfine uyma, yoksa seni Allah yolundan saptırır. Kuşkusuz Allah yolundan sapan kimseler, hesap gününü unuttukları için onlara pek yaman bir azap vardır.” (Sâd 38/26).

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

“Firavun dedi: ‘Bırakın beni Musa’yı öldüreyim de varsın Rabbine yalvarsın. Doğrusu ben, dininizi değiştirmesinden veya **ülkede** fesat çıkarmasından korkuyorum.” (Mü’min, 40/26).

يَا قَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ
بِأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

“Ey toplumum! Bugün **ülkede** hükümrانlık sadece sizin. Ama, Allah'ın azabına karşı -eğer gelirse- bize kim yardım eder?” dedi. Firavun: ‘Size sadece görmekte olduğumu gösteriyorum, sizi sadece doğru yola iletiyorum’ dedi.” (Mü'min, 40/29).

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

“İşte bunlar **yeryüzünde** (günahlarla) haksızca neşelenmiş olmanız ve şımarıp durmanız yüzündendir.” (Mü'min, 40/75).

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

“Ad’a gelince: **Yeryüzünde** haksızca büyüklük tasladılar ve: ‘Kuvvetçe bizden daha yaman kimdir?’ dediler. Onlar, kendilerini yaratmış bulunan Allah'ın, onlardan daha güçlü olduğunu görmemişler miydi? Ayetlerimizi inadına inkar ediyorlar. (Fussilet, 41/15).

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الأرض = **el-ard** Lafzının
Tekil السماء = **es-semâ** ile Birlikte ve Lâam-i Tarifli
Olarak Yer Aldığı Âyetler

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

“Kuşkusuz Allah’a, **yeryüzünde** ve gökte hiçbir şey gizli kalmaz.” (Âl-i Imrân, 3/5).

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

“Kendilerinden önce nice sivrilmiş nesilleri helâk ettiğimizi görmediler mi? **Yeryüzünde** size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik. Gökten üzerlerine bolca yağmur göndermiştik, altlarından akan

irmaklar yapmıştık. Derken günahları sebebiyle kendilerini helâk etmiş, arkalarından da başka nesiller meydana getirmiştik.” (En’âm, 6/6).

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

“Yüz çevirmeleri ağırlına gitti ise ve **yeryüzünün** derinliklerinde bir delik veya gökte bir merdiven araman da elinden geliyorsa (bunu yap ki) kendilerine bir âyet (mucize) getiriveresin. Allah dileseydi elbette onları hidâyet üzerinde toplar, bir araya getirirdi. Öyle ise sakın cahillerden olma.” (En’âm, 6/35).

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Gerçekten yerleşim birimlerinin halkları iman edip sakınsalardı üzerlerine gökten ve **yeryüzünden** bereketler saçardık. Ne var ki yalan dediler. Bunun üzerine kendilerini kazandıkları yüzünden azapla yakalayıverdik.” (A’raf, 7/96).

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ
يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

“De ki: ‘Gökten ve **yeryüzünden** size kim rızık veriyor? Kim işitme gücüne ve gözlere hükmediyor? Kim diriye ölüden, ölüyü diriden çıkarıyor? Kim işi düzenliyor?’ ‘Allah’ diyecekler. O zaman: ‘Hâlâ sakınmıyor musunuz?’ de.” (Yûnus, 10/31).

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ

مُثْقَلٍ ذَرَّةً فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Sen hangi işte bulunsan, Kur'ân'dan ne okusan ve sizler ne iş yaparsanız yapın, onun içine daldığınızda muhakkak üzerinizde gözcülerinizdir. Ne **veryüzünde**, ne gökte, zerre ağırlığınca bir şey, ne bundan daha küçüğü ne de daha büyüğü Rabbinden gizli değildir. Hepsi apaçık bir kitaptadır.” (Yûnus, 10/61).

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ
فَيَمَكْتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

“Gökten bir su indirdi de bunun sonucunda vâdiler kendi ölçülerince sel oldu. Sel de üste çıkan köpüğü yüklendi. Bir süs eşyası veya herhangi bir nesne elde etmek için ateşte yaktıkları (körükledikleri) madenden de bunun gibi bir köpük çıkar. İşte Allah, hak ile batılı böyle örneklendirir. Şimdi köpük atılıp gider. Ama insanlara faydası olan **veryüzünde** kalır. Allah işte böyle misaller verir.” (Ra'd, 13/17).

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

“Rabbimiz! Kuşkusuz Sen, neyi gizlersek, neyi açığa vurursak biliyorsun. Öyle ya ne **veryüzünde**, ne gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.” (İbrâhîm, 14/10).

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

“De ki: **Yeryüzünde** sakın sakın yürüyen melekler olsalardı elbette onlara da gökten bir meleği elçi olarak indirirdik.” (İsrâ, 17/95).

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا

“Onlara dünya hayatının su gibi olduğu örneğini de ver. O suyu gökten indirdik. Derken onunla **yeryüzünün** bitkisi birbirine karıştı ve akabinde de o bitki rüzgârların kendisini savurduğu kupkuru çerçöpe dönüştü. Öyle ya Allah her şeye karşı muktedir olagelmıştır.” (Kehf, 18/45).

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“(Peygamber) dedi: Rabbim gökte ve **yeryüzünde** olan sözü bilir. O, çok iyi duyardır, çok iyi bilendir.” (Enbiyâ, 21/4).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ

“Görmedin mi, Allah, **yeryüzündekileri** ve denizde buyruğuyla akıp giden gemileri size boyun eğdirdi. İzni olmaksızın yeryüzüne düşmesin diye göğü tutuyor. Gerçekten Allah, insanlara karşı elbette pek şefkatli, pek merhametlidir.” (Hacc, 22/65).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَّا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

“Bilmez misin gerçekten Allah göktekini ve **yeryüzündekini** bilir. Kuşkusuz bu, kitaptadır. Cidden bu, Allah’a pek kolaydır.” (Hacc, 22/70).

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

“Gökten bir ölçü çerçevesinde su indirip onu **veryüzünün** içinde durdurduk. Cidden biz onu gidermeye gücü yetenleriz.” (Mü'minûn, 23/18).

أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيْدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Yoksa yaratmaya başlayan, sonra onu geri döndüren (eski haline getiren), sizi gökten ve **veryüzünden** rızıklandıran Zât mı (hayırlıdır)? Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? De ki: Doğru söyleyenler iseniz kanıtınızı getirin.” (Neml, 27/64).

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِى السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ

“Gökte ve **veryüzünde** hiçbir gizli yoktur ki apaçık bir kitapta yazılmış olmasın.” (Neml, 27/75).

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

“İşi gökten **veryüzüne** doğru düzenler. Sonra, süresi sizin hesabınıza göre bin yıl olan bir günde oraya yükselir. (Secde, 32/5).

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

“**Veryüzüne** gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni bilir. O, çok merhametlidir, çok bağışlayandır.” (Sebe', 34/2).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللّٰهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَانْتَهُ تَوْفُكُونَ

“Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Allah dışında siz, gökten ve **veryüzünden** rızık veren bir tanrı mı var? O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde neden dönüyorsunuz.” (Fâtır, 35/3).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

“Gerçekten Allah’ın gökten bir su indirdiğini ve onu **yeryüzünde** ki kaynaklara soktuğunu görmedin mi? Sonra onunla renkleri değişik bir ekin çıkarır. Ardından o ekin kurur da kendisini sapsarı kesilmiş görürsün. Akabinde onu kuru bir kırıntı yapar. Kuşkusuz bunda elbette saf akıl sahipler için bir öğüt vardır.” (Sâd 38/21).

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

“Sonra bir duman halinde olan göğe yöneldi. Ona ve **yeryüzüne**: ‘İsteyerek veya istemeyerek gelin’ buyurdu. İkisi: ‘İsteyerek geldik’ dediler.” (Fussilet, 41/11).

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

“O, gökte tanrı **yeryüzünde** de tanrı olan bir Zat’tır. O’dur çok hikmetli, çok bilen.” (Zuhruf, 43/84).

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

“Göğün ve **yeryüzünün** Rabbine andolsun ki gerçekten O, kesin sizin konuşmanız gibi elbette bir gerçektir.” (Zâriyât, 51/23).

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

“Rabbinizden bir bağışa, genişliği gökle **yeryüzünün** genişliği gibi olan cennete koşun ki o, Allah’a ve peygamberlerine inanmış kimse-ler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah’ın lutfudur, onu dilediği kimse-ye verir. Allah pek büyük lütuf sahibidir.” (Hadîd, 57/21).

**'İ' Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ =el-ardı Lafzının
Çoğul السَّمَاوَاتِ =es-semâvât ile Birlikte ve
Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler**

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

“Allah: ‘Ey Âdem, onlara, onların adlarıyla haber ver’ buyurdu. Âdem onlara adlarıyla haber verince Allah: ‘Ben size, gerçekten Ben göklerin, **yeryüzünün** gaybını bilirim. Ve sizin açıklayageldiklerinizi de gizleyegeldiklerinizi de bilirim’ dememiş mi idim?” buyurdu.” (Bakara, 2/33).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Göklerin ve **yeryüzünün** mülkünün kuşkusuz Allah’a ait olduğunu bilmedin mi? Sizin için Allah’tan başka ne bir dost ne de yardımcı vardır.” (Bakara, 2/107).

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ

“Allah bir çocuk edindi, dediler. Hâşâ! O bundan uzaktır. Bilakis göklerde ve **yeryüzünde** olanlar yalnız O’nundur. Her şey O’na boyun eğmiştir.” (Bakara, 2/116).

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“Gökleri ve **yeryüzünü** örneksiz var edendir. Bir şeye karar verdiğinde ona sadece: ‘Ol’ der. O da hemen oluverir.” (Bakara, 2/117).

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

أَيَّدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah ki, O’ndan başka tanrı yoktur. O Hayy ve Kayyum’dur. Kendisini ne gaflet basar ne de uyku. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa O’nun’dur. O’nun izni olmadan huzurunda kim imiş şefaata edecek? Önlerindeki, arkalarındaki (geçmişlerini-geleceklerini/yaptıklarını-yapacaklarını) bilir. Oysa onlar O’nun dilediği dışındadır ilminden hiçbir şey kavrayıp kuşatamazlar. Kürsüsü gökleri ve **yeryüzünü** kaplamıştır. Onları (gökleri ve yeryüzünü) korumak (görüp gözetmek) kendisine ağır gelmez, O, pek yücedir, pek azametlidir.” (Bakara, 2/255).

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerde ve **yeryüzünde** olanlar yalnız Allah’ındır. İçinizdeki ni açığa vursanız da onu saklasanız da Allah sizi onunla sorgular. Artık bunun ardından dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Bakara, 2/284).

قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدُّوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“De ki: Göğüslerinizdeki gizleseniz de, onu açıklasanız da Allah onu bilir. (Allah) göklerdekileri ve **yeryüzündekileri** bilir. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Âl-i İmrân, 3/29).

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طُوعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

“Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göktekiler de **veryüzündekiler** de ister istemez O'na boyun eğmiştir. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.” (Âl-i Imrân, 3/83).

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَآلِی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

“Göklerdeki de **veryüzündeki** de Allah'ındır. Bütün işler sadece Allah'a döndürülür.” (Âl-i Imrân, 3/109).

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِیْمٌ

“Göklerdekiler ve **veryüzündekiler** Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah pek bağışlayan, pek merhamet edendir.” (Âl-i Imrân, 3/129).

وَلَا يَحْصِبَنَّ الَّذِیْنَ یَبْخُلُوْنَ بِمَا آتٰهُمْ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَیْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَیُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ یَوْمَ الْقِیْمَةِ وَلِلّٰهِ مِیْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ

“Allah'ın kendilerine lütfundan verdiğinde cimrilik yapanlar sakın bunun kendileri için bir hayır olduğunu sanmasın. Aksine o, onlar için bir şerdir. Kıyamet günü o cimrilik yaptıkları şeyle tasmalanırlar. Göklerin ve **veryüzünün** mirası Allah'ındır. Allah yapageldiklerinizden pekâlâ haberdardır.” (Âl-i Imrân, 3/180).

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

“Göklerin ve **veryüzünün** saltanatı Allah'ındır. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Âl-i Imrân, 3/189).

اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْیَلِّ وَالنَّهَارِ لَاٰیٰتٍ لِاُولِی الْاَلْبَآبِ

“Cidden göklerin ve **yeryüzünün** yaratılışında, gece ile gündüzün birbirini izlemesinde akıl sahipleri için elbette âyetler vardır.” (Âl-i Imrân, 3/190).

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Onlar ki Allah’ı, ayakta iken, otururken ve yanları üstünde iken anarlar, göklerin ve **yeryüzünün** yaratılışında derin derin düşünürler. ‘Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, Sen münezzehsin, öyle ise koru bizi o ateşin azabından’ (derler).” (Âl-i Imrân, 3/191).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا

“Göklerde ve **yeryüzünde** ne varsa Allah’ındır. Allah her şeyi kuşatagelmıştır.” (Nisâ, 4/126).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

“Göklerdekilere ve **yeryüzündekiler** Allah’ındır. Andolsun ki sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size şunu tavsiye ettik: Allah’tan korkun, küfre saparsanız kuşkusuz göklerdeki ve yeryüzündekiler Allah’ındır. Allah pekâlâ zengin, pekâlâ övülendir.” (Nisâ, 4/131).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

“Göklerdekilere ve **yeryüzündekiler** Allah’ındır. Allah Vekîl olarak yeter.” (Nisâ, 4/132).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا
خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

“Ey insanlar! Cidden size Rabbinizden peygamber hak olarak geldi. Öyle ise kendi hayrınıza olması için iman edin. İnkârederseniz (bilin ki) göklerdekiler ve **veryüzündekiler** Allah'ındır. Allah pek iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır.” (Nisâ, 4/170).

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيَهَا
إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ
انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

“Ey Ehlikitap! Dininizde aşırılık yapmayın, Allah'a karşı sadece gerçeği söyleyin. Meryem'in oğlu Mesîh İsa sadece Allah'ın peygamberidir, Meryem'e bıraktığı kelimesidir, O'ndan bir ruhtur. Öyle ise Allah'a ve peygamberlerine iman edin, 'üçtür' demeyin. Kendi yararınıza buna son verin. Allah ancak bir tek tanrıdır. Hâşâ O, çocuğu olmaktan beridir. Göklerdekiler de **veryüzündekiler** de yalnız O'nundur. Allah Vekîl olarak yeter.” (Nisâ, 4/171).

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ
ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَتَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Gerçekten: ‘Allah Meryemoğlu Mesîh’tir’ diyenler (Allah’ı da, Mesih’i de) inkâr etmişlerdir. De ki: ‘Allah, Meryemoğlu Mesîh’i, annesini, yeryüzündekilerini, hepsini helâk etmeyi isterse kim Allah’tan kurtarabilir? Göklerin, **yeryüzünün** ve aralarındakilerin saltanatı Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/17).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

“Yahudilerle Hıristiyanlar: ‘Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz’ dediler. De ki: ‘Öyle ise neden size günahlarınız yüzünden azap ediyor? Bilakis siz, O’nun yarattıklarından birer beşersiniz. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, **yeryüzünün** ve bu ikisi arasındakilerinin saltanatı O’nundur. Son dönüş ancak O’nadır.” (Mâide, 5/18).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve **yeryüzünün** hükümdarlığının Allah’ın olduğunu bilmedin mi? O, dilediğine azap eder, dilediğini bağışlar. Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/40).

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ فَيَا مَّا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدُ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Allah Ka’be’yi, saygıya değer o evi, saygıya değer ay’ı, hedy’i ve tasmalık kurbanlıkları insanlar için bir dayanak yaptı. Bunu yaptı ki, göklerdekilere ve **veryüzündekileri** Allah’ın bildiğini, Allah’ın her şeyi pek iyi bilen olduğunu bilesiniz diye.” (Mâide, 5/97).

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

“Göklerin ve **veryüzünün** ve içindekilerinin saltanatı Allah’ındır. O, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Mâide, 5/120).

وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الْاَرْضِ يُعَلِّمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ

“Göklerde ve **veryüzünde** Allah O’dur. Gizlinizi de açığınızı da bilir. Kazandıklarınızı da bilir.” (En’âm, 6/3).

قُلْ لِّمَنْ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِيَجْمَعَٰنَكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ لَا رَيْبَ فِىْهِ الَّذِىْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ

“De ki: ‘Göklerdekilere ve **veryüzündekilere** kimin?’ ‘Allah’ındır’ de. Rahmeti (mahlukatına merhametli davranmayı) kendi üzerine yazdı. Elbette, sizi kendisinde hiç kuşku bulunmayan kıyamet günü toplayacak. Kendilerini hüsrana uğratanlar artık imana gelmezler.” (En’âm, 6/12).

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّىْ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

“De ki: ‘Göklerin ve **veryüzünün** yaratıcısı Allah’tan başkasını mı dost edineceğim? Oysa O yedirir yedirilmez.’ De ki: ‘Gerçekten ben, İslâm’a girenlerin ilki olmam hususunda emir aldım ve sakın müşriklerden olma’ (buyuruldu).” (En’âm, 6/14).

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَفِّيهِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Sana, ‘gerçekleşme zamanı ne vakit’ diye o saattan (kıyametten) soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnız Rabbim katındadır, vaktinde onu gerçekleştirecek sadece O’dur. O (saat olayı) göklere ve **yeryüzüne** ağır bastı. Size ansızın baskın yapar. Sanki ondan ısrarla sorup haberdâr olmuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi yalnız Allah katındadır. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar.” (A’râf, 7/187).

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve **yeryüzünün** hükümranlığı O’nundur. Can alır, can verir. Sizin için Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.” (Tevbe, 9/116).

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

“Kuşkusuz gece ile gündüzün arka arkaya gelişinde ve Allah’ın göklerle **yeryüzünde** yarattıklarında sakınan bir toplum için âyetler vardır.” (Yûnus, 10/6).

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Allah’tan başka kendilerine ne zarar veren ne de menfaat sağlayan şeylere ibadet ediyorlar ve: ‘İşte bunlar Allah katında şefaatçılar-

rımız' diyorlar. De ki: 'Allah'a, göklerde ve **yeryüzünde** bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?' O münezzehtir! Onların ortak koşageldiklerinden çok yücedir." (Yûnus, 10/18).

الَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

"Dikkat! Göklerde ve **yeryüzünde** olanlar hakikaten Allah'ındır. Dikkat! Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Ne var ki onların çoğu bilmiyorlar." (Yûnus, 10/55).

الَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

"Dikkat! Göklerde kim varsa **yeryüzünde** kim varsa hepsi kuşkusuz Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar da ortak tanıdıklarına uymazlar. Onlar sadece zannın ardına düşerler, onlar sırf yalan söylerler." (Yûnus, 10/66).

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

"Dediler: 'Allah bir çocuk edindi.' Hâşâ! O münezzehtir, O Gani'dir. Göklerde ve **yeryüzündekiler** O'nundur. Yanınızda bu hususta hiçbir belge yoktur. Allah'a karşı bilmediklerinizi mi söylüyorsunuz?" (Yûnus, 10/68).

قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

“De ki: ‘Göklerde ve **yeryüzünde** neler var bakın!’ Ama o âyetler, o uyarıcılar inancı olmayan bir topluma bir yarar sağlamaz.” (Yûnus, 10/101).

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** gaybı Allah’ın tekelindedir. Bütün iş, O’na döndürülür. Öyle ise O’na kulluk et, O’na dayan. Rabbin yapmakta olduklarınızdan gâfil değildir.” (Hûd, 11/123).

رَبِّ قَدْ اَتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ فَاطِرَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّٰ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا
وَالْحَقِّقْنِيْ بِالصَّالِحِيْنَ

“Rabbim! Gerçekten bana saltanattan bir pay verdin, bana olayların yorumundan öğrettin. Ey göklerin ve **yeryüzünün** yaratıcısı! Sensin dünya ve âhirette dostum. Beni müslüman (Hakk’a tam teslim olmuş, herkesin hakkını teslim eden kimse) olarak öldür ve beni iyi kişiler arasına kat.” (Yûsuf, 12/101).

وَكَآيِنٍ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا
مُعْرِضُوْنَ

“Göklerde ve **yeryüzünde** nice âyetler var ki yanlarından yüz çevirerek geçiyorlar.” (Yûsuf, 12/105).

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ

“Göklerde ve **yeryüzünde** olan kimseler ister-istemez ve bunların gölgeleri sabah-akşam Allah’a secde ederler.” (Ra’d, 13/15).

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِى

الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

“De ki: ‘Göklerin ve **yeryüzünün** Rabbi kimdir?’ De ki: ‘Allah’tır.’ De ki: ‘O’ndan başka kendilerine ne bir fayda ne de bir zarar vermeye güç yetirebilen dostlar mı edindiniz?’ De ki: ‘Hiç körle gören bir olur mu? Veya karanlıklar ile aydınlık eşit olur mu?’ Yoksa Allah’a birtakım ortaklar tanıdılar, onlar da O’nun yarattığı gibi yarattılar ve bunun sonucunda yaratış kendilerine benzeşir mi oldu? De ki: ‘Allah’tır her şeyin yaratıcısı. O tektir, Kahhâr’dır.” (Ra’d, 13/16).

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

“O Allah ki göklerde ne varsa **yeryüzünde** ne varsa yalnız O’nundur. Pek çetin bir azaptan ötürü vay o kâfirlere!” (İbrâhîm, 14/2).

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

“Peygamberleri onlara: ‘Göklerin ve **yeryüzünün** yaratıcısı Allah hakkında mı kuşku? Sizi, günahlarınızı bağışlaması için çağırıyor, sizi belirlenmiş bir süreye değin erteliyor’ dediler. Onlar da: ‘Siz de sadece bizim gibi insanlarsınız, bizi atalarımızın tapındıklarından döndürmek istiyorsunuz, haydi açık bir belge getirin’ dediler.” (İbrâhîm, 14/10).

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

“Hayvanlardan göklerde olanla **veryüzünde** olanlar ve melekler Allah'a secde ederler. Onlar kibirlenmek istemezler.” (Nahl, 16/49).

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

“Göklerde ve **veryüzünde** olanlar yalnız O'nundur, din sürekli olarak O'nundur. Yoksa Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?” (Nahl, 16/52).

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

“Allah'tan başka kendileri için göklerden ve **veryüzünden** hiçbir şeye sahip olamayan ve buna güç yetiremeyeceklerle mi tapıyorlar?” (Nahl, 16/73).

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve **veryüzünün** gaybı Allah'ın tekelindedir. O saatın işi (kıyametin gerçekleşmesi olayı) sadece göz kırpması gibidir veya ondan daha yakın (kısa)dır. Kuşkusuz Allah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Nahl, 16/77).

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

“Rabbin, göklerde ve **veryüzündeki** kimseleri en iyi bilendir. Doğrusu peygamberlerden kimini kimine üstün kıldık. Davud'a Zebûru verdik.” (İsrâ, 17/55).

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

“(Musa) dedi: ‘Andolsun gerçekten sen biliyorsun bunları, ancak göklerin ve **yeryüzünün** Rabbi ibret olarak indirmiştir. Kuşkusuz ben seni ey Firavun helâk olmuş görüyorum.’ (İsrâ, 17/102).

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَنْ نَدْعُوًا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

“Kalpleri üzerine bağ vurmuş, kalplerini güçlendirmiştik. Bir zaman dikilip: ‘Rabbimiz, göklerin ve **yeryüzünün** Rabbidir. O’ndan başka hiçbir ilâha dua etmeyiz. Yoksa gerçekten o zaman saçma söylemiş oluruz’ demişlerdi.” (Kehf, 18/14).

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ
وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

“De ki: Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. Göklerin ve **yeryüzünün** gaybı O’nun tekelindedir. Ne yaman gördü! Ne yaman işitti! Onlar için O’ndan başka hiçbir dost yoktur. Ve hükmünde hiç kimseye ortaklık vermez.” (Kehf, 18/26).

مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ
مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

“Onları (İblis’i ve soyunu), ne gökler ile **yeryüzünün** yaratılışına ne de kendilerinin yaratılışına tanık tuttum. Saptıranları yardımcı tutan olmadım.” (Kehf, 18/51).

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

“Göklerin, **yeryüzünün** ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbi- dir. Öyle ise O’na ibadet eyle ve O’na ibadette sabır göster. O’nun herhangi bir adaşı olduğunu biliyor musun?” (Meryem, 19/65).

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

“Göklerde ve **yeryüzünde** bulunanların hepsi illâki Rahman’a kul olarak gelir.” (Meryem, 19/93).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

“Göklerdekiler, **yeryüzündekiler**, bu ikisi arasındakiler ve nemli toprağın altındakiler yalnız O’nundur.” (Tâhâ, 20/6).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

“Göklerdeki ve **yeryüzündekiler** yalnız O’nun’dur. Katındakiler de O’na kulluk etmekten kibirlenmez ve yorulmazlar.” (Enbiyâ, 21/19).

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَإِنِّي عَلَى
ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

“Dedi: Hayır (sizinle eğlenmiyorum). Sizin Rabbiniz, göklerin ve **yeryüzünün** Rabbidir ki onları yaratmıştır. Ve ben size bu söylediğime tanıklık edenlerdenim.” (Enbiyâ, 21/56).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ
وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

“Görmedin mi göklerdeki herkes, **yeryüzündeki** herkes, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan pek çoğu gerçekten Allah’a secde ediyor. Ama pek çoğu üzerine de azap hak ol-

muştur. Allah'ın aşağıladığı kimseyi şereflendirecek yoktur. Kuşkusuz Allah ne dilerse yapar.” (Hacc, 22/18).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغِنَى الْحَمِيدُ
 “Göklerdeki ve yeryüzündeki yalnız O'nundur. Gerçekten Allah Gani'dir, Hamîd'dir.” (Hacc, 22/64).

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
 الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Allah, göklerin ve yeryüzünün nurudur. O'nun nurunun örneği, içinde güçlü bir lamba bulunan bir kandillik gibidir. O güçlü lamba bir cam içindedir. O cam da sanki incimsi bir yıldızdır. Doğuya da batıya da nisbet edilmeyen kutlu bir ağaçtan, zeytinden tutuşturulur. Nerede ise yağı, kendisine bir ateş dokunmasa bile aydınlık verir. Nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruna iletir. Allah insanlara temsiller getiriyor. Allah her şeyi çok iyi bilendir.” (Nûr, 24/35).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلِّ
 قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

“Göklerdeki ve yeryüzündeki kimselerin, havada kanatlarını açmış bir halde süzülen kuşların gerçekten Allah'ı, tesbih edip durduklarını görmedin mi? Hepsi kendi duasını ve tesbihini hakikaten bilmiştir. Allah da onların yapmakta olduklarını çok iyi bilmektedir.” (Nûr, 24/41).

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۚ وَاِلٰى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ

“Göklerin ve **veryüzünün** mülkü Allah’ındır. Dönüş yalnız Allah’adır.” (Nûr, 24/42).

اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ قَدْ يَعْلَمُ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

“Dikkat! Göklerde ve **veryüzünde** ne varsa kuşkusuz Allah’ındır. Sizin üzerinde olduğunuzu (ne yapmakta bulunduğunuzu) pekâlâ bilir. O’na döndürüldükleri gün yaptıklarını da onlara bir bir haber verir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.” (Nûr, 24/64).

اَلَّذِىۤ لَهُۥ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًاۚ وَلَمْ يَكُنْ لَهُۥ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُۥ تَقْدِيْرًا

“O, göklerin ve **veryüzünün** mülkü kendisinin olan Zât’tır. Ne bir çocuk edinmiş ne mülkünde ortağı olmuştur. Her şeyi yaratmış ve yarattığı her şeyi de iyice biçimlendirmiştir.” (Furkân, 25/2).

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِىۤ يَعْلَمُ السِّرَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

“De ki: Ona, göklerdeki ve **veryüzündeki** sırrı bilip duran o Zât indirdi. Gerçekte O, çok bağışlayan, çok merhametlidir.” (Furkân, 25/6).

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ وَمَا بَيْنَهُمَاۗ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ

“Musa dedi: Göklerin, **veryüzünün** ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbi! Eğer delille bilgiye ulaşanlarsanız (bunu anlarsınız).” (Şuarâ, 26/24).

اَلَاۤ يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِىۤ يُخْرِجُ الْخَبَّۙ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ

“Göklerde ve **yeryüzünde** gizli olanı çıkaran, gizlediklerini ve açıkladıklarını bilen Allah’a secde etmeleri gerekmez miydi.” (Neml, 27/25).

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

“De ki: Allah hâriç, göklerdeki ve **yeryüzündeki** kimseler gaybı bilmezler ve ne zaman diriltileceklerinin şuuruna da varmazlar.” (Neml, 27/65).

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

“Sûr’a üfürüldüğü gün -Allah’ın diledikleri dışında- göklerdeki kimseler, **yeryüzündeki** kimseler dehşete kapılmıştır. Hepi boyun eğerek O’na gelirler.” (Neml, 27/87).

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنَى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“De ki: Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter, göklerdekini ve **yeryüzündekini** bilir. Bâtıla inanıp Allah’a küfredenler (var ya) işte onlardır hüsrana uğrayanlar.” (Ankebût, 29/52).

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

“Göklerde ve **yeryüzünde**, gün sonu ve öğlene erdiğinizde hamd yalnız O’nadır.” (Rûm, 30/18).

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّكُمْ وَالْوَانِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** yaratılışı, dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu da O’nun delillerindendir. Cidden bunda âlim kimseler için elbette ibretler vardır.” (Rûm, 30/22).

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ

“Göklerde ve **veryüzünde** bulunan kimseler sadece O'nundur. Hepsi O'na divan durmaktadır.” (Rûm, 30/26).

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“O, yaratmaya ilk başlayan, sonra onu çevirip tekrar eden Zât'tır. Bu (tekrar çevirme) kendisine daha kolaydır. Göklerde ve **veryüzünde** en üstün örnek yalnız O'nundur. O'dur çok güçlü, çok hikmetli.” (Rûm, 30/27).

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

“Yavrucuğum! Gerçekten o yapılan iyilik veya kötülük bir hardal tanesi ağırlığınca olsa da bir kayanın içinde veya göklerde yahut **veryüzünün** dibinde bulunsa Allah onu getirir. Kuşkusuz Allah Latiftir, Habîr'dir.” (Lokmân, 31/16).

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

“Görmediniz mi? Hakikaten Allah, göklerdekini, **veryüzündekini** emrinize verdi, açık ve gizli nimetlerini size bol bol lutfetti. İnsanlardan kimileri ise bilgisiz, rehbersiz ve aydınlatıcı bir kitap olmaksızın Allah hakkında tartışıyorlar.” (Lokmân, 31/20).

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

“Göklerdeki ve **veryüzündekiler** Allah'ındır. Kuşkusuz Allah, O'dur çok zengin, pek övülen.” (Lokmân, 31/26).

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“Gerçekten Biz o emaneti göklere, **yeryüzüne**, dağlara sunduk da onu yüklenmekten kaçındılar, ondan korktular. Onu insan yükledi. Cidden o pek zalim, pek cahil olageldi.” (Ahzâb, 33/72).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“Göklerde ve **yeryüzünde** bulunanlar kendisinin olan o Allah’a hamd olsun. Ahirette de hamd sadece O’nadır. O, çok hikmetlidir, pek habercidir.” (Sebe’, 34/1).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Küfre sapmış olanlar: ‘Bize o saat (ecel) gelmez’ dedi. De ki: Hayır! Gaybı bilen Rabbime andolsun ki o size elbette gelecek. Göklerde ve **yeryüzünde** bulunanlardan zerre miktarı O’ndan kaçamaz. Ne bundan daha küçük ne daha büyük illâ ki her şey apaçık bir kiptedir.” (Sebe’, 34/3).

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ

“De ki: ‘Allah’tan başka tanrı sandıklarınızı çağırın. Ne göklerde ne de **yeryüzünde** zerre ağırlığına sahip olurlar. Onların buralarda hiçbir ortağı yoktur. O’nun da onlardan hiçbir destekçisi yoktur.” (Sebe’, 34/22).

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ
لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“De ki: ‘Göklerden ve **yeryüzünden** size kim rızık veriyor?’ ‘Allah’ de. Cidden ya biz kesinlikle doğru yol üzerindeyiz ya da siz apaçık bir sapıklık içindesiniz.” (Sebe’, 34/24).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ
مِثْنَىٰ وَثُلْثَ وَرُبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Hamd, gökleri ve **yeryüzünü** yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah’a hamdolsun. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye güç yetirendir.” (Fâtır, 35/1).

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve **yeryüzünün** gaybını bilendir. Gerçekten O, sinelerin özünü çok iyi bilir.” (Fâtır, 35/38).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

“De ki: ‘Allah’tan başka yalvarıp durduğunuz şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana **topraktan** neler yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortağı mı var? Yahut kendilerine bir kitap vermişiz de onların, ondan apaçık bir kanıtları mı var?’ Hayır! O zalimler, birbirine bir aldanıştan başka vaadda bulunmazlar.” (Fâtır, 35/40).

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

“**Yeryüzünde** gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görsünler? Oysa onlar güç kuvvet bakımından bunlardan daha yamandılar. Allah’ı, ne göklerde ne de **yeryüzünde** acze düşürecek hiçbir nesne yoktur. Gerçekten O, pekâlâ bilen, pekâlâ güçlü olandır.” (Fâtır, 35/44).

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

“Göklerin, **yeryüzünün** ve bunların aralarında bulunanların Rabbi, doğuların Rabbi.” (Sâffât, 37/5).

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

“Yoksa göklerin, **yeryüzünün** ve aralarındakinin hükümrânlığı onların mı? Öyle ise sebepler içinde yükselsinler.” (Sâd 38/10).

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“Göklerin, **yeryüzünün** ve aralarındakinin çok güçlü, çok bağışlayan Rabbi.” (Sâd 38/66).

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“De ki: ‘Şefaât tamamen Allah’a aittir. Göklerin ve **yeryüzünün** hükümrânlığı yalnız O’nun tekelindedir. Sonra sadece O’na döndürüleceksiniz.” (Zümer, 39/44).

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“De ki: ‘Allah’ım! Ey gökleri ve **yeryüzünü** yoktan yaratan! Ey görünmeyi ve görüneni bilen! Hakkında ihtilaf edip durdukları o şeyle ilgili olarak kulların arasında ancak Sen hüküm verirsin.” (Zümer, 39/46).

لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** anahtarları sade O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr etmiş olanlar, işte onlardır hüsrana uğrayanlar.” (Zümer, 39/63).

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

“Sûr'a üflenmiş, bunun sonucunda Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerdeki ve **yeryüzündeki** kimseler bayılıp düşmüşlerdir. Sonra ona bir daha üflenmiş, bunun neticesinde birden onlar ayakta bakınıp duruyorlar.” (Zümer, 39/68).

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Elbette göklerin ve **yeryüzünün** yaratılışı insanların yaratılışından daha büyüktür. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar.” (Mü'min, 40/57).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Göklerdeki de **yeryüzündeki** de O'nundur. O, çok yüce, çok uludur.” (Şûrâ, 42/4).

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Gökler, nerede ise üstlerinden çatlayacaklar. Melekler Rablerinin hamdiyle tesbih ederler ve **yeryüzündeki** kimseler için istiğfarda bulunurlar. Dikkat! Kuşkusuz Allah, O'dur çok bağışlayan, çok merhametli.” (Şûrâ, 42/5).

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Göklerin ve **yeryüzünün** yoktan yaratını. Sizin için kendileri-
nizden eşler, hayvanlardan da çiftler yarattı. Sizi orada çoğaltıyor.
O’nun misli hiçbir şey olmadı. O, çok iyi duyan, çok iyi görendir.”
(Şûrâ, 42/11).

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Göklerin ve **yeryüzünün** anahtarları O’nun. Rızkı dilediğine serer
ve dilediğine kısar. Cidden O, her şeyi çok iyi bilendir.” (Şûrâ, 42/12).

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَتْ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى
جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

“Gökleri ve **yeryüzünü** yaratması ve bunlarda yaydığı canlılar
O’nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman bunları bir araya
getirmeye güç yetirendir.” (Şûrâ, 42/29).

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** hükümranlığı Allah’ın tekelindedir. Di-
leyeceğini yaratır. Dileyeceği kimseye kız çocuk, dileyeceği kimseye
de erkek çocuk bahşeder.” (Şûrâ, 42/49).

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْإِلَهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

“Göklerde ve **yeryüzünde** ne varsa hepsi O’nun olan Allah’ın
yoluna. Dikkat! Bütün işler yalnız Allah’a varır.” (Şûrâ, 42/53).

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** Rabbi, Arş’ın Rabbi onların nitelemek-
te olduklarından münezzehtir.” (Zuhurf, 43/82).

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ
السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“Göklerin, **yeryüzünün** ve bunların arasındakilerinin hükümranlığı kendisinin olan o Zât yücedir! O saatın (ecelin) bilgisi O'nun yanındadır. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.” (Zuhruf, 43/85).

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

“Göklerin, **yeryüzünün** ve bunların aralarında bulunanların Rabbinden. Kesin inananlarsanız.” (Duhân, 44/7).

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

“Kuşkusuz göklerde ve yeryüzünde müminler için elbette âyetler vardır.” (Câsiye, 45/3).

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“Göklerdekini, **yeryüzündekini** hepsini kendisinden (bir lütuf olarak) emrinize âmâde kıldı. Kuşkusuz bunda tefekkür etmekte olan bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Câsiye, 45/13).

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

“Göklerin ve **yeryüzünün** hükümranlığı Allah'ın tekelindedir. saatın geldiği (kıyametin kopacağı) günde, bâtılın ardından gidenler hüsrana uğrarlar.” (Câsiye, 45/27).

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Öyle ise hamd sadece, göklerin Rabbi, **yeryüzünün** Rabbi, âlemlerin Rabbi Allah'a.” (Câsiye, 45/36).

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerde ve **yeryüzünde** ululuk yalnız O'nundur. O'dur çok güçlü, çok hikmetli.” (Câsiye, 45/37).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: ‘Gördünüz mü Allah’tan başka yalvardıklarınızı? Gösterin bana **topraktan** ne yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlülerseniz bana, bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya bir bilgi izi getirin.” (Ahkâf, 46/4).

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

“O, iman etmekle beraber imanlarını artırırsınlar diye müminlerin kalplerine huzuru indirmiş olan Zât’tır. Göklerin ve **yeryüzünün** orduları Allah’ın tekelindedir. Allah çok iyi bilendir, çok hikmetlidir.” (Feth, 48/4).

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

“Göklerin ve **yeryüzünün** orduları Allah’ın tekelindedir. Allah çok güçlüdür, çok hikmetlidir.” (Feth, 48/7).

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

“Göklerin ve **yeryüzünün** mülkü Allah’ın tekelindedir. Dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah çok bağışlayan, çok merhametlidir.” (Feth, 48/14).

قُلْ اتَّعَلِمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“De ki: ‘Dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz? Allah, göklerdekini ve **veryüzündekini** bilir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.” (Hucurât, 49/16).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve **veryüzünün** gaybını bilir. Allah yapmakta olduklarınızı görendir.” (Hucurât, 49/18).

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَيَجْزِي الَّذِينَ آسَأُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

“Göklerdeki ve **veryüzündekiler** Allah’ın. (Bu), yaptıklarıyla kötü davranmış kimseleri cezalandırması ve güzellik sergilemiş kimseleri de en güzelle ödüllendirmesi içindir.” (Necm, 53/31).

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

“Göklerde ve **veryüzünde** bulunanlar O’ndan ister. O, her gün/her an bir iştedir.” (Rahmân, 55/29).

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

“Ey cin ve insan topluluğu! Eğer göklerin ve **veryüzünün** sınırlarından geçip gitmenize güç yetirebilerseniz haydi geçip gidin. Başka değil ancak büyük bir güçle geçersiniz.” (Rahmân, 55/33).

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdeki ve **veryüzündekiler** Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Hadîd, 57/1).

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve **veryüzünün** hükümrânlığı O’nun tekelindedir. Can verir can alır. O, her şeye karşı güçlüdür.” (Hadîd, 57/2).

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

“Göklerin ve **yeryüzünün** hükümranlığı O’nun tekelindedir. Bütün işler yalnız Allah’a döndürülür.” (Hadîd, 57/5).

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Ne diye Allah yolunda bolca harcama yapmayacağmısınız? Oysa göklerin ve **yeryüzünün** mirası Allah’ındır İçinizden fetihten önce harcama yapmış ve savaşmış olan (ötekilerle) aynı değildir. Onlar, fetihten sonra bolca harcamış ve savaşmış kimselerden derece bakımından daha büyüktür. (Bununla birlikte) Allah hepsine en güzeli va’detmiştir. Allah yapmakta olduklarınızdan pekâlâ haberdardır.” (Hadîd, 57/10).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Gerçekten Allah’ın göklerdekini ve **yeryüzündekini** bilmekte olduğunu görmedin mi? Olmaz üç kişinin fiskosu illâ ki O’dur dördüncüleri, değil beşin (fiskosu) kesin O’dur altıncıları. Ne bundan az ne bundan çok illâ ki O, nerede olurlarsa onlardır.. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verir. Kuşkusuz Allah her şeyi pekâlâ bilendir.” (Mücâdele, 58/7).

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere de **yeryüzündekilere** de Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Haşr, 59/1).

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“O, yaratan, var eden ve şekil veren Allah’tır. En güzel adlar O’nundur. Göklerde ve **yeryüzünde** ne varsa O’nu anar, O’na doğru yüzer. O, pek izzetlidir, pek hikmetlidir.” (Haşr, 59/24).

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerdekilere de **yeryüzündekiler** de Allah’ı tesbih etti. O, çok güçlü, çok hikmetlidir.” (Saff, 61/1).

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

“Göklerdekilere ve **yeryüzündekiler** Melik, Kuddûs, Azîz ve Hakîm olan Allah’a doğru yüzer.” (Cumua, 62/1).

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

“Onlar o kimseler ki diyorlar: ‘Allah’ın elçisi yanında bulunanlara harcama yapmayın, dağılıp gitsinler!’. Oysa göklerin ve **yeryüzünün** hazineleri Allah’ın tekelindedir. Ne var ki münafıklar kavrayamıyorlar.” (Münâfıkûn, 6/37).

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerdekilere ve **yeryüzündekiler** Allah’ı tesbih etmektedir. Hükümlerlik O’nun tekelindedir. Övgü sadece O’nun hakkıdır. O, her şeye pekâlâ güç yetirendir.” (Teğâbün, 64/1).

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

“Göklerdekini de bilir **yeryüzündekini** de. Gizlemekte olduğunuzu da bilir, açığa vurduğunuzu da. Allah sinelerin özünü çok iyi bilendir.” (Teğâbün, 64/4).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ ۚ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

“Allah, yedi kat gökleri ve **yeryüzünden** de onlar gibisini yaratmış olan Zât’tır. Buyruk bunların arasında iner. (Bu) gerçekten Allah’ın her şeye karşı pekâlâ muktedir bulunduğunu ve doğrusu Allah’ın her şeyi bilgisiyle kuşattığını bilmeniz içindir.” (Talâk, 65/12).

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

“Göklerin, **yeryüzünün** ve bunların aralarındakinin Rabbi Rahman karşısında konuşamazlar.” (Nebe’, 78/37).

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

“Göklerin ve **yeryüzünün** hükümranlılığı kendisine ait olan Allah her şeye pekâlâ tanıktır.” (Burûc, 85/9).

‘İ’ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ = *el-ardı* **Lafzının**

Tekil السَّمَاءُ = *es-semâ* **ve Çoğul** السَّمَاوَاتُ = *es-semâvât*

Kelimeleri ile ve Lâm-i Tarifli Olarak Birlikte

Geçtiği Âyetler

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“O Allah öyle bir Zâttır ki **yeryüzündekilerinin** tümünü sizler için yarattı. Sonra (irâdesini) **göğe** yöneltip onları **yedi gök** halinde düzenledi. O, her şeyi pek iyi bilendir.” (Bakara, 2/29).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gökler ile yeryüzünün yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda verecek şeylerle denizde akıp giden o gemide, Allah'ın **gökten** indirip sayesinde yeryüzünü ölümünden sonra diriltilmesi ve üzerine bütün hayvanları yaymasında, rüzgârların çevrilmesinde, gök ile yer arasında emre hazır kılınmış bulutlarda aklını işleten bir topluluk için elbette âyetler (deliller) vardır.” (Bakara, 2/164).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

“(Allah) **gökleri** direksiz yarattı. Onların direksiz olduğunu görüyorsunuz. Sizi çalkalar diye **yeryüzüne** de tespit edici ağırlıklar bıraktı ve orada bütün hayvanları yaydı. **Gökten** bir su indirdik de orada her çiftten bitirdik.” (Lokmân, 31/10).

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنْ نَشَاءُ نَخِثِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

“**Gökten** ve **yeryüzünden** önlerinde ve arkalarında bulunanlara bakmıyorlar mı? İstesek kendilerini yere geçiririz yahut üzerlerine

gökten parçalar düşürürüz. Kuşkusuz bunda, yönelen her kul için el-bette bir âyet vardır.” (Sebe’, 34/9).

‘İ Şeklinde Esire Konumdaki الْأَرْضُ = el-ardı Lafzının Üstün ve Ötüre Konumundaki Harekeli Halleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Aynı Âyette Geçtiği Yerler

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

“Bir gün **yeryüzü** başka bir **yeryüzüne** dönüştürülür. Gökler de. Tek ve Kâhâr olan Allah’ın huzuruna çıkarlar.” (İbrâhîm, 14/48).

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

“**Yeryüzünde** salına salına yürüme. Kuşkusuz sen asla yeri **yırta-**
mazsın, uzunlukça da asla dağlara ulaşamazsın.” (İsrâ, 17/37).

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kuşkusuz melekler, kendi kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken: ‘Ne işte idiniz?’ derler. **Yeryüzünde** zayıf düşürülmüşler, ezilip horlanmışlardık’ diye cevap verirler. (Melekler): ‘Allah’ın **yeri** geniş değil miydi? Orada göç edeydiniz!’ derler. İşte Onlar! Dönecekleri yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yer.” (Nisâ, 4/97).

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“Dünya hayatının durumu gökten indirdiğimiz bir suyu andırır: İnsanların ve hayvanların yediklerinden olan **yeryüzü** bitkisi onunla karışmış; derken yeryüzü takılarını takıp süslenmiş, halkı, kendilerinin yeryüzüne hakim olduğunu düşünmeğe başladığı sırada buyruğumuz geceleyin veya gündüzün gelmiş ve onu, sanki dün hiç yokmuş gibi biçmişizdir. Tefekkür eden bir toplum için âyetleri işte böyle ayrıntılı açıklıyoruz.” (Tevbe, 9/24).

* * *

Kâinâta Ayrıntılar

Ön bilgiler ve Tesbitler

Hâdis olmak, sonradan yaratılmak, sonradan meydana getirilmek anlamındaki **'kevn'** masdarından türetilmiş olan **'kâinât'**, gördüğümüz ve görmediğimiz varlıkların tümünü içine alan bir terimdir. *'Mahlûkât'*, *'mevcûdât'* lafızlarının bir tür eş anlamlısı olup günümüzde dilimizdeki karşılığı **'evren'**'dir. Kurân'da Allah dışındaki varlıkların hepsine bir bütün halinde işârette bulunan âyetler olduğu gibi bunların gruplandırılarak veya tek tek isimlendirilerek atıfların yapıldığı âyetler de vardır. Önceki bölümlerde insan, melek ve cin dışında azametini dikkat çekilen grup ve isimleri ile anılan varlıklardan önce *Arş*, *Kürsî* ve *Levh-i Mahfûz*'un yer aldığı âyetler işlenmiş, ardından gök ve yeryüzü ile alâkalı âyetler kaydedilip spot başlıklarla olabildiğince temâlarına işâret edilmişti. Burada ise söz konusu âlemlerin ayrıntıları ele alınmıştır. Bu ayrıntılar da:

a) Gökteki ayrıntılar,

b) Gök ve yeryüzü arasındaki ayrıntılar,

c) Yeryüzü üzerindeki varlıkların ayrıntıları olarak üç ana başlık altında gruplandırılmıştır.

Güneş ay, yıldızlar ve benzerleri gibi kavramlar kendi içlerinde tasnif edilerek bağımsız geçenleri bağımsız, ikilileri bir başlık altında üçlülere de bir başka başlık altında maddeleştirilerek verildi. Bununla, bu ve benzeri Kur'ânî kavramlar hakkında araştırma yapanların kolayca istifadeleri amaçlandı, her biri özel ihtisas gerektiren konuların incelikleri ilgililerine bırakıldı. Bütün âyetleri metin ve meâlleri ile birlikte bir arada gören bir jeologun, bir gökbilimcinin zihninde parıldayacak düşünce ve yaklaşımlarının çok farklı olacağı idrâki ile bu tür ayrımlara gidildi. Sözelimi evrenin yaratılmasına vurgu yapan âyetler sıralanırken (Enbiyâ, 21/30). âyetini okuyan ilgili bir bilim adamı günümüzde: **'Bütün evrenin başlangıçta tek gaz bulutu halinde olduğunu, daha sonra küreler şeklinde parçalanıp uzaya fırlayan kütlelerin yörüngelere yerleşerek gök cisimlerini oluşturduğunu, dünyanın da güneş kütlelerinden ayrıldığını, kendi yörüngesinde dönerken zamanla soğu-**

duğunu, oluşum aşamasında dünyadan yükselen gaz ve buharların yağmur şeklinde yeniden dünyaya dökülmesi sonucu denizlerin ve okyanusların meydana geldiğini' açıklayan bilimsel tesbitleri zihninde canlandırır, bu gerçeğe bundan on dört küsur asır önce işâret edilmiş olduğunu görünce 'sübhânallah' der. Yine ilgili bir bilim adamı (Hıcr, 15/22). âyetini okurken müsbet biliminin kesin sonuçlarından sayılan rüzgârların dışı bitkileri erkek bitkilerle aştığı gerçeğine İlâhî beyanlarda yer verildiğini; yine (Sâd, 38/36). âyetine gözettiğinde en temiz enerji kaynağı olarak rüzgârdan istifade edilebileceğine telmihlerde bulunduğunu anlar.

Yine müfessirlerin 'yıldız' dediğimiz varlıklardan söz edilirken bunların farklı lafızlarla ifâde edilmelerini, mesela 'yıldız' anlamına gelen tekil '**en-necm**' lafzının lam-i tarifli kullanılmış iken aynı anlama gelen tekil '**kevkeb**' lafzının lam-i tarifsiz kullanılmasının kevkeb ile görünen ve görünmeyen bütün yıldızların; '**necm**' ile ise belirli yıldızların vurgulanmış olabileceği doğrultusundaki yorumları, bu alanla ilgilenen, yorum yapan, teori geliştiren bilim adamlarının çalışmalarına ışık tutabilir, görünenlerin ve tesbit edilenlerin ötesinde başka yıldızların da bulunduğunu sonucuna götürebilir¹.

Biz gökler ile ilgili âyetleri okuduğumuzda:

Semâ lafzının tekil olarak yer aldığı âyetlerde gayb lafzının kullanılmadığını, çoğul olarak geçtiği yerlerde ise genellikle göklerin gaybî durumlarından söz edildiğini, çoğul kullanılan yerlerde rızıklardan doğrudan söz edilmediğini, (Nahl, 16/73 te dolaylı sözedilmiştir) bu gibi yerlerde hep İlâhî kudretin vurgulandığını, göklerin mirasından, gaybından bahsedildiğini, çoğul semâvât'ın genellikle el-ard kelimesi ile birlikte geçtiğini, yalnız üç yerde (Ra'd, 13/2, Necm, 53/26, Nûh, 71/15) bağımsız olarak yer aldığını; eğer bir rızıktan söz edilecek ise aynı âyette bu kez çoğulu yanında tekilinin de kullanıldığını (bkz. Mâide, 5/114; En'âm, 6/99), felâket (Bakara, 2/59), bela konuları gündeme getirildiğinde ise semâ'nın hep tekil şekli ile geçtiğini görürüz.

¹ Bununla birlikte 'en-necm' ile 'kevkeb', yer yer müterâdif olarak kullanıldıkları gibi tekilileri ile çoğullarının farklı kullanılmış oldukları da vâkidir. Yani 'necm'in çoğulu '**en-nücûm**' görünen ve görünmeyenleri kapsarken 'kevkeb'in çoğulu '**el-kevâkib**' daha çok birinci semadakileri kapsar. Diğer taraftan '**necm**'de fiziksel varlıkları ile birlikte fizik ötesi bir anlam da sezilmiyor değil ve '**en-necm/en-nücûm**' tekil ve çoğulu, '**kevkeb/el-kevâkib**' tekil ve çoğuluna nisbetle daha çok âyette yer almıştır. Dikkat çeken bir husus da İlâhî kudretin mükemmelliğinin örneklendirilmesinde de '**en-nücûm**'ün kullanılmasıdır. S.G.

Bu âyetleri okurken:

Rasûlullah'ın göğe doğru yüzünü çevirdiğini (*Bakara, 2/144*), Allah'ın, '..üstlerinden Rablerinden korkarlar' (*Nahl, 16/50*) '..gökteki Zat..' (*Mülk, 67/17*) diye nitelendirildiğini, bu ve benzeri ifâdeler bizlere, gayr-i ihtiyârî bazı durumlar karşısında parmağımızla yukarıyı göstermemizin bir sakıncası olamayacağını gösterdiğini; bu âyetlere baktığımızda göklerde de canlı varlıkların bulunduğunu (Şûrâ, 42/29), göklerin yaratılmasından söz edildiği gibi gökler ile yeryüzünde yaratılanlara da dikkat çekildiğini, göklerin ve yeryüzünün yaratılmasının insanın yaratılmasından daha büyük bir olay olduğunu (Mü'min, 40/57); kâinattaki hiçbir şeyin kendiliğinden olmadığını, her şeyin bir yüce yaratıcı tarafından meydana getirildiğini, göklerin ve yerin yaratılmasında: a) *halk*, b) *bed'*, c) *fitrat* masdarlarından türetilmiş lafızlar kullanıldığını, göklerde ve yerlerde bulunan akıllı-akılsız, canlı-cansız varlıkların içgüdüsel olarak O'nu tesbih ettiklerini, (Nûr, 24/41) müşâhede ederiz.

Biz yeryüzündeki ayrıntıları aksettiren âyetleri incelediğimizde:

Allah'ın '*benim arzım*' (Ankebût, 29/56) buyurarak yeryüzüne bir şeref payesi verdiği, tarihin karanlıklarında kalmış medeniyetlerden söz edildiği, bütün eski toplumların fesatçılıklarının kınandığı, Nuh Tufan'ının yöresel değil, yeryüzünün tamamını kapsamış olduğu hususundaki büyük çoğunluğun yorumlarının daha isabetli görülebileceği, yeryüzünde kalabalıklardan oluşan çoğunlukların doğru yolu izlemedikleri, ama önemli olanın nitelikli , şuurlu inananlar olduğu (En'âm, 6/116), insanların melekleşme yeteneği taşıdıkları (Zuhruf, 43/60), yeryüzünün insanların istifâdelerine arzedildiği (Bakara, 2/168), bunun için insanlığın yararına olanların meşru çerçevede mübah kılındığı, zararlılarının da yasaklandığı, bunun için et yemezliği din tasvip etmeyeceği gibi makul ölçülerde kürk giyiminin yasaklanamayacağı, diğer yandan inananların yeryüzünden istifâde ile yetinmeyip elde ettiklerini infakla yükümlü tutuldukları (Bakara, 2/267), insanların yeryüzünde seyahat yapmakla emredildikleri, yeryüzünde açılan yolların, akan nehirlerin her şeyin rastgele olmadığı, bunların İlâhî takdire dayandığı, (Nahl, 16/15), insanlığın büyük güçler elde ederek Allah'ın izni ile göklere çıkabileceklerinin belirtildiği (Ankebût, 29/22; Rahmân, 55/33; İnşikâk, 84/19), en'âm denilen büyük ve küçük baş hayvanların yukarılardan indirilmiş olduğu (Zümer, 39/6), farklı toplumlarda görülen kurban kesme geleneğinin di-

ni bir geçmişi bulunduğu (Hacc, 22/34), tarihte insanlık câmiasından yalnız maymuna değil domuzlara da dönüştürülen topluluklar olduğu (Mâide, 5/60) gerçekleri ile karşılaşırız.

Allah hayvanları kendi elleri ile yarattığını söylüyor, (Yâsîn, 36/71). Bunun için tasavvufçuların üzerinde çok durdukları “Allah insanı bizzat kendisi yaratmıştır?” şeklindeki açıklamaları cay-i nazardır.

Espri de olsa İslam dininde domuz etinin haram kılınmasının sebebi domuza dönüştürülen toplumların soyundan gelmiş olma ihtimalleri olabilir mi? Diğer dinlerde domuz eti haram kılınmış mı idi?

Bir de dikkat edilirse ayetlerde haram kılınan olarak hep domuzun eti vurgulanıyor. Demek ki yeme dışında diğer şekillerde faydalanılması üzerinde tartışma yapılabilir.

Kuşların da Allah'ı Kutsayıp Zikrettiklerini Öğreniyoruz

1) Göklerde Yer Alan Varlıklar

Güneş, Ay ve Yıldızların Yaratılmaları

Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ =eş-şems, **Gökteki Ay Manasına Gelen** الْقَمَرُ =el-kamer, **Yıldızlar Anlamına Gelen** النُّجُومُ =en-nücûm Lafızlarının

Ayrı Ayrı ve Birlikte Geçtikleri Âyetler

Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ =eş-şems, Lafzının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler • *Güneşin Yaratılmış Bir Mahluk Olduğuna İşâret Ediliyor* • Güneş ve Ay Anlamına Gelen Lafızların Birlikte Geçtikleri Âyetler • *Güneş ve Ay Bir Ölçü ile Yaratılmışlardır* • *Her Şey Belirlenmiş Bir Süre İçin İşlevini Sürdürür* • Güneş, Ay ve Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen Lafızların Birlikte Yer Aldıkları Âyetler • *Güneş de Ay da Yıldızlar da Yaratılmıştır* • Ay Anlamına Gelen الْقَمَرُ =**el-kamer** Lafzının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler • Gök cisimler grubundan Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen النُّجُومُ =**en-necm** ve النُّجُومُ =**en-nücûm** Lafızlarının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler • *Yıldızlar Sayesinde Yön Bulunur*,

• Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen كَوَكَبٌ =**kevkeb** ve الْكَوَاكِبُ =**el-kevâkib** Lafızlarının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler

1) Göklerde Yer Alan Varlıklar

Güneş, Ay ve Yıldızların Yaratılmaları

Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ =eş-şems, Gökteki

Ay Manasına Gelen الْقَمَرُ =el-kamer, Yıldızlar

Anlamına Gelen النُّجُومُ =en-nücûm Lafızlarının

Ayrı Ayrı ve Birlikte Geçtikleri Âyetler

Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ =eş-şems Lafzının

Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler

Güneşin Yaratılmış Bir Mahluk Olduğuna İşâret Ediliyor

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Allah kendisine saltanat verdi diye (şımarıp) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmağa yelteneni görmedin mi? Hani İbrahim: ‘Rabbim o Zat’tır ki hayat verir ve öldürür’ demişti. O da: ‘Ben de diriltiyorum, öldürüyorum’ dedi. İbrahim: ‘Kuşkusuz Allah, **güneşi** doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir’ deyince o küfreden apışıp kaldı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.” (Bakara, 2/258).

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ
يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

“(İbrahim) **Güneşi** doğarken görünce dedi: ‘Bu, benim Rabbim! Bu daha büyük!’ **Güneş** sönüp batınca da şöyle dedi: Kavmim! Cidden ben ortak koşageldiklerinizden uzağım.” (En’âm, 6/78).

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

“**Güneşin** kaymasından gecenin kararmasına (yatsı vaktine) değin namazı dosdoğru kıl. Sabah’ın Kur’anına da (özen göster). Çünkü sabahın Kur’anı gözle görülür.” (İsrâ, 17/78).

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ
تَقْرُبُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ
يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

“Onlar mağaranın geniş bir alanında iken **güneşi**, doğduğunda onların mağarasından sağ tarafa eğilir, battığında ise kendilerini sol taraftan makaslar görürsün. İşte bu, Allah’ın mucizelerindendir. Allah kime hidâyet ederse işte o doğru yola erdirilmiştir. Kimi de saptırsaydı artık kesinlikle onun için yol gösteren bir dost bulamazsın.” (Kehf, 18/17).

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا
قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُتَّخَذُ فِيهِمْ حُسْنًا

“Sonunda **güneş** batıya vardığı vakitte onu balçıklı bir kaynaktaki batıyor buldu, bunun yanında da bir kavme rastladı. Dedik ki: Ey Zülkarneyn! Ya onları cezalandırırsın ya da haklarında güzel bir şey edersin.” (Kehf, 18/86).

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

“Sonunda **güneş** doğu yönüne vardığında onu bir kavim üzerine doğuyor buldu ki onlara güneşin önünde bir siper yapmamıştık.” (Kehf, 18/90).

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَاغَى الْيَلِ فَسَبِّحْ وَاطَّرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

“Öyle ise dediklerine sabır göster de **güneş** doğmadan önce ve **batmasından** evvel Rabbinin hamdi ile tesbihte bulun. Gece saatlarından bir kısmında da, gündüzün uçlarından bir kısmında da tesbih et ki hoşnutluğa erebilesin.” (Tâhâ, 20/130).

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا
الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

“Rabbine bakmaz mısın, gölgeyi nasıl uzatmakta? Dileseydi elbette onu hareketsiz kılardı. Sonra **güneşi** ona nasıl delil kılmışız?” (Fur-kân, 25/45).

وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

“Onu ve halkını Allah’a değil, **güneşe** secde ediyor buldum. Şeytan onlara yaptıklarını allayıp-pullamış, böylece kendilerini yoldan saptırmış da doğru gidemiyorlar.” (Neml, 27/24).

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“**Güneş** kendi karargâhına akar. İşte bu, çok güçlünün, çok bilenin takdiridir.” (Yâsîn, 36/38).

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

“O halde onların laflarına karşı sabret de Rabbine, **güneş** doğmadan önce ve batmadan evvel hamd ile tesbih eyle.” (Kâf, 50/39).

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

“(Güneşi de)alabildiğine parlayan bir kandil yaptık.” (Nebe’, 78/13).

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

“Güneş dürüldüğünde,” (Tekvîr, 81/1).

وَالشَّمْسُ وَضُحِيَهَا

“Andolsun güneşe ve parıltısına,” (Şems, 91/1).

وَالْقَمَرَ إِذَا تَلِيَهَا

“onu izlediğinde aya,” (Şems, 91/2).

وَالنَّهَارَ إِذَا جَلِيَهَا

“onu açtığında gündüze,” (Şems, 91/3).

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشِيَهَا

“onu sararken geceye,” (Şems, 91/4).

Güneş ve Ay Anlamına Gelen Lafızların Birlikte Geçtikleri Âyetler

Güneş ve Ay Bir Ölçü ile Yaratılmışlardır

فَالِقُ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Tan yerini yarıp sabahı ortaya çıkarandır. O, geceyi dinlenme zamanı, **güneşi** ve **ayı hesaplı** yaptı. Bu, pek güçlünün, pek iyi bilen ölçülendirmesidir.” (En’âm, 6/96).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابُ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

“O, **Güneş**’i ısı ve ışık kaynağı, **Ay**’ı bir nur yaptı ve yılların sayısını ve **hesabı bilmeniz için ona menziller belirledi**. Bunları ancak hak ile yarattı. Bilen bir toplum için âyetleri ayrıntılı açıklıyor.” (Yûnus, 10/5).

Her Şey Belirlenmiş Bir Süre İçin İşlevini Sürdürür

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

“Allah gökleri direkler olmaksızın yaratmış olan Zât’tır. Görüyorsunuz onları. Sonra Arş üzerine hükümrân oldu. **Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her şey belirlenmiş bir süre için akar-durur.** İş düzenliyor, âyetleri ayrıntılandırıyor ki belki Rabbinize kavuşacağınıza kesin şekilde inanırsınız.” (Ra’d, 13/2).

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

“**Güneşi ve ayı** -ikisi seyirlerinde sürekliler olmak üzere- hizmetinize verdi, gece ile gündüzü de hizmetinize verdi.” (İbrâhîm, 14/33).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

“Oysa O, geceyi-gündüzü, **güneşi ve ayı** yaratmış olan Zât’tır. Bütün o ecrâm (cisimler) her biri birer felekte (yörüngede) yüzüyorlar.” (Enbiyâ, 21/33).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنُنِي يُؤْفِكُونَ

“Yüceliğim hakkı için kendilerine: ‘Gökleri ve yeri yaratıp **güneş ve ayı** buyruğuna alan kimdir?’ diye sorsan elbette ‘Allah’ derler. O halde nasıl çevriliyorlar?” (Ankebût, 29/61).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Görmedin mi? Cidden Allah geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokuyor. **Güneş** ile **ayı** da buyruğu altına almıştır. **Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıyor.** Kuşkusuz Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.” (Lokmân, 31/29).

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

“Geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokar. **Güneşi, ayı** hükmü altına almıştır, **hepsi belirlenmiş bir süre için akıp gitmektedir.** İşte bu (nları yapan) Allah Rabbinizdir. Hükümranlık sadece O’nundur. O’ndan başka yakarıp durduklarınız bir hurma çekirdeğinin zarına kadar bir şeye bile sahip olamazlar.” (Fâtır, 35/13).

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

“**Güneşe, aya** yetişmesi yaraşmaz. Gece de gündüzün önüne geçmez. Hepsi kendi yörüngesinde yüzer dururlar.” (Yâsîn, 36/40).

خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine atıyor, gündüzü de gecenin üzerine bırakıyor. **Güneşe** ve **aya** boyun eğdir-

di. **Herbiri belirlenmiş bir süre için akmakta.** Dikkat! O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.” (Zümer, 39/5).

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

“Gece ile gündüz, **güneş** ile **ay** O’nun delillerindendir. Ne **güneşe** secde edin ne de **aya**! Eğer O’na kulluk yapanlarsanız onları yaratmış olan o Allah’a secde edin.” (Fussilet, 41/37).

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

“**Güneş ve ay** hesap iledir.” (Rahmân, 55/5).

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

“**Ay**’ı içlerinde bir aydınlık yapmış, **güneşi** de bir lamba kılmış!” (Nûh, 71/16).

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

“**Güneş ve ay** toplanır.” (Kiyâme, 75/9).

**Güneş, Ay ve Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen
Lafızların Birlikte Yer Aldıkları Âyetler**

Güneş de Ay da Yıldızlar da Yaratılmıştır

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde Yaratmış olan Zat’tır. Sonra (Allah) Arş üzerine istivâ etti. O, geceyi hızla kovalayan gündüze bürüyüp örter. Yine **güneşi**, **ayı** ve **yıldızları** emrine boyun eğmiş oldukları halde **yarattı**. Dikkat! Yaratış da işleri

yürütüş de sadece O'nun! Âlemlerin Rabbi Allah ne yüce!" (A'râf, 7/54).

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

"Bir zaman Yusuf babasına şöyle demişti: Babacığım gerçekten ben on bir **yıldızla güneşi** ve **ayı** bana secde edenler olarak gördüm." (Yûsuf, 12/4).

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

"Geceyi, gündüzü, **güneşi**, **ayı** size hitmetçi kıldı. **Yıldızlar** da O'nun emriyle size hizmetkâr kılınanlardır. Kuşkusuz bunda akıl-larını işleten bir topluluk için elbette âyetler vardır." (Nahl, 16/12).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ
وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

"Görmedin mi? Göklerdeki ve yerdeki kimseler, **güneş**, **ay**, **yıldızlar**, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyorlar. Bir çoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah her kimi horlarsa artık onu şerefliendirecek kimse yoktur. Şüphesiz Allah ne dilerse yapar." (Hacc, 22/18).

Ay Anlamına Gelen الْقَمَرُ = el-kamer **Lafzının**
Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأِن لَّمْ يَهْدِنِي
رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

“(İbrahim Peygamber) **Ay**'ı doğarken görünce dedi: ‘Bu Rabbim (öyle mi)!’ (Ay) sönüp batınca da şöyle dedi: ‘Rabbim bana rehberlik etmezse ben kesinlikle o sapıtan toplumdandır.’” (En'âm, 6/77).

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

“Ne yüce, ne kutludur o Zât ki gökte burçlar yaptı, içinde bir lamba, bir de **nurlu bir ay** astı.” (Furkân, 25/61).

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

“**Ay**'a, ona da menziller takdir ettik. Sonunda eski eğri hurma sal-kımına döndü.” (Yâsîn, 36/39).

إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

“Saat yaklaştı, **ay** yarıldı.” (Kamer, 54/1).

كَلَّا وَالْقَمَرَ

“Hayır, hayır, o **ay**'a (yemin olsun),” (Müddessir, 74/32).

وَحَسَفَ الْقَمَرُ

“**Ay** tutulduğunda,” (Kıyâme, 75/8).

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ

“Derlendiği zaman o **aya**.” (İnşikâk, 84/18).

وَالْقَمَرَ إِذَا تَلِيَهَا

“Onu (güneşi) izlediğinde **aya** (yemin olsun),” (Şems, 91/2).

Gökcisimler Grubundan Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen النُّجُم =en-necm² ve النُّجُوم =en-nücûm Lafızlarının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler

Yıldızlar Sayesinde Yön Bulunur

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

“O, karanın ve denizin karanlıklarında **kendileriyle yol bulasınız diye yıldızları*** sizin için yaratmış olandır. Bilen bir toplum için âyetleri ayrıntılı açıkladık.” (En’âm, 6/97).

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

“Alâmetler de (bıraktı). **Yıldızla** da onlar yol bulurlar.” (Nahl,16/16).

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

“Derken (Hz. İbrahim) **yıldızlara** bir baktı.” (Sâffât, 37/88).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ

“Hem gecenin bir kısmında O’nu tesbih et, hem de **yıldızların** batışı sırasında.” (Tûr, 52/49).

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

“İndiği zaman o **yıldıza** yemin ederim.” (Necm, 53/1).

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

“Artık yok (öyle)! O **yıldızların mevkilerine** yemin ederim.” (Vâkıa, 56/75).

² Necm (çimen) ve saplı bitkiler de secde ederler’ (Rahmân, 55/6)’da geçen ‘النُّجُم =en-necm lafzı orada ‘çimen’ anlamında kullanılmıştır.

* Burada geçen “yıldız” kelimesinin Peygamber Efendimiz’in bir hadisinde geçen “Benim ashabım yıldızlar gibidir. Onlara uyan doğru yolu bulur,” ifadesindeki yıldızı hatırlatmaması mümkün değil. Aşağıdaki âyetlerde Allah’ın “inen yıldıza” yemin etmesi, ayrıca “Yıldızların mevkilerine” yemin etmesi de bu hatırlatmayı teyid eder. Bu da yıldızların devamlılığı gibi Peygamber’i tanıyan tanıtıcıların (ashabın) devamlılığını zorunlu kılar. Bu ise nübüvvet-i tarifiyenin (tanıtıcı Tanrı elçiliğinin) devamlılığını gerektirir.) HRY

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

“Hani o **yıldızlar** silindiği vakit.” (Mürselât, 77/8).

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

“**Yıldızlar** bulandığında,” (Tekvîr, 81/2).

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

“Yemin olsun göğe ve **Sabah Yıldız**’ına.” (Târık , 86/1).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

“Bildin mi Târık (Sabah Yıldızı) nedir?” (Târık , 86/2).

النَّجْمُ الثَّاقِبُ

“Delen (aydınlatan) **yıldızdır**.” (Târık , 86/3).

Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen كَوْكَبٌ = kevkab ve
الكَوَاكِبُ = el-kevâkib **Lafızlarının Bağımsız Olarak**
Yer Aldığı Âyetler

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا
أُحِبُّ الْأَفْلِينَ

“Gece, (İbrahim peygamberin) üzerine çökünce **bir yıldız** gördü ve: ‘Bu benim Rabbim!’ dedi. Sönüp batınca da: ‘Sönüp batanları sevmem’ dedi.” (En’âm, 6/76).

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ

نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Allah, göklerin ve yerin nurudur. Nurunun örneği sanki içinde güçlü bir lamba bulunan bir hücre gibidir. O güçlü lamba bir cam içindedir. O cam da sanki incimsi bir **yıldızdır**. Doğuya da batıya da nisbet edilmeyen kutlu bir ağaçtan, zeytinden tutuşturulur. Nerede ise yağı, kendisine bir ateş dokunmasa bile aydınlık verir. Nur üstüne nurdur. Allah, dilediğini nuruna iletir. Allah insanlara temsiller getiriyor. Allah her şeyi çok iyi bilendir.” (Nûr, 24/35).

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

“Cidden biz dünya göğünü **yıldızlarla** süsledik.” (Sâffât, 37/6).

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَشَرَتْ

“**Yıldızlar** döküldüğünde,” (İnfitâr, 82/2).

* * *

2) Gökler ile Yer Arasında Yaratılmış Varlıkların Ayrıntıları

Rüzgârlar Anlamına Gelen الرِّيح =**er-Riyâh** ile Bulut Anlamına Gelen السَّحَاب =**es-Sehâb** Lafızlarının Birlikte Yer Aldıkları Âyetler • Rüzgârlarla Bulutlar Yer ile Gök Arasında İnsanların Hizmetine Sunulmuşlardır • Rüzgârlar Rahmetin Müjdecileridir • Bulut Anlamına Gelen السَّحَاب =**es-sehâb** Lafzının Bağımsız Geçtiği Âyetler • Bulut Anlamının الغمام =**el-ğamâm** Lafzı ile İfâde Edildiği Âyetler

Rüzgâr/Rüzgârlar Anlamına Gelen Tekil الرِّيح =rîh ile Çoğul الرِّيح =er-riyâh Lafızlarının

السَّحَاب =es-sehâb'tan Bağımsız Geçtikleri Âyetler

Lam-i Tarifsiz Mecrûr, Merfû ve Mansup Konumdaki Tekil 'Rîh' Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Dondurucu Rüzgâra Benzetilen Harcamalar, • Meltemden Fırtınaya Sahabe'nin Gözleri Önünde Cereyan Eden Mucize Rüzgâr • Felâket Fırtınaları • Lam-i Tarifli Mecerûr, Merfû ve Mansup Konumdaki Tekil 'er-Rîh' Lafzının Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler • Yaptıkları Fırtınanın Savurduğu Küle Benzetilenler • Hz. Süleyman'ın Emrine Verilen Rüzgârın Özellikleri • Lam-i Tarifli Mecerûr, Merfû ve Mansup Konumdaki Çoğul 'er-Riyâh' Lafzının Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler • Rüzgârlar Aşılama (Toblaşma) Özelliğine Sahiptirler

Gece Anlamına Gelen اللَّيْل =el-leyl İle Gündüz

Anlamına Gelen النَّهَار =en-nehâr Kavramları

Gece ile Gündüz de Sürekli Yaratılmaktadır

Gece ile Gündüzün Farklı Görüntülerinin Farklı Masdar ve Fiil Kipleri ile Vurgulanması

a) Gece ile Gündüzün Birbirlerini İzlemeleri , b) Gece ile Gündüzün Birbirinin İçine Sokulması, c) Gecenin Gündüzü Bürümesi, d) Gece ile Gündüzün Çevrilmesi, e) Gece ile Gündüzün Birbirine Bürünmesi, f) Gündüzün Gecedan Yüzölüp Soyulması

Gece ile Gündüzün Bazı Fonksiyonları

• Gece Dinlenme, Gündüz Çalışma Zamanıdır • Gece Örtü, Uyku Dinlenme, Gündüz Diriliş Zamanıdır • Ya İkisinden Biri Kıyamete Değün Sonsuz Olsaydı • Gündüz Uyuyup Geceleyin Çalışmak İsteyenlere de İşâret Edilmiştir • Senelerin Sayısının ve Hesap Yönteminin Bilinmesini Sağlarlar • Gece ve Gündüz Anlamına Gelen Lafızların Farklı Vesilelerle Birlikte Geçtiğı Âyetler • Gece ve Gündüz Vakitlerinde İbadetin Öngöröldüğü ve İbadet Yapanların Övgü ile Anıldığı Âyetler

Gece Anlamına Gelen لَيْلَةٌ =leyletün ve اللَّيْلُ =el-leyl

Lafızlarının bağımsız Geçtikleri Âyetler

لَيْلَةٌ =leyletün Lafzının Geçtiğı Âyetler • اللَّيْلُ =el-leyl Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Gece ile Gündüze Farklı Lafızlarla İşâret Edilmesi • Tekil Olan لَيْلٍ =leyl Lafzının Çoğulu لَيَالٍ =leyâl Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Gündüz Anlamına Gelen النَّهَارُ =en-nehâr Lafzının Gece Anlamına Gelen لَيْلٍ =leyl den Bağımsız Olarak Geçtiğı Âyetler

*

**

2) Gökler ile Yer Arasında Yaratılmış Varlıkların Ayrıntıları

Rüzgârlar Anlamına Gelen الرِّيح =er-riyâh ile Bulut³ Anlamına Gelen السَّحَاب =es-Sehâb Lafızlarının Birlikte Yer Aldıkları Âyetler

Rüzgârlarla Bulutlar Yer ile Gök Arasında İnsanların Hizmetine Sunulmuşlardır

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gökler ile yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda verecek şeylerle denizde akıp giden gemide, Allah'ın gökten indirip sayesinde yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesi ve üzerine bütün hayvanları yaymasında **rüzgârların bir yönden diğerine çevrilmesinde**, gök ile yer arasında **emre hazır kılınmış bulutta** aklını işleten bir topluluk için elbette âyetler (deliller, işaretler/izler) vardır.” (Bakara, 2/164).

³ Âyetlerde rüzgârlara değinilirken yerine göre tekil, yerine göre de çoğul lafızlar kullanılmış olmasına karşın bulutlara yalnız tekil lafızlarla temas edilmiştir. Bulutlar için de iki farklı lafızla karşılaşıyoruz: es-sehâb ve el-ğamâm. Birincisi yağmur yüklü olan ve olmayan bulutları içine alır. İkincisinin ise aralarında boşluk, ayrı bulunmayan ve yağmur taşımayan daha özel bir anlam içerdiği seziliyor. Ayrıca bulutlara, özelliklerinden dolayı ‘karanlıklar’ (Bakara, 2/19); genişlemesine yayılmış (ârız) (Ahkâf, 46/24); yüklenenler, taşıyanlar (Zâriyât, 51/1); sakanlar (Nebe’, 78/14) anlamlarına gelen lafızlarla da işaret edilmiştir. S.G.

Rüzgârlar Rahmetin Müjdecileridir

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

“O, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderendir. Sonunda **rüzgârlar** ağır **bulutu** yüklenince onu ölü bir beldeye sevkederiz. Onunla su indiririz ve onunla meyvelerin hepsinden çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Belki düşünüp ibret alırsınız.” (A'râf, 7/57).

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

“Allah o Zâttır ki **rüzgârları** gönderir de **bulutu** savururlar, derken onu gökte nasıl diliyorsa öyle yayar ve onu parça parça yapar, derken arasından çıkıp durmaktaki yağmuru görürsün. Onu, kullarından dilediklerine döktüğünde (indirdiğinde) hemen onlar sevinirler.” (Rûm, 30/48).

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ

“Allah, **rüzgârları** gönderen Zâttır. Derken **rüzgârlar** bir **bulut** kaldırır. Sonuçta o bulutu ölü bir beldeye göndermişiz ve onunla ölümlü sonrası yeryüzünü canlandırmışızdır. İşte diriliş de böyledir.” (Fâtır, 35/9).

Bulut Anlamına Gelen السَّحَابُ =es-Sehâb Lafzının Bağımsız Geçtiği Âyetler

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

“O, size, korku ve umut için şimşegi gösteren ve **ağır bulutu** (yağmur yüklü bulutları) yaratan Zât'tır.” (Ra'd, 13/12).

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ
ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ
اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

“Yahut (küfredenlerin yaptıkları) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir ki onu bir dalga бүрүр, üstünden bir dalga, üstünden bir **bulut**; öyle ki üst üste yığılmış karanlıklar. Elini çıkardığında onu görme ihtimali yok. Her kime de Allah, bir nur vermemişse artık onun için hiçbir nur yoktur.” (Nûr, 24/40).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبَ بِالْأَبْصَارِ

“Şu gerçeğe baksana: Allah **bir bulut** gönderiyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra onu yoğunlaştırıyor da sen onun içinden yağmurun çıkmakta olduğunu görüyorsun. Bir de o gökten, ondaki dağlardan bir dolu yağıdırıyor da dilediğini onunla belaya uğrattıyor ve dilediğinden de onu uzaklaştırıyor. Şimşeginin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek.” (Nûr, 24/43).

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي
اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

“Bir de o dağları görür, onları câmid (donuk) sanırsın. Oysa onlar **bulutun geçtiği** gibi geçmektedirler. (Bu), her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. O, şüphesiz ne yapıyorsanız pekâlâ haberlidir.” (Neml, 27/88).

وَأِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

“Onlar gökten bir parçayı düşerken görseler, birbiri üstüne yığılmış **bir bulut** diyecekler.” (Tûr, 52/44).

Bulut Anlamının الغَمَامُ = el-ğamâm Lafzı ile İfâde Edildiği Âyetler

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَٰى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Ve üstünüze o **bulutu** gölgelik yaptık, size kudret helvası ile bıldırcını indirip: ‘Size rızık olarak verdiklerimizin hoşlarından yiyin’ (dedik). Oysa bize zulmetmediler, tam tersine kendilerine zulmediyorlardı.” (Bakara, 2/57).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

“Onlar, sadece Allah'ın ve meleklerin **buluttan** gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi gözetiyorlar? Bütün işler yalnız Allah'a döndürülür.” (Bakara, 2/210).

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَٰى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Onları on iki torunlara, ümmetlere ayırdık. Toplumu kendisinden su istediğinde Musa’ya: ‘Asanı o taşa vur’ diye vahyettik. Ondan on iki göze fişkırdı. Her torun kabile içeceği yeri bildi. O **bulutu** üzerlerine gölgelik yaptık, kendilerine kudret helvasıyla bıldırcım indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin en temizlerinden yiyin. Bize zulmetmediler, ama kendilerine zulmediyorlardı.” (A'râf, 7/160).

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

“Göğün **bulutlardan** yarılacağı ve meleklerin peyder pey indirildiği gün...” (Furkân, 25/25).

Rüzgâr/Rüzgârlar Anlamına Gelen Tekil رِيح = rîh ile Çoğul الرِّيح = er-riyâh Lafızlarının السُّحَاب = es-Sehâb'tan Bağımsız Olarak Geçtikleri Âyetler

Lam-i Tarifsiz Mecnûr, Merfû ve Mansup Konumdaki Tekil 'Rîh'⁴ Lafzının Yer Aldığı Âyetler

Dondurucu Rüzgâra Benzetilen Harcamalar

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Bu dünya hayatında harcadıklarının durumu, kendilerine zulmeden bir kavmin ekinini vurup onu mahveden **dondurucu bir soğuk içeren rüzgârın** durumu gibidir. Allah onlara zulmetmemiştir, ne var ki onlar kendilerine zulmediyorlardı.” (Âl-i Imrân, 3/117).

⁴ Bu şekli: “Kervan (Mısır'dan) ayrılınca babaları: 'Bana bunak demezseniz ben Yusufun kokusunu alıyorum' dedi” (Yûsuf, 12/94) meâlindeki âyetle koku anlamında kullanıldığı gibi; “Allah’a ve Peygamberi’ne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız ve gücünüz gider. Hiç kuşkusuz Allah sabredenlerle beraberdir” (Enfâl, 8/46) meâlindeki âyetle de izâfetli şekli ile ‘güç, izzet, birlik, devlet’ gibi anlamlarda kullanılmıştır.

Meltemden Fırtınaya

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينَ
بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

“O, sizi karada ve denizde hatta gemilerin içinde bulunduğunuzda da yürüten Zât’tır. (Bir düşünün) gemiler **latif bir rüzgâr** eşliğinde yolcularıyla akıp giderken ve içindekiler sevinirlerken (birden o gemilere) **şiddetli bir fırtına** gelmiş, kendilerine her taraftan dalgalar hücum etmiş ve tamamen kuşatıldıklarını düşünmeğe başlamışlardır. İşte tam bu sırada dini yalnız Allah’a özgüleyenler olarak Allah’a yalvarırlar ve: ‘Bizi bundan kurtarırsan elbette şükredenlerden olacağız’ (derler).” (Yûnus, 10/22).

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

“Andolsun **bir rüzgâr** göndersek de yeri sapsarı kesilmiş gör-seler elbette başlarlar ardından nankörlüğe.” (Rûm, 30/51).

Sahabe’nin Gözleri Önünde Cereyan Eden Mucize Rüzgâr⁵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

“Ey iman etmiş olanlar! Allah’ın üzerinizdeki nimetini anımsayın. Hani bir zaman size ordular gelmişti de onların üzerine **bir rüzgâr** ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yapageldiğinizi hep gören olmuştur.” (Ahzâb, 33/9).

⁵ Hendek gazasına bu açıdan bakıldığında sahabenin gönderilen rüzgârla nasıl bir himayeye mazhar kılındığı, düşmanın ise nasıl perişan edildiği hayranlıkla gözlemlenir. S.G.

Felâket Fırtınaları

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ
الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

“Bunun için kendilerine dünya hayatında rezillik azabını tattır-
alım diye üzerlerine uğursuz günlerde yakıp kavuran **soğuk bir rüz-
gâr gönderdik**. Âhiret azabı elbette daha da rezil edendir. Onlar
yardım görmezler.” (Fussilet, 41/16).

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Derken onu vadilerine doğru gelen bir bulut durumunda gördük-
lerinde: ‘Bu, ufukta beliren bir bulut, bize yağmur yağdıracak,’ dedi-
ler. Hayır o, sizin çabucak istediğiniz şey: İçinde **çok acıtan bir
azap bulunan bir rüzgâr** var.” (Ahkâf, 46/24).

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

“Çünkü üzerlerine sürüp giden uğursuz bir günde **dondurucu
bir rüzgâr** salıverdik.” (Kamer, 54/19).

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Âd’a gelince: Onlar da **bir sarsar rüzgârı** ile helak ediliverdiler.”
(Hâkka, 69/6).

Lam-i Tarifli Mecnû, Merfû ve Mansup Konumdaki Tekil 'er-Rîh' Lafzının Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler

Yaptıkları, Fırtınanın Savurduğu Küle Benzetilenler

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ
الريِّحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ
ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

“Rablerine küfredenlerin durumu, onların işleri, fırtınalı bir günde rüzgârın kendisini savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şeyi ele geçiremezler. İşte budur o uzak sapıklık.” (İbrâhîm, 14/18).

حَنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ

“Allah için, O’na ortak koşmayan hanîfler (O’nu mutlak Bir tanıyanlar) olun. Her kim Allah’a ortak koşarsa sanki gökten düşüp de kendisini kuşların kapıştığı veya rüzgârın kendisini hücre bir yere sürüklediği gibi olur.” (Hacc, 22/31).

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ
الريِّحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

“Yoksa sizi tekrar bir başka kez denize döndürüp üzerinize kırıp geçiren bir rüzgâr salmasından ve inkâr etmeniz yüzünden sizi boğmasından teminat mı aldınız? Sonra karşımıza geçip sizin için (bize karşı gelecek) kimse bulamazsınız.” (İsrâ, 17/69).

Hız. Süleyman’ın Emrine Verilen Rüzgârın Özellikleri

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا
فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

“Süleyman için de, içine bereketler verdiğimiz yere emriyle akıp giden **o şiddetli rüzgârı** verdik. Biz her şeyi bilenleriz.” (Enbiyâ, 21/81).

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ
وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

“Süleyman’a da **sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay olan o rüzgârı** (vermiştik.) Onun için erimiş bakırı da kaynağından sel gibi akıtmıştık. Cinlerden kimi de Rabbinin izniyle onun önünde çalışıyordu. İçlerinden buyruğumuzdan sapana alevli ateşin azabından tattırırdık.” (Sebe’, 34/12).

فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

“Bunun üzerine **o rüzgârı** emrine verdik, istediği yere buyruğuyla **yumuşakça** akıyordu.” (Sâd, 38/36).

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

“Dilerse **rüzgârı** dindirir de denizin üstünde sürekli durakalırlar. Kuşkusuz bunda her çok sabreden, çok şükreden kimse için elbette âyetler vardır.” (Şûrâ, 42/33).

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

“Bir de Âd’da (ibretler var) ki üzerlerine o köklerini kesen **kısır rüzgârı** salıvermiştik.” (Zâriyât, 51/41).

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ

“Uğradığı **bir şeyi bırakmıyor**, kesin onu çürütüp kül gibi ediyordu.” (Zâriyât, 51/42).

Lam-i Tarifli Mecnû, Merfû ve Mansup Konumdaki Çoğul ‘er-Riyâh’ Lafzının Bağımsız⁶ Olarak Geçtiği Âyetler⁷

Rüzgârlar Aşılama (Tozlaşma) Özelliğine Sahiptirler

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَا كُفُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

“Rüzgârları aşılایıcılar olarak gönderdik. Gökten bir su indir-
dik de onunla sizi suvardık. Siz, onu depolayıcı değilsiniz.” (Hicr,
15/22).

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا

“Onlara dünya hayatının su gibi olduğu örneğini de ver. O suyu
gökten indirdik, derken onunla yeryüzünün bitkisi birbirine karıştı
ve akabinde de o bitki rüzgârların kendisini savurduğu kupkuru
çerçöpe dönüştü. Öyle ya Allah her şeye karşı muktedir olmuştur.”
(Kehf, 18/45).

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا

“Yine O, rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönde-
ren Zat’tır. Biz gökten tertemiz bir su indirmektediriz.” (Furkân, 25/48).

أَمْنَ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءَالَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

⁶ Buraya ‘es-sehâb’ ile birlikte geçtiği (bkz. Bakara, 2/164; A’râf, 7/57; Rûm, 30/48). Fâtır, 35/9) gibi âyetler alınmamıştır.

⁷ Ayrıca rüzgârlara, ‘savurdukça savuranlar’ (Zâriyât, 51/1); ‘gönderilmişler, şiddetle esip savurdukça savuranlar’ (Mürselât, 77/1-2) gibi niteliklerinden dolayı farklı lafızlarla da işâret edilmiştir.

“Yosa size, karanın ve denizin karanlıklarında size yol gösteren Zât mı? **Rûzgârları** rahmetinin (yağmurun) önünde müjdeci olarak gönderen mi (hayırlıdır)? Allah ile birlikte bir tanrı mı var? Allah onların ortak koştuklarından yüksek, çok yüksektir.” (Neml, 27/63).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“Size, rahmetinden tattırsın, buyruğu ile gemiler akıp gitsin ve lut-fundan arayasınız diye **rûzgârları müjdeciler** olarak göndermesi de O’nun delillerindendir. Belki siz (bunları düşünüp) şükredersiniz.” (Rûm, 30/46).

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gece ile gündüzün değişmesinde, Allah’ın gökten rızık (sebebi olan yağmuru) indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermesinde ve **rûzgârları çevirmesinde** aklını işleten bir toplum için âyetler vardır.” (Câsiye, 45/).

Gece Anlamına Gelen اللَّيْلُ = *el-leyl* ile **Gündüz**

Anlamına Gelen النَّهَارُ = *en-nehâr* **Kavramları**

Gece ile Gündüz de Sürekli Yaratılmaktadır

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

“Oysa O, **geceyi-gündüzü**, güneşi ve ayı yaratmış olan Zât’tır. Bütün o ecrâm (cisimler) her biri birer felekte (yörüngede) yüzüyor-lar.” (Enbiyâ, 21/33).

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

“Gece ile gündüz, güneş ile ay O’nun delillerindendir. Ne güneşe secde edin ne de aya! **Onları yaratmış** olan Allah’a secde edin. Eğer O’na kulluk yaparlarsanız.” (Fussilet, 41/37).

Gece ile Gündüzün Farklı Görüntülerinin Farklı Masdar ve Fiil Kipleri ile Vurgulanması

a) Gece ile Gündüzün Birbirlerini İzlemeleri

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gökler ile yeryüzünün yaratılışında, **gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde**, insanlara fayda verecek şeylerle denizde akıp giden gemide, Allah’ın gökten indirip sayesinde yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve üzerine bütün hayvanları yaymasında, rüzgârların çevrilmesinde, gök ile yeryüzü arasında emre hazır kılınmış bulutlarda aklını işleten bir topluluk için **elbette âyetler (deliller, işaretler/izler)** vardır.” (Bakara, 2/164).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

“Cidden göklerin ve yeryüzünün yaratılışında, **gece ile gündüzün birbirini izlemesinde** akıl sahipleri için elbette **âyetler vardır**.” (Âl-i Imrân, 3/190).

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

“Kuşkusuz, **gece ile gündüzün arka arkaya gelişinde** ve Allah’ın gökler ile yeryüzünde yarattıklarında sakınan bir toplum için **âyetler vardır**.” (Yûnus, 10/6).

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“O, öldüren ve dirilten Zât'tır. **Gece ve gündüzün birbirini izlemesi de** hep O'nun. Artık akıllanmayacak mısınız?” (Mü'minûn, 23/80).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

“Yine O, iyice düşünmek veya şükretmek isteyenler için **gece ile gündüzü birbiri ardınca getirmiş** olan Zât'tır.” (Furkân, 25/62).

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

“Güneşe, aya yetişmesi yaraşmaz. **Gece de gündüzün önüne geçemez.** Hepsi bir yörüngede yüzer dururlar.” (Yâsîn, 36/40).

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“**Gece ile gündüzün değişmesinde,** Allah'ın gökten rızık (sebebi olan yağmuru) indirip onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat vermesinde ve rüzgârları çevirmesinde aklını işleten bir toplum için **âyetler vardır.**” (Câsiye, 45/5).

b) Gece ile Gündüzün Birbirinin İçine Sokulması

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

“**Geceyi gündüzün içine sokarsın, gündüzü de gecenin içine sokarsın,** diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü diriden çıkarırsın. Dilediğine hesapsız rızık verirsin.” (Âl-i Imrân, 3/27).

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

“Bu böyle. Çünkü Allah **geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar** ve Allah pekâlâ duyardır, pekâlâ görendir.” (Hacc, 22/61).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Görmedin mi? Allah **geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokuyor**. Güneş ile ayı da buyruğu altına almıştır. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıyor. Kuşkusuz Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.” (Lokmân, 31/29).

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

“**Geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokar**. Güneşi, ayı hükmü altına almıştır, hepsi belirlenmiş bir süre için akıp gitmektedir. İşte bu Allah sizin Rabbinizdir. Hükümranlık sadece O’nundur. O’ndan başka yalvardıklarınız bir hurma çekirdeğinin zarı (kıl) kadar bir şeye bile sahip olamazlar.” (Fâtır, 35/13).

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

“**Geceyi gündüze sokar, gündüzü geceye sokar** ve O, bütün sinelerin özünü bilir.” (Hadîd, 57/6).

c) Gecenin Gündüzü Bürümesi⁸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde Yaratmış olan Zât'tır. Sonra Arş üzerine istivâ etti. O, **geceyi, hızla kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örter.** Yine güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş oldukları halde yarattı. Dikkat! Yaratış da işleri yürütüş de sadece O'nun! Âlemlerin Rabbi Allah ne yüce!” (A'râf, 7/54).

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“O, yeryüzünü yayıp döşeyen, orada sabit dağlar ve ırmaklar yapan, meyvelerin hepsinden içinde (erkek ve dişi olmak üzere) iki çifti ikiye yapan Zât'tır. **Geceyi gündüze bürüyor.** Bunlarda tefekkür edip duran bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Ra'd, 13/3).

d) Gece ile Gündüzün Çevrilmesi

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

“Allah, **geceyi ve gündüzü birbirine çeviriyor.** Şüphe yok ki bunlarda gözleri olanlar için elbette bir ibret vardır.” (Nûr, 24/44).

⁸ Ayrıca bkz. Şems, 91/4; Leyl, 92/1; Duhâ, 93/2. Bilindiği gibi uzaya hâkim olan gece karanlıktır. Bu karanlık içinde güneşlerin aydınlattığı yıldızlar gündüzü idrak ederler. Bu sebeple gece, evrendeki bütün gündüzleri kaplamıştır. Eğer ışık kaynağı güneşler olmasaydı evren mutlak karanlık kalır Allah da mutlak bilinmez olurdu.HRY

e) Gece ile Gündüzün Birbirine Bürünmesi

خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ
عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“Gökleri ve yeri hak ile yarattı. **Geceyi gündüzün üzerine bürüyor, gündüzü de gecenin üzerine bürüyor.** Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Herbiri belirlenmiş bir süre için akmakta. Dikkat! O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.” (Zümer, 39/5).

Gece ile Gündüz İnsanların Hizmetine Verilmiştir

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

“Güneşi ve ayı -ikisi seyirlerinde sürekli olmak üzere- hizmetinize verdi, **gece ile gündüzü de hizmetinize verdi.**” (İbrâhîm, 14/33).

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“**Geceyi, gündüzü,** güneşi, ayı size hizmetkâr kıldı. Yıldızlar O’nun buyruğuna boyun eğmişlerdir. Kuşkusuz bunda akıllarını işle-ten bir topluluk için elbette âyetler vardır.” (Nahl, 16/12).

f) Gündüzün Gecedен Yüzölüp Soyulması

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

“**Gece** de onlar için bir delildir. Ondan **gündüzü** soyup çıkarırız da birden onlar karanlığa gömülürler.” (Yâsîn, 36/37).

Gece İle Gündüzün Bazı Fonksiyonları

Gece Dinlenme Gündüz Çalışma Zamanıdır⁹

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

“O, kendisinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi, gündüzü de aydınlatıcı olarak yarattı. Kuşkusuz bunda dinleyen ve anlayan bir toplum için âyetler vardır.” (Yûnus, 10/67).

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“İçinde dinlensinler diye geceyi, göz açmak üzere de gündüzü yaptığımızı görmediler mi? Elbette bunda, iman edecek bir kavim için âyetler* vardır.” (Neml, 27/86).

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“Rahmetinden, sizin için geceyi ve gündüzü yaptı ki hem içinde dinlenesiniz hem de çalışıp lutfundan isteyesiniz de şükür sunasınız.” (Kasas, 28/73).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

⁹ Bu bağlamda şu âyetlere de bkz. En'âm, 6/13,60,96; İsrâ 17/12; Kasas, 28/72.

* Kur'an-ı Kerim'de enfüste ve âfakta cereyan eden olayların (tecellilerin) sürekli ve ısrarla “âyet” diye anılmasının hikmeti, hiç şüphesiz, bu olayların görünüşlerinin ötesinde derin anlamlar, ibretler ve hikmetler içermesindendir. Bu âyetlerin hep “düşünen kimseler, akıl sahipleri, gözleri olanlar için” deyimleri ile birlikte gelmesi, bunlar üzerinde insanları düşündürmeye, bunların hikmetlerini anlamaya davet, aynı zamanda evrenin ilâhî bir mesajlar kitabı olduğunu beyan içindir.

Aynı zamanda gece **haşr**'ın, gündüz **neşr**'in örneğidir. Aşağıda (25/47'de) geldiği gibi.-
HRY

“Allah, **kendisinde istirahat edesiniz diye geceyi**, görmeniz için de **gündüzü** yaratan Zât’tır. Gerçekten Allah insanlara karşı elbette lutuf sahibidir. Ne var ki insanların çoğu şükretmezler.” (Mü’min, 40/61).

Gece Örtü, Uyku Dinlence, Gündüz Diriliş¹⁰ Zamanıdır¹¹

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

“O, size **geceyi bir geygi** (örtü) yapan, uykuyu bir dinlence, gündüzü de **nüşûr** (dağılma) kılan Zât’tır.” (Furkân, 25/47).

Ya İkisinden Biri Kıyamete DeğİN Sonsuz Olsaydı

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

“De ki: Söyleyin bakayım, eğer Allah **geceyi** **üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli** kıalarsa Allah’tan başka size bir ışık getirecek tanrı kim? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?” (Kasas, 28/71).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَوْ لَا تُبْصِرُونَ

“De ki: Ne dersiniz, eğer Allah **gündüzü kıyamet gününe değİN** **üzerinizde sürekli** kıalarsa size içinde dinleneceğiniz geceyi Allah’tan başka getirecek tanrı kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?” (Kasas, 28/72).

Gündüz Uyuyup Geceleyin Çalışmak İsteyenlere de İşâret Edilmiştir

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

“**Gecede ve gündüzde uyumanız, lutfundan (nasip) aramanız da** O’nun âyetlerindendir. Hakikaten bunda da işiten bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Rûm, 30/23).

¹⁰ Bkz. Nebe’, 78/11.

¹¹ Ayrıca bkz. Nebe’, 78/10.

Senelerin Sayısının ve Hesap Yönteminin Bilinmesini Sağlarlar

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

“Gece ile gündüzü iki âyet kıldık. Derken **gece âyetini** sildik, **gündüz âyetini** gösteren kıldık ki Rabbinizin lutfundan arayasınız, **senelerin sayısını ve hesabı** bilirsiniz. Böylece her şeyi ayrıntılarıyla açıkladık.” (İsrâ, 17/12).

Gece ve Gündüz Anlamına Gelen Lafızların Farklı Vesilelerle Birlikte Geçtiği Âyetler

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Mallarını, **gece-gündüz**, gizlice ve açıktan infak edenler; işte onlara ödülleri Rab’leri katındadır. Kendilerine korku yoktur ve onlar üzülecekler de değil.” (Bakara, 2/274).

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“**Gecede ve gündüzde** barınan her şey O’nundur. O pek iyi duyan, pek iyi bilendir.” (En’âm, 6/13).

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ
أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

“O, o Zât ki **geceleyin sizi öldürür, gündüzleyin** ne elde ettiğinizi bilir. Sonra sizi -belirlenmiş bir sürenin gereğinin yerine getirilmesi için- **gündüz içinde** diriltir, sonra dönüşünüz O’nadır. Daha sonra da size, yaptıklarınızı bir bir haber verir.” (En’âm, 6/60).

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا
كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“Dünya hayatının durumu gökten indirdiğimiz bir suyu andırır: İnsanların ve hayvanların yediklerinden olan yeryüzü bitkisi onunla karışmış; derken yeryüzü takılarını takıp süslenmiş, halkı, kendilerinin yeryüzüne hakim olduğunu düşünmeye başladığı sırada buyruğumuz **geceleyin veya gündüzün gelmiş** ve onu, sanki dün hiç yokmuş gibi biçmişizdir. Tefekkür eden bir toplum için âyetleri işte böyle ayrıntılı açıklıyoruz.” (Yûnus, 10/24).

Gece ve Gündüz Vakitlerinde İbadetin Öngörüldüğü ve İbadet Yapanların Övgü ile Anıldığı Âyetler¹²

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

“**Gündüzün** iki tarafında ve **gecenin** yakın saatlarında namazı dosdoğru kıl. Kuşkusuz güzellikler kötülükleri yok ederler. İşte bu, zikredenler için bir öğüttür.” (Hûd, 11/114).

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

“Sizden sözü gizleyen de onu açıklayan da, **geceleyin** saklanan da ve **gündüzleyin** yolunda giden de (O’nca) aynıdır.” (Ra’d, 13/10).

¹² Bu bağlamda şu âyetlere de bkz. Bakara, 2/187; Âl-i İmrân, 3/113; İsrâ, 17/78,79; Zümer, 39/9; Kâf, 50/40; Zâriyât, 51/17; Tûr, 52/49; Müzzemmil, 73/2, 6; İnsân, 76/26.

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَاغَى الْيَلِّ فَسَبِّحْ وَاطَّرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

“Öyle ise dediklerine sabır göster de güneş doğmadan önce ve bat-
masından evvel Rabbine hamd ile tesbihte bulun. Gece saatlarından
bir kısmında da, **gündüzün uçlarından** bir kısmında da tesbih et
ki hoşnutluğa erebilesin.” (Tâhâ, 20/130).

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

“**Gece-gündüz** O’na tesbihte bulunur, gevşeklik göstermezler.”
(Enbiyâ, 21/20).

قُلْ مَنْ يَكْلِكُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

“De ki: Sizi, **gece ve gündüz** Rahman’dan kim koruyabilir? Fakat
onlar Rableri’nin zikrinden yüz çevirmişlerdir.” (Enbiyâ, 21/42).

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا
الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِيْ أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Hor görülmüş olanlar da büyüklük taslamış kimselere derler: ‘Ha-
yır (bu), **gece ve gündüz tuzağıdır**, hani bize Allah’ı inkâr etmemi-
zi, O’na eşler koşmamızı emrediyordunuz. Azabı gördüklerinde piş-
manlık gösterirler. O küfre sapmışların boyunlarına demir halkaları
geçirmişizdir. Onlar kendi yaptıkları dışında bir şeyle cezalandırılır-
lar mı?’” (Sebe’, 34/33).

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

“Büyüklik taşarlarsa (bilsinler ki) Rabbinin katındaki kimseler **gece-gündüz** O’na tesbihte bulunmaktalar. Ve onlar üşenmezler.” (Fussilet, 41/38).

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

“Dedi: Rabbim! Ben kavmimi **gece gündüz** çağırdım.” (Nûh, 71/5).

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ
مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا
مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَرِّضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Gerçekten Rabbin, senin muhakkak **gecenin** üçte ikisine yakını-
nı, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini, seninle birlikte olan-
lardan bir grubun da böyle yaptığını biliyor. Oysa **geceyi gündüzü**
Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği
için size lutufla nazar buyurdu. Bundan böyle Kur’ân’dan kolayınıza
geleni okuyun. İçinizden hastalar olacağını, diğer birtakımlarının Al-
lah’ın lutfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepeceklerini,
diğer bir grubun da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde on-
dan ne kolayınıza gelirse okuyun, namazı kılın, zekâtı verin ve Al-
lah’a güzel bir borç verin. Kendilerinizin hesabına hayır olarak önce-
den ne sunarsanız onu Allah yanında daha hayırlı ve karşılıkça daha
büyük olarak bulacaksınız. Hem de Allah’tan bağışlanma dileyin.
Şüphesiz Allah pekâlâ bağışlayandır, pekâlâ merhametlidir.” (Müz-
zemmil, 73/20).

Gece Anlamına Gelen لَيْلَةٌ =leyletün ve اللَّيْلُ =el-leyl Lafızlarının Bağısız Geçtikleri Âyetler

لَيْلَةٌ =leyletün Lafzının Geçtiği Âyetler

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

“Yine anımsayın o vakti ki Musa ile **kırk gece** için sözleşmiştik de siz onun arkasından buzağıyı edinmiştiniz! Sizi zalimler!” (Bakara, 2/51).

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

“Musa ile **otuz gece** (için) sözleştik ve otuz geceyi on ile tamamladık. Böylece Rabbinin belirlediği ibadet süresi **kırk geceye** tamamlandı. Musa, kardeşi Hârûn’a: ‘Kavmim içinde yerime geç, ıslah et, o bozguncuların yoluna uyma’ dedi.” (A’raf, 7/142).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

“Doğrusu biz onu, **kutlu bir gecede** indirdik. Kesin biz uyarılar olduk.” (Duhân, 44/3).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

“Doğrusu Biz onu (Kur’ân’ı) kadir **gecesinde** indirdik.” (Kadr, 97/1).

وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

“Kadir **gecesinin** ne olduğunu sana ne bildirdi?” (Kadr, 97/2).

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

“O Kadir **gecesi** bin aydan hayırlıdır.” (Kadr, 97/3).

لَيْلٍ =el-leyl Lafzının Yer Aldığı Âyetler

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

“Size, **oruç geces**i kadınlarınıza yaklaşmak helal kılındı. Onlar sizin için bir giysi, siz de onlar için bir giysi. Allah, cidden sizin, nefislerinize karşı za’f gösterdiğinizi bildi de sizi bağışladı. Artık şimdi onlarla ilişkiye girin ve Allah’ın sizin için yazdığını arayın. Size, tan yerinin beyaz ipliği* siyah iplikten seçilinceye kadar yeyin, için. Sonra da orucu **geceye** değin tamamlayın. Mescitlerde itikafta bulduğunuzda kadınlarla ilişkiye girmeyin. Bunlar, Allah’ın sınırlarıdır, öyle ise bunlara yaklaşımayın. Böylece Allah âyetlerini insanlara açıklıyor ki belki onlar korunurlar.” (Bakara, 2/187).

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

“(Hepsi) aynı değiller. Ehlikitap’tan kıyam duran bir topluluk var ki **gece** saatlerinde secde ediyor oldukları halde Allah’ın âyetlerini okurlar.” (Âl-i Imrân, 3/113).

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ

* Âyet metninde geçen “hayt” kelimesi aynı zamanda “renk” anlamına geldiğinden bu ibare “tan yerinin beyaz rengi ve siyah renginden seçilinceye kadar.” diye de okunabilir.-HRY.

“**Gece**, üzerine çökünce bir yıldız gördü ve: ‘Bu benim Rabbim!’ dedi. (O yıldız) sönüp batınca da: ‘Sönüp batanları sevmem’ dedi.” (En’âm, 6/76).

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Tan yerini yarıp sabahı ortaya çıkarandır. O **geceyi** dinlenme zamanı, güneşi ve ayı hesaplı yaptı. Bu, pek güçlünün, pek iyi bilen ölçülendirmesidir.” (En’âm, 6/96).

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Kötülükleri kazanmış olanlara ise bir kötülüğün misliyle cezası vardır. Kendilerini bir horluk kaplar. Onlar için Allah’tan hiçbir koruyucu yoktur. Âdetâ yüzleri, **karanlık geceden** parçalara bürünmüştür. İşte onlardır ateşin halkları. Onlar orada sürekli kalacaklar.” (Yûnus, 10/27).

قَالُوا يَا لَوُطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَّا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

“Dediler: Ey Lut! Gerçekten biz, Rabbinin elçileriyiz, asla sana ulaşamazlar. Haydi sen **gecenin** bir kesitinde ailenle yürü, içinizden hiç kimse geri dönüp bakmasın. Ancak karın hâriç. Gerçek şu: Onlara erişecek azap ona da erişecek! Onların azap zamanı sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?” (Hûd, 11/81).

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

“**Gecenin** bir kesitinde aileni yürüt, sen de arkalarından git, içinde kimse dönüp arkasına bakmasın, emrolunacağınız yere doğru devam edip gidin.” (Hıcr, 15/65).

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“Kulunu, **geceleyin** Mescid-i Haram’dan, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye çevresini mübarek kıldığımız/bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya yürüten Zât bütün eksikliklerden münezzehtir. Gerçekten O, O’dur çok iyi duyan, çok iyi gören.” (İsrâ, 17/1).

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

“Güneşin kaymasından **gecenin** kararmasına (yatsı vaktine) değin namazı dosdoğru kıl. Sabah (namazının) Kur’anına da (özen göster.) Çünkü sabahın Kur’anı tanıklıdır.” (İsrâ, 17/78).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

“**Gecenin** bir kısmında da sana özgü bir fazlalık olmak üzere Kur’ân ile uyanık bulun. Rabbinin seni övülmüş bir makama (**Ma-kâm-ı Mahmûda**) göndermesi umulur.” (İsrâ, 17/79).

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“**Geceleyin de** (o eski kalıntıların yanlarından geçiyorsunuz!) Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?” (Sâffât, 37/138).

أَمَّنْ هُوَ قَانِئٌ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

“Ya, âhiretten çekinerek ve Rabbinin rahmetini umarak **gecenin** bir vaktinde secdeye vararak divan duran kimse?..De ki: Bilen kimselerle bilmeyen kimseler eşit olur mu? Ancak, akıl sahipleri öğüt alr.” (Zümer, 39/9).

فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

“Haydi kullarımı **geceleyin** yürüt, kesin izleneceksiniz.” (Du-hân, 44/23).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ النُّجُومِ

“**Gecenin** bir bölümünde ve secdelerin arkalarında O’nu tesbih et.” (Kâf, 50/40).

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

“**Geceleyin** pek az uyuyorlardı.” (Zâriyât, 51/17).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ النُّجُومِ

“Hem **gecenin** bir kısmında O’nu tesbih et hem de yıldızların batışı sırasında.” (Tûr, 52/49).

فُمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا

“**Gece** birazı dışında kalk da ibadet et.” (Müzzemmil, 73/2).

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

“Çünkü **gece** neşesi/dinçliği hem daha dokunaklı hem deyişçe daha sağlamdır.” (Müzzemmil, 73/6).

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

“Döndüğü an o **geceye**,” (Müddessir, 74/33).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

“**Gecenin** bir bölümünde de O’na secde et ve uzun bir gece O’nu tesbih eyle.” (İnsân, 76/26).

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

“Geceyi bir elbise yaptık.” (Nebe’, 78/10).

وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحْبَهَا

“Gecesini kararttı, kuşluğunu çıkardı.” (Nâziât, 79/29).

وَاللَّيْلَ إِذَا عَسَعَسَ

“Yöneldiği an o **geceye**.” (Tekvîr, 81/17).

وَالصُّبْحَ إِذَا تَنَفَّسَ

“Soluklandığı zaman o **sabaha!**” (Tekvîr, 81/18).

وَاللَّيْلَ وَمَا وَسَقَ

“Geceye ve derlediğine,” (İnşikâk, 84/17).

وَاللَّيْلَ إِذَا يَسَّرَ

“Yürüyeceği zaman **geceye!**” (Fecr, 89/4).

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَاهَا

“Onu sararken **geceye**,” (Şems, 91/4).

وَاللَّيْلَ إِذَا يَغْشَى

“Yemin olsun bürürken o **geceye**, (Leyl, 92/1).

وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَى

“Ve dindiği zaman o **geceye** ki,” (Duhâ, 93/2).

Gece ile Gündüze Farklı Lafızlarla İşaret edilmesi

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

“Gökleri ve yeri yaratan, **karanlıkları** ve **aydınlığı** var eden Allah'a hamdolsun. Ne var ki küfre sapmış olanlar (bunları) Rablerine denk tutuyorlar.” (En'âm, 6/1).

Tekil Olan لَيْلٍ = *leyl* **Lafzının Çoğulu** لَيَالٍ = *leyâl*

Lafzının Yer Aldığı Âyetler¹³

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

“Zekeriyya: ‘Rabbim! Bana bir alâmet ver’ dedi. Allah: ‘Alâmetin, sapasağlam olmana karşın **üç gece** insanlara söz söyleyememendir’ buyurdu.” (Meryem, 19/10).

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ

“Onlarla içine bereket koyduğumuz kentler arasında meydan-da/sırt-sırtta vermiş yerleşim birimleri yaptık ve oralarda yürümeyi takdir ettik. Oralarda güven içinde **gece**leri ve gündüzleri gezin.” (Sebe’, 34/18).

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ
أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

“Allah köklerini kesmek için onu üzerlerine yedi **gece** sekiz gün sürekli tebelleş etti. Bir de o topluluğu o süre içinde çarpılıp yıkıla kalmış görürsün. Sanki onlar içleri kof hurma kütükleri imişler.” (Hâkka, 69/7).

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

“On **geceye**,” (Fecr, 89/2).

¹³ Âyetlerde ‘gündüz’ anlamına gelen ‘nehâr’ lafzının çoğulu makamında ‘günler’ anlamına gelen ‘eyyâm=günler’ lafzı kullanılır. Bkz. Sebe’, 34/18; Hâkka, 69/7. S.G.

Gündüz Anlamına Gelen النَّهَارُ =en-nehâr Lafzının Gece Anlamına Gelen لَيْلٍ =leyl'den Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“Ehlikitap’tan bir zümre (yandaşlarına) şöyle dedi: ‘İnananlara indirilene **gündüzün** başlangıcında iman edin, sonunda da küfredin. Belki onlar (dinlerinden) dönerler.” (Âl-i Imrân, 3/72).

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَبَلَّغْ يَوْمَ يَرْوْنَ مَا يُوعَدُونَ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

“Dolayısıyla peygamberlerden kararlılık sahiplerinin sabrettiği gibi sabret ve onlar hakkında acele etme. Sanki onlar tehdit edile-geldikleri şeyi görecekları gün, **gündüzün** bir saatından başka durmamışa döneceklerdir. Yeterli bir duyuru! Demek ki helak edilecek başka değil ancak tâattan çıkmış fâsıklar gürûhudur.” (Ah-kâf, 46/35).

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا

“Çünkü **gündüzleyn** sana uzun bir yüzüş vardır.” (Müzzemmil, 73/7).

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

“**Gündüzü** bir geçim vakti yaptık.” (Nebe’, (78/11).

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلِيهَا

“Onu açtığında **gündüze**,” (Şems, 91/3).

3) Yeryüzü Üzerinde Yer Alan Varlıkların Ayrıntıları

I) Dağlar

Dağların Yaratılması

Ön bilgiler

• Tekil جَبَل = **cebel** ve Çoğul جِبَال = **cibâl** Lafızlarının Farklı Konular Bağlamında Yer Aldıkları Diğer Âyetler • Tekil Olan Cebel Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Mucizelere Mekân Dağlar • Dağın Haşyeti • Çoğul Olan Cibâl Lafzının Geçtiği Âyetler • Dağlar Sanaatsal Yapılara Sahne Olmuşlardı • Kıyamet Sürecinde Dağlar • Dağlar da Kendi Dilleri ile Allah'ı Kutsamakta, Allah'a Secde Etmektedirler • Bulut Dağları

II) Denizler

Ön bilgiler

A) Tekil بَحر = **bahr** ve الْبَحر = **el-bahr** Lafızlarının

Geçtiği Âyetler

a) Lâmi Tarifsiz Olan 'bahr' Lafzı • Kâfirlerin İnanç Bazındaki Tutumlarının Benzetildikleri Olay • b) Lam-i Tarifli 'el-bahr' Lafzı • İsrailoğulları İçin Denizi İkiye Ayırmıştı • Deniz Avcılığına ve Seyahatına Özendiren Âyetler • Fitrî Yakarış Anları • Denizler Tükenir Rabbimin Sözleri Tükenmez,

B) الْبَحر = **el-bahr** Lafzının Tesniye (İkil) Olarak Yer Aldığı Âyetler,

C) الْبَحر = **el-bahr** Lafzının Çoğul Olarak Yer Aldığı Âyetler

III) Nehirler

• A) Cennet Irmakları • Su, Süt, Şarap, Süzölmüş Bal Irmakları,

B) Dünya Irmaklarına Vurgu Yapan Âyetler • a) Tekil 'neher' lafzının geçtiği âyetler • b) Çoğul 'el-enhâr' veya 'enhâr' lafızlarının geçtiği âyetler • İçinden Irmakların Fışkırdığı Taşlar Vardır • Irmaklar da İnsanların Hizmetine Verilmiştir

IV) Hayvanlar

Ön bilgiler

Hayvanların Yaratılmış Olduklarına Vurgu Yapan Âyetler

Her Canlı Sudan Yaratılmıştır

Hayvanların Genel İfâdelerle Yer Aldığı Âyetler

Hayvanların دَابَّةٌ =*dâbbe* ve Bunun Çoğulu الدَّوَابُّ =*ed devâbb* Lafızları ile Gündeme Getirildiği Âyetler • دَابَّetülarz • الدَّوَابُّ =*ed-devâbb* Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Hayvanların الْأَنْعَامُ =*el-en'âm* Lafzı ile Gündeme Getirildiği Âyetler • *Hayvanlar da İnsanlığın Yararlanmsı İçin Yaratılmışlardır* • Behîmetü'l-en'âm Tamlaması ile En'âm Kapsamına Giren Hayvanlara İşaret Edilmesi

Kara Hayvanları

Evciller • بَقَرٌ =*Sığır* • *Deve* • *Eşek*, *At*, *Katır* • *Koyun-Keçi*

Haşereler • *Sivrisinek*, *Çekirge*, *Bit*, *Kurbağa*, *Balarısı*, *Karasinek*, *Karınca*, *Örümcek*.

Yabânî Hayvanlar ve Yırtıcılar

• *Tarihte Yalnız Maymun'a Değil Domuza Dönüştürülen Toplumlar da Vardır*

• *Maymun-Domuz* • *Köpek* • *Kurt* • *Arlan*,

Sürüngenler • *Yılan*

Kuşlar

• *Allah'ın Yüceliğinin Belgeleri* • *Kuşların da Allah'ı Kutsayıp Zikrettiklerini Öğreniyoruz* • *Bıldırcın* • *Hüdhüd* • *Ebâbîl Kuşları*.

Su Hayvanları • *Kurbağa* • *Balıklar*.

V) Bitkiler

Ön bilgiler ve Tesbitler

Bitkilerin Yaratılmaları

• Bitkilerin Yeryüzüne Çıkarılmalarını ve Geçirdiklerini Aşamaları Allah'a İsnat Eden Âyetler • Bitirilme İşlevini Yeryüzüne ve Detaylarda Doğrudan Bitkilere İsnat Eden Âyetler • Yeryüzündeki Bitkilere Doğrudan نَبَاتٌ = **nebat** Lafzı ile İşaret Edilen Âyetler • Bitkilere ثَمَرٌ = **semer** (meyve) ثَمَرَاتٌ = **semerât** (meyveler) Gibi Genel Anlamlı Sözcüklerle Vurgu Yapılan Âyetler • Devşirdiğiniz Ürünlerin Vergisini Verin • Her Tür Ürün Çift Yaratılmıştır • Bitkilere İşâret Yolu ile Vurgu Yapan Âyetler

Bitkilerde Ayrıntılar

• Ağaç ve Saplı Bitki Anlamlarına Gelen شَجَرٌ = **şecer** ve شَجَرَةٌ = **şecere** Lafızlarının Yer Aldığı Âyetler • İyi Söz Köklü Ağaç, Kötü Söz de Köksüz Bitki Gibidir • Lanetli Bitki, Mübarek Bir Ağaç,

Adları ile Anılan Ağaç ve Saplı Bitkiler • Ilgın ve Sidr Ağaçları • Zakkum Ağacı • Yatkîn Saplı Bitkisi • Dane ve Çekirdeklerle Vurgu Yapan Âyetler • Yeryüzündeki Bitkilere Doğrudan الْحَرْتُ = **el-hars** Lafzı ile İşâret Edilen Âyetler • Yeryüzündeki Bitkilere زَرْعٌ = **zer'** Lafzı ile İşâret Edilen Âyetler • Çimen-Ot-Otlak Anlamına Gelen Kelimelerle Bitkilere Vurgu Yapılan Âyetler,

Sebze, Yiyecek ve Meyvelerde, Ayrıntılar: Sebze ve Yiyecekler, • Zeytin • Hurma-Üzüm-Nar-İncir,

VI) Taş, Toprak-Çamur ve Madenler

A) Taş, Toprak ve Çamur Kavramlarının Geçtiği Âyetler

a) Taş, b) Toprak, c) çamur,

B) Madenlere İşâret Eden Âyetler a) Altın-Gümüş Tavanlar,

b) Asılları Altın veya Gümüş Olan Paralar: Dînâr, Dirhem, c) Demir ve Bakır, d) İnci, Mercan, Yakut

3) Yeryüzü Üzerinde Yer Alan Varlıkların Ayrıntıları

I) Dağlar

Dağların Yaratılması

Ön bilgiler

Dağ/dağlar anlamı cebel/cibâl kelimelerinin karşılığıdır. Âyetlerde bu terimler ile bazen hakikat veya mecazın¹⁴, bazen bir ‘tepe’nin¹⁵, bazen de Hz. Musa’nın İlâhî hitaba mazhar kılındığı ortamda mucizeye mekânlık yapan özel dağ¹⁶ gibi husûsî anlamların murad edildiği görülür. Ancak yeryüzünün belli bir dengede tutulduğunu vurgulama bağlamında özellikle ‘رَوَاسِي = ravâsî’ (sâbiteler/ağır baskılar) lafzı ile yansıtıldıkları gibi bir âyette de¹⁷ ‘yeryüzünün kazıkları’ olarak nitelendirilmişlerdir. İlgili bazı âyetlerde hissiz, algılamasız, cansız birer varlık olarak algılanan dağların da his¹⁸ duyusuna sahip bulunduklarını seziyoruz.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“O, yeryüzünü uzatıp döşeyen, orada sabit sabit dağlar ve ırmaqlar yapan Zât’tır. Meyvelerin hepsinden kendilerinin içinde (erkek ve dişi olma üzere) iki çifti ikişer yaptı. Geceyi gündüze bürüyor. Bunlarda tefekkür edip duran bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Ra’d, 13/3).

¹⁴ Bkz. Nûr, 24/43.

¹⁵ Bakara, 2/260 gibi.

¹⁶ A’râf, 7/143 gibi.

¹⁷ Bkz. Nebe’, 78/7.

¹⁸ Bkz. Ahzâb, 33/72; Haşr, 59/21

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Sizi çalkalar diye **yeryüzüne** sabiteler (**dağlar**), ırmaklar ve yollar bıraktı ki amaçlarınıza ulaşasınız.” (Nahl, 16/15).

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

“Orada (yeryüzünde) **yüce yüce sâbiteler** (**dağlar**) yaptık ve size tatlı bir su içirdik.” (Mürselât, 77/25, 26, 27).

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

“**Yeryüzünü** bir **döşek**, dağları da kazıklar yapmadık mı?” (Nebî, 78/6, 7).

وَالْجِبَالَ أَرْسِيهَا

“**Dağları** sabitleştirdi.” (Nâziât, 79/32).

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

“**Dağlara** (bakmıyorlar mı?) Nasıl Dikilmişler.” (Ğâşiye, 88/19).

Tekil جَبَلٍ = *cebel* ve **Çoğul** جِبَالٍ = *cibâl* Lafızlarının Farklı Konular Bağlamında Yer Aldıkları Diğer Âyetler

Tekil Olan Cebel Lafzının Yer Aldığı Âyetler

Mucizelere Mekân Dağlar

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ
قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ

إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُمْ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ
سَعِيًّا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Bir vakit İbrahim: ‘Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster demişti. Allah da: ‘Yoksa inanmadın mı?’ diye sormuştu. İbrahim: ‘Öyle değil (inandım), ancak kalbim yatışsın diye’ karşılık vermişti. Bunun üzerine Allah: ‘Kuşlardan dördünü al, onları kendine alıştır, sonra her **dağ/tepe** üstüne onlardan bir parça bırak, ardından onları çağır, koşarak sana gelecekler. Bil ki kuşkusuz Allah Aziz’dir, Hakim’dir’ buyurmuştu.” (Bakara, 2/260).

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِيَنِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ
فَسَوْفَ تَرِيَنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى
صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

“Musa, belirlediğimiz süre için gelip Rabbi kendine konuşunca: ‘Rabbim! Göster (görün) bana bakayım sana’ dedi. ‘Beni asla göremezsin, ancak **dağa** bak, yerinde durursa ileride beni görürsün’ buyurdu. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti ve Musa baygın yüzükoyun yere düştü. Ayılınca: ‘Sen münezzehsin! Sana tevbe ettim, benim inananların ilki!’ dedi.” (A’râf, 7/143).

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“Bir zaman o **dağı** bir gölgelik gibi tepelerine kaldırmıştık. Onu üzerlerine düşecek sanmışlardı. ‘Size verdiğimizizi kuvvetle tutun ve içindekileri düşünün, belki sakınırsınız.’ (demiştik).” (A’râf, 7/171).

قَالَ سَأُوَسِّى إِلَى جَبَلٍ يَعْصِيُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

“(Nuh’un oğlu): ‘Beni sudan koruyacak bir **dağa** sığınacağım’ dedi. (Nuh da) dedi: ‘Merhamet ettiği hariç, bugün Allah’ın buyruğundan koruyacak hiçbir güç yoktur.’ Derken ikisi arasına dalga girdi ve o da o boğulanlardan oldu.” (Hûd, 11/43).

Dağın Haşyeti

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Biz bu Kur’ân’ı bir **dağın** üzerine indirseydik onu **Allah korkusundan başını eğmiş çatlamış görürdün**. O temsiller yok mu, işte Biz onları insanlar için yapıyoruz. Belki iyice düşünürler.” (Haşr, 59/21).

Çoğul Olan Cibâl Lafzının Geçtiği Âyetler

Dağlar Sanatsal Yapılara Sahne Olmuşlardı

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Hatırlayın ki Âd’dan sonra sizi halifeler yapıp yeryüzünde yerleştirdi. Yeryüzünün düzlüklerinde saraylar yapıyor, **dağlarında evler yontuyorsunuz**. Öyle ise Allah’ın nimetlerini anın, yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın.” (Arâf, 7/74).

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ

“**Dağlardan** güvenli evler yontuyorlardı.” (Hicr, 15/82).

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

“Ki bir de **dağlardan** keyifli keyifli **evler yontuyorsunuz**.” (Şuârâ, 26/149).

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ

“O (gemi) **dağlar** misali dalgalar arasında kendilerini akıtıp götü-
rürken Nuh, sakıncalı bir yerde duran oğluna: ‘Yavrum! Bin bizimle,
o kâfirlerle olma!’ diye seslendi.” (Hûd, 11/42).

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ
لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ
تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Eğer, kendisiyle **dağların** yürütüldüğü veya kendisiyle yerin pa-
ramparça edildiği yahut kendisiyle ölümlerin konuşturulduğu bir
Kur’an olsaydı (yine inanmazlardı!). Daha doğrusu bütünüyle iş Al-
lah’ın tekelindedir. İman etmiş olanlar (o kâfirlerin imana girmeye-
ceklerinden) hâlâ umut kesmediler mi ki Allah dileseydi bütün in-
sanları hidâyete erdirirdi! O küfredip duranlar var ya onlara, yaptık-
ları yüzünden büyük bir bela çarpacak veya yurtlarının yakınına ko-
nacak. Derken Allah’ın va’di gelecek. Kuşkusuz Allah, belirlenmiş
süreden caymaz.” (Ra’d, 13/31).

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ
مِنْهُ الْجِبَالُ

“Gerçekten tuzaklarını kurmuşladı. Oysa, tuzakları **dağları ye-
rinden** kaydıracak olsa bile onların tuzakları Allah katında bir
hiçti.” (İbrâhîm, 14/46).

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى التَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرُشُونَ

“Rabbin bal arısına vahyetti: **Dağlardan**, ağaçlardan ve kuracak-
ları çardaklardan göz göz evler edin.” (Nahl, 16/68).

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا
وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِيلَ تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَسَرَائِيلَ تَقِيْكُمْ بَاسَكُمْ
كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُوْنَ

“Allah, yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaptı, sizin için **dağlardan** siperler oluşturdu, sizin için, sizi sıcaktan koruyacak gömlekler, sizi savaşınızın en yaman konumunda koruyacak giysiler hal-ketti. Size yönelik nimetini işte böyle tamamlıyor ki belki teslimiyet gösterirsiniz.” (Nahl, 16/81).

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طَوْلًا
“Yeryüzünde salına salına yürüme. Kuşkusuz sen asla yeri de-lemezsin, uzunlukça da asla **dağlara** ulaşamazsın.” (İsrâ, 17/37).

Kıyamet Sürecinde Dağlar

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ
مِنْهُمْ اَحَدًا

“Gün gelir **dağları** (çıplak gözle göreceğiniz şekilde¹⁹) yürütürüz, o gün yeryüzünü (bütün içerdikleriyle) apaçık ortada görürsün. Onları toplamışızdır, içlerinden hiç kimseyi bırakmamışızdır.” (Kehf, 18/47).

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا اَمْتًا

“Sana **dağlardan** soruyorlar. De ki: Rabbim onları kaldırıp un-fak ederek savuracak, onları yayılmış dümdüz bir konuma getirecek, orada ne bir eğrilik göreceksin ne de bir yükselti.” (Tâhâ, 20/105-107).

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

“**Dağlar** da yürür de yürür.” (Tûr, 52/10).

¹⁹ Bu kayıt, Neml, 27/88 âyetinden hareketle konulmuştur. S.G.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

“Dağlar bir serpiliş serpildiğinde,” (Vâkıa, 56/5).

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

“O yer ve dağlar yükletilip arkasından da bir kez bir çarpılış çarpıldıklarında,” (Hâkka, 69/14).

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

“Dağlar da atılmış renkli yün gibi olur.” (Meâric, 70/9).

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

“O gün ki yer ve dağlar sarsılacak, dağlar erimiş bir kum yığınına dönecektir.” (Müzzemmil, 73/14).

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

“O dağlar savurulduğu vakit.” (Mürselât, 77/10).

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

“Dağlar da yürütülmüş bir serap olmuştur.” (Nebe’, (78/20).

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

“Dağlar yürütüldüğünde,” (Tekvîr, 81/3).

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

“Dağlar da didilmiş renk renk yünler gibi atılacaktır.” (Kâria, 101/5).

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

“Bu sözünüz²⁰ yüzünden az daha gökler çatlayacak ve dağlar yıkılıp yerlere geçecek!” (Meryem, 19/90).

²⁰ Allah’a çocuk isnad etmeniz.

Dağlar da Kendi Dilleri ile Allah'ı Kutsamakta, Allah'a Secde Etmektedirler

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَنٌ وَكَلَّمَ آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

“Hemen onu Süleyman’a kavrottuk. Bununla birlikte her birine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Davud’un maiyyetinde **dağlara** boyun eğdirmiştik, kuşlarla birlikte **tesbih ediyorlardı**. Biz bunları yapanlarız.” (Enbiyâ, 21/79).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

“Görmedin mi? Göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, **dağlar**, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep **Allah'a secde ediyorlar**. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah her kimi horlarsa artık onu şereflendirecek kimse yoktur. Şüphesiz Allah ne dilerse yapar.” (Hacc, 22/18).

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَآلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ

“Andolsun gerçekten Davud’a bizden bir üstünlük verdik. Ey **dağlar**, onunla ve kuşlarla birlikte **tesbih edin**. Onun için demiri yumuşattık.” (Sebe, 34/10).

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

“Doğrusu biz **dağlara** onun (Davud’un) maiyyetinde boyun eğdirmiştik, akşam ve kuşluk vakti tesbih ediyorlardı.” (Sâd, 38/18).

Bulut Dağları

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ

مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ط

“Şu gerçeğe baksana: Allah bir bulut gönderiyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra onu yoğunlaştırıyor da sen onun içinden yağmurun çıkmakta olduğunu görüyorsun. Bir de o gökten, **ondaki dağlardan** bir dolu yağdırıyor da dilediğini onunla belaya uğrattıyor ve dilediğinden onu uzaklaştırıyor. Şimşeginin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek., (Nûr, 24/43).

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

“Bir de o **dağları** görür onları câmid (donuk, cansız cisim) sanırsın. Oysa onlar bulut geçer gibi geçer. Bu, her şeyi sapasağlam yapan Allah’ın sanatıdır. O, şüphesiz ne yapıyorsanız pekâlâ haberdardır.” (Neml, 27/88).

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“Cidden biz o emâneti göklere, yere, **dağlara** sunduk da onu yüklenmekten kaçındılar, ondan korktular, onu insan yükledi. Cidden o, pek zâlim, pek câhil oldu.” (Ahzâb, 33/72).

Dağlardaki Farklı Yollar ve Güzergâhlar Tabîidir, Gelişi-Güzel Değildir

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

“Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi. Derken onunla renkleri değişik meyveler çıkardık. **Dağlardan** da bembeyaz, kıpkırmızı, renkleri farklı, olanlar, onlarda kapkara, alaca yollar vardır.” (Fâtır, 35/27).

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا

“**Dağları** birer kazık (yapmadık mı)?” (Nebe’, (78/7).

II) Denizler

Ön bilgiler

Deniz anlamının vurgulanmasında tekil ‘الْبَحْرُ = *el-bahr*, bunun iki li: الْبَحْرَانِ = *el-bahrân* (iki deniz) ve çoğulu: الْبَحَارُ = *el-bihâr* ve أَبْحُرُ = *ebhur* (denizler) şekilleri kullanılır. Lâm-i tarifsiz tekil bir yerde geçerken geri kalan diğer tekiler tesnîyeleri gibi hep lâm-i tarifli kullanılmıştır. Birinci çoğulu ‘el-bihâr’ lâm-i tarifli olarak zaptedilmişken, ikincisi ‘ebhur’ bir yerde ve lâm-i tarifsiz yer almıştır.

A) Tekil الْبَحْرُ = *bahr* ve الْبَحْرُ = *el-bahr* Lafızlarının Geçtiği Âyetler

a) Lâm-i Tarifsiz Olan ‘bahr’ Lafzı

Kâfirlerin İnanç Bazındaki Tutumlarının Benzetildikleri Olay

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

“Yahut (küfredenlerin yaptıkları) dalga üstüne dalganın bürüdüğü ve üstünden de üst üste yığılmış karanlık bulutların yer aldığı **derin bir denizdeki karanlıklar gibidir**. Öyle ki, elini çıkardığında onu görme ihtimali yoktur. Öyle ya Allah kime bir nur vermemişse artık onun için hiçbir nur yoktur.” (Nûr, 24/40).

b) Lam-i Tarifli 'el-bahr' Lafzı

İsrailoğulları İçin Denizi İkiye Ayırmıştı

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

“Yine, sizin için **denizi** yardığımız vakti hatırlayın ki sizi kurtarmış, Firavun hanedanını da boğmuştuk. Siz de bunu görüyordunuz.” (Bakara, 2/50).

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

“İsrailoğullarının **denizi** geçmesine izin verdik. Derken ısrarla, kendilerine özgü putlarına tapmakta olan bir kavme rastladılar. ‘Ey Musa! Bunların tanrıları olduğu gibi sen de bizim için bir tanrı yap!’ dediler. (Musa:) ‘Cidden siz cahillik eden bir toplumsunuz’ dedi.” (A’râf, 7/138).

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ أَمْنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَآنِيَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

“İsrailoğullarının **denizi** geçmesine izin verdik. Firavun ve askerleri de zulmetmek ve saldırmak için peşlerine düşmüştü. Nihâyet boğulma kendisine erişince: ‘İman ettim! Gerçekten, İsrailoğullarının inandığı O zattan başka hiçbir tanrı yoktur, ben de müslümanlardayım’ dedi.” (Yûnus, 10/90).

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى

“Ve gerçekten Musa’ya: ‘Kullarımla geceleyin yürü de onlara **denizde** kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmaz ve endişe etmezsin’ diye vahyettik.” (Tâhâ, 20/77).

فَاَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ
كَالطُّودِ الْعَظِيمِ

“Bunun üzerine Musa’ya: ‘Asanla **denize** vur’ diye vahyettik. Vurunca her bölük koca bir dağ gibi oluverdi.” (Şuarâ, 26/63).

وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

“**Denizi** açık bırak, çünkü onlar, boğulacak bir ordudur.” (Duhân, 44/24).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرَىٰ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Gökler ile yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda verecek şeylerle **denizde** akıp giden o gemide, Allah’ın gökten indirip sayesinde yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesi ve üzerine bütün hayvanları yaymasında, rüzgârların çevrilmesinde, gök ile yer arasında emre hazır kılınmış bulutlarda aklını işleten bir topluluk için elbette âyetler (işâretler/izler) vardır.” (Bakara, 2/164).

Deniz Avcılığına ve Seyahatına Özendiren Âyetler

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Size ve yolculara bir geçimlik olmak üzere **deniz avı** ve onu yemek **helal kılındı**. İhramlılar olduğunuz sürece ise üzerinize kara avı haram edildi. Ancak kendisinde toplanacağınız Allah’tan korkun.” (Mâide, 5/96).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْيَمِينَ

“Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökten bir su indirip onunla size rızık olmak üzere bütün meyvelerden çıkaran, buyruğuyla **denizde** akıp gitmeleri için gemileri size boyun eğdiren, ırmakları emrinize veren Zât’tır.” (İbrâhîm, 14/32).

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“O, içinden taptaze bir et yemeniz ve ondan giyineceğiniz bir süs eşyası çıkarmanız için denize boyun eğdiren Zât’tır. Gemileri görürsün, **denizin** içinde yara yara akıp gidiyorlar. Lutfundan arayasınız ve şükürler sunasınız diye.” (Nahl, 16/14).

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا

“Rabbiniz lutfundan arayasınız diye sizin için **denizde** gemileri yürüten Zât'tır. Gerçekten O, size karşı pek merhametlidir.” (İsrâ, 17/66).

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

“Andolsun, Âdemoğullarını onurlandırdık, onları karada ve **denizde** taşıdık, kendilerini tertemiz rızıklarla besledik, onları, yarattığımız kimselerden pek çoğu karşısında gerçekten üstün kıldık.” (İsrâ, 17/70).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرؤُوفٌ رَحِيمٌ

“Görmedin mi? Gerçekten Allah, bütün yerdekileri sizin emrinize verdi. Buyruğuyla **denizde** seyredip giden gemileri de. Göğü de izni olmaksızın yere düşmekten tutuyor. Hakikaten Allah, insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.” (Hacc, 22/65).

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

“Allah gemilerin buyruğuyla akıp gitmesi ve lutfundan istemeniz için **denizi** hizmetinize sunmuş olan Zât'tır. Hem bu sayede belki siz şükredersiniz.” (Câsiye, 45/12).

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Gaybın anahtarları O’nun yanındadır, onları sadece O bilir. Karadakileri ve **denizdekileri** bilir. Bir yaprak düşmeye dursun muhakkak onu bilir. Ne yerin karanlıklarındaki bir dane, ne yaş ne kuru yoktur ki açık bir kitap içinde yer almasın.” (En’âm, 6/59).

Fıtrî Yakarış Anları

قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

“De ki: Kendisine gönülden yalvararak ve gizlice: ‘Bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız’ diye dua ettiğinizde karanın ve **denizin karanlıklarından** sizi kim kurtarıyor?” (En’âm, 6/63).

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَّئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

“O, sizi karada ve **denizde** yürüten Zât’tır. Dahası gemilerin içinde bulunduğunuzda da. (Bir düşünün) gemiler latif bir rüzgâr eşliğinde yolcularıyla akıp giderken ve içindekiler sevinirlerken (birden) o gemilere şiddetli bir fırtına gelmiş kendilerine her taraftan dalgalar hücum etmiş ve (yolcular) tamamen kuşatıldıklarını düşünmeğe başlamışlardır. İşte tam bu sırada dini yalnız **Allah’a tahsis ederek Allah’a yalvarırlar** ve: ‘Bizi bundan kurtarırsan elbette şükredenlerden olacağız’ (derler).” (Yûnus, 10/22).

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

“Size, **denizde** bir sıkıntı dokunduğunda O’nun dışında çağırıp durduklarınız kaybolup gider. Sizi kurtarıp karaya çıkarınca O’ndan yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.” (İsrâ, 17/67).

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Yoksa o kara ve **denizin** karanlıklarında size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdecî gönderen mi? Allah ile birlik-te, başka bir tanrı mı var? Allah onların ortak koştuklarından yük-sek, çok yüksektir!.” (Neml, 27/63).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

“O, karanın ve **denizin karanlıklarında** kendileriyle yol bulası-nız diye yıldızları sizin için yaratmış olandır. Bilen bir toplum için âyetleri gerçekten ayrıntılandırdık.” (En’âm, 6/97).

وَسَأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي
السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

“Onlara, o **deniz** kıyısındaki kentin halkından sor, bir zaman cu-martesinde saygısızlık yapıyorlardı, çünkü cumartesi tatili yaptıkla-rı gün balıkları kendilerine akın akın geliyor, tatil yapmadıkları gün ise gelmiyordu. Yoldan çıkmaları yüzünden onları işte böyle sını-yorduk.” (A'râf, 7/163).

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

“İkisi, iki denizin arasının birleştiği yere ulaştıklarında balıklarını unuttular. Balık da sıyrılıp **denizde** yolunu tutmuştu.” (Kehf, 18/61).

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

“Gördün mü? dedi. Kayaya sığındığımızda ben balığı unutmuş-
tum. Bu durumu söylememi bana ancak şeytan unutturdu. (Balık)
denizin içinde şaşılacak şekilde yolunu tuttu!” (Kehf, 18/63)²².

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

“Önce gemi, bu, **denizde** çalışan birtakım zavallılarındı, ben onu
kusurlu duruma getirmek istedim, çünkü ötelerinde her sağlam ge-
miyi gasbedip alan bir hükümdar vardı.” (Kehf, 18/79).

Denizler Tükenir Rabbimin Sözleri Tükenmez

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي
وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

“De ki: Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için **deniz** mürekkep ol-
saydı hiç kuşkusuz Rabbimin sözleri tükenmeden -bir misli de yardı-
mı getirsek bile- deniz tükenirdi.” (Kehf, 18/109).

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ
أَبْحُرٍ مَانَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Eğer yeryüzündeki her ağaç kalem, arkasından kendisine yedi de-
nizin daha katılacağı **deniz** (mürekkep) olsa Allah’ın sözleri tüken-
mez. Hakikaten Allah çok güçlüdür, çok hikmetlidir.” (Lokmân, 31/27).

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
الَّذِي عَمِلُوا أَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

“İnsanların ellerinin kazanmış oldukları yüzünden karada ve **de-
nizde** fesat alenileşti. (Bu da) sonuçta yaptıklarının bir kısmını ken-
dilerine tattırması (içindir). Belki onlar dönerler.” (Rûm, 30/41).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

²² Bkz. Musa Peygamber.

“Size, âyetlerinden göstermesi için Allah’ın nimeti sayesinde gerçek-ten gemilerin **denizde** akışlarını görmedin mi? Kuşkusuz bunda her çok sabırlı, çok şükürlü için elbette âyetler* vardır.” (Lokmân, 31/31).

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ط

“**Denizde**, dağlar gibi akıp giden gemiler de O’nun âyetlerindendir.” (Şûrâ, 42/32).

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

“Andolsun kaynatılmış **denize**.” (Tûr, 52/6).

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ز

“**Denizde** dağlar gibi akıp giden gemiler de O’nundur.” (Rahmân, 55/24).

B) الْبَحْرُ = *el-bahr* **Lafzının Tesniye (İkil) Olarak Yer Aldığı Âyetler**

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا

“Bir zaman Musa yiğit arkadaşına şöyle demişti: ‘**İki denizin** birleştiği yere varmama değin devam edeceğim veya yıllarca (yürüyüşümü) sürdüreceğim!’” (Kehf, 18/60).

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا

“O, **iki deryayı** birbirine salan, şu tatlı, yürek tazeler, şu tuzlu çorak, aralarına da bir berzah (kıstak) koyan Zat’tır.” (Furkân, 25/53).

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا
وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ط

* Gemi ile deniz ilişkisindeki âyetin bir anlamı da geminin denize tam teslimiyeti, denizin de bu teslimiyeti nedeniyle onu başında taşıması, amacına selametle ulaştırmasıdır. HR.,

“Yoksa yeryüzünü bir karargâh kılıp aralarında ırmaklar akıtan ve onun için oturaklı dağlar yapıp **iki deniz** arasına bir gergi koyan mı? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Hayır, onların çoğu bilmezler.” (Neml, 27/61).

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا
وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ لِيَتَبَغَّوْا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

İki deniz eşit değildir. Bu, tatlı, çok tatlı, içimi kolay; şu da tuzlu, acı. Hepsinden taptaze et yersiniz, takınacağınız süs (eşyası) çıkarırsınız. Orada gemileri, (Allah'ın) lutfundan aramanız için suyu yara yara gitmekte olduklarını görürsün. Bel ki siz (bu nimetleri düşünür de) şükredersiniz. (Fâtır, 35/12).

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

“**İki denizi** salmış çatışıp dururlar.” (Rahmân, 55/19).

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

“Onlardan (o **iki denizden**) çıkar inci ve mercan.” (Rahmân, 55/22).

C) الْبَحْرُ = *el-bahr* Lafzının Çoğul Olarak Yer Aldığı

Âyetler

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ
أَبْحُرٍ مَانِفَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Eğer yeryüzündeki her ağaç kalem, arkasından kendisine **yedi denizin** daha katılacağı **deniz** (mürekkep) olsa Allah'ın sözleri tükenmez. Hakikaten Allah çok güçlüdür, çok hikmetlidir.” (Lokmân, 31/27).

وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ ۝

“**Denizler** ateşlendiğinde,” (Tekvîr, 81/6).

وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِّرَتْ ۝

“**Denizler** akıtıldığında,” (İnfitâr, 82/3).

III) Nehirler

Ön bilgiler

Çay, ırmak, nehir anlamına gelen 'neher' lafzının tekili cennet ırmaklarına vurgu yapılan yerlerde yalnız Kamer sûresinin elli dördüncü âyetinde geçer²³. Bunun dışında lââm-i tarifli çoğulu 'el-enhâr' veya lââm-i tarifsiz çoğulu 'enhâr' lafzı kullanılır. Dünya ırmaklarının konu edinildiği âyetlerde ise hem tekil hem de çoğul şekilleri kullanılmıştır. Âyetlerde daha çok cennet ırmaklarına vurgu yapılmıştır. Dünya ırmaklarına işâret eden âyetler deniz kavramının geçtiği âyetler oranında yoğun değildir.

A) Cennet Irmakları

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا
الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Ve iman edip iyi işler yapanlara, kendileri için **altından ırmaklar akan** cennetler olduğunu müjdele. Her ne zaman oradaki bir meyveden bir rızık olarak nasıplandırıldıklarında: ‘Bu, önceden nasıplandırıldığımız şeydir’ derler ki o rızık kendilerine daha önce benzer şekilde sunulmuştu. Ve onlar için cennetlerde tertemiz eşler olup onlar oralarda sürekli kalacaklardır.” (Bakara, 2/25).

²³ Kuşkusuz takva sahipleri cennetlerde ve engin bir neherde/aydınlık içindedirler’ meâlindeki ilgili âyetteki ‘neher’ sözcüğü ırmak anlamına geldiği gibi engin aydınlık manasını da ifade eder. Kurtubî (el-Câmi, XVII, 149) bu ikinci yorumu ‘kıl=denildi’ lafzı ile aktarır iken Elmalılı merhum sözkonusu âyetteki ‘neher’in aydınlık manasını tercih etmiştir. Âyeti siyâkı ile irtibatlandırdığımızda bu ikinci yorumun daha latif düştüğünü görüyoruz. S.G.

قُلْ أُوْنِيبُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

“De ki: Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunanlar için Rableri katında **altından ırmaklar akan**, içlerinde sürekli kalacakları cennetler, ayrıca tertemiz eşler ve Allah’tan bir hoşnutluk vardır. Allah kulları pek iyi görendir.” (Âl-i Imrân, 3/15).

أُولَئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“İşte onlar! Ödülleri Rablerinden bir bağış ve içinde sürekli kalacakları altından **ırmaklar akan** cennetlerdir. Ne güzel o çalışanların ödülü!” (Âl-i Imrân, 3/136).

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

“Derken Rableri kendilerine şu karşılığı verdi: ‘Kesinlikle Ben, sizden erkek veya kadın çalışanın çalışmasını zayi etmeyeceğim. Bir-birinizden yaratıldınız. Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, Benim yolumda işkenceye maruz bırakılanlar, savaşıp öldürülenlere gelince elbette onların kötülüklerini örteceğim, onları Allah katından bir karşılık olarak **altlarından ırmaklar akan** cennetlere sokacağım. Karşılığın güzeli Allah’ın katındadır.” (Âl-i Imrân, 3/195).

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ

“Ancak, Rablerinden korkmuş olanlar; onlara, **altlarından ırmaklar akan** cennetler var, orada sürekli kalacaklar, Allah tarafından ağırılanacaklar. İyiler için Allah katındakiler ise daha hayırlıdır.” (Âl-i İmrân, 3/198).

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Peygamberi'ne itaat ederse onu (onları) içinde sürekli kalıcı olmak üzere **altından ırmaklar akan** cennetlere sokar. İşte bu pek büyük kurtuluştur.” (Nisâ, 4/13).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

“İman edip iyi işler yapanlar, onları içlerinde hep sürekli kalıcılar olmak üzere **altlarından ırmaklar akan** cennetlere sokacağız. Orada onlara tertemiz eşler vardır. Onları koyu bir gölgeye sokacağız.” (Nisâ, 4/57).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ
أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

“İman edip yararlı işler yapanları, yakında onları Allah'ın gerçek bir va'di olarak **altlarından ırmaklar akan** cennetlere sokacağız, orada hep sürekli kalacaklar. Sözce Allah'tan daha doğru kim dir?” (Nisâ, 4/122).

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

“Gerçekten Allah, İsrailoğullarının sağlam sözünü aldı. İçlerinden on iki kefil gönderdik. Allah: ‘Kuşkusuz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı kılarsanız, zekâtı verirsiniz, elçilerime inanırsanız, onları savunursanız, Allah’a gerçekten güzel bir borç verirsiniz, elbette günahlarınızı örterim, kesinlikle sizi **altından ırmaklar akan cennetlere** sokarım. Bundan sonra içinizden kim inkâr ederse gerçekten o yolun düzünden sapmıştır.” (Mâide, 5/12).

فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

“Böyle söylediklerinden Allah, bir karşılık olmak üzere kendilerine **altlarından ırmaklar akan** cennetleri lutfetti. Orada sürekli kalacaklar. İşte budur iyilik edenlerin ödülü.” (Mâide, 5/85).

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah (şöyle) der: Bu, doğrulara doğruluklarının fayda verdiği bir gündür, onlara **altlarından ırmaklar akan** içlerinde sürekli kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte pek azametli kurtuluş budur!” (Mâide, 5/119).

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Göğüslerinde kinden ne varsa çekip çıkarmışsızdır. **Altlarından ırmaklar akar.** ‘Bizi buna ileten Allah’a hamdolsun. Allah bize kılavuzluk etmeseydi biz bunu bulamazdık! Gerçekten Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş’ derler. ‘İşte size, yapageldiklerinize karşılık mirasçı kılındığınız cennet!’ diye seslenirler.” (A'râf, 7/43).

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah, erkek müminlere de kadın müminlere de -içlerinde ebedi kalmak üzere- **altlarından ırmaklar akan** cennetler ile Adn cennetlerinde hoş meskenler va'detti. Allah'tan bir hoşnutluk ise daha büyüktür. İşte budur o büyük kurtuluş!” (Tevbe, 9/72).

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Allah onlara -içlerinde ebedi kalıcılar olmak üzere- **altlarından ırmaklar akan** cennetler hazırladı.İşte budur o büyük kurtuluş.” (Tevbe, 9/89).

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Mühacirler ile Ensar’dan (İslam’ı kabulde) öne geçenler ile güzel-likle onların ardından gidenler; Allah onlardan razı oldu, onlar da O’ndan hoşnut kaldılar. Kendilerine, **altlarında ırmaklar akan** cennetler hazırladı. Oralarda sürekli, ebedi kalacaklar. İşte budur o büyük kurtuluş!” (Tevbe, 9/100).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

“İman edip iyi işleri yapanlara gelince kuşkusuz Allah onları, ken-dilerini imanları sayesinde doğruya iletir. Naîm cennetlerinde **altla-rından ırmaklar akar.**” (Yûnus, 10/9).

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

“Takva sahiplerinin va’d olunduğu cennetin durumu şöyledir: O cennetin **altından ırmaklar akar**, yemişleri sürekli, gölgesi de. İş-te bu, sakınanların sonu. Oysa kâfirlerin sonu ateştir.” (Ra’d, 13/35).

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

“İman edip iyi işler yapmış olanlar ise **altlarından ırmaklar akan** cennetlere sokulmuşlardır. Oralarda, Rablerinin izniyle sürek-li kalacaklar. Onların oralarda esenlik dilekleri ‘selâm’dır.” (İbrâhîm, 14/23).

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

“(O yurt) Adn cennetleridir! Oralara girerler. **Altlarından ırmak-lar akar**, oralarda onlara dileycekleri her şey vardır. İşte Allah, böyle ödüllendirir müttakileri.” (Nahl, 16/31).

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

“İşte onlardır Adn cennetleri! **Altlarından ırmaklar akar.** Oralarda altından bileziklerle bezendirilirler, ince ipekten, kalın ipekten yemyeşil giysiler giyinirler, oralarda koltuklara kurulup yaslanırlar. Ne güzel karşılık! Güzel oldu buluşma yeri olarak!” (Kehf, 18/31).

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

Altlarından nehirler akan Adn cennetleri. Oralarda sürekli kalacaklar. Ve işte o, temizlenen kimsenin mükâfâtı.” (Tâhâ, 20/76).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

“Şüphe yok ki Allah, iman edip yararlı işler işleyenleri **altından ırmaklar akar** cennetlere koyacak. şüphe yok ki Allah ne isterse yapar.” (Hacc, 22/14).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

“Kuşkusuz Allah, o iman edip yararlı işler yapanları **altından ırmaklar akan** cennetlere koyacak, orada altın bilezikler ve incilerle süslenecekler. Orada elbiseleri de ipektir.” (Hacc, 22/23).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

“İman edip yararlı işler yapmış olanlar, elbette onları -içlerinde sürekli kalmak üzere- cennetin **altlarından ırmaklar akan** yüksek odalarına yerleştireceğiz. O iş görenlerin karşılığı ne güzeldir!” (Ankebût, 29/58).

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

“Ancak Rablerinden korkmuş kimseler (öyle değil.) Onlara Allah’ın bir vaadi olarak yüksek odalar, onların üzerinden de **altlarından ırmaklar akan** bina edilmiş yine yüksek odalar vardır. Allah, verdiği sözden caymaz.” (Zümer, 39/20).

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

“Kuşkusuz Allah, iman edip iyi işler yapanları **altlarından ırmaklar akan** cennetlere koyacaktır. Küfredenler ise zevk sürmeğe bakarlar ve hayvanlar gibi yer, içerler. Oysa ateş onlar için barınaktır.” (Muhammed, 47/12).

Su, Süt, Şarap, Süzülmüş Bal Irmakları

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرِ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

“Korunanlara söz verilen cennetin durumu: Orada bozulmayan **bir sudan ırmaklar**, tadı değişmeyen **sütten ırmaklar**, içenlere lezzet veren **şaraptan ırmaklar** ve **süzülmüş bir baldan ırmaklar vardır**. Yine onlara bütün meyvelerden ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Hiç bunlar o ateşte ebedî kalacak olan ve kaynar bir sıvıdan içirilip de bu sıvının barsaklarını parça parça edeceği kimselere benzer mi?” (Muhammed, 47/15).

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

“İnanan erkekler ile inanan kadınları **altlarından ırmaklar akan** cennetlere koyması ve kendilerinden günâhlarını silip bağışlaması için. Bu, Allah katında azametli bir kurtuluş bulunuyor.” (Feth, 48/5).

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

“Köre sorumluluk yoktur, aksağa da sorumluluk yoktur, hastaya da sorumluluk yoktur. Bununla birlikte her kim Allah’a ve Peygamberi’ne itâat ederse onu, **altından ırmaklar akan** cennetlere kor. Her kim de tersine giderse ona da elem veren bir azap ile azap eder.” (Feth, 48/17).

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرِيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Mümin erkekler ile mümin kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken göreceğin günde (denilir): Bugün müjdeniz **altlarından ırmaklar akan** cennetlerdir, içlerinde ebedî olarak kalacaksınız. İşte budur o büyük kurtuluş.” (Hadid, 57/12).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluğu Allah ve Peygamberi’ne karşı sınırlar koyma yarışına kalkışan kimselerle -babaları veya oğulları veya kardeşleri veya yakınları olsalar da- sevişir bulamazsın. İşte Allah öyle kimseleri sevmeyen bir toplumun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Onları **altından ırmaklar akan** cennetlere koyacak, içlerinde ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte onlar Allah taraftarıdır. Uyanık ol ki Allah’ın taraftarı kesin hep mutluluğa erenlerdir.” (Mücâdele, 58/22).

يَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Günahlarınızı bağışlar ve sizi **altından ırmaklar akan** cennetlere ve Adn cenetlerinde hoş meskenlere koyar. İşte budur o büyük kurtuluş.” (Saff, 61/12).

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Sizi o toplantı gününe toplayacağı gün, o gün teğâbün (umduğundan fazlasını bulma, aldanma) günüdür Her kim Allah’a iman eder de yaraşıklı iş yaparsa Allah onun kabahatlarını örter de onu ebedî olarak içlerinde kalmak **üzere altından ırmaklar akan** cennetlere kor. İşte budur o büyük kurtuluş.” (Teğabün, 64/9).

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

“Bir peygamber gönderdi, Allah'ın nurlar saçan, yollar açan âyetlerini sizlere karşı okuyor ki iman edip de yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Her kim Allah'a iman edip dürüst çalışırsa Allah onu **altından ırmaklar akan** cennetlere koyacak, orada ebedî kalacaklar. Allah ona gerçekten güzel bir rızık ihsan etmiştir.” (Talâk, 65/11).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Ey iman edenler! Allah'a gâyet ciddi bir tevbe ile tevbe edin. Belki Rabbiniz kusurlarınızı keffaretle örter de sizleri Allah'ın Peygamberi'ni ve onunla birlikte iman etmiş kimseleri utandırmayacağı bir günde **altından ırmaklar akan** cennetlere koyar. Nurları önlerinde ve sağlarında koşarken: ‘Rabbimiz! Bizlere nurumuzu tamamla ve bizleri mağfiretinle yarlığa, şüphesiz Sen her şeye pekâlâ güç yetirsin.’ diyecekler.” (Tahrîm, 66/8).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

“İman edip yararlı işler yapmış kimseler ise kesin onlara **altından ırmaklar akan** cennetler var. İşte budur o büyük kurtuluş.” (Burûc, 85/11).

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

“Onların ödülü Rableri katında **altından ırmaklar akan** ve içlerinde ebedî olarak sürekli kalacakları Adn cennetleridir. Allah onlar-

dan hoşnut olmuş, onlar da O'ndan hoşnut kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden saygıyla ürperen kimseler içindir! (Beyyine, 98/8).

B) Dünya Irmaklarına Vurgu Yapan Âyetler

a) Tekil 'neher' Lafzının Geçtiği Âyetler

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ غُرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

“Tâlût, askerleriyle ayrılınca şöyle dedi: ‘Kuşkusuz Allah sizi **bir ırmakla** sınavacak. Ondan içen benden değildir. Ondan tatmayan ise muhakkak bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka (o da bendendir).’ Derken, içlerinden pek azı dışında varır-varmaz ondan içtiler. O ve beraberindeki iman edenler ırmağı geçince: ‘Bizim bugün, Câlût ile askerlerine karşı duracak gücümüz hiç yoktur’ dediler. Allah’a kavuşacaklarını düşünenler ise: ‘Nice az topluluk Allah’ın izniyle çok topluluğu yenmiştir, Allah sabredenlerle beraberdir’ dediler.” (Bakara, 2/249).

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا

“O iki bağ meyvelerini verdi, ondan (sahibinden) hiçbir şey eksik bırakmadı. Hem de o iki bağın aralarından **bir ırmak** (çay) fışkırttı.” (Kehf, 18/33).

b) Çoğul 'el-enhâr' veya 'Enhâr' Lafızlarının Geçtiği Âyetler

İçinden Irmakların Fışkırdığı Taşlar Vardır

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقِقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“Sonra o olayın ardından gönülleriniz katılaştı, artık onlar taşlar gibi hatta daha katı oldu. Çünkü **taşlardan** öylesi vardır ki muhakkak kendisinden **ırmaklar fışkırır**. Yine onlardan öylesi de vardır ki muhakkak çatır çatır çatlar kendisinden su çıkar. Onlardan öylesi de vardır ki Allah korkusundan aşağıya düşer/yuvarlanır. Allah, yapmakta olduklarımızdan gafil değildir.” (Bakara, 2/74).

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

“Kendilerinden önce nice sivrilmiş nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Yeryüzünde size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik, gökten üzerlerine bolca yağmur göndermiştik, **altlarından akan ırmaklar yapmıştık**. Derken günahları sebebiyle kendilerini helak etmiş, arkalarından da başka nesiller meydana getirmiştik.” (En’âm, 6/6).

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

“O, yeryüzünü uzatıp döşeyen, orada oturaklı dağlar ve **ırmaklar** yapan Zât’tır. Meyvelerin hepsinden kendilerinin içinde (erkek ve dişi olmak üzere) iki çifti ikiye yaptı. Geceyi gündüze bürüyor. Bunlarda tefekkür edip duran bir toplum için elbette âyetler vardır.” (Ra’d, 13/3).

Irmaklar da İnsanların Hizmetine Verilmiştir

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

“Allah, gökleri ve yeri yaratan, gökten bir su indirip onunla size rızık olmak üzere bütün meyvelerden çıkaran, buyruğuyla denizde akıp gitmeleri için gemileri size boyun eğdiren, **ırmakları hizmetinize veren Zât’tır.**” (İbrâhîm, 14/32).

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Sizi çalkalar diye yere sâbiteler (dağlar) **ırmaklar** ve yollar bıraktı ki amaçlarınıza ulaşasınız.” (Nahl, 16/15).

أَوْ تَكُونَنَّ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

“Yahut senin için hurma ağaçlarından ve üzümlüklerden bir bahçe olana ve aralarından **çayları** şarıl şarıl fişkırtmana değin.” (İsrâ, 17/91).

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

“O öyle yücedir ki dilerse sana ondan daha iyisini, **altından ırmaklar akan** bahçeler verir, sana köşkler de yapar.” (Furkân, 25/10).

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ
وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ؕ

“Yoksa yeryüzünü bir karargâh kılıp aralarında **ırmaklar akıtan** ve onun için oturaklı dağlar yapıp iki deniz arasına bir gergi koyan mı? Allah ile birlikte başka bir tanrı mı var? Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.” (Neml, 27/61).

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ الْيَسَّ إِلَىٰ مُلْكِ مِصْرَ وَهَذِهِ
الْأَنْهَارُ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ؕ

“Firavun toplumu içinde seslendi: Toplumum! Mısır mülkü ve altımdan **akıp duran bu ırmaklar** benim değil mi? Görmüyor musunuz?” (Zuhruf, 43/51).

وَيُؤْمِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَبْنَاءٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ؕ

“(Tevbe edip Allah’a dönün ki) size mallar ve oğullarla yardım etsin, sizin için bağlar-bahçeler yapsın, sizin için **ırmaklar** yapsın.” (Nûh, 71/12).

*

**

İÇİNDEKİLER

Beşinci Bölüm Âhirete İman

Önbilgiler ve Tesbitler	7
Ölüm Gerçeği ve Âhiret Geçidi: Kabir Hayatı	8
Ölüm Korkusu.....	8
Müslüman Olarak Ölmeye Bakın	10
Onlar Ölü Değillerdir.....	10
Kâfir Olarak Ölenlere Tepki.....	11
Öleceğini Sezenin Vasiyeti.....	11
Ölüm Allah'ın Tasarrufundadır	13
Her Canlı Ölümü Tadacak.....	14
Nerede Olursanız Olun Zamanı Geldiğinde Ölüm Yakanıza Yapışır.....	15
الموتى=el-Mevtâ=ölüler Lafzı ile Ölüm Gerçeğini Yansıtan Âyetler	17
Ölüm Kâbusları	18
Ölüm Bir Kurtuluştur, Onun İçin Cehennemde de Ölüm Yoktur	20
Ölü Olarak Değerlendirilen Diriler	21
Kemik Yığını Olduktan Sonra Diriltilecekmışiz Öyle mi?.....	23
Ölüm Bizim Takdirimizdir.....	24
Müşriklerin Ölüm Sonrasına Bakışları	25
İnananlara Muştular	25
İnanmayanlara: Öyle Yağma Yok!	26
Ölüm Gelip Çatmadan Hayır Yapın	26
Kabir Gerçeğini Vurgulayan Kavramlar.....	27
Önbilgiler	27
Kabir Gerçeğine İşaret Eden Üç Farklı Lafız:	28

a) قَبْرٌ=kabır ve bundan türetilmiş الْقُبُورُ=el-kubûr kabirler ve أَقْبَرُ=akbere=kabre koydu Lafızları İle.....	28
b) الْأَجْدَاثُ=el-Ecdâs	29
c) بَرْزَخٌ=Berzah+	29

KIYAMETİN İSİMLERİ	30
الْأَزِفَةُ=el-Âzife	30
الْحَاكَّةُ=el-Hâkka	31
خَافِضَةٌ=Hâfida	31
الرَّاجِفَةُ=er-Râcife	31
رَافِعَةٌ=Râfia	31
زَلْزَلَةٌ=Zelzele	31
السَّاعَةُ=es-Sâat	32
الصَّاحَةُ=es-Sâhha	32
الطَّامَةُ الْكُبْرَى=et-Tâmmetü'l-Kübrâ	33
الْفَاشِيَةُ=el-Ğâşiye	33
الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ=el-Fezau'l-Ekber	33
القَارِعَةُ=el-Kâria	33
القَارِعَةُ=el-Vâkîa	33
يَوْمُ الْيَمِّ=Yevmün Elîm	34
الْيَوْمُ الْآخِرُ=el-Yavmu'l-Âhir	34
الْيَوْمُ الْحَقُّ=el-Yevmü'l-Hakk	34
يَوْمُ الْخُلُودِ=Yevmü'l-Hulûd	34
يَوْمُ عَمِيرٍ=Yevmün Asir	35
الْيَوْمُ الْمَوْعُودِ=el-Yevmu'l-Mev'ûd	35
يَوْمُ الْبَيْتِ=Yevmu'l-Ba's	35
يَوْمُ التَّغَابُنِ=Yevmu't-Tegâbun	35
يَوْمُ التَّلَاقِ=Yevmu't-Telâk	36
يَوْمُ التَّنَادِ=Yevmu't-Tenâd	36
يَوْمُ الْجَمْعِ=Yevmu'l-Cem'	36
يَوْمُ الْحِسَابِ=Yevmu'l-Hisâb	36
يَوْمُ الْحَسْرَةِ=Yevmu'l-Hasret	37
يَوْمُ الْخُرُوجِ=Yevmu'l-Hurûc	37

يَوْمَ الدِّينِ=Yevmu'd-Dîn.....	37
يَوْمَ الْفَصْلِ=Yevmu'l-Fasl.....	37
يَوْمَ الْقِيَامَةِ=Yevmu'l-Kıyâmeh.....	37
يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ=Yevmun Lâ Raybe Fih.....	38
يَوْمَ الْوَعْدِ=Yevmu'l-Vaîd.....	38
يَوْمَ عَظِيمٍ=Yevmün Azîm.....	39
يَوْمَ عَقِيمٍ=Yevmun Akîm.....	39
يَوْمَ مَجْمُوعٍ لَهُ النَّاسُ=Yevmun Mecmûun Lehu'n-Nâs.....	39
يَوْمَ مُحِيطٍ=Yevmun Muhît.....	40
يَوْمَ مَشْهُودٍ=Yevmun Meşhûd.....	40
يَوْمَ مَعْلُومٍ=Yevmun Ma'lûm.....	40
يَوْمَ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ=Yevmü'l-Vakti'l-Ma'lûm.....	40
Âhiret Gerçeğini Yansıtan Âyetler.....	40
Dünya ve Âhiret Anlamında Yorumlanan اَلْاٰوَلٰى=el-ûlâ ve اَلْاٰخِرَةِ=el-âhire Lafızlarının Yer Aldığı Âyetler.....	41
Son Güne (Âhirete) İnanmayı Öngören Âyetler.....	42
İmanın Geçerliliği Kalbe Yerleşmiş Olmasına Bağlıdır.....	42
Ne Olurdu İnansalardı.....	44
Âhirete İmanın Bir Göstergesi de Hz. Peygamber'in Söylediklerine Kulak Vermektir.....	44
Âhirete İnanmanın 'Reca=umut' Lafzından Türetilmiş Kiplerle Vurgulandığı Âyetler.....	48
Âhiret Endişesi Taşıyanlar.....	48
Âhirete İman Edenlere Yönelik Övgüler.....	49
Âhirete Kesin Şekilde İnanırlar.....	49
Hedefi Ahiret Olanların Çalışmaları Şükranla Karşılır.....	49
Âhiret Ödülleri.....	50
Âhirete İnanmayanların Yansıtıldığı Âyetler.....	50
Âhirete İnanmayanların Keyiflerine Uyuma.....	51
Âhirete İnanmayanlara Yaptıklarını Süslü Gösterdik.....	53
Ahirete İnanmayanların Yürekları Daralır.....	54
Âhiret Umudunu Yitirmişleri Dost Edinmeyin.....	54

Âhiret İnançsızlığının 'Küfür=inkâr etmek, tanımamak' Lafzından Türetilmiş Lafızlarla Vurgulandığı Âyetler.....	54
Âhiret Hayatından Kuşku Duymak, O Hayatı Yok Saymak	55
Âhirette Zarara Uğrayacak ve Onun Nimetlerinden İstifade Edemeyecekler	55
Dünya Hayatını Âhiret Hayatına Tercih Edenlere Yönelik Tehditler ve Âhiret Nimetlerinden Yararlanamayacakları Bildirilenler	57
Âhiret Buluşmasını Yalanlayanların Başlarına Gelecekler	58
الدُّنْيَا=ed-dünya ile الْآخِرَةُ=el-âhire Lafızlarının Birlikte Geçtiği Âyetler	59
الْآخِرَةُ=el-Âhire Lafzının الدَّارُ=ed-Dâr Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler	71
Müttakiler İçin Daha Hayırlı Yurt Âhiret Yurdudur	72
Âhiret Yurdunun Gerçek Sahipleri	73
Âhiret Hayatı ile İlgili Diğer Kavramlar	75
Sûr	75
Haşr	77
Ön bilgiler	77
Haşr Olayına 'تُحْشَرُونَ=tuhşerûn (toplanırsınız)' Fiili ile İşâret Edilen Âyetler ...	77
Allah'ın Huzuruna Getirileceksiniz	77
Haşr Olayına 'سَيَحْشُرُ=seyahşuru (toplayacak) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler	79
Onları İleride Bir Araya Toplar	79
Haşr Olayına 'يَوْمَ نَحْشُرُ=yevme nahşuru (toplayacağımız gün) Cümlecigi ile İşâret Edilen Âyetler	79
Onları Bir Araya Toplayacağımız Gün	79
Müttakileri Toplayacağımız Gün	80
İnkârcıları Bölük Bölük Topladığımız Gün	80
Haşr Olayına 'يَحْشُرُ=yahşuru (toplar) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler	80
Onları Toplayacağı Gün	80
Haşr Olayına 'يُحْشَرُونَ=yuhşerûn (toplanırlar) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler	81
Haşr Olayına 'حَاشَرْنَا=haşernâ (topladık) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler	82
Haşr Olayına 'نَحْشُرُ=nahşuru (toplayacağız) Fiili ile İşâret Edilen Âyetler	82
Bir Araya Toplayacağız	82
Haşr Olayına 'حَاشَرْتُ=haşerte (topladın), احْشُرُوا=uhşurû (toplayın), حُشِرَ=huşire Fiilleri ile İşâret Edilen Âyetler	83
Haşr Olayına 'حَشِرَ=haşr (toplanma) Masdarı ile İşâret Edilen Âyetler	83
Cehennemde Bir Araya Getirilirlir	83
İnsanların Hesaba Çekilmeleri	84
Ön bilgiler	84

a) حِسَاب=hisâb (hesap) Lafzı ile Öngörülenler	85
Gizli Yapılanlar da Sorgulanacak.....	85
Kötü Hesap.....	85
b) سَوَال=sûâl Lafzından Türetilmiş Kelimelerle Sorgulanmanın Öngörüldüğü Âyetler	87
مِيزَان=mîzân/Terazi	89
Ön bilgiler	89
Tartıları Ağır ve Hafif Gelenler.....	90
Yaptıkları Tartıya Değer Görülmeyecekler	90
Adâleti Terazilere Koruz.....	91
شَفَاعَة=şefâat Kavramı.....	91
Ön bilgiler	91
Şefâatın Kabul Edilmeyeceğinin Vurgulandığı Âyetler.....	92
Şefâatın Allah'ın İznine Bağlı Olarak Gerçekleşeceğinin Bildirildiği Âyetler	92
Dünyadaki Şefâatlara, Aracılıklara İşâret Eden Âyetler	94
شَفِيع=Şefî' İsmi ile Şefâatçıların Vurgulandığı Âyetler	94
شُفَعَاء=şüfeâ' ve شَافِعِينَ=şâfiîn (şefâatçılar) İsmi ile Dünyada Şefâatçı Olarak Benimsenenlerin Vurgulandığı Âyetler	96

CENNET VE CEHENNEM	100
Genel Bilgiler.....	100
Cennet	101
جَنَّة=Cennet Lafzının Tekil Olarak Yer Aldığı Âyetler	102
Eşinle Birlikte Cennete Yerleş	102
Cennet Dostları	103
Cenneti Tekellerine Aldıklarını Sananlar	105
Cennete Girmek Öyle Kalay Değildir.....	105
Allah Cennete Davet Ediyor	106
Cennete Giren Kurtuluşa Ermiştir	106
Cennete Girmek İçin 'Mü'min Olmak' Şarttır.....	106
Kimler Cennete Giremeyecek.....	108
Cennete Girenlerin Sinelerinden Kin, Nefret Gibi Kötü Duygular Silinir	109
Cennettekiler Cehennemdekilere, Cehennemdekiler de Cennettekilere Neler Söyleyecekler.....	109
A'raftakilerin Cennete Girme Umutları	110
Girin Cennete	111
Cennetin Bedeli.....	112

Cennetin Nitelikleri	113
Cennetin Mirasçıları ve Cennetin Kendilerine Yaklaştırılacağı Sınıf.....	113
Uyarılar Sonucunda Bir Grup Cennete Girecek Bir Grup da Ateşe	114
Genişliği Gökle Yer Genişliği Gibi Olan Cennet İçin Yarışın	114
Benim İçin Katında, Cennette Bir Ev Yap	115
Cennet Lafzının: جَنَّاتٍ, جَنَّاتٍ=cennetân/cenneteyn Şeklinde İkili Olarak Geçtiği Âyetler	115
جَنَّة=Cennet Kavramının 'جَنَّات=cennât' Şeklinde Çoğul ve İzafetsiz Olarak Yer Aldığı Âyetler	116
Cennetler, Tertemiz Eşler, Bağışlanmalar İlâhî Rahmet ve Ziyafetler Kimlere Va'dediliyor?	116
Allah Teâlâ'nın Cennetlere Koyma Koşulları.....	119
Allah'ın Kendilerine Cennetleri Hazırladığı Bahtiyarlar.....	124

CENNETİN İSİMLERİ VE BÖLGELERİ 125

A) Cennetin İsimleri	125
جَنَّة=Cennet.....	125
الْغُرَّة=Ğurfe	125
الْفِرْدَوْس=el-Firdevs.....	126
جَنَّةُ الْخُلْد=Cennetü'l-Huld (Sonsuzluk Cenneti)	126
جَنَّةُ عَالِيَةِ=Cennet-i Âliye (Yüksek Cennet).....	127
دَارُ السَّلَام=Dâru's-Selâm (Esenlik/Bariş Yurdu)	127
دَارُ الْقَرَار=Dâru'l-Karâr ²³ (Yerleşim Yurdu)	127
دَارُ الْمُتَّقِينَ=Dâru'l-Müttakîn (Takva Sahiplerinin Yurdu).....	127
دَارُ الْمُقَامَةِ=Dâru'l-Mükâme (İkâmet Yurdu).....	128

B) Cennetin Bölgeleri..... 128

جَنَّاتِ عَدْنٍ=Cennâtü Adn (Adin Cennetleri)	128
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْس=Cennâtü'l-Firdevs (Firdevs Cennetleri)	130
جَنَّاتُ الْمَأْوَى=Cennâtü'l-Me'vâ (Me'vâ Cennetleri).....	130
جَنَّاتُ النَّعِيم=Cennâtü'n-Naîm (Naîm Cennetleri)	131

Dünya Cennetleri 132

جَنَّة=Cennet Lafzı ile Dünyadaki Bir Bağın, Bir Bahçenin Vurgulandığı Âyetler	132
---	-----

Dünya Bağ ve Bahçelerine Tesniye: جَنَّاتٍ/جَنَّاتٍ=Cennetân/cenneteyn Lafzı ile İşâret Eden Âyetler	133
---	-----

‘جَنّات’=cennât’ Çoğul Lafzı ile Dünyadaki Bağların, Bahçelerin Vurgulandığı Âyetler	134
جَهَنَّمَ=Cehennem	140
Ön bilgiler ve Tesbitler	140
Cehennem’in İsimleri ve Azap Türleri	141
الْجَحِيم=el-Cahîm	141
Ateşli Alev Arkadaşları.....	141
Cehennemlik Oldukları Kesinleşenlere Mağfîret Dilemek Doğru Olmaz..	142
Müttakiler Cehîm Azabından Korunmuşlardır	143
جَهَنَّمَ=Cehennem	145
Ne Kötü Yatak.....	145
Varılacak Ne Kötü Yer	146
İnanmayanlara Cehennem Yeter	147
Bile Bile İnsan Canına Kıyanın Cezası Cehennemdir	147
Dönüş Yerleri Cehennem	147
Cehennem’de Bir Araya Getirilecekler.....	148
İnsanların ve Cinlerin Çoğu Cehennem İçin Yaratılmıştır.....	149
Münafık ve Kâfirlerin Yeri Cehennemdir	150
Cehennem Cin ve İnsanlarla Doldurulacak	152
Arkasından/Arkalarından Cehennem.....	153
Cehennem Cezasına Çarptırılanlar Suçlarına Göre Cehennem’in Çeşitli Katmanlarına Dağıtılırlar	153
Ululuk Taslayanların Barınağı	153
Peygambere Uyarı.....	155
Cehennemde Tam Ölüm de Yoktur Tam Hayat da!	158
Samimi Müminler Cehennemden Allah’a Sığınırılar	159
Cehennem Bekçilerine Yalvarırlar	160
Cehenneme Doldun mu Diyeceğiz	161
İnananlara Eziyet Edenlerin Cezaları Cehennemdir	162
الْخُطْمَة=el-Hutama	162
سَعِير=Seîr	163
Haksızca Yetim Malı Yiyenler ‘Seîr’ Cezasına Çarptırılacaklar.....	163
İnkârcıların Cezası Seîr’dir.....	163
سَقَر=Sekar	165
السَّمُوم=es-Semûm	166
الْعَذَاب=el-azâb	167
Âhirete Bedel Dünyayı Satın Alanların Azapları Hafifletilmez.....	167
Ömrü Ne Kadar Uzun Olursa Olsun Azaptan Kurtulamaz.....	167

Kafirlerin Azapları Hafifletilmez	167
Ateşe Karşı Ne de Sabırlı İmişler	168
Aradaki Bağlar Kopmuştur	169
Tadın Azabı	169
Deriler Değiştirilecek	170
Sonsuz Azap	170
Azabın Dokunacağı Kimseler	171
Cehennemdekilerin Bedduaları	171
Azabı Gördüklerinde Pişmanlıklarını Belirtirler	171
Azapları Katmerleştirilecekler ve Peygamber'in Hanımlarına Bir Uyarı ..	172
Azaba Müstahak Görülenler	173
Aleyhlerinde Azap Hükmü Verilmiş Olanlar	174
Azapta Ortaktırlar	175
Geri Dönme Temennileri	175
عَذَابٌ عَظِيمٌ = azâbun azîm (Büyük Bir Azap)	176
Büyük Azapla Tehdit Edilen Kâfirler	176
Camilere Gidilmesini Engelleyenler	176
Din Konusunda Görüş Ayrılığına Düşenler	177
Küfürde Yarışanlar	177
Katiller	178
Allah ve Peygamberi'ne Savaş Açanlar	178
Münâfıklar	179
Allah Yolundan Sapanlar	179
Sinelerini Küfre Açanlar	179
İftiracılar	180
İftiracı Yalancılar	180
عَذَابٌ أَلِيمٌ = azâbun elîm	180
Elem Veren Azapla Tehdit Edilenler	180
Münâfıklar	180
Kâfirler	181
Kitaplarındaki Gerçekleri Gizleyen Yahudiler	181
Sınır Tanımayan Mütecâviz Müminler	182
Yapmadıkları ile Övünenler	184
Öleceklerini Sezdikleri Anda Tevbe Edenler	184
Faizci Yahudiler	184
Allah Üçün Üçüncüsüdür Diyenler	185
Allah Yolunda Harcamaktan Kaçınanlar	186
Rasulullah'ı İncitenler	186
İnananları Alaya Alanlar	186
Azabı Görmeden İnanmayacak Olanlar	187
Zalimler	188

Allah'ın Âyetlerine İnanmayanlar	189
Allah Yolundan Engelleyenler	190
Ululuk Taslayanlar	190
Bizi Âciz Düşürmeye Çalışanlar	191
En Pisinden Bir Azap	191
عَذَابٌ مُّهِينٌ = azâbün mühîn	193
Alçaltıcı Azabın Muhatapları	193
Kıskanç Kâfirler	193
Allah'ın Belirlediği Sınırları Aşanlar	193
Cimri ve Cimriliği Tavsiye Eden Kâfirler	194
Allah'a İftira Atan Zalimler	195
Dini Dillerine Dolayıp Alay Edenler	196
Allah ve Peygamberi'ni İncitenler	196
عَذَابٌ مُّقِيمٌ = azâbün mukîm	197
Bu Azaba Çarptırılacak Gruplar	197
Kâfirler	197
Münafıklar	197
Zalimler	198
Öteki Âlemle İlgili Ceza Türlerinin ve Niteliklerinin Vurgulanması	
Bağlamında عَذَابٌ = azâb Lafzının Tamlanan veya	
Nitelenen Konumunda Geçtiği Âyetler	198
عَذَابُ الْآخِرَةِ = azâb-i âhire (Âhiret Azabı)	198
العَذَابُ الْأَكْبَرُ = azâb-i ekber (En Büyük Azap)	199
عَذَابُ الْحَرِيقِ = azâb-i harîk (Yangın Azabı)	200
عَذَابُ الْخُلْدِ = azâb-i huld (Sonsuzluk Azabı)	201
سُوءُ الذَّابِّ = sû-i azâb (Azabın Kötüsü)	201
عَذَابٌ شَدِيدٌ = azâb-i şedîd (Çetin Bir Azap)	202
عَذَابٌ صَعَدَ = azâb-i Saad (Gittikçe Yükselen Bir Azap)	205
عَذَابٌ غَلِيظٌ = azâb-i Ğalîz (Ağır Bir Azap)	205
عَذَابٌ قَرِيبٌ = azâb-i karîb (Pek Yakın Bir Azap)	206
عَذَابٌ كَبِيرٌ = azâb-i kebîr (Büyük Bir Azap)	206
عَذَابُ النَّارِ = azâb-i nâr (Ateş Azabı)	207
عَذَابٌ نُكْرٌ = azâb-i nükr	208
غَيًّا = Ğayyâ	209
لَظَى = lezâ	209
النَّارُ = en-nâr	210
Cehennem Ateşinin Yaktıkları	210

Bize Sayılı Günler Dışında Cehennem	
Ateşi İlişmez Diyen İftiracılar	211
Ateşten Çıkamayacaklar	211
Yedikleri Aslında Ateştir	212
Ateşe Çağırانlar	212
Değil Zulüm Yapmak Zalimlere İlgi Duymak	
Bile Cehenneme Sürükler	218
أَصْحَابُ النَّارِ=ashâbu'n- nâr (Ateş Dostları/Ateş Halkı)	
Olarak Nitelendirilenlerin Özellikleri	227
نَارُ جَهَنَّمَ=Nâru cehennem (Cehennem Ateşi).....	230
هَٰوِيَّةٌ=Hâviye	232
يَحْمُومٌ=Yahmûm	232
دَارُ الْبَوَارِ=Dâru'l-bevâr (Helâk Yurdu)	233
دَارُ الْخُلْدِ=Dâru'l-huld (Sonsuzluk Yurdu).....	233
Cehennemliklerin Bazı Yiyecek ve İçecekleri	233
الْحَمِيمُ=el-Hamîm	233
Kaynar Sudan Bir İçki	233
Başlarının Üstünden Kaynar Su Dökülür	234
Kaynar Sudan Bir Karışım.....	235
İnkârcılar Kaynar Suda Çekilirler.....	235
Barsakları Parça Parça Edecek	235
شَجَرَةُ الزُّقُومِ=şecere-i zekkûm (Zakkûm Ağacı).....	236
ضَرِيعٌ=darî'	238
غَسَّاقٌ=gassâk	238
غَسْلِينَ=gıslîn	238
مَاءٌ صَدِيدٌ=mâi sadîd	239
مَاءٌ كَالْمُهْلِ=mâi ke'l-mühl	239

Altıncı Bölüm

Kadere İman

Ön bilgiler ve Tesbitler	240
Kader ve Kaza Konuları Çerçevesinde Yorumlanan Bazı Âyetler	242
Kadere Teslimiyet	247

İKİNCİ KISIM KÂİNAT / GÖKLER

KÂİNÂT	256
Ön bilgiler ve Tesbitler	256
ARŞ, KÜRSÎ VE LEVH KAVRAMLARI	256
Ön bilgiler	256
العرش=el-arş Lafzının Geçtiği Âyetler	258
كُرسى=Kürsî	263
لوح=Levh	263
KUR'ÂN'DA GÖK/GÖKLER VE YERYÜZÜ	264
Ön bilgiler	264
السَّمَاء=es-Semâ Lafzının Tekil ve الأرض=el-ard	
Lafzından Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler.....	264
Temsil ve Teşbih Bağlamında Yer Alanlar.....	264
Gök ve Belâ	265
Gök Yönünden Beklentinin Fitrî Bir Olgu Olduğu Seziliyor.....	266
Gök ve Rızık	268
Gök ve Su/Yağmur/Dolu.....	269
Gök, Kapıları, Burçları, Yörüngeleri Olan, Yıldızlarla	
Süslenirilmiş ve Korunmuş Bir Tavan Olarak Nitelendirilmiştir	271
Nimet Kaynağı.....	274
Kıyamet Sürecinde Gök.....	274
Gök ve Mucize.....	276
Gök ve Ordu	276
السَّمَاء=es-Semâ Lafzının Tekil Şeklinin	
الأرض=el-ard Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler	276
Yeryüzü Döşek Gökyüzü Binâ.....	276
Göklerin Düzenlenmesi Yeryüzündekilerin Yaratılmasından Sonradır	277
Kâinatta Her Şey Allah'ın Kontrolündedir	277
Tarihin Karanlıklarında Kalmış Medeniyetlere İşâretler	279
Samimi İman Refah Kapılarının Açılmasını Sağlar	280
Yeryüzü ve Su	280
Rızık Merkezleri	283
Yaratılan Hiçbir Şey Gereksiz Değildir	285
Göğün Yıkılmamasını, Yerin Yarılmamasını Sağlayan Kim?.....	285
السَّمَاء=es-Semâ Lafzının Tekil ve Çoğul Şeklinin	
الأرض=el-ard Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler.....	286

Bulutlar Gökle Yer Arasındadır	286
السَّمَاء=es-Semâ Lafzının, السَّمَاوَات=es-semâvât ve السَّمَاءَات=semâvât Şeklinde Lâmi Tarifli ve Lâmi Tarifsiz Esire 'İ' Sesli Çoğul Biçiminin	
الأَرْض=el-ardı Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler	288
a) bed'=orijinal yaratma.....	288
b) halk=yaratma, imal etme,	288
Göklerin ve Yerin Yaratıldığıнын Masdar Olan خَلَقَ=halk Kelimesi ile Vurgulandığı Âyetler.....	288
Göklerin ve Yerin Yaratılması İnsanın Yaratılmasından Daha Muhteşemdir.....	290
Gün Gelecek Gökteki ve Yerdeki Canlılar Bir Araya Getirilecek	290
Göklerin ve Yerin Yaratıldığıнын خَلَقَ=halaka Yarattı Fiili ile Vurgulandığı Âyetler.....	290
Gökleri Yaratmış Olan Onların Aynısını Yaratma Gücüne de Sahiptir	294
Sor Bakalım Gökleri Kim Yaratmış	294
Gökler Yedi Kat Olarak Düzenlenmiştir.....	296
Göklerin ve Yerin Yaratıldığıнын خَلَقَ = halaknâ Yarattık Fiili ile Vurgulandığı Âyetler	297
Göklerin ve Yerin Altı Günde Yaratılmış Olduğunu Vurgulayan Âyetler ..	297
Farklı Bir Yer Farklı Bir Gök Olacak	299
c) fatr =yoktan varetme.....	300
Yer ile Göklerdeki Akıllı-Akılsız Canlı-Cansız Varlıklara مَ=mâ Harfî ile İşâret Edilen Âyetler	302
Her Şey O'nun Huzurunda Eğilmekte, O'na Secde Etmektedir.....	302
Göklerdeki ve Yerdeki Her Şey O'nundur.....	302
Yer ile Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıklara مَن=men Harfî ile İşâret Eden Âyetler	311
Göklerin ve Yerin Teslimiyeti	311
Yerlerde ve Göklerdeki Akıllı-Canlı Varlıkların Hepsî O'nun Kullarıdır... ..	311
İsteseler de İstemeseler de O'nun Huzurunda Secdeye Kapanırlar.....	313
Göklerin ve Yerin Mülkü	314
Gökler ile Yer Arasında Bulunanların Mülkü de Allah'ındır.....	317
Gökler ile Yerdekilerin Mülkü	318
Göklerin ve Yerin Orduları	318
Göklerin ve Yerin Mirası	318
Göklerin Gaybı	319
Birinci Gök Gibi Diğer Göklerin de Rızık Merkezleri Olduğu Anlaşıyor.....	320
Göklerin ve Yerin Anahtarları.....	320
Kıyamet Olayı Göklere ve Yere Ağır Basıp Çöktürecek	321
Gökler ile Yeryüzünün Önceleri Bir Bütün Olduğu Sonradan Ayrıldıkları Bildiriliyor	321

Kâinâtın Hissettiği Seziliyor	322
السَّمَاوَاتُ=es-Semâvât Lafzının Yalnız Geçtiği Âyetler	322
السَّمَاءُ=es-semâ Lafzının, السَّمَاوَاتُ=es-semâvât ve سَمَاوَاتُ=semâvât Şeklinde Lââm-i Tarifli ve Lââm-i Tarifsiz Ötüre ‘U’ Sesli Çoğul Biçiminin	
الأَرْضُ=el-ard Lafzı ile Birlikte Geçtiği Âyetler	323
Allah’a Çocuk İsnadından Ötürü Kâinâtın Müteessir Olması	324
KÂİNÂT/YERYÜZÜ	325
Ön bilgiler	325
أَرْضُ=ard Lafzının Yeryüzü Anlamında	
Lââm-i Tarifsiz Olarak Geçtiği Âyetler	325
Allah’ın Yeri	325
أَرْضُ=ard Lafzının Belirli ve Sınırlı Yer, Ülke, Yerleşim Birimi	
Toprak Parçası Anlamında Kullanıldığı ve Lââm-i Tarifsiz Olarak	
Muzaf-Muzafunileyh (İsim Tamlaması) Konumunda Geçtiği Âyetler	326
‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki أَرْضُ=el-ardu Lafzının Tekil السَّمَاءُ=es-semâ	
ve Çoğul السَّمَاوَاتُ=es-semâvât Kelimeleri ile Birlikte ve	
Lââm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	328
a) Ötüre Olan أَرْضُ=el-erd Lafzının Çoğul	
السَّمَاوَاتُ=es-semâvât ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler	328
b) Ötüre Olan أَرْضُ=el-ardu Lafzının Tekil	
السَّمَاءُ=es-semâ ile Birlikte Yer Aldığı Âyetler	330
‘U’ Şeklinde Ötüre Konumdaki أَرْضُ=el-ardu	
Lafzının Bağımsız ve Lââm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	331
‘E’ Şeklinde Mansup Konumdaki أَرْضُ=el-arda	
Lafzının Bağımsız ve Lââm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	335
a) Mansup Olan أَرْضُ=el-arda Lafzı ile Sınırlı Yerlere İşâret Edilmesi	335
b) Mansup Olan أَرْضُ=el-arda Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi	337
Yeryüzüne Vâris Kılınanlar	337
Yeryüzünün Fizik Yapısına ve Yaratılmasına Vurgu Yapan Âyetler	338
Yeryüzünün Uzatılıp Döşenmesi ve Beşik Yapılması	338
Yeryüzünü Beşik Yapmıştır	339
Yeryüzünün Aşınması	340
Kıyamet Sürecinde Yeryüzü	340
Yeryüzüne Hayat Verilmesi	340
Yeryüzü Bir Karargâhtır	343
Yeryüzü İki Günde Yaratıldı	343
Cennetin Sathı da ‘el-ard/yeryüzü’ Kavramı ile Vurgulanmıştır	344
Nuh Tufanında Yeryüzü	344

'E' Şeklinde Mansup Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-arda Lafzının Tekil السَّمَاءُ=es-semâ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ=es-semâvât Kelimeleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	345
a) Mansup el-Ard'ın Tekil es-Semâ ile Birlikte Geçtiği Âyetler	345
b) Mansup el-ard'ın Çoğul es-Semâvât ile Birlikte Geçtiği Âyetler	347
Hak (Gerçek) Olarak Yaratılmışlardır.....	347
Altı Günde Yaratılmışlardır	349
Onlara Gökleri ve Yeryüzünü Kimin Yarattığını Sor.....	353
'İ' Şeklinde Esire Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzının Bağımsız ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	356
a) Esire Olan اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzı ile Yeryüzüne İşâret Edilmesi	356
Yeryüzünde Bozgunculuk ve Ululuk Taslamak Yasaklanıyor ve Ağır Şekilde Kınanıyor	356
Yeryüzü İnsanlara Karargâh Yapılmış ve Yönetimi Onlara Bırakılmıştır ..	364
Yeryüzü İnsanların İstifâdesine Sunulmuştur	367
Korkunç Zenginlikleri Para Etmeyen Gürûh	368
Yeryüzünde Allah'ın Âyetlerini Görüp Düşünmek İçin Seyahat Öngörülüyor.....	369
Yeryüzünde Çoğunluğu, Hidayetten Uzak Olanların Oluşturageldiği Seziliyor.....	376
Yeryüzünde de Gökte de Asıl Güç Allah'ındır	381
b) Esire Olan اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzı ile Sınırlı Yerlere İşâret Edilmesi	384
'İ' Şeklinde Esire Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-ard Lafzının Tekil السَّمَاءُ=es-semâ ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	390
'İ' Şeklinde Esire Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzının Çoğul السَّمَاوَاتُ=es-semâvât ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Yer Aldığı Âyetler	396
'İ' Şeklinde Esire Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzının Tekil السَّمَاءُ=es-semâ ve Çoğul السَّمَاوَاتُ=es-semâvât Kelimeleri ile ve Lâm-i Tarifli Olarak Birlikte Geçtiği Âyetler	425
'İ' Şeklinde Esire Konumdaki اَلْأَرْضُ=el-ardı Lafzının Üstün ve Ötüre Konumundaki Harekeli Halleri ile Birlikte ve Lâm-i Tarifli Olarak Aynı Âyette Geçtiği Yerler.....	427
KÂİNÂTTA AYRINTILAR	429
Ön bilgiler ve Tesbitler	429
1) Göklerde Yer Alan Varlıklar	434
Güneş, Ay ve Yıldızların Yaratılmaları	434
Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ=eş-şems, Gökteki Ay Manasına Gelen القَمَرُ=el-kamer, Yıldızlar Anlamına Gelen النُّجُوم=en-nücûm Lafızlarının Ayrı Ayrı ve Birlikte Geçtikleri Âyetler.....	434

Güneş Anlamına Gelen الشَّمْسُ=eş-şems Lafzının	
Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler	434
Güneşin Yaratılmış Bir Mahluk Olduğuna İşâret Ediliyor	434
Güneş ve Ay Anlamına Gelen Lafızların Birlikte Geçtikleri Âyetler	437
Güneş ve Ay Bir Ölçü ile Yaratılmışlardır	437
Her Şey Belirlenmiş Bir Süre İçin İşlevini Sürdürür	438
Güneş, Ay ve Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen	
Lafızların Birlikte Yer Aldıkları Âyetler	440
Güneş de Ay da Yıldızlar da Yaratılmıştır	440
Ay Anlamına Gelen الْقَمَر=el-kamer Lafzının	
Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler	441
Gök cisimler Grubundan Yıldız/Yıldızlar Anlamına	
Gelen النُّجُوم=en-necm ve النُّجُوم=en-nücûm	
Lafızlarının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler	443
Yıldızlar Sayesinde Yön Bulunur	443
Yıldız/Yıldızlar Anlamına Gelen كَوْكَب=kevkeb	
ve الْكَوَاكِب=el-kevâkib Lafızlarının Bağımsız Olarak Yer Aldığı Âyetler	444
2) Gökler ile Yer Arasında Yaratılmış Varlıkların Ayrıntıları	448
Rüzgârlar Anlamına Gelen الرِّيح=er-riyâh ile Bulut Anlamına Gelen	
السَّحَاب=es-Sehâb Lafızlarının Birlikte Yer Aldıkları Âyetler	448
Rüzgârlarla Bulutlar Yer ile Gök Arasında	
İnsanların Hizmetine Sunulmuşlardır	448
Rüzgârlar Rahmetin Müjdecileridir	449
Bulut Anlamına Gelen السَّحَاب=es-Sehâb	
Lafzının Bağımsız Geçtiği Âyetler	450
Bulut Anlamının الْغَمَام=el-ğamâm Lafzı ile İfâde Edildiği Âyetler	451
Rüzgâr/Rüzgârlar Anlamına Gelen Tekil رِيح=rîh ile	
Çoğul الرِّيح=er-riyâh Lafızlarının السَّحَاب=es-Sehâb'tan	
Bağımsız Olarak Geçtikleri Âyetler	452
Lam-i Tarifsiz Mecnû, Merfû ve Mansup	
Konumdaki Tekil 'Rîh' Lafzının Yer Aldığı Âyetler	452
Dondurucu Rüzgâra Benzetilen Harcamalar	152
Meltemden Fırtınaya	453
Sahabe'nin Gözleri Önünde Cereyan Eden Mucize Rüzgâr	453
Felâket Fırtınaları	454
Lam-i Tarifli Mecnû, Merfû ve Mansup Konumdaki	
Tekil 'er-Rîh' Lafzının Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler	455
Yaptıkları, Fırtınanın Savurduğu Küle Benzetilenler	455
Hz. Süleyman'ın Emrine Verilen Rüzgârın Özellikleri	455
Lam-i Tarifli Mecnû, Merfû ve Mansup Konumdaki	

Çoğul 'er-Riyâh' Lafzının Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler	457
Rüzgârlar Aşılama (Tozlaşma) Özelliğine Sahiptirler	457
Gece Anlamına Gelen اللَّيْل=el-leyl ile Gündüz Anlamına	
Gelen النَّهَار=en-nehâr Kavramları	458
Gece ile Gündüz de Sürekli Yaratılmaktadır	458
Gece ile Gündüzün Farklı Görüntülerinin Farklı Masdar	
ve Fiil Kipleri ile Vurgulanması	459
a) Gece ile Gündüzün Birbirlerini İzlemeleri	459
b) Gece ile Gündüzün Birbirinin İçine Sokulması	460
c) Gecenin Gündüzü Bürümesi	462
d) Gece ile Gündüzün Çevrilmesi	462
e) Gece ile Gündüzün Birbirine Bürünmesi	463
Gece ile Gündüz İnsanların Hizmetine Verilmiştir	463
f) Gündüzün Gecedan Yüzülüp Soyulması	463
Gece ile Gündüzün Bazı Fonksiyonları	464
Gece Dinlenme Gündüz Çalışma Zamanıdır	464
Gece Örtü, Uyku Dinlenme, Gündüz Diriliş Zamanıdır	465
Gündüz Uyuyup Geceleyin Çalışmak İsteyenlere de İşâret Edilmiştir	465
Senelerin Sayısının ve Hesap Yönteminin Bilinmesini Sağlarlar	466
Gece ve Gündüz Anlamına Gelen Lafızların	
Farklı Vesilelerle Birlikte Geçtiği Âyetler	466
Gece ve Gündüz Vakitlerinde İbadetin Öngörüldüğü	
ve İbadet Yapanların Övgü ile Anıldığı Âyetler	467
Gece Anlamına Gelen اللَّيْل=leyletün ve اللَّيْل=el-leyl Lafızlarının	
Bağımsız Geçtikleri Âyetler	470
لَّيْل=leyletün Lafzının Geçtiği Âyetler	470
لَّيْل=el-leyl Lafzının Yer Aldığı Âyetler	471
Gece ile Gündüze Farklı Lafızlarla İşâret Edilmesi	475
Tekil Olan لَّيْل=leyl Lafzının Çoğulu لَّيَال=leyâl Lafzının Yer Aldığı Âyetler	476
Gündüz Anlamına Gelen النَّهَار=en-nehâr Lafzının Gece Anlamına Gelen	
لَّيْل=leyl'den Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler	477
3) Yeryüzü Üzerinde Yer Alan Varlıkların Ayrıntıları	481
D) DAĞLAR	481
Dağların Yaratılması	481
Ön bilgiler	481
Tekil Olan جَبَل=cebel ve Çoğul جِبَال=cibâl Lafızlarının Farklı Konular	
Bağlamında Yer Aldıkları Diğer Âyetler	482
Tekil Olan 'Cebel' Lafzının Yer Aldığı Âyetler	482
Mucizelere Mekân Dağlar	482

Dağın Haşyeti	484
Çoğul Olan ‘Cibâl’ Lafzının Geçtiği Âyetler.....	484
Dağlar Sanatsal Yapılara Sahne Olmuşlardı	484
Kıyamet Sürecinde Dağlar	486
Dağlar da Kendi Dilleri ile Allah’ı Kutsamakta, Allah’a Secde Etmektedirler	488
Bulut Dağları	488
Dağlardaki Farklı Yollar ve Güzergâhlar Tabîdir, Gelişi-Güzel Değildir ..	489
II) DENİZLER	490
Ön bilgiler	490
A) Tekil بحر=bahr ve البحر=el-bahr Lafızlarının Geçtiği Âyetler	490
a) Lâm-i Tarifsiz Olan ‘bahr’ Lafzı.....	490
Kâfirlerin İnanç Bazındaki Tutumlarının Benzetildikleri Olay	490
b) Lam-i Tarifli ‘el-bahr’ Lafzı.....	491
İsrailoğulları İçin Denizi İkiye Ayırmıştı.....	491
Deniz Avcılığına ve Seyahatına Özendiren Âyetler.....	493
Fitrî Yakarış Anları.....	495
Denizler Tükenir Rabbimin Sözleri Tükenmez	497
B) البحر=el-bahr Lafzının Tesniye (İkil) Olarak Yer Aldığı Âyetler	498
C) البحر=el-bahr Lafzının Çoğul Olarak Yer Aldığı Âyetler	499
III) NEHİRLER	500
Ön bilgiler	500
A) Cennet Irmakları	500
Su, Süt, Şarap, Süzölmüş Bal Irmakları	507
B) Dünya Irmaklarına Vurgu Yapan Âyetler	511
a) Tekil ‘neher’ Lafzının Geçtiği Âyetler	511
b) Çoğul ‘el-enhâr’ veya ‘Enhâr’ Lafızlarının Geçtiği Âyetler	512
İçinden Irmakların Fışkırdığı Taşlar Vardır	512
Irmaklar da İnsanların Hizmetine Verilmiştir	513